91 වන කාණ්ඩය
5 වන කලාපය

ඉරිදා
1970 ඔක්තෝබර් 25

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [තී. 321]

පළමුවන වර කියවන ලද පනත් කෙටුම්පත් [තී. 324] :

ආහාර පාලන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1970-71) [තී. 326] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

3013

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகுதி 91
இல. 5

ஞாயிற்றுக்கிழமை
25 ஒக்ரோபர் 1970

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 321]

உணவுக் கட்டுப்பாட்டு (திருத்தம்) மசோதா : [ப. 324]
முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1970-71) : [ப. 326]
இரண்டாம் மதிப்பு—விவதாம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

Volume 91
No. 5

Sunday
25th October 1970

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 321]

FOOD CONTROL (AMENDMENT) BILL [Col. 324] :
Read the First Time

APPROPRIATION BILL (1970-71) [Col. 326] :
Second Reading—Debate adjourned

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1970 ඔක්තෝබර් 25 වන ඉරිදා

ஞாயிற்றுக்கிழமை, 25 ஒக்ரோபர் 1970

Sunday, 25th October, 1970

අ. භා. 2 ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු ස්ටැන්ලි තිලකරත්න] මූලාසනාරූඪ විය.

சபை, பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ ஸ்ரன்லி திலகரத்ன] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 2 P.M., MR. SPEAKER [THE HON. STANLEY TILLEKERATNE] *in the Chair.*

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

වැල්ලම්පිටියේ එස්. ජේ. දයානන්ද මහත්මියට වැන්දඹු විශ්‍රාම වැටුප්

வெள்ளம்பிட்டி திருமதி எஸ். ஜே. தயானந்தவுக்கு கைம்பெண் உபகாரச் சம்பளம்

MRS. S. J. DAYANANDA, WELLAMPITIYA : WIDOW'S PENSION

1. **ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක** (ගාල්ල)
(கலாநிதி டபிள்யு. தகநாயக்க—காலி)
(Dr. W. Dahanayake—Galle)

රාජ්‍ය පරිපාලන, පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අවුරුදු 30 ක් පමණ කාලයක් ගුරුවරයෙකු වශයෙන් සේවය කොට 1967 පෙබරවාරි මස 27 වැනි දින මියගිය එස්. ජේ. දයානන්ද මහතාගේ වැන්දඹු භාර්යාව වන වැල්ලම්පිටියේ බ්‍රෙන්ඩියාවත්තේ එස්. ජේ. දයානන්ද මහත්මියට ලැබිය යුතු වැන්දඹු විශ්‍රාම වැටුප සහ වෙනත් ගෙවීම්, මේ දක්වා ලැබී නැති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) තාවකාලික විශ්‍රාම වැටුපක් ගෙවීමට හා කර ඇති ඉල්ලීම් නිමාවට පත් කිරීමට එතුමා නියෝග කරන්නේද? (ඉ) ගුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ඉල්ලීම් අනවශ්‍ය ලෙස ප්‍රමාද නොකරන ලෙසටද එතුමා නියෝග කරන්නේද?

பொது நிர்வாகம், உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 30 வருட ஆசிரிய சேவையின்பின் 1967 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 26 ஆந் தேதி இறந்த திரு. எஸ். ஜே. தயானந்த என்பவரின் மனைவியும், வெள்ளம்பிட்டி பிரண்டியா வத்தையைச் சேர்ந்தவருமான திருமதி எஸ். ஜே. தயானந்த என்பவருக்கு இதுவரை கைம்பெண் உபகாரச் சம்பளமும் மற்றைய வருமதிகளும் கிடைக்கவில்லையென்பதை அறிவாரா ? (ஆ) இடைக்கால உபகாரச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கும்படியும், உரிமைக் கோரிக்கைகளை முடிவாக்கும்படியும் பணிப்பாரா ? (இ) ஆசிரியர் உபகாரச் சம்பளக் கோரிக்கைகள் அனாவசியமாகத் தாமதிக்கப்படக் கூடாதென்றும் பணிப்பாரா ?

asked the Minister of Public Administration, Local Government and Home Affairs : (*a*) Is he aware that Mrs. S. J. Dayananda, of Brendiyawatte, Wellampitiya, whose husband, Mr. S. J. Dayananda, died on 26th February, 1967, after about 30 years of service as a teacher, has not yet received her widow's pension and other dues ? (*b*) Will he order the payment of an interim pension and also the finalisation of the claims ? (*c*) Will he also order that teachers' pension claims should not be unduly delayed ?

ගරු ෆිලික්ස් ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක (රාජ්‍ය පරිපාලන, පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු ඇමති)
(கௌரவ பீலிக்ஸ் ஆர். டீ. பண்டாரநாயக்க—பொது நிர்வாகம், உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. Felix R. D. Bandaranaike—Minister of Public Administration, Local Government and Home Affairs)

(*a*) Yes. (*b*) The widow has not furnished the required particulars to award even an interim pension. (*c*) Action has been taken to expedite the payment of teachers' pensions.

2— —ජේ 17744—1,082 (70/10)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තල්පේ ජී. කේ. කොර්නේලියා මහත්මියට වැන්දඹු විශ්‍රාම වැටුප්

தல்பே ஜி. கே. கோர்னேலியாவுக்கு கைம்பெண் உபகாரச் சம்பளம்

MRS. G. K. CORANALIA, TALPE: WIDOW'S PENSION

2. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டபிள்யு. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

රාජ්‍ය පරිපාලන, පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) නැසීගිය කේ. වී. එම්. මර්තේනිස් (විශ්‍රාමික අංක 15608/පී) මහතාගේ වැන්දඹු භාර්යාව වන උතුරු තල්පේ, දොඩම්පෙහේනේ පදිංචි ජී. කේ. කොර්නේලියා මහත්මියට, මියගිය රජයේ සේවකයින්ගේ යැපෙන්නවුන්ට ගෙවන අන්දමට වැන්දඹු හා අනත්දරු විශ්‍රාම වැටුපක් හෝ මාසික දීමනාවක් හෝ නොගෙවනු ලබන්නේ මන්ද? (ආ) දීර්ඝ කාලයක් ප්‍රමාද වී ඇති මෙම ඉල්ලීම ඉටු කැරෙන බවට එතුමා වග බලා ගන්නේද?

பொது நிர்வாகம், உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலஞ்சென்ற திரு. கே. வி. எம். மர்தெவிஸ் (உபகாரச் சம்பளம் பெறுபவர் இல. 15608/P) என்பவரின் கைப்பெண்ணும் தல்பே வடக்கு, தொடம்பேகெனவைச் சேர்ந்தவருமான திருமதி ஜி. கே. கோர்னேலியாவுக்கு—காலஞ்சென்ற அரசாங்க ஊழியரைச் சார்ந்தோருக்குக் கொடுப்பது போல—கைப்பெண் உபகாரச் சம்பளமோ மாதாந்தப் படியோ கொடுக்காததேன்? (ஆ) நீண்டகாலமாக தாமதிக்கப்பட்ட இக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவாரா?

asked the Minister of Public Administration, Local Government and Home Affairs: (*a*) Why is Mrs. G. K. Coranelia, of Dodampehena, Talpe North, the widow of the late Mr. K. V. M. Marthenis, pensioner No. 15608/P, not paid a W. & O. pension, or a monthly allowance as paid to dependants of deceased public servants? (*b*) Will he see that this long delayed claim is satisfied?

ගරු ෆීලික්ස් ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ பீலிக்ஸ் ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. Felix R. D. Bandaranaike)

(*a*) Mrs. G. K. Cornelia is not entitled to a W. & O. Pension as her husband was not a contributor to the W. & O. P. Scheme. Charitable grants to dependents of public servants are paid only to the absolutely destitute. (*b*) Inquiries will be made from the G. A., Galle, regarding Mrs. G. K. Cornelia's circumstances in order to decide whether she can be paid a charitable grant.

පණත් කෙටුම්පත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

ආහාර පාලන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

உணவுக் கட்டுப்பாடு (திருத்தம்) மசோதா

FOOD CONTROL (AMENDMENT) BILL

"to amend the Food Control Act."

පිළිගන්වන ලද්දේ විදේශීය හා දේශීය වෙළඳ ඇමති වෙනුවට වාරිමාර්ග, විදුලි බලය හා මහා මාර්ග ඇමති ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක විසිනි. 1970 ඔක්තෝබර් 26 වන සඳුදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி, பெருவீதிகள் அமைச்சர் கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1970 ஒக்ரோபர் 26, திங்கட்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Maithripala Senanayeke, Minister of Industries, Power and Highways, on behalf of the Minister of Foreign and Internal Trade; to be read a Second time upon Monday, 26th October, 1970, and to be printed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක (වාරිමාර්ග, විදුලි බලය හා මහා මාර්ග ඇමති සහ සභා නායක)

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க—நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி, பெருவீதிகள் அமைச்சரும் சபைமுதல்வரும்)

(The Hon. Maithripala Senanayeke—Minister of Irrigation, Power and Highways and Leader of the House)

පහත සඳහන් යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා :

"න්‍යාය පත්‍රයේ ප්‍රධාන කටයුතුවල අංක 1 වශයෙන් දැක්වෙන විෂයය පිළිබඳ වැඩ අද දින රැස්වීමේදී අංක 8 දරණ ස්ථාවර නියෝගයෙහි විධිවිධානයන්ගෙන් නිදහස් විය යුතුය."

සමහර විට මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාව අ. භා. 8.30 වන විටත් අවසන් නොවන්නට ඉඩ තිබෙන නිසයි, මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

Question put, and agreed to.

ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(The Hon. Maithripala Senanayeke)

මෙම යෝජනාවද මම ඉදිරිපත් කරනවා :

"1970 නොවැම්බර් මස 1 වැනි ඉරිදා ද; නොවැම්බර් මස 2 වැනි සඳුදා ද; නොවැම්බර් මස 3 වැනි අඟහරුවාදා ද; නොවැම්බර් මස 4 වැනි බදාදා ද; නොවැම්බර් මස 7 වැනි සෙනසුරාදා ද 1970-71 විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත සලකා බැලීම සඳහා වෙන් කළ දිනයන් විය යුතුය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

Question put, and agreed to.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1970-71

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1970-71

APPROPRIATION BILL, 1970-71

දෙවන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන ලදී.

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order for Second Reading read.

අ. භා. 2.5

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

ගරු කථානායකතුමනි, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ විශිෂ්ට නායකත්වය යටතේ ඇති ශ්‍රී ලංකා-සමසමාජ-කොමියුනිස්ට් සමගි පෙරමුණු ආණ්ඩුවේ පළමු වන අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමට ලැබීම වරප්‍රසාදයක් හා ගෞරවයක් ලෙස මා සලකනවා.

1970 මැයි 27 වැනිදා සමගි පෙරමුණේ මැතිවරණ වැඩ පිළිවෙළ අනුමත කළ මේ රටේ ජනතාව සමගි පෙරමුණට ඉතා උසස් ජයක් ලබා දුන්නේ ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ බලය ද ලබා දෙමිනි. එසේ කිරීමේදී ලංකාවේ පොදු ජනතාව 1965-70 දක්වා මේ රටේ පැවතුන එක්සත් ජාතික—පෙඩරල් ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ වැඩ පිළිවෙළ මුළුමනින් ම ප්‍රතික්ෂේප කළා. එබැවින් 1970 මැයි මාසයේදී ජනතාව විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ ඒ ප්‍රතිපත්ති ගැන අවබෝධයක් ලබා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය දෙයක්.

පසුගිය රජයේ කටයුතුවලට පදනම වූ දර්ශණය කුමක් ද යි අපි සොයා බලමු. දිවංගත අගමැති ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් ආරම්භ කරන ලද, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිණිය විසින් ඉදිරියට ගෙන ගිය ජනසතු ආයතන නැතිකර දැමීමට හෝ මුළුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හෝ තරම් හැකියාවක් හෝ එඩිතරකමක් ඒ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආණ්ඩුවට තිබුණේ නෑ. ඒ ජනසතු ආයතන පෞද්ගලික සමාගම්වලට හෝ පුද්ගලයින්ට යළි භාර දීමට පසුගිය ආණ්ඩුව ක්‍රියා නො කළ බව ඇත්ත. එහෙත් ඒ ජනසතු ආයතන පෞද්ගලික ආයතන හා සම්බන්ධකර ඒ මගින් ජනසතු ආයතනවල බලය හීනකර දැමීමට ඔවුන් පසුබට වුණේ නැහැ. සලුසල හා කොන්සල්එක්ස්පෝ ආයතන ඊට ඇති හොඳම උදාහරණයි. හෝටල් සංස්කරණ යන් පිහිටුවීමේදීත් පසුගිය රජය අනුගම නය කළේ එවැනිම ක්‍රියා මාර්ගයක්. පේෂ කර්ම කටයුතුවලදී පෞද්ගලික අංශයට පසුගිය ආණ්ඩුව ධෛර්‍යය දීමේ ප්‍රතිඵල යක් වශයෙන් පෞද්ගලික පේෂකර්ම ආයතන වැඩි වැඩියෙන් බිහිවූවා. රජයේ ක්‍රියා පටිපාටිය නිසා පෞද්ගලික ව්‍යාපාර වලට රජයේ ව්‍යාපාරවලට වඩා වැඩි තැනක් ලැබුනා.

විදේශ රටවලින් ආධාර ලබා ගැනීමේ දීත් පසුගිය ආණ්ඩුව මුල් තැන දුන්නේ ඒ ඒ රටවල ආණ්ඩු හා ලංකාණ්ඩුව අතර ඇතිකර ගනු ලැබූ ගිවිසුම්වලට නොව, පෞද්ගලික බැංකු සමඟ ඇති කර ගත් ගිවිසුම්වලටයි. සංවර්ධන මුදල් ආයතනය පෞද්ගලික ආයතනවලට ප්‍රාග්ධන මුදල් ගලා ඒමේ උල්පතක් වූවා. ඒ ආයතනය ආණ්ඩුවට හා ආණ්ඩුවේ කටයුතුවලින් තොරව හැඩගැස්වීමේ පදනම කර ගත්තේ බටහිර රටවල පෞද් ගලික බැංකු මගින් මුදලින් කරනු ලැබූ ආධාරයි. ඒ ආයතනයේ වැඩ කටයුතුවලට මුදල් ඇමතිතුමාගේ මැදිහත්වීම වැළැක් වෙන පරිදි එය සුරක්ෂිත කරනු ලැබුවා. එහෙත් ඒ ආයතනය විදේශීය පෞද්ග ලික බැංකුවලින් ලබා ගන්නා ලද සෑම ණයක් ම ආපසු ගෙවන බවට සහතික කරන්නට සිදු වුණේ ලංකාණ්ඩුවටයි. ඒ අනුව ඇත්ත වශයෙන්ම පාඩුවක් වූවා නම් ඒ පාඩුව ආණ්ඩුව විසින් විඳ දරා ගත යුතු වූ අතර, වාසියක් වුනා නම් ඒ වාසිය එම ආයතනයට පමණක් හිමි වූවා.

කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලටත් බල පෑවේ ඒ දර්ශනයමයි. ලොකු කොම්පැනිවලට හා සල්ලිකාර පුද්ගලයන්ට රජයේ ඉඩම් විශාල ප්‍රමාණයක් පවරා දුන්නා. එයින් සිදු වුනේ ගම්බද ගොවියාට වඩා වැඩි තැනක් ධනවාදී කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලට ලැබීමයි. වෙනකක් තබා හිටපු අගමැති තුමා මසකට රුපියල් දාහකට වැඩි ආදාය මක් ලබන සල්ලිකාර ගොවි මහත්වරුන් පරපුරක් බිහිවී ඇතැයි පුරසාරම් දෙඩුවා. යන්ත්‍ර සූත්‍ර වෙනුවට රථ වාහන ගෙන්වා ගැනීම සඳහා විදේශ විනිමය නිදහසේ වැය කිරීමට ද ඒ ආණ්ඩුව පසුබට වුනේ නැහැ. මේ දර්ශනය නැත්නම් වැඩ පිළි වෙළේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හාල් සලාකය සේරුවකින් අඩු කරන්නට සිදු වුණු අතර, පාරිභෝගිකයන් මත දරුණු බර පටවන් නට ද සිදුවුණා. මේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල කියා සිටි පරිදි රුපියලේ අගය අඩු කිරීමට සිදුවීම වැළැක් විය නොහැක්කක්. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල කියා සිටි තරමටම රුපියල කප් පාදු කිරීමට පසුගිය ආණ්ඩුව එතරම් කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැති නමුත් ඒ වෙනුවට විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රම යක් ඇති කළා. එයින් බලාපොරොත්තු වුනේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල කියා සිටි තරමටම කොටස් වශයෙන් රුපියල බාල්දු කිරීමයි. රටක ආර්ථික ජීවය යම් යම් කොටස්වලට පමණක් සීමා කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. විවිහිස ක්‍රමයේ බර රටේ මුළු මහත් ආර්ථික ක්‍රමය කෙරෙහිම බලපෑවා. රුපියලේ අගය සියයට 55 කින් අඩු කළ විට ඉහළ යන තරමටම බඩුවල මිළ ඉහළ නැග්ගා.

පසුගිය ආණ්ඩුව මේ උපක්‍රම ක්‍රියාත්මක කළේ අපේ අපනයනයන්ගෙන් ලැබුනා වූ ආදායම අඩු වීම නිසා විශාල වූ ගෙවීම් ශේෂයේ පරතරය පුරවනු සඳහායි. ඒ අතර ලංකාව තම ගෙවීම් ශේෂයේ තත්ත් වය සතුටුදායක බවට හරවා ගන්නා තෙක් ඒ පරතරය පුරවනු සඳහා ආධාර කරනු පිණිස විදේශීය රටවල්වල සමුළුවක් ඇති කර ගනු ලැබුවා. මෙරටට ගෙන්වූ භාණ්ඩ සඳහා ලංකාව වියදම් කළ මුදල අඩු කිරීමට බලාපොරොත්තු වූයේ කෘෂිකාර්මික අතින් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමෙන් හා කාර්මික භාණ්ඩ මෙහිම නිෂ්පාදනය කිරී මෙන්. එහෙත් ඒ උපායද අසාර්ථක වූවා. එය කෙතරම් දුරට අසාර්ථක වූයේද යන්න 1970 මැයි මාසයේදී මේ රටේ ජනතාව ඒ වැඩ පිළිවෙළ මුළුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේප කිරී මෙන් හොඳහැටි ඔප්පු වෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මේ කටයුතුවලදී පසුගිය ආණ්ඩුව ලැබූ අසාර්ථක ප්‍රතිඵල කොතරම්දැයි සොයා බලමු.

පුද්ගලික පරිභෝජන වියදම සඳහා මෙ රටට ගෙන් වූ බඩු හා සාධක නොවන සේවාවන්වලට වැය වූ මුදල :

1964 දී රුපියල් 186 කෝටි 14 ලක්‍ෂයයි;

1965 දී රුපියල් 171 කෝටි 92 ලක්‍ෂයයි;

1966 දී රුපියල් 187 කෝටි 65 ලක්‍ෂයයි;

1967 දී රුපියල් 151 කෝටි 80 ලක්‍ෂයයි;

1968 දී රුපියල් 153 කෝටි 71 ලක්‍ෂයයි;

1969 දී රුපියල් 198 කෝටි 78 ලක්‍ෂයයි.

මේ කාල සීමාවේදී පුද්ගලික පරිභෝජන වියදම සඳහා මෙරට නිපදවූ භාණ්ඩවල වටිනාකම දැන් ගෙන බලමු :

1964 දී රුපියල් 292 කෝටි 82 ලක්ෂයයි;

1965 දී රුපියල් 304 කෝටි 90 ලක්ෂයයි;

1966 දී රුපියල් 327 කෝටි 59 ලක්ෂයයි;

1967 දී රුපියල් 399 කෝටි 69 ලක්ෂයයි;

1968 දී රුපියල් 467 කෝටි 30 ලක්ෂයයි;

1969 දී රුපියල් 532 කෝටි 27 ලක්ෂයයි.

මේ ගණන් සකස් කරනු ලැබුවේ ඒ ඒ අවුරුදුවල පැවති මිල ගණන් අනුවයි. පසුගිය ආණ්ඩුව මෙරටට ගෙන්වනු ලැබූ භාණ්ඩවල ප්‍රමාණය අඩු කිරීමට ගත් උත්සාහය අසාර්ථ වූ බව මෙයින් මැනවින් ඔප්පු වෙනවා. පුද්ගලික පරිභෝජන වියදම සඳහා මෙරටට ගෙන්වූ හාල්, පිටි, සීනි ආදී දේ වලට වැය කළ මුදල ගෙන බලමු. හාල් සලාකය හරි අඩකින් අඩු කිරීමෙන් ඒ මුදල අඩුවී නැති බව පෙනී යනවා. 1964 දී හාල්, පිටි, සීනි සඳහා රුපියල් 51 කෝටි 67 ලක්ෂයක් වියදම් කළා. 1965 දී ඒ සඳහා වියදම් කළ මුදල රුපියල් 59 කෝටි 80 ලක්ෂයක් වෙනවා. 1966 වන විට එය රුපියල් 60 කෝටි 8 ලක්ෂය දක්වා ඉහළ නැග්ගා. 1967 වැය වූ මුදල රුපියල් 58 කෝටි 61 ලක්ෂයයි. 1968 මේ භාණ්ඩ සඳහා රුපියල් 60 කෝටි 76 ලක්ෂයක් වියදම් කර තිබෙනවා. මේ සඳහා 1969 වියදම රු. 57 කෝටි 85 ලක්ෂයයි. මෙරට නිපදවූ භාණ්ඩවල වටිනාකම නිසි ලෙස සලකන විට පෙනී යන්නෙ රුපියල බාල්දු කිරීම හා විවිහිස ක්‍රමය නිසා මිළ වැඩිවූ ප්‍රමාණය ඒ ප්‍රමාණයෙන් අඩු කළහොත් නිපදවූ භාණ්ඩ ප්‍රමාණයේ සැලකිය යුතු තරම් වැඩිවීමක් නැති බවයි.

සම්පූර්ණ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයෙන් පුද්ගලික පරිභෝජනය සඳහා වෙන් කරනු ලැබූ ශේෂයේ ප්‍රමාණය ගැන බලන කල එය මැනවින් ඔප්පු වෙනවා. 1964 දී එය සියයට 74.2ක් වූවා. 1965 දී ඒ ප්‍රමාණය සියයට 72.01කි. 1966 වන සිට සියයට 75.6 දක්වා එය නැග්ගා. 1967 දී එහි සියයට ප්‍රමාණය 74.5ක් වුනා. 1968 දී 73.6කි. 1969 දී සියයට 75කි. රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් හා විවිහිස ක්‍රමය මගින් පාරිභෝගික භාණ්ඩ සඳහා වියදම අඩු කිරීමට කළ උපාය නිරර්ථක වූ බව මේ අනුව ඔප්පු වෙනවා.

පසුගිය ආණ්ඩුවේ මේ මහා උපායේ අරමුණ වූයේ කුමක්ද ? ගෙවීම් ශේෂයේ වූ පරතරය නැති කිරීමයි. සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන බලන කල එයින් ද සතුටුදායක ප්‍රතිඵලයක් ලැබී නැති බව පේනවා. 1964 දී ලංකාව ලැබූ ආදායමට වඩා රුපියල් 16 කෝටියක් ලංකාව ගෙවිය යුතුව තිබුණා. 1965 දී රුපියල් කෝටි 5.9 ක අතිරික්තයක් තිබුණා. 1966 දී එය කෝටි 29 කින් අඩුවුනා. 1967 දී ලැබීමට වඩා රුපියල් 28 කෝටි 80 ලක්‍ෂයක් ගෙවන්නට අපට සිදුවී තිබුනා. 1968 දී ඒ මුදල රුපියල් 35 කෝටි 50 ලක්‍ෂයකින් අඩුවුනා. 1969 වන විට එය රුපියල් 76 කෝටි 20 ලක්‍ෂයකින් තවත් පහළ බැස්සා. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ශුද්ධ මුදල් පරතරය හා ගෙන බලන කල පසුගිය ආණ්ඩුව කොතරම් අසාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබුවේදැයි යන්න පැහැදිළි වෙනවා. 1964-65 දී මේ ශුද්ධ මුදල් පරතරය 43 කෝටි 4 ලක්‍ෂයයි. 1965-66 දී එය රුපියල් 56 කෝටි 60 ලක්‍ෂයයි. 1966-67 දී ඒ පරතරය රුපියල්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

60 කෝටි 68 ලක්ෂයකි. 1967-68 දී 71 කෝටි 57 ලක්ෂයයි. 1968-69 දී රුපියල් 78 කෝටි 76 ලක්ෂයකි. 1969-70 වන විට ඒ පරතරය කෝටි 100 ත් ඉක්මවා තිබුනා. පසුගිය ආණ්ඩුව පවත්වාගෙන ගිය විශාල අයවැය පරතරය ගැන බලන විට මේ ගැන පුදුම වන්නට ඕනෑ නෑ. 1964-65 දී අය වැය හිඟය රුපියල් 54 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වූ අතර 1965-66 වන විට එය රුපියල් 66 කෝටි 50 ලක්ෂයක් වූවා. 1966-67 අය වැය වර්ෂයේදී එය රුපියල් 73 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වූවා. 1967-68 දී අය වැය පරතරය 98 කෝටි 70 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1968-69 වන විට 94 කෝටි 70 ලක්ෂයක් වූවා. සංශෝධිත ඇස්තමේන්තු අනුව 1969-70 වර්ෂයේදී අය වැය හිඟය රුපියල් 114 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වෙලා තිබෙනවා.

මේ ගණන් හිලව් ගැන සලකා බලන කල කිව හැක්කේ ලංකාවේ ආර්ථිකය දියුණු කර, අපේ මුදල් තත්ත්වය ශක්තිමත් හා ස්ථිර පදනමක් මත පිහිටුවීමට පසුගිය රජය යෙදූ උපක්‍රම සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා බිඳ වැටුනු බවයි.

එ. ජා. ප.-ෆෙඩරල් ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් මේ රටේ ජනතාව ශ්‍රී ලංකා-සමසමාජ-කොමියුනිස්ට් සමගි පෙරමුණේ පොදු වැඩ පිළිවෙල පිළිගත්තා. මේ රටේ සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩ නැංවීමේ අඩිතාලම ඒ පොදු වැඩ පිළිවෙලින් සකස් කෙරෙනවා ඇති. දියුණුවන රටක සංවර්ධන කටයුතු ලාභ ලැබීමේ ඒකම පරමාර්ථයෙන් ක්‍රියාත්මක වන බලවේගයන්ට ගොදුරු වීමට ඉඩ නොදිය යුතුය යන්න සමගි පෙරමුණේ ක්‍රියා මාර්ගයේ අඩංගු වූ මූලික න්‍යායයි. මේ අවස්ථාවේදී රටේ ධනෝපායන මාර්ගයන් දියුණු කර එයින් නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමේ කටයුතුවල දී පෞද්ගලික අංශයටද යම්කිසි සේවයක් කළ හැකි බව සමගි පෙරමුණ පිළිගන්නවා. එහෙත් ඒ කටයුතුවල මුල් තැන ලැබිය යුත්තේ රාජ්‍ය අංශයට බව සමගි පෙරමුණේ තීරණයයි. පෞද්ගලික අයිතිය පොදු අයිතිය බවට පත් කිරීමේ කටයුතු ඉතා සූපරීක්ෂාකාරීව කළ යුතුයි. එසේම ඒ ආයතන කාර්යක්ෂමව පවත්වා ගෙන යාම කෙරෙහි මනා සැළකිල්ලක් ද දක්වීම වැදගත්. රටේ ආර්ථිකයේ ඉහළම පෙත්ත රජය සතු වෙනු දැක්මට මේ රටේ පොදු ජනතාව දක්වන ආශාව ධනපති පංතිය මගින් තේරුම් ගත යුතුයි. ජනතාවගේ කැමැත්තට බාධා වන පරිදි කටයුතු කරන ඕනෑම කෙනෙකුට විරුද්ධව තදින් ක්‍රියා කිරීමට මේ ආණ්ඩුව සූදානම්. එහෙත් ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා කරන සෑම පරිවර්තනයකදීම ආර්ථිකයට එයින් ඇතිවිය හැකි අවුල හැකිතාක් අඩු කිරීමට ආණ්ඩුව වග බලාගත යුතුය. මේ කට යුත්තෙහිදී හෙමින් හෙමින් ගමනද හානිදායකයි. අති ධාවනයද එසේම හානිදායකයි. සමාජවාදය ගොඩනැංවීමේ දුෂ්කර කාර්යයෙහි දී තමන්ට පැවරෙන වගකීම ගැන මනා අවබෝධයක් ජනතාවට ලබාදී, ඒ පිළිබඳව උසස් හැඟීමක් ඇති කිරීම මේ ආණ්ඩුව සතු තවත් පරම යුතුකමක්.

අප ආරම්භ කර ඇත්තේ අති විශිෂ්ට කාර්යයක්. මහජන ඡන්දය නිසා ලබන ලද බලයේ මාර්ගයෙන් සමාජවාදී පරිවර්තනයක් ඇති කිරීම අපේ උත්සාහයයි. නැගෙනහිර යුරෝපීය රටවලත්, චීනයේ හා උතුරු කොරියාවේත් මෙන් ජනතා නැගිටීමක් ලංකාවේත් ඇතිවූයේ නම් සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩනැංවීමේ කාර්යය එක් අතකින් පහසු වන්නට තිබුණා. ජනතා විප්ලවයක් ඇති වූ විට ඒ විප්ලවයේ මාර්ගයෙන්ම පොදු ජනතාවට යම් යම් පාඩම් ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙනවා. තමන්ගෙන් ඉටුවිය යුතු සමාජයීය යුතුකම් කොටස ගැන මනා අවබෝධයක් ජනතාවට එවැනි අවස්ථාවන්හිදී ලබා ගන්නට පුළුවන්. එහෙත් අපේ පරිසරය සකස්වී ඇත්තේ පැරණි දුර්මතයන්, බිය හා පිළිවෙත් පදනම් කර ගෙනයි. එබැවින් අප ඉදිරි පිට ඇති කර්තව්‍යයන්ට ගැලපෙන සේ ජනතා හැඟීම් දියුණු කිරීම මේ ආණ්ඩුවට මුහුණ පෑමට සිදුවන ප්‍රශ්නයක්.

ඉතිහාසයෙන් අප පාඩම් උගත යුතුයි. 1920 දී සෝවියට් දේශයේ නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය යනුවෙන් හඳුන්වන ලද වැඩ පිළිවෙලට පසු බසින මෙන් ලෙනින් නියෝග කළේ ඒ ගැන ගැඹුරු අන්දමින්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සිතා බැලීමෙන් පසුවයි. ජනතා විප්ලව යක පසුබිමක් ඇති වුවද ඉපැරණි රුසියාවේ වූ නොදියුණු සමාජයක ඇබ්බැහි වී ඇති අඩු හැඟීම් හා දුර්මතයන් එක රැයින් වෙනස් කරන්නට බැරි බව ලෙනින්ට පෙනුණා. සෝවියට් දේශය වැනි විශාල රටක 1917 සිට 1919 දක්වා ඇති වූ එවැනි මහා විප්ලවයකින් පසුව වුවද ඒ රටේත් සමාජ පරිවර්තනයක් ඇති කිරීමේ කටයුතුවලදී වාසි අවාසි ඇති විණි නම් එවැනි විප්ලවයක් සිදු නොවූ ලංකාවේ අප කොතරම් පරීක්ෂාකාරී විය යුතුද? අපට මුහුණ පාන්නට ඇති ප්‍රශ්න ගැන අවබෝධයක් ලබාගෙන ඒවාට නිසි පිළිතුරු සෙවිය යුතුව ඇත්තේ මෙවැනි පසුතලයකයි.

රජයේ ප්‍රතිපත්තිය බිහිවන්නේ අය වැය ලේඛනයේ රාමුව තුලින්. ඒ ප්‍රතිපත්තියට අදාල වූ වරම් තුනක් මේ රජයට ඇත. අප ආරක්ෂා කිරීමට බැඳී සිටින ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සම්ප්‍රදායයන් රැක ගනිමින් අපේ ආර්ථිකය සමාජවාදී එකක් බවට පරිවර්තනය කර ගැනීමේ ස්ථිර පදනමක් ඇති කර ගැනීමට ආණ්ඩුව බැඳී තිබෙනවා. එසේම අපේ සමාජයේ අත්‍යාවශ්‍ය අංශයක් වන සමාජ ශුභ සාධන කටයුතු එසේම පවත්වාගෙන යන අතර, ජනතාවට එදිනෙදා ජීවත් වීමට අවශ්‍ය දෑ සාධාරණ මිලකට ලබා දීමටද අප බැඳී සිටිනවා. එපමණක් නොව, රැකී රක්ෂා විරහිත වූවන්ගෙන් සැහෙන පිරිසකට රක්ෂා ලබා දීමට පොහොසත් වන අන්දමේ සීඝ්‍ර ආර්ථික දියුණුවක් ඇති කරන සැලැස්මක් ක්‍රියාත්මක කරන අතරම මේ ආණ්ඩු කාල සීමාව තුළ දී ඒ ප්‍රශ්නයේ විසඳුම ළඟා කිරීමට ද අප ඇප කැප වී සිටිනවා. මෙහිලා අද අපේ ජනගහනයේ වැඩිවන අනුපාතික ප්‍රමාණය ද අප සිහියේ තබා ගත යුතුයි.

ලංකාවේ ජනගහණය එක්කෝටි විසි දෙලක්ෂ පනස් දහක් පමණ වේ. දැනට පෙනෙන්නට තිබෙන ලකුණු නිවැරදි නම් 1975 වන විට අපේ ජනගහණය එක් කෝටි 40 ලක්ෂයක් පමණ වෙනවා ඇත. එයින් වයස අවුරුදු 60 ට වැඩි අයත් අවුරුදු 18 ට අඩු අයත් හැර ගණන් බලන විට අපේ රටේ සිටින වැඩ කළ හැකි ජනගහනයේ ස්ථිර සංඛ්‍යාව 50 ලක්ෂයක් පමණ වෙනවා ඇති. එකී 50 ලක්ෂයෙන් සියයට 30 ක් පමණ ගෘහණියන් හා නිදහස් වෘත්තීන්හි යෙදී සිටින අය වශයෙන් ගණන් ගන්නට පුළුවන්. ඒ අනුව එලදායී රැකියාවල යෙදී සිටින හෝ එලදායී රැකී රක්ෂා ලබා දියයුතු හෝ අයගේ ගණන 35 ලක්ෂයක් පමණ වේ. අද ලංකාවේ සිටින රැකී රක්ෂා විරහිත වූවන්ගේ ගණන 7 ලක්ෂයක් පමණ වේ යයි දළ වශයෙන් ගණන් බලා තිබේ. අනාගතයේදී රැකී රක්ෂා බලාපොරොත්තු වන්නවුන්ට ඒවා සැපයීමට සමත් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක නොවූවොත් 1975 වන විට ලංකාවේ සිටින රැකී රක්ෂා විරහිත වූවන්ගේ ප්‍රමාණය 10 ලක්ෂයක් වනු ඇතැයි ගණන් ගැනීමේ වරදක් නෑ. කෘෂිකාර්මික කටයුතුවල යෙදවිය හැක්කේ මෙයින් සුළු කොටසක් පමණයි. ඉඩම් වඩාත් එලදායී ලෙස සකස් කිරීමෙන් හා ලාභ නොනිපදවෙන තේ වතුවල වෙනත් වගාවන් ඇති කිරීමෙන් මෙහිලා යම්කිසි තත්ත්වයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය වගා කිරීමේ කටයුතු පුළුල් කිරීමේ උද්‍යෝගිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ද සෑහෙන ප්‍රතිඵල ලබාගන්න පුළුවන්. පිටරටවල යැවීමෙන් බොහෝ ලාභ ලබාගත හැකි මල් වැවීමෙන්ද, රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය තරමක් දුරට විසඳා ගන්නට පුළුවන් වේවි. එසේම ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම යටතේ සපයන්නට පුළුවන් රැකී රක්ෂා ගැනද සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ඉදිරි අවුරුද්ද තුළදී ඉන්දියානු ජාතිකයින් 50 දාහක් ආපසු යැවීමට දැනටමත් කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ එසේ වුවත් රැකී රක්ෂා විරහිත වූවන්ගේ ප්‍රශ්නයට නියම පිළිතුර සොයා ගත හැක්කේ කර්මාන්ත අංශයෙනි. මෙහි "කර්මාන්ත" යන වචනය මා පාවිච්චි කරන්නේ බොහෝ පුළුල් අර්ථයක් ඇතිවයි. මෙහිලා ප්‍රංශජාතික සුප්‍රසිද්ධ කෘෂිකාර්මික ආර්ථික විශේෂඥයකු වන මහාචාර්ය ඩූමොන් කළ ප්‍රකාශයක් උපුටා දැක්වීම යෝග්‍යයි.

"කාර්මික සංවර්ධනය ඇති කළ යුත්තේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය ඇති කිරීමෙන් පසුව නොවේ. කාර්මික සංවර්ධනයත් කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

යත් එක්වර කළ යුතු ඒවා වෙති" යි අප්‍රිකාව ගැන ලියූ පොතක ඔහු සඳහන් කර තිබෙනවා.—"False Start in Africa"

ඒ අංග සම්පූර්ණ කාර්මික අංශය ඉක්ම ණින් පුළුල් කිරීමෙහිලා අපට මුහුණ පාන් නට සිදුවී ඇති ප්‍රශ්නය විදේශ විනිමය හිඟ කමයි. පසුගිය දෙවන ලෝක මහා යුද්ධය අවසන් වන විට, නැත්නම් 1945 දී අප සතුව තිබූ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය රුපියල් 126 කෝටියකි. 1949 වන විට එය 96 කෝටි 40 ලක්ෂය දක්වා අඩුවී යළි 1950 වන විට 113 කෝටි 30 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුනා. ඇත්තෙන්ම 2 වන ලෝක යුද්ධය අවසන් වන විට මීට වඩා විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් අප සතු විය යුතුව තිබුනා. එදා ලංකාවේ පළමුවන අගමැතිකම ලබන්නට සිටි පුද් ගලයා එංගලන්තය කෙරෙහි බොහොම පරිත්‍යාගශීලී වූවෙක්. යුද කටයුතුවලට ලංකාව වෙනුවෙන් ඔහු සහයෝගය දැක් වූයේ අපේ රබර්, තේ සහ පොල් එව කට වෙළඳ පොලේ ඇති මිලට වඩා ඉතා අඩු මිලකට එංගලන්තයට දීමෙන්. 1951 දී අප සතුව තිබූ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය 121 කෝටි 70 ලක්ෂය දක්වා වැඩිවුනා. එහෙත් 1952 දී එය 87 කෝටි 40 ලක් ෂය දක්වා අඩු වුනා. ඒ අවුරුද්දේ, නැත්නම් 1953 අගෝස්තු මාසයේ කළ "හර්තාලයේ" ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිද වූ ආණ්ඩු වෙනස් වීමේදී එතෙක් ලංකා වේ මුදල් ඇමති පදවිය දැරූ පුද්ගලයා සිය පදවිය අත්හැරියා. මෙයින් ලංකාවේ පළමුවන සය අවුරුදු සැලැස්ම අවසන් වුනා. පුද්ගලික ව්‍යාපාරයන් පන ගැන්වී මට සෑම උත්සාහයක්ම කළත් ඊට දේශීය ධනපති කොටස්වලින් ලැබුනේ ඉතාම අඩු සහයෝගයක්. එසේම මේ රටේ මුදල් යෙදවීමට විදේශීය ධනපති කණ්ඩායම් ද එතරම් උනන්දුවක් දැක් වූයේ නැහැ. එවකට සිටි මුදල් ඇමති වරයා පෞද්ගලික අංශයට නොයෙකුත් අන්දමේ ආයාචනා හා චාටු කතා කළත්, ඔවුන්ට හැකි සෑම රුකුලක්ම දීමට පොරොන්දු වුවත් එයින් ප්‍රතිඵලයක් ලැබුනේ නැහැ. 1954 දී එම්. ඩී. එච්. ජය වර්ධන මහතා මුදල් ඇමතිකම භාර ගත්තා. ආර්ථික සංවර්ධනයක් වෙනුවට ධනය වැඩි කර ගැනීම කෙරෙහි ඔහු සැල කිල්ලක් දැක්වූවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශ යෙන් 1956 වන විට අප සතුව තිබූ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය 127 කෝටි 57 ලක්ෂයක් වූවා. ස්ටැන්ලි ද සොයිසා මහතා මුදල් ඇමතිකම බාර ගැනීමෙන් පසු අපේ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩුවී 53 කෝටි 20 ලක්ෂය දක්වා බැස්සා. ඒ විදේශ විනිමය වියදම් වූයේ දුර දිග නොබලා පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය සඳහා වියදම් කිරීම නිසයි. ඒ කාලය තුළ සංවර්ධන කටයුතු කෙරුනේ ඉතා සුළු වශයෙන්. 1965 සිට අපේ අපනයනයන් සඳහා ලැබුන ආදායම අඩුවීම නිසා තත්ත් වය තව තවත් දුබල වූවා. පළල් වශ යෙන් කීවොත් 1956 වන තෙක් අප විදේශවලට භාණ්ඩ යවා ඉපයූ විදේශ විනිමය, මේ රටට ගෙන්වනු ලැබූ භාණ්ඩ සඳහා අවශ්‍ය මුදල් ගෙවාලීමටත්, සුළු වශයෙන් කරගෙන ගිය සංවර්ධන කට යුතු සඳහාත් ප්‍රමාණවත් වූවා. අපේ අප නයනයන්ගෙන් ලැබෙන ආදායම තව මත් නොනැවතී පහළ බසිමින් පවති නවා. 1958 දී අපේ වෙළඳ අනුපාතය 100 ක් වූයේ නම් 1964 වන විට එය 86 දක්වා පහත බැස තිබුණා. තත්ත්වය කෙතරම් දරුණුවීද කිවහොත් ආණ්ඩුවට අන්තර්ජාතික මූල්‍ය අරමුදලේ ගැනීමේ තීරුවලින් රත්තරන් තීරුව වන පළමු වන තීරුවෙන් මුදලක් ඉල්ලන්නට 1961 දී ප්‍රථම වරට සිදුවුනා. 1962 පෙබරවාරි මාසයේදී තව වරක් මුදල් එසේම ඉල්ලා ගන්නට සිදුවීමෙන් ලංකාව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් ලබාගත් ණය ප්‍රමාණය 10 කෝටි 76 ලක්ෂයක් වූවා.

1965 සිට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල් ආධාර මත විශාල වශයෙන් රැඳී සිටින් නට අප පටන් ගත්තා. ගැනීමේ රන් තීරුව කෙළවර වී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අර මුදලේ ණය තීරුවලින්ද මුදල් ඉල්ලා ගන්නට පටන් ගත්තා. 1965 දී 10 කෝටි 95 ලක්ෂයක් ණයට ගත් ලංකාව 1966 දී යළි 14 කෝටි 40 ලක්ෂයක් ලබා ගත්තා. 1967 දී ලබාගත් මුදල 12 කෝටි 26 ලක්ෂයයි. 1968 දී 21 කෝටි 32 ලක් ෂයක් ලබා ගත්තා. 1969 දී 7 කෝටි 75

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ලක්ෂයක් ලබා ගත් අතර, මේ අවුරුද්දේදීත් 5 කෝටි 66 ලක්‍ෂයක් බලා ගෙන තිබෙනවා. මේ අනුව මෙතෙක් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් ලංකාව ලබාගෙන තිබෙන මුළු ණය මුදල 72 කෝටි 34 ලක්ෂයක් වෙනවා. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් ණය මුදල් ලබා ගත් සෑම අවස්ථාවකදීම ඔවුන්ට චේතනා ප්‍රකාශන ඉදිරිපත් කිරීමට අපට සිදු වුණා. චේතනා ප්‍රකාශන ලිපි කියන්නේ අර්ථය සඟවා පෙන්වීමේ වචන මාලාවක්. මේ චේතනා ප්‍රකාශනයන්ගෙන් සිදු වන්නේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ඉදිරිපත් කරන ණය කොන්දේසි පිළිපැදීමට භාර ගැනීමයි. මේ කොන්දේසි අපට පවරන්නේ අපේම අවුල් නිරවුල් කිරීමේ හොඳ අදහසින් වෙන්න පුළුවන්. එහෙත් ඒ තීරණ වලට ඔවුන් බසින්නේ ඔවුන්ගේ මැණීම සහ කල්පනාවන් අනුවමයි. මේ චේතනා ප්‍රකාශනවලින් බොහෝ දේ අනාවරණය වන බැවින් ඒවා හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුලත් වනු පිණිස මෙහිදී මා කියවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එයින් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ ලංකාව වැනි අසරණ රටකට මුහුණ පාන්නට වන ප්‍රශ්න කොතරම් දැයි සෑම විටම සිහිපත් කරවීමට මාර්ගයක් ඇති කිරීම සඳහායි. මුල් චේතනා ප්‍රකාශනය ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ 1965 ජූලි මාසයේදීයි. හාල් සලාකය හරි අඩකින් කපා දැමීමෙන් පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය සඳහා යන වියදම අඩු කිරීමට පසුගිය රජය 1965 ජූලි මාසයේදී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට ස්ථිර පොරොන්දුවක් දී තිබූ බව මෙහිලා සඳහන් කරන්න ඕනෑ. හාල් සලාකය කැපීම සඳහා පුරා අවුරුද්දක් තිස්සේ පසුබිම සකස් කළ ඒ ආණ්ඩුව ලෝකයේ හාල් හිඟයක් ඇතැයි බොරු ප්‍රචාරයන් මාර්ගයෙන් මවා පා, 1966 නොවැම්බර් මාසයේදී හාල් සලාකය සේරුවකින් කපා දැම්මා.

1965 ජූලි මාසයේදී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය ණය අරමුදල හා උපස්ථිත ගිවිසුමක් ඇති කරගත් ලංකාණ්ඩුව දුන් චේතනා ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කරුණුවලින් සමහරක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරනවා.

1. සහනාධාර වැඩ පිළිවෙල නිසා අය වැය ලේඛනය මත පැටවී ඇති බර ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වන පරිදි සම්පූර්ණ සහනාධාර වැඩ පිළිවෙල සංශෝධනය කිරීම හා අඩු ආදායම් ලබන කොටස් මත ඉන් පැටවෙන බර තරමක් සැහැල්ලු කිරීමට විධිවිධාන යෙදීම.
2. මූලික අය වැය තත්ත්වය සතුටුදායක අන්දමින් ශක්තිමත් වන තුරු ශුභසාධක කටයුතු සඳහා වැය කරන මුදල වැඩිවීම වැලැක්වීමට අවශ්‍ය පියවර ගැනීම.
3. ආනයන තීරු බදු ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීම (ආහාර ද්‍රව්‍ය, පෝර, ලාභ රෙදි පිළි, බෙහෙත් හා භූමිතෙල් ඇතුළත් නොවේ.)
4. ඊළඟ අවුරුද්දේ අය වැයේ ඇති උද්දමන වේගය කෝටි 8 කට හා 10 කට වැඩිවීමට ඉඩ නොදීම.
5. බැංකු පොලී අනුපාතය සියයට 4 සිට 5 දක්වා වහාම වැඩි කිරීම.
6. උපස්ථිත ගිවිසුම පවතින කාල සීමාව තුළදී වෙළඳ බැංකුවලින් පුද්ගලික අංශයට දෙනු ලබන ණය මුදල 5 කෝටි 50 ලක්ෂයකට සීමා කිරීම.
7. සියයට තිස් අටක විශේෂ සීමිත තැන්පතුවද ඇතුළත් අවශ්‍ය සීමිත තැන්පතුව දිගටම පවත්වාගෙන යාම හා මේ විශේෂ අවශ්‍ය සංචිත තැන්පතුව සියයට 25 ට අඩු නොවන අන්දමින් පවත්වාගෙන යාමට මහජන බැංකුවට අවස්ථාව දීම.
8. 1965 මැයි 17 දා පැවති ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ශුද්ධ දේශීය වත්කම වූ රුපියල් 138 කෝටි අසූ නව ලක්ෂයේ සීමාව රුපියල් 10 කෝටි පනස් ලක්ෂයකට වඩා වැඩිවීමට ඉඩ නොදීම.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

9. විදේශීය නිල හා පුද්ගලික මූලධනය ලංකාවට ගලා එන්නට අවශ්‍ය පරිසරයක් සැළසෙන පරිදි විදේශිකයන් සතු ලංකාවේ ඇති ධනය පිටරට ගෙනයාමේ තාවකාලික තහනම ගැන යළි සලකා බැලීම.

ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ මේ කොන්දේසි දරුණු වැඩියයි බොහෝ දෙනකු සැලකුවා. එහෙත් විදේශ විනිමය හිග වීමෙන් මතුවුන අමාරුකම් පිරිමසා ගැනීම සඳහා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ සහාය ලබා ගන්නට තින්දු කිරීමෙන් පසුව මේ කොන්දේසි නියතින්ම භාර ගැනීම හැර පසුගිය ආණ්ඩුවට වෙන කළ හැකි දෙයක් නැති වුනා. මේ තත්ත්වය යටතේ ලංකාවේ ආර්ථික ස්ථිරත්වය ඇති කිරීමෙහිලා ලාංකිකයන්ටත් වඩා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සැලකිල්ලක් දක්වන්නේදැයි ජනතාව ප්‍රශ්න කිරීම ස්වාභාවිකයි. අපේ මුදල්වල තත්ත්වය ස්ථිර කිරීමට, උද්දමනය නැති කිරීමට හා ස්ථිර ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට කවර ජාත්‍යන්තර ආයතනයකටත් වඩා ලංකාවේ අප සැලකිලිමත් වන බව අමතක කරන්නට ඕනෑ නැහැ. අතීතයේදී වැරදි සිදුවී ඇති බැව් පිළිගන්න ඕනෑ. තරමක් දුරට මේ අසතුටුදායක තත්ත්වයට හේතුවී ඇත්තේ අපට පාලනය කළ නොහැකි යම් යම් සිද්ධීන් බවද අප පිළිගත යුතුයි. මේ තත්ත්වය නැතිකර ස්ථිර හා සාර්ථක මගකට පිවිසීමේදී පොදු ජනතාවට විඳින්නට සිදුවන දුක්ගැහැට ගැන කිසිත් නොතකා ඒකාධිපති අන්දමින් කටයුතු කිරීම කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. එය කළ යුතුව තිබෙන්නේ, පොදු ජනතාවගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබෙන, ක්‍රමානුකූල සහනදායී වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කිරීමෙනුයි. පසුගිය ආණ්ඩුව කළ ලොකුම පාපය ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ කොන්දේසි නිසා පොදු ජනතාව මත පැටවෙන ලද දුක්ගැහැට හා හිරිහැර ගැන කිසිදු සැලකිල්ලක් නොමැතිව ක්‍රියා කිරීමයි. 1970 මැයි 27 වැනිදා මේ රටේ පොදු මහ ජනතාව එක හඬින් ප්‍රතික්ෂේප කළේ විදේශ ආයතන මගින් පැනවූ කොන්දේසි බයාදු කමින් පිළිගැනීමෙහිලා ඒ ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ ක්‍රියා මාර්ගයයි.

1966 ජූලි 15 වැනිදා ඩොලර් 2 කෝටි 50 ලක්ෂයක ණය මුදලක් ලබා ගැනීම සඳහා ලංකාව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමග 2 වැනි උපස්ථිත ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තා. ඒ ගිවිසුම ඇති කිරීමේදී ලංකාව දුන් චේතනා ප්‍රකාශයේ පහත සඳහන් කරුණුද ඇතුලත් වෙනව:

1. ආහාර සහනාධාර සඳහා කරන ශුද්ධ වියදම 1965-66 අවුරුද්දේ කළ වියදමට වැඩි වන්නට ඉඩ නොදීම හා ඒ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අනුගමනය කරන වැඩ පිළිවෙල 1966 අවසාන වන්නට පෙර ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.

2. ඉහළ ආදායම් ලබන කණ්ඩායම්වල දෙමව්පියන්ගේ දරුවන්ට උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම සඳහා ගාස්තු අය කිරීම සලකා බැලීම.

3. පාඩු විඳිමින් පවත්වාගෙන යනු ලබන සංස්ථා මණ්ඩල ගැන යළි සලකා බලන තෙක් ඒවා මගින් නිපදවනු ලබන භාණ්ඩවල මිල සියයට 10 කින් වැඩි කිරීම.

4. පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීමට හැකිදැයි සොයා බලන අතර ඊළඟ අය වැය ලේඛනයේදී ආනයනයන් සඳහා අය කරනු ලබන තීරු ගාස්තු වැඩි කිරීම. ඒ අතරම සේවක අර්ථසාධක අරමුදලට පුද්ගලික අංශයේ සේවකයින් විසින් ගෙවනු ලබන මුදල් පරිමාණය වැඩි කිරීම ගැන සලකා බැලීම.

5. ඒ අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනයේ ඇති 8 කෝටියකට හෝ 10 කෝටියකට වැඩි නොවන උද්ධමන වේගය ඊළඟ අයවැය ලේඛනයෙන් 5 කෝටියේ සිට 7 කෝටි 50 ලක්ෂය තෙක් සීමා කිරීම.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

6. ඉල්ලුම් තැන්පතු වෙනුවෙන් පවත්වාගෙන යන සියයට 38 සීමිත අවශ්‍ය සංචිත තැන්පතුව (මහ ජන බැංකුවේ සියයට 28 කි.) එසේම පවත්වාගෙන යාම. ඊට අතිරේකව මූලික අවශ්‍ය සංචිත තැන්පතුව වෙනුවෙන් පවත්වාගෙන යන සියයට 12 ක්ද, කාලීන සහ ඉතිරි කිරීමේ තැන්පතුව වෙනුවෙන් සියයට 5 ක් ද පවත්වාගෙන යාම.

7. අතිරේක ගිවිසුම බල පවත්නා තෙක් 1966 මැයි 2 දා පැවති ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ශුද්ධ දේශීය තැන්පතුව වන 134 කෝටි 24 ලක්ෂය, 15 කෝටියකට වැඩියෙන් වැඩිවන්නට ඉඩ නොදීම.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ අභ්‍යන්තරික වත්කම් සීමාවෙන් බැංකුව මගින් සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වී මිල දී ගැනීම සඳහා දෙනු ලබන චාරික අත්තිකාරම් ඉවත් කරන ලදී.

ආණ්ඩුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමග 3 වන උපස්ථිත ගිවිසුම ඇතිකර ගත්තේ 1968 මැයි මාසයේදී ය. ඒ මගින් ආණ්ඩුවට ලැබුන ණය කොටස ඩොලර් එක් කෝටි 95 ලක්ෂයක් වෙනවා. ඒ ලබා ගැනීමේදී දුන් චේතනා ප්‍රකාශනයේ මේ කරුණු ඇතුළත් වෙනව :

1. වර්ෂයේ ශුද්ධ මුදල් උද්ධමනය රුපියල් 8 කෝටි 50 ලක්ෂයකට පමණ සීමා කිරීම.

2. 1968 මැයි 6 වැනිදා සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි බැංකු පොලී අනුපාතිකය සියයට පහමාර දක්වා වැඩි කිරීම.

3. පවත්නා සංචිත සීමා වැඩ පිළිවෙල දිගටම පවත්වාගෙන යාම.

4. 1968 අප්‍රේල් 27 වැනිදා පැවතුනු ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ශුද්ධ දේශීය තැන්පතුව වන රුපියල් 179 කෝටි 57 ලක්ෂයේ සීමාව රුපියල් 15 කෝටියකට වඩා වැඩියෙන් වැඩිවීමට ඉඩ නොදීම.

5. චේතනා ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කෙරෙන පරිදි විදේශ මුදල් සඳහා ගෙවනු ලබන ලංකාවේ මුදල් ප්‍රමාණයේ විවිධ ගෙවීම්වල වෙනසක් ඇති නොකිරීම.

6. අළුත් ද්විපාර්ශික ගෙවීම් ගිවිසුමකට ඇතුළත් නොවීම.

ඊට අතිරේක වශයෙන් විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික පත් ක්‍රමය මගින් විනිමය ක්‍රමයේ සංශෝධනයක් ඇති කරන ලදී. එහිලා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල ගත් ප්‍රතිපත්තිය පහත දැක්වේ :

විදේශ මුදල්වලට ලංකාවේ මුදල් ගෙවීමේ විවිධ ක්‍රම ක්‍රියාත්මකව පවත්නාතාක් ලංකාව හා අරමුදල අතර කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් පවත්වාගෙන යනු ඇත. මෙය කරනු ලබන්නේ සාකච්ඡා මගින් හා ලියකියවිලි මගිනි. සාකච්ඡා පවත්වනු සඳහා වරින්වර ලංකාවේ නියෝජිත පිරිස් වොෂිංටන් නුවරටද, අරමුදලේ නියෝජිත පිරිස් ලංකාවටද පැමිණෙනු ඇත. ඊට අතිරේක වශයෙන් අරමුදල සමග සාකච්ඡා කර අනුමතිය නොලබා අළුත් අපනයනයන් සඳහා විදේශ විනිමය සහතික පත් ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක නොකරන අතර තිබෙන ක්‍රමය මොනම අන්දමකින්වත් අවලංගු නොකිරීම.

තාවකාලික පියවරක් වශයෙන් විදේශ මුදල්වලට ලංකාවෙන් මුදල් ගෙවීමට විවිධ ක්‍රම ඇති කිරීම ගැන අරමුදල විරුද්ධ නොවේ.

4 වන උපස්ථිත ගිවිසුම 1969 අගෝස්තු 12 වැනිදා ඇති කරගත් අතර ඒ මගින් ඩොලර් එක්කෝටි 95 ලක්ෂයක ණය කොටසක් ලබාගන්නා ලදී. ඒ ගිවිසුම ඇති කිරීමේදී ඉදිරිපත් කළ චේතන ප්‍රකාශයේ මෙහෙම සඳහන් වෙනවා :

1. සංයුක්ත මණ්ඩල කටයුතු ගැන නිතරම පරීක්ෂාකාරී වනු සඳහා භාණ්ඩාගාරයේ අංශයක් ඇති කිරීම හා ඒ අංශය මගින් රෙකමදාරු කරන ප්‍රතිආයෝජනයන් ඉටු කිරීමට සංයුක්ත මණ්ඩල උත්සාහ ගත යුතුයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

2. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ දළ අභ්‍යන්තර ණය වත්කම 1969 අවසාන වන තෙක් රුපියල් 205 කෝටි 50 ලක්ෂයකට වඩා වැඩිවීමට ඉඩ නොතැබිය යුතුය. 1968 දෙසැම්බර් 27 වැනිදා වන විට මෙම වත්කම රුපියල් 189 කෝටි 37 ලක්ෂයක් විය.

3. වෙළඳ බැංකුවලින් පාරිභෝගික අංශයට දුන් ණය මුදල් සීමාව දිගටම පවත්වාගෙන යාම.

4. සියයට පහමාරේ බැංකු පොලී අනුපාතය අඩු නො කිරීම.

5. අවශ්‍ය සංචිත තැන්පතුව හා සම්බන්ධ වැඩ පිළිවෙල එසේම පවත්වාගෙන යාම.

6. ලංකා සේවිංස් බැංකුවේ හා තැපැල් සේවිංස් බැංකුවේ තැන්පත් කරන ඉතිරි කිරීම් තැන්පතු සඳහා ගෙවන පොලිය වැඩි කිරීම.

ඊට අතිරේක වශයෙන් පහත සඳහන් කොන්දේසිය අය වැය ලේඛනයේදී පරීක්ෂා කිරීමට ද එම චේතන ප්‍රකාශන යෙන් එකඟවී තිබේ:

7. එතෙක් විවිහිස ක්‍රමයෙන් නිදහස් වූ ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලට ගෙන්වූ භාණ්ඩ හා ඒ හා සම්බන්ධ සේවාවන් 1969 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා සිට විවිහිස ක්‍රමයට ඇතුලත් කිරීම.

8. 1969 ජූනි 18 වැනිදා සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි විවිහිස සහතික පත්වල මිල රුපියල් 44 සිට 55 දක්වා වැඩි කිරීම.

9. 1969 දෙසැම්බර් අවසානය වන තෙක් ඩොලර් 30 ලක්ෂයකට වැඩිවන, අවුරුදු 1 සිට අවුරුදු 5 දක්වා වන කාලයකින් ආපසු ගෙවීම් සිදුවන අළුත් ගිවිසුම්වලට නො බැඳීම.

1969 දෙසැම්බර් මාසයේදී මේ ගෙවීම් ගිවිසුම් පිළිබඳව තත්ත්ව යළි සංශෝධනය කරන ලදී. එකී සංශෝධනය ශුද්ධ දේශීය වත්කම් සීමාව හා අළුත් විදේශ ගිවිසුම් ඇති කිරීමේ සීමාව හා සම්බන්ධ විය. ඒ අනුව නිකුත් කරන ලද අතිරේක චේතන ප්‍රකාශනයෙන් පහත සඳහන් සීමාවන් නියම කරන ලදී:

ශුද්ධ අභ්‍යන්තරික වත්කම් ප්‍රමාණය 1970 අප්‍රේල් 30 වැනිදා වන තෙක් රුපියල් 211 කෝටි 50 ලක්ෂයකට සීමා කරන ලද අතර ඉන් පසු එය රුපියල් 215 කෝටියට සීමා විය යුතුය.

ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සඳහා වැය කරන ලද ලංකා බැංකුවේ ඇති බිල්පත් වල වටිනාකම රුපියල් 12 කෝටි 46 ලක්ෂයකට වැඩි වුවහොත් ඒ ප්‍රමාණයට දේශීය වත්කම් අඩු කිරීම.

අද අපට උරුමවී ඇති තත්ත්වය ගැන අප හොඳ අවබෝධයක් ඇති කර ගන්න ඕනෑ. අපේ රට මේ අවාසනාවන්ත තත්ත්වයට පත් කළ පසුගිය ආණ්ඩුවේ කටයුතු අප කෙතරම් හෙළා දැක්කත්, ප්‍රතික්ෂේප කළත්, ජාත්‍යන්තර සංවිධාන මුළුමණින්ම අමතක කර දමා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම අපට කළ නොහැකි බැව් අකමැත්තෙන් වුවද පිළිගත යුතුය. ජාත්‍යන්තර සංවිධාන මගින් දෙන විවිධ උපදෙස් හා කොන්දේසි ප්‍රතික්ෂේප කිරීම අපට කරන්නට පුළුවන්. එහෙත් එය කළ හැක්කේ එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීමෙන් අපට මුහුණ පාන්නට වන බාධක හා අවහිරකම්වලට මුහුණ පාන්නට සූදානම් නම් පමණයි.

මේ අවස්ථාවේදී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් අප ලබාගෙන ඇති කෙටි කාලීන ණය මා දැන් ඉදිරිපත් කරනවා:

1965—රුපියල් 10 කෝටි 95 ලක්ෂයයි.
1966—රුපියල් 14 කෝටි 40 ලක්ෂයයි.
1967—රුපියල් 12 කෝටි 26 ලක්ෂයයි.
1968—රුපියල් 21 කෝටි 32 ලක්ෂයයි.
1969—රුපියල් 7 කෝටි 75 ලක්ෂයයි.
1970—රුපියල් 5 කෝටි 66 ලක්ෂයයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මේ අනුව අප ලබාගෙන ඇති මුළු කෙටි කාලීන ණය මුදල රුපියල් 72 කෝටි 34 ලක්ෂයක් වෙනවා. That is Rs. 723 million. 1970 මැයි 20 වැනිදා වන විට ණය ලබාගෙන ඒ ණයවලින්ම ආපසු ගෙවූ මුදල රුපියල් 30 කෝටි 17 ලක්‍ෂයකි. ඒ අනුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට තවත් රුපියල් 42 කෝටි 17 ලක්ෂයක් ගෙවිය යුතුව තිබෙනවා. මේ මුදල එදිනෙදා සම්පූර්ණ වන බිල්පත් ගෙවනු සඳහා යුරෝපයේ හා අමෙරිකාවේ බැංකුවලින්ද මුදල් ආනයන වලින්ද ගන්නා ලද තාවකාලික ණයවලට අතිරේක වශයෙන්. ඒ ආයතනවලින් ගන්නා ලද ණය දැනට රුපියල් 35 කෝටියක් වෙලා තියනවා. මේ අනුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ පිහිටෙන් අප ලබාගත් කෙටි කාලීන නිදන් අරමුදල් රහිත ණය මුදල් රුපියල් 77 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වෙලා තිබෙන බව පෙනෙනවා ඇත.

මේ ණය අපට නොගෙවා සිටිය හැකිද ? අප එසේ කළොත් ලෝකයේ ඇති සෑම බැංකුවක්ම අප සමග ගනුදෙනු කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කරාවි. දිනපතා අපට ගෙවීමට සිදුවන බිල්පත් ගෙවීමට නොහැකි තත්වයකට ලංකාව පත්වේවි. එවිට ලෝකයා අප බංකොලොත් ජාතියක් වශයෙන් සලකනවා ඇති. ඒ තත්ත්වය යටතේ සමාජවාදී රටවලින් හැරෙන්නට වෙන මොනම රටකින්වත් අපට ආධාර හෝ ණය ලබා ගැනීමට බැරි වෙනවා නිසැකයි. සමාජවාදී රටවල ඇති ධන සම්පත්ද සීමිත බැව් මෙහිලා අමතක කරන්නට හොඳ නැ. එවිට අපට අපේ සමහර කාර්මික ව්‍යාපාර අත්හැර දමන්නට සිදු වන අතර සම්පූර්ණ අභ්‍යන්තර කාර්මික යන්ත්‍රයේ වේගය අඩු කරන්නට සිදු වෙනවා ඇත. එසේම අපේ ප්‍රධාන අපනයනයන් බටහිර රටවලට විකිණීමේදී නොයෙකුත් බාධක ඇති වෙනවා නිසැකයි. එබැවින් මෙවැනි ක්‍රියා පටිපාටියකට බැසීම සුළු දෙයක් වශයෙන් සලකන්නට බැ. එසේ නම් අපට ඇති අනික් ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද ? මේ තත්ත්වයෙන් ගැළවීමට කිසිදු මගක් නැතැයි සිතීම වැරදියි. මෙහිලා අපට අනුගමනය කළ හැකි වෙනත් ක්‍රියා මාර්ගයක් තිබෙනවා. ඒ ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්දැයි සොයා බලමු. විදේශ ආයතන මඟින් අප මත පටවන කොන්දේසි මුළුමණින්ම නොපිළිගන්නා අතරම, ඒවා මෝඩ අන්දමින් ප්‍රතික්ෂේප නොකිරීමෙන් ඒ මාර්ගය අපට සොයා ගත හැකිය. නිෂ්පාදන කටයුතු සඳහා අපේ ශක්තිය යොදවනු පිණිස අප ක්‍රියා කළ යුතුය. අනාගත ශුභ සිද්ධිය තකා වර්තමානයේ අප විඳින සැප සම්පත් කැප කිරීමට අප සූදානම් වන්න ඕනැ. රටේ පොදු ශුභ සාධනය හා අපේ සමාජය සමාජවාදී සමාජයක් බවට පත් කිරීමේ කටයුතු රඳා පවතින්නේ සංවර්ධන කටයුතුවල විශාලත්වය හා නිෂ්පාදන සේවාවන් ඇති කිරීමේ වේගය මතය. ඒවා දියුණු කළ හැකි වන්නේ අප කරන කැප කිරීමේ තරමට හා නිෂ්පාදිත කටයුතුවල වේගය අනුවයි. කථානායකතුමනි, චාම් ජීවිත ගත කිරීමට සිතා ගැනීම ඉදිරි අවුරුදු කීපය තුළදී අපේ සමාජයීය හැඟීම්වල පදනම විය යුතු බව මා මෙහිලා සඳහන් කරනවා.

බලාපොරොත්තු වන සමාජයීය අරමුණ කරා යාමෙහිලා ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන විවිධ ක්‍රියා මාර්ගයන්හි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇතිවන තාවකාලික ප්‍රතිවිරෝධතා, නා නා අන්දමේ බලපෑම් ඇතිවීම වැළැක්විය නොහැකි අතර ඒවා තෝරා බේරා විසඳා ගත යුතුයි. පොදු මුදල්, පාලනය හා සම්බන්ධ කටයුතුවලට මේ ප්‍රතිවිරුද්ධතා හා බලපෑම් ඇතිවී තිබෙන නිසා මා සතු කාර්යය ඉතා අමාරු කාර්යයක් බවට පත්ව තියෙනවා. අපට ඇති දේශීය හා විදේශීය ධනෝපායන මාර්ගයන් සීමිත වීම නිසා අමාරු තීරණ හා වෙනස් කිරීම් ඇති කිරීමට සිදු වෙනවා. සංවර්ධන කටයුතු සඳහා වියදම් කිරීමට ඇති මුදල හා ශුභසාධන කටයුතු සඳහා වියදම් කළ හැකි මුදලත් අතර කිට්ටු සම්බන්ධකමක් පවතිනවා. මේ දෙකම එක් පැත්තකින් පොදු ජනතාවගේ දේශපාලන බලාපොරොත්තු ගැන හැඟීමක් ඇතුවත්, අනික් පැත්තෙන් රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට ගැලපෙන පරිද්දෙනුත් පවත්වාගෙන යාමට නම් මේ ප්‍රතිවිරෝධී සමාජ ඉලක්කයන් සම්බන්ධ කිරීමට අපට සිදු වෙනවා. අපේ ජනතාව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

ගේ ජීවන තත්වය රැකීමට අප ගිවිස ඇති බව මා කලින් කීවා. එය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිළ පාලනයක් ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරගෙන යනවා. සංවර්ධන කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය මුදල සොයා ගනු ලබන්නේ බදු පැනවීමෙන් හා අනිවාර්ය හා සිය කැමැත්තෙන් කරනු ලබන ඉතිරි කිරීම් මගින්. මේ අවශ්‍ය මුදල් ලබා ගැනීමේදී බර පටවනු ලබන්නේ එය උසුලන්නට හැකියාවක් ඇති අය මතයි. අවශ්‍ය ධනය සොයා ගැනීමට පමණක් බදු පැනවීම ප්‍රමාණවත් වන්නේ නෑ. සුඛෝපභෝගී ජීවිත අතහැර චාම් ජීවිත ගත කරන පරිසරයක් ඇති කිරීම ඉතා වැදගත්. වත් පොහොසත්කම් ඇති අය දැනට කරන්නාක් මෙන් සුඛෝපභෝගී ජීවිත ගත කළොත් එය කළ නොහැකියි.

කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීමේදී මට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණ අවහිරකම් ගැන පුන පුනා සඳහන් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නෑ. මුදල් ඇමති පදවිය භාර ගෙන සුළු කලකට පසු රටේ මුදල් තත්වය පිළිබඳ ඇත්ත තත්වය ගැන විස්තරයක් මා රටට හෙළි කළා. මා විශ්වාස කරන අන්දමට මුදල් ඇමතිවරයකු එවැනි ප්‍රකාශයක් කළ පළමු වන අවස්ථාව එයයි. පොදු ජනතාවට නියම තත්වය විදහා පා ජනතා විශ්වාසය දිනා ගන්නේ නැත්නම් ඔවුන්ගෙන් නියම සහයෝගය ලබා ගැනීම කළ නොහැකි දෙයක්. අපේ විදේශ වත්කම්වල අසරණදායී තත්වයත්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල මගින් අපට ආධාර කිරීමට පෙර අපට පනවා ඇති කොන්දේසිත් පිළිබඳ විස්තරයක් මා ඉදිරිපත් කළා. කෝපන්හේගන් නුවර පැවැත්වූ ලෝක බැංකුවේ හා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල් රැස්වීමේදී සමාජයේ වත්කම් බෙදී යෑමේදී සිදු විය යුතු සාධාරණත්වය ගැන නොතකා දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය ගැනම පමණක් සිතන සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති මා මගේ කථාවෙන් විවේචනයට ලක් කළා. එවැනි ප්‍රතිපත්තිවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අපේ ආර්ථිකයේත්, අපේ සමාජයීය ජීවිතයේත් කැපී පෙනෙන අසාධාරණකම් සිදු වන බව අප දුටුවා. අපට මුහුණ පෑන්නට විය හැකි එක් බාධකයක් ගැන සඳහන් කිරීම මගේ යුතුකමක්ව තිබෙනවා. එය ආයතන පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. අපේ ආණ්ඩුව ඉක්මනින් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන සමාජයීය වෙනස්කම්වල වේගය රැඳී පවතින්නේ අළුත් තත්වයට ගැලපෙන පරිදි පාලන යන්ත්‍රය සකස් කිරීමේ සාර්ථකත්වය උඩයි. රාජ්‍ය ආයතනවලට මුල් තැන දීමට අප දක්වන කැමැත්ත අනුව ආණ්ඩුවේ සංස්ථා මණ්ඩල වඩාත් ක්‍රියාශීලීව මුදල් කටයුතු අතින් වගකීමකින් යුතුව සේවක කළමනාකරුවන් පුහුණු කිරීමේ පක්ෂ තුනේ ප්‍රතිපත්ති හා පොදු පිළිවෙත අනුව දැනට කම්කරු උපදේශක කමිටු හා ජනතා කමිටු ඇති කිරීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. අප එසේ කළේ පාලන තන්ත්‍රයේ අවශ්‍ය වෙනස්කම් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන්. ඇත්තෙන්ම මෙය අළුත් සමාජයීය අත්හදා බැලීමක්. සැලැස්ම සකස් කිරීම හා ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම, කාර්යක්ෂම පාලනයක් ඇති කිරීම, අධික ලාභ ලබා ගැනීම වැළැක්වීම හා දූෂණ නැති කිරීම ආදී කටයුතු සම්බන්ධයෙන් සෑහෙන වගකීමක් අප මේ මගින් ජනතාවට පවරා තිබෙනවා. මා විශ්වාස කරන අන්දමට ඒ ජනතා සංවිධාන සිය යුතුකම් කොටස ඉටු කළොත් අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා අපට ගමන් කරන්නට පුළුවන් වනවාට මට නම් සැකයක් නෑ. මගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති එක් ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවක උපදේශක සභාවකින් මගේ අය වැය යෝජනාවලට බොහෝ උපකාරී වන යෝජනා ඉදිරිපත් වූ බව මා සඳහන් කරන්නේ ඉතා සතුටින්. මේ ජනතා සංවිධාන සකස් කර ඇත්තේ සමාජවාදී දර්ශනය හා අනික් තැන්වල කාර්මික ආයතනයන්හි පාලනය වැඩ කරන ජනතාවට දීමෙන් ලබා ඇති පළපුරුදුකම්වල ප්‍රයෝජනය අපටත් ලබා ගැනීමේ ආශාවෙන්. රාජ්‍ය සංස්ථාවල දැනට පවත්නා නිලධාරී පාලනය වෙනුවට සමාජවාදී පාලන ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුයි. ඇත්තෙන්ම මේ සේවක කමිටු සමාජවාදී ආර්ථිකය අනාගතයේදී පාලනය කරන සේවක කළමනාකරුවන් පුහුණු කිරීමේ ස්ථාන වනවා ඇත.

අප විදේශ ආධාර ලබා ගත යුතු බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. ලංකාවට ආධාර කිරීම සඳහා පිහිටුවා ඇති සමූළුවේ රටවලින් මෙන්ම ඊට පිටස්තර රටවලින්ද

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සුදුසු දීර්ඝ කාලීන ණය ලබා ගැනීමට අප උත්සාහ කරන්න ඕනෑ. ආධාර ලබා ගැනීමේ කොන්දේසි සකස් කිරීමේදී අප අපේ ආත්ම ගෞරවය, අපේ නිදහස, අපේ ස්වෛරී භාවය රැකෙන පරිදි අප කටයුතු කළ යුතුයි. සමාජවාදී හෝ වේවා සමාජවාදී නොවන හෝ වේවා ඕනෑම රටකින් ලැබෙන ආධාර අප ආදරයෙන් පිළිගන්නවා. එහෙත් ඒ ආධාර දිය යුත්තේ අපේ ස්වෛරී භාවයට පහර නොවදින අන්දමටයි. දියුණු රටවල් මගින් සැපයිය හැකි ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩ හා කාර්මික දැනුම නොලබා තම ජාතික ධනෝපායන මාර්ගයන් දියුණු කළ නොහැකි බව අප පිළිගන්නවා. ඉදිරියට ඇති අවුරුදු කීපය තිස්සේ දියුණු රටවලින් ඒවා ලබා ගැනීමට අපට සිදුවී තිබෙනවා. අපට පිළිගත හැකි කොන්දේසි අනුව ඒ ආධාර ලබා ගැනීමට අප කළ යුත්තේ අපේ දුර්වලකම් සම්පූර්ණ කර ගැනීමට අප අධිෂ්ඨාන කරගෙන ඇති බැව් විදේශ රටවලට ඔප්පු වන පරිදි ක්‍රියා කර ඒ මගින් ඒ රටවල විශ්වාසය දිනා ගැනීමයි. අපේ සම්පත්වලින් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමට ඉතාම කාර්යක්ෂම ලෙස කටයුතු කිරීමේ හැකියාවක් ඇති බැව් අප පෙන්වා දිය යුතුය.

එහිලා අප කළ යුතු පළමුවන කටයුත්ත අඩු ගණනේ පුනරාවර්ථන වියදම් සම්බන්ධයෙන්වත් අයවැය පරතරය අහෝසි කිරීමට ක්‍රියා කිරීමයි. එදිනෙදා පුනරාවර්ථන වියදම් සඳහා අවශ්‍ය මුදල් බදු මාර්ගයෙන් සොයා ගැනීම අප කළ යුතු දෙයක්. එසේම මූලික ප්‍රාග්ධන වියදම් සඳහා සෑහෙන අතිරේක ආදායමක්ද ලබා ගැනීමට අප ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. ශීඝ්‍ර අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් උද්ධමනයක් ඇතිවී ඒ හා සමග ඇති වන අනික් සෑම අන්තරායකටම මුහුණ පාන්නට වන බව අමුතුවෙන් කියන්න ඕනෑ නෑ. අප සතු දෙවන කාර්ය විය යුත්තේ අය වැයේ ඇති උද්ධමන වේගය පාලනය කිරීමයි. එය කළ හැක්කේ සෑම පොදු ජනතා කොටසක්ම හැකි තරම් මුදල් ඉතිරි කිරීමෙනුයි. ජාතියක් ගොඩනංවනු සඳහා සෑම පුද්ගලයෙක්ම සෑම ගැමියෙක්ම සෑම කම්කරුවෙක්ම ලවා සුළුවෙන් වත් ඉතිරි කරවීමට අප උත්සාහ ගත යුතුයි. මහන්සි වී වැඩ කිරීමෙන්, කැප කිරීමෙන් හා චාම් ජීවිත ගත කිරීමෙන් තොරව ආර්ථික සංවර්ධනය කරා යා හැකි වෙනත් මගක් නෑ. විශාල පිරිසක් මගින් කරනු ලබන සුළු පරිත්‍යාගය, සුළු පිරිසක් මගින් කරන විශාල පරිත්‍යාගයට වඩා වැදගත්. ඊට හේතුව විශාල පිරිසක් මගින් කරන පරිත්‍යාගය සුළු වුවත් මේ උතුම් කාර්යයේදී ඒ පිරිසගේ අවංක සහයෝගය එයින් පළවන නිසයි.

මගේ බදු යෝජනාවලදී මේ රටට ආර්ථික නව ජීවනයක් දීමට අප ගන්නා උත්තරීතර වැඩ කටයුතුවලට අපේ පොදු මහ ජනතාව සම්බන්ධකර ගන්නා හැටි පෙන්වා දීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අද අප මුහුණ පා ඇති මේ අසරණ තත්වයෙන් ගැළවීම සඳහා ගත යුතු අනිත් පියවර නම් නව නවත් විවිධ දේ නිපදවා ඒවා පිටරට යැවීමයි. අපේ ප්‍රධාන අපනයනයන් වන තේ, රබර් හා පොල් මත රටේ අනාගතය රඳා පැවතීමට තව දුරටත් ඉඩ දීමේ භයානක කම දැනට මත් ඔප්පු වී තිබෙනවා. යුද්ධයට පෙර මේ භාණ්ඩවලට ලැබී තිබුණ වැදගත් තැන දැන් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ භාණ්ඩවලට ඇතැම් අතුරු නිෂ්පාදනයන්ගෙන් ලැබෙන තරඟය ඉතා තියුණුයි. ඊට අතිරේක වශයෙන් අප උපයන විදේශ විනිමයෙන් සියයට 60 ක් වන තේ, ලෝකයේ අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා නිපදවීමේ තර්ජනයකට මුහුණ පා තිබෙනවා. තේ නිෂ්පාදනය සීමා කරනු සඳහා ආහාර හා කෘෂිකාර්මික සංවිධානය මාර්ගයෙන් ඇති කරගත් නිෂ්පාදන සීමාව තාවකාලික එකක් පමණයි. ඒ නිසා තේ, පොල්, රබර් හැර අනිකුත් අතිරේක නිෂ්පාදනයන් කර ඒවා අපනයනය කිරීමේ අවංක උත්සාහයක් ගත යුතුයි. මෑත අතීතයේදී ගත් එවැනි උත්සාහයන්ගෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන බැව් කියන්න පුළුවන්. විස්කෝතු, කමිස, දුම්කොළ, මල් හා පින්වල අසුරන ලද පළතුරු පිටරට යැවීමට උනන්දු වන අළුත් අදහස් ඇති ක්‍රියාශීලී ව්‍යාපාරිකයන්ට හොඳ අනාගතයක් ඇති බව ඔප්පු වී තිබෙනවා. මැණික් වෙළඳාම ගැන මා මෙහි සඳහන් නොකළේ ඒ ගැන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

පසුව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලා පොරොත්තු වන නිසයි. එහෙත් මැණික් අපනයනය කිරීමෙන් ඉතා විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් උපයා ගැනීමට හැකි බැව් මෙහිලා සඳහන් කිරීම උචිතයි. මේ කර්මාන්තය මගින් ඉපයිය හැකි උපරිම විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය උපයා අපේ මව් බිම සංවර්ධනය කිරීමෙහි ලා රුකුල් දෙන මෙන් මැණික් කර්මාන්තයේ නියැලී සිටින ජාති හිතෛෂීන්ට ඇරයුම් කිරීම මගේ කාලය අපතේ හැරීමක් දැ යි ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නයක්. මේ අරමුණු ඉටු කර ගැනීමට අපට හැකි නම් මේ රටේ ආර්ථික ස්ථිරත්වය ඇති කිරීමේත්, ස්ථිර ආර්ථික දියුණුව ඇති කිරීමේත් ලා ලොකු සේව යක් කරන්නට පුළුවන්. ඒ එසේ වුවොත් අපේ ආර්ථික සංවර්ධන කටයුතු සඳහා දියුණු වූ රටවල් මත රඳා පැවැත්ම බොහෝ දුරට අඩු කර ගන්නට අපට පුළුවන් වේවි. එසේම අපට අවාසි නො වන කොන්දේසිවලට යටත් වීමෙන් අවශ්‍යතාවයන්ට ගැලපෙන පරිදි විදේශ ආධාර ලබා ගැනීමටද මාර්ගය සැලසෙනවා. එවිට වාසිදායක ආධාර පමණක් තෝරා බේරා ලබා ගැනීමේ හැකියාව අපට හිමි වෙනවා. අවුරුදු ගණනාවක් පැරණි අබලන් යන්ත්‍ර සූත්‍ර වෙනුවට යාන්ත්‍රික වශයෙන් ඉහළම පෙත්තේ පවත්නා සූක්ෂම යන්ත්‍ර සූත්‍ර ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවද අපට ලැබෙනවා.

ආර්ථිකයේ තත්ත්වය

ජාතික නිෂ්පාදිතය :

1968 හා සසඳා බලන කල, 1969 දී ආර්ථික වර්ධන වේගයෙහි පිරිහීමක් තිබුණු බව පෙනෙනවා. නියත වශයෙන් ගෙන බලන විට 1969 යේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය රුපියල් කෝටි 937 ක් වූවා. එය 1968 ප්‍රමාණයට වඩා රුපියල් 50 කෝටි 90 ලක්ෂයකින් වැඩි වූවක්. ප්‍රතිශීර්ෂ වශයෙන් ගෙන බලන කල, 1969 වර්ධන පරිමාණය සියයට 4 කැයි ගණන් බලා තිබුණා. එය ඊට පෙර වර්ෂයේ ප්‍රමාණයට වඩා, සියයට 6 කින් වැඩි ප්‍රමාණයක්. 1969 දී වර්ධන පරිමාණය අඩු වීමට හේතුව අපනයන සඳහාත්, දේශීය පරිභෝජනය සඳහාත් වූ කෘෂිකාර්මික අංශවල වර්ධන පරිමාණය අඩු වීමයි.

1969 දී අපනයන කෘෂිකාර්මික අංශයට ඇතුළත් තේ නිෂ්පාදනය රාත්තල් 48 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වෙතැයි ගණන් බලා තිබුණා. එය ඊට පෙර වර්ෂයේ ප්‍රමාණය හා සලකන විට සියයට 2 කින් අඩු ප්‍රමාණයක්. ගණන් බලා ඇති අන්දමට 1969 දී නිපද වූ රබර් ප්‍රමාණය රාත්තල් 33 කෝටි 30 ලක්ෂයයි. එය ඊට පෙර අවුරුද්දේ ප්‍රමාණයට වඩා 50 ලක්ෂයකින් වැඩි ප්‍රමාණයක්.

1968 පොල් නිෂ්පාදනය පොල් ගෙඩි 260 කෝටියක් වුනා. 1969 වර්ෂයේදීත් පොල් නිෂ්පාදනයේ මට්ටම එයමයි. දේශීය කෘෂිකාර්මික අංශයෙහි ඇති වුණු වර්ධන පරිමාණය 1969 දී පහළ වැටුනා. ඒ අවුරුද්දේ ගණන් බලන ලද වී නිෂ්පාදනය, බුසල් 6 කෝටි 60 ලක්ෂයයි. වී නිෂ්පාදනය ඊට පෙර අවුරුද්දට වඩා වැඩි වී තිබුනේ සියයට 2 කින් පමණයි. 1968 වර්ෂයේ දී,වැඩි වූ නිෂ්පාදනයේ ප්‍රමාණය සියයට 17 යි. 1969 දී නිෂ්පාදන අංශයේ සියයට 7 වර්ධනයක් ඇති වුණා යයි ගණන් බලා තිබෙනවා. ගණන් බලා ඇති අන්දමට ඊට පෙර අවුරුද්දේ වැඩිවීම සියයට 10 ක් වෙනවා. 1969 අවුරුද්දේ වර්ධන පරිමාණයේ මේ අඩු වීමට හේතු වශයෙන් දක්වා ඇත්තේ, කාර්මික අංශයේ නිෂ්පාදන ශක්තිය 1968 දී වඩාත් පාවිච්චි කළ බවයි. පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී, කාර්මික නිෂ්පාදනය වැඩි වී ඇතත්, ගිය ආණ්ඩුවේ කාලය තුළදී ඇති වුණු කාර්මික සංවර්ධන පිළිවෙලෝ අඩුපාඩු එමට තිබෙනවා.

පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ ආරම්භ කරන ලද කර්මාන්ත විශාල ගණනාවකම නිෂ්පාදන කටයුතු ගෙන ගියේ පිටරටින් ගෙන ආ අමු ද්‍රව්‍ය මතයි. එය අපේ විදේශ වත්කමට අමාරුකම් වැඩි වීමේ ප්‍රධාන මාර්ගයක් වූවා. නිෂ්පාදිත භාණ්ඩය කට අවශ්‍ය අංගයන් අඩක් සකස් වූ අයුරින් මෙරටට ගෙන්වා මෙහි අවසාන එකතු කිරීම පමණක් කරන "එකලස් කර්මාන්තයක්" වශයෙන් හැඳින්විය හැකි කර්මාන්ත කීපයක් මේ කාලය තුළ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දී පිහිටුවනු ලැබුවා. දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරන කර්මාන්තවලට පාඩු කර මින්, අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය ඉතා විශාල කොට සක් විදේශ රටවලින් ගෙන්වා ගත් එවැනි කර්මාන්තවලට ධෛර්‍ය දීම නිසා, සිදුවී ඇත්තේ අපේ කර්මාන්ත අංශයේ දියුණුව වෙනස් වන සුළු අපේ විදේශ විනිමය තත්ත්වය මත රඳා පැවතීමයි. දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරන කර්මාන්ත වලට නව ජීවනයක් දෙනු සඳහා ලංකාවේ කාර්මික ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීමට දැන් කටයුතු කරගෙන යනවා. පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී ආර්ථිකයේ නිෂ්පාදනය පළල් වූ බව පෙනී ගියා. නිෂ්පාදන කටයුතුවල ඇති වුණු එබඳු වැඩි වීම් නිසා, වැඩි ජනතා වගේ ජීවන තත්ත්වයන්හි නියම දියුණු වක් ඇති වුනා ද යන්න නම් සැක සහි තයි. නිෂ්පාදනය වැඩි වීම නිසා වැඩි වුණු ධනය රටේ ජනතාව අතර සමසේ බෙදී ගොස් ඇතැයි ඔප්පු කරන්නට බැරි නම්, ප්‍රතිශීර්ෂ ආදායම සියයට 4 කින් වැඩි වී ඇතැයි කරන ප්‍රකාශයේ ඇති අර්ථයක් නෑ.

උපයනු ලබන ධනය සාධාරණව හා නියම අන්දමින් බෙදා හැරීමේ නිසි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් නොකර, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි කිරීමට පමණක් ක්‍රියා කිරීමෙන් සිදු වන්නේ එයින් වැඩිවන ධනය පොදු ජනතාවට නොලැබී අතලොස් සකට පමණක් හිමි වීමයි. පසුගිය ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තිය නිසා, සිදු වී ඇත්තේ එවැනි තත්ත්වයක් ලංකා වේත් ඇති වීමයි. මිළ පාලන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට පසුගිය ආණ්ඩුව අපොහොසත් වීම නිසා, අත්‍යාවශ්‍ය පාරිභෝගික භාණ්ඩ හා ආහාර ද්‍රව්‍ය බොහොමයක මිළ ඉහළ ගියේ, ජනතාව මත පැටවී තිබුණු බර තව තවත් වැඩි කරමින්. නිශ්චල මිළ ගණන් අනුව, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 1970 දී සිය යට 6 කින් පමණ වැඩිවනු ඇතැයි ගණන් බලා තිබෙනවා. අපනයන කෘෂිකාර්මික අංශයට අයත් තේ නිෂ්පාදනය 1970 දී රාත්තල් 50 කෝටි 50 ලක්ෂයක් වනු ඇතැයි ගණන් බලා තිබේ. 1969 නිපදවූ තේ ප්‍රමාණය රාත්තල් 48 කෝටි 40 ලක්ෂයයි.

1970 රබර් රාත්තල් 35 කෝටි 50 ලක්ෂ යක් නිපදවනු ඇතැයි ගණන් බලා තිබෙ නවා. එය 1969 නිපද වූ ප්‍රමාණයට වඩා රාත්තල් 2 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් වැඩි ප්‍රමාණයක්. 1970 දී පොල් ගෙඩි කෝටි 300 ක් නිපදවනු ඇතැයි ගණන් බලා ඇති අතර, එය 1969 නිපදවුණු ප්‍රමාණයට වඩා 40 කෝටියකින් වැඩියි. 1970 දී දේශීය කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලද විශාල වර්ධන පරිමාණයක් පවත්වාගෙන යන්නට පුළු වන් වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1968-69 මහ කන්නයේ වී නිෂ්පාදනය බුසල් 4 කෝටි 70 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1969-70 මහ කන්නයේ දී තාවකාලික තක්සේරුවක් අනුව වී බුසල් 4 කෝටි 90 ලක්ෂයක් නිෂ්පාදන විය හැකියයි කියා තිබෙනවා.

අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනයද, මේ අවුරුද්දේදී ගිය අවුරුද්දට වඩා වැඩිවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1970 දී අපේ ආර්ථිකයේ නිෂ්පාදන හා ඉදි කිරීම් කටයුතුවල සාර්ථකත්වය බොහෝ දුරට රඳී පවතින්නේ ඒ සඳහා පිටරටවලින් ගෙන්වා ගත යුතු අවශ්‍ය අංග ලබා ගැනීමේ පුළුවන්කම මතයි. ඒ අවශ්‍ය අංග ලබා ගන්නා ප්‍රමාණය තීරණය වන්නේ අපට ඇති විදේශ වත්කම් අනුවයි. ලංකාව උප යනු ලබන විදේශ විනිමය බොහෝ දුරට අඩුවීම නිසා, 1970 වේ දෙවැනි භාගයේ දී ඒ ඒ කටයුතු අංග සඳහා වෙන්කර ඇති විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය, සැලකිය යුතු තර මකින් අඩු කර තිබෙනවා. සෑහෙන තරම් ආධාර ලබා ගන්නට බැරි වුවොත් ඒ අනුව වෙන්කර ඇති විදේශ විනිමය තවත් අඩු කරන්නට සිදුවීමට ඉඩ තිබේ. 1971 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ වර්ධන පරිමා ණය ගැන තත්ත්වානුකූල ප්‍රකාශයක් මේ අවස්ථාවේ දී කරන්නට අමාරුයි. එසේ වුවත්, ආර්ථිකය ශීඝ්‍ර ලෙස පළල් වීමේ කටයුතුවලට ලොකුම අවහිරය විය හැක් කේ, අවාසිදායක ගෙවීම් ශේෂය බව විශේ ෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. 1971 ගෙවීම් ශේෂයේ තත්ත්වය ගැන දැනට කරන ලද ගණන් බැලීම් අනුව, අපේ ආන යන ශක්තිය රුපියල් 50 කෝටියකින් පමණ අඩු විය හැකි බැව් පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එබඳු විශාල අඩු වීමකින් අපේ ආර්ථිකය ඇහිරී යාමට විශාලතම බලපෑ මක් ඇතිවනවාට සැකයක් නෑ. මේ තත්ත්වය යටතේ ඒ අඩුව පියවීම සඳහා වැඩි වශයෙන් ආධාර ලබා ගැනීම අවශ්‍යයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

එසේම අවශ්‍ය නොවන ආනයනයන්ද සැළකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් අඩු කිරීමත් වුවමනා විය හැකියි. එසේ වුවත් කෘෂි කාර්මික හා කාර්මික අංශයන්හි නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීමට සෑම පියවරක්ම ගැනීම කළ යුතු අතර, එය ඉටු කිරීමට ක්‍රියා කරනවා ඇත. ඒ මගින් සියයට 5ක වර්ධන පරිමාණයන් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තුවීම සාධාරණයි.

විදේශීය වෙළඳාම හා ගෙවීම්

කථානායකතුමනි, ඊට පෙර අවුරුදුවලදී මෙන් ම, 1969 දීත් අපේ ආර්ථිකයෙහි ඉතාම දුබල අංශය වශයෙන් පැවතුණේ අපේ ගෙවීම් ශේෂයයි. මූල්‍ය මුදල් ලබා ගැනීමේ පහසුකම් ඇහිරීම හා භාණ්ඩ මිළ අඩු වීම යන දෙයාකාරයෙන් ලෝක ආර්ථිකයේ ඇති වූ අවාසිදායක හැඩගැසීම් නිසා අප ලැබූ ප්‍රතිඵල තවත් නරක් වීමට හේතුවක් වුනේ අපේ සමහර අපනයන භාණ්ඩ ප්‍රමාණය ද අඩු වීමයි. මේ තත්ත්වය යටතේ මෙරටට ගෙන් වූ භාණ්ඩවල ප්‍රමාණය විශාල වශයෙන් අඩු කිරීමට සිදු වන්නට තිබුණත් එය වලක්වා ගත්තේ කෙටි කාලීන ණය මුදල් ලබා ගැනීමෙන්. දැනට පවත්නා ගෙවීම් ශේෂයේ අර්බුදකාරී තත්ත්වයට ලොකුම හේතුව වූයේ ලබා ගත් ඒ කෙටි කාලීන ණය මුදලයි. 1969 දී අප පිටරට යැවූ භාණ්ඩවල වටිනාකම රුපියල් 190 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වූවා. එය 1968 ප්‍රමාණයට වඩා රුපියල් 6 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් අඩු ප්‍රමාණයක්.

තවද, 1969 යේ අපේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම වූ රුපියල් 190 කෝටි 90 ලක්ෂය ඒ අවුරුද්දේ විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛනයෙන් බලාපොරොත්තු වූ ප්‍රමාණයට වඩා රුපියල් 12 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් අඩු ප්‍රමාණයක්. අනික් අතට විදේශ විනිමය වාර්තා අනුව 1969 දී ලංකාවට ගෙන්වූ භාණ්ඩවල වටිනාකම රුපියල් 265 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වෙනවා. මෙය 1968 මෙරටට ගෙන්වූ භාණ්ඩවල වටිනාකමට වඩා රුපියල් 29 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් නැතිනම් සියයට 13 කින් වැඩි වූවක්. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1969 වෙළෙඳ හිඟය රුපියල් 74 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වුණා. සේවාවන් සඳහා වැය වූ රුපියල් 6 කෝටි 40 ලක්ෂයක හිඟයද ඊට එකතු කළවිට ගෙවීම් ශේෂය හා සම්බන්ධ ජංගම ගිණුමෙහි ඇති වූ මුළු හිඟය රුපියල් 80 කෝටි 80 ලක්ෂයක් වෙනවා. ගෙවීම් ශේෂය පිළිබඳ හිඟයන් අතුරින් විශාලතම හිඟය මෙයයි. අපේ විදේශ ගනුදෙනුවල ප්‍රාග්ධන ගිණුමෙහි අප රුපියල් 39 කෝටියක ශුද්ධ ගෙවීමක් කර ඇති බැව් සඳහන්ව තිබෙනවා. ඒ අනුව බලන විට, 1969 දී අපේ වර්තන ගිණුමේත්, ප්‍රාග්ධන ගිණුමේත් ඇති සම්පූර්ණ බාහිර වත්කම් හිඟය රුපියල් 119 කෝටි 80 ලක්ෂ යයි. 1968 මේ හිඟය රුපියල් 64 කෝටි 90 ලක්ෂයක් පමණයි.

අපේ ගෙවීම් ශේෂයෙහි ඇතිවූ සම්පූර්ණ වත්කම් හිඟය වන, රුපියල් 119 කෝටි 80 ලක්ෂය පියවීම සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් යොදවා ගනු ලැබුවේ ආධාර හා සැපයුම් කරුවන්ගේ ණය වශයෙන් අපට ලැබුණු රුපියල් 58 කෝටි 30 ලක්ෂයක මුදලයි. ඉතා පහළ මට්ටමක පැවතුනු අපේම සංචිතයන්ගෙන් තවත් රුපියල් 8 කෝටි 60 ලක්ෂයක් ගන්නට අපට සිදු වුණා. විදේශ වෙළඳ බැංකුවලින් රුපියල් 22 කෝටි 70 ලක්ෂයක්ද කෙටි කාලීන ණය වැඩි කිරීම් මගින් රුපියල් 18 කෝටි 50 ලක්ෂයක්ද, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් රුපියල් 7 කෝටි හැත්තෑ ලක්ෂයක්ද ණයට ගෙන මේ අඩුව පුරවන්නට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. 1968 දී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ණය ලබාගෙන ආපසු ගෙවිය යුතුව තිබුණු මුදල අඩු කළාට පසු, අපට රුපියල් 16 කෝටි 50 ලක්ෂයක් ඉතුරු වූ අතර, 1969 දී ලබා ගත් ණය මුදලටත් වඩා රුපියල් කෝටියක් ආපසු ගෙවන්නට සිදු වීම මේ කටයුතුවල ඇති වැදගත්ම සිද්ධියයි.

1969 දී වෙළඳ ද්‍රව්‍ය අපනයනය කිරීමෙන් රුපියල් 190 කෝටි 90 ලක්ෂයක ආදායමක් අපට ලැබුනා. එය ඊට පෙර අවුරුද්දේ ලැබුනු ආදායමට වඩා රුපියල් 6 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් අඩු මුදලක්. 1969 දී අප පිටරට යැවූ තේවල ප්‍රමාණය රාත්තල් 44 කෝටි 50 ලක්ෂයයි. මේ ප්‍රමාණය ඊට පෙර අවුරුද්දේ පිටරට යැවූ තේ ප්‍රමාණයට වඩා රාත්තල් 1 කෝටි 50 ලක්ෂයකින් අඩු වෙලා තිබෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඒ අවුරුද්දේ තේ නිෂ්පාදනයේ මට්ටම පහළ වැටීම අප පිටරට යැවූ තේ ප්‍රමාණය අඩු වීමට තුඩු දුන් එක් හේතුවක් වශයෙන් දක්වන්නට පුළුවන්. 1969 පිටරට යැවූ තේවල වටිනාකම රුපියල් 106 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වූ අතර, එය 1968 පිටරට යැවූ තේවල ප්‍රමාණයේ වටිනාකමට වඩා කෝටි 10 කින් අඩු වටිනාකමක්. 1969 දී කොළඹ තේ වෙන්දේසියේදී, සියළුම තේ වලට ලැබුණු සාමාන්‍ය ශුද්ධ මිළ 1968 ලැබුණු මිළ හා සමාන කර බලන කල රාත්තලකට ශත 22 ක් අඩු වූ බව පෙනී යනවා. එම අඩු වීම් සියයට ප්‍රමාණය 13 යි. 1969 දී ලංඩන් නුවර පවත්වන ලද තේ වෙන්දේසිවලදී රාත්තලකට ලැබුණු මුදල, 1968 ලැබුනු මිළට වඩා පැන්ස $3\frac{1}{2}$ කින් අඩු වූ අතර, 1967 මිළට වඩා පැන්ස 6 කින් අඩු වූවා.

1969 දී පිටරට යැවූ රබර්වල ප්‍රමාණය රාත්තල් 1 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් අඩු වුනා. ගිය අවුරුද්දේ අප පිටරට යැවූයේ රාත්තල් 31 කෝටි 50 ලක්ෂයක් පමණයි. පිටරට යැවූ රබර් ෂීට්වල ප්‍රමාණය රාත්තල් කෝටියකින් අඩු වූ අතර, සියළුම වර්ගවල ක්‍රේප් රබර් ප්‍රමාණය 30 ලක්‍ෂයකින් අඩු වුනා. එය එසේ වුවත් 1969 පිටරට යැවූ රබර්වල වටිනාකම රුපියල් 10 කෝටියකින් වැඩි වුනා. එහි සම්පූර්ණ වටිනාකම රුපියල් 43 කෝටි 10 ලක්ෂයයි. මෙය සිදු වූයේ 1969 දී දුම් ගැසූ දාර රොටි රාත්තලක මිළ 1968 ට වඩා ශත 16 කින් වැඩි වීමත්, කිරි රබර් ක්‍රේප්වල මිල ශත 5 කින් වැඩි වීමත් නිසාය. පොල්වලින් නිෂ්පාදනය කරන ලද අපනයන භාණ්ඩ තුනේ පිට යැවූ සම්පූර්ණ ප්‍රමාණය 1969 සියයට 18 කින් පහල බැස්සා. එම ප්‍රමාණය ගෙඩි වශයෙන් ගෙන සලකා බලන කල 1969 දී පිටරට යැවූ පොල් ප්‍රමාණය ගෙඩි 89 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වෙනවා. 1968 දී ඒ අනුව, ගණන් බලන කල ගෙඩි 109 කෝටි 60 ලක්ෂයක් යවා තිබුනා. මෙනයින් බලන විට 1969 අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් විසි දෙකෝටි දස ලක්ෂයක් වීමෙන් කෝටි 11 ක අඩු වීමක් පෙනෙන්නට තිබුනා. 1969 දී ලංකාවෙන් පිටරට යැවූ අනෙකුත් භාණ්ඩවල වටිනාකම රුපියල් 16 කෝටි 10 ලක්ෂය දක්වා ඉහළ නැග්ගා. 1968 හා සමාන කර බලන කල 1969 දී ලැබූ ආදායම රුපියල් 90 ලක්ෂයකින් නැත්නම් සියයට 6 කින් වැඩි වී තිබෙනවා.

1969 මෙරටට ගෙන් වූ වෙළඳ භාණ්ඩයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් 265 කෝටි 30 ලක්ෂයයි. එය 1968 දී ගෙන් වූ භාණ්ඩවල වටිනාකමට වඩා රුපියල් 29 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් වැඩි වූවා. මෙයින් 207 කෝටි 20 ලක්ෂයක් ගෙවන ලද්දේ අපේම වත්කම්වලින්.

ආනයන භාණ්ඩයන් වෙනුවෙන් වැඩි වූ වියදම බෙහෙවින් ම සිදුව ඇත්තේ පාරිභෝගික හා ආයෝජන භාණ්ඩ යන කොටස් දෙක වෙනුවෙන්. 1968 සේවාවන්ගේ ගිණුමේ වූ හිඟය රුපියල් 30 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1969 දී ඒ හිඟය රුපියල් 6 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වූවා. මෙය 1969 ගෙවීම් ශේෂය පිරිහෙන්නට හේතු වූ වැදගත් කරුණුවලින් එකක්. 1968 දී රුපියල් 5 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වූ ආයෝජනයන් ගෙන් ලැබෙන ආදායම් ගිණුමේ හිඟය 1969 දී රුපියල් 10 කෝටි 40 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුණා. ලාභ හා ලාභාංශ වශයෙන් 1968 දී පිටරට යැවූ මුදල රුපියල් 2 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1969 දී එය 6 කෝටි 20 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුණා. මේ වැඩිවීමට තුඩු දුන්නේ මුදල් පිටරට වලට ගෙන යාමට පනවා තුබූ තාවකාලික තහනම ඉවත් කිරීමයි.

1968 දී ප්‍රාග්ධන ගිණුමේ ශුද්ධ ගෙවීම රුපියල් 26 කෝටි 6 ලක්ෂයක් වූ අතර, එය 1969 දී රුපියල් 39 කෝටිය දක්වා ඉහළ නැග්ගා. ඒ ඉහළ නැගීමට ප්‍රධාන හේතුව විදේශ ණය ආපසු ගෙවීමයි. රුපියල් 14 කෝටි 70 ලක්ෂයක කෙටි කාලීන ණයක්ද, රුපියල් 7 කෝටි 70 ලක්ෂයක විදේශීය ණය මුදල්ද සැපයුම් කරුවන් විසින් දී තිබුණු රුපියල් 5 කෝටියක ණයක්ද ගෙවනු ලැබූ අතර, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට රුපියල් 8 කෝටි 70 ලක්ෂයක් ආපසු ගෙව්වා. රු. 119 කෝටි 80 ලක්ෂයක් වූ වත්කම් හිඟය පියවීම සඳහා, විදේශවලින් ලැබූ ආධාර, සැපයුම් කරුවන් විසින් දුන් ණය, කෙටි කාලීන ණය, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් ලබා ගත්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

මුදල් හා අපේ විදේශ වත්කම් අඩු කර මින් ගත් මුදල්ද යොදවනු ලැබුවා. 1969 වන විට විදේශ බැංකුවලින් ලබා ගෙන තිබූ කෙටි කාලීන ණය රුපියල් 25 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වූ අතර, අපේ විදේශ වත් කම්වලින්ද රුපියල් 8 කෝටි 60 ලක්ෂ යක් ලබා ගෙන තිබෙනවා. 1968 දී ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලින් රුපියල් 21 කෝටි 30 ලක්ෂයක් ලබාගෙන තිබූ අතර, 1969 දී ගත් මුදල රුපියල් 7 කෝටි 70 ලක්ෂයයි.

1969 දී යොදවනු ලැබූ වත්කම් ප්‍රමාණ යෙන් වැඩි කොටසක් වැය කළේ සේවා වන් හා ප්‍රාග්ධන ගිණුම් මත ඇති ගෙවීම් පියවීමට මිස, මෙරටට ගෙන් වූ වෙළඳ භාණ්ඩ සඳහා නොවන බව මෙහිලා සිහි තබා ගතයුතු වැදගත් සිද්ධියක්. මේ අනු ව, සම්පූර්ණ වත්කම් ප්‍රයෝජනයට ගැනී මේදී වෙළඳ භාණ්ඩ සඳහා වෙන් කළ ප්‍රමා ණය 1968 දී සියයට 81 ක්වූ අතර 1969 දී සියයට 78 දක්වා පහළ බැස්සා. එහෙත් සේවාවන් සඳහා වැය කළ ප්‍රමාණය 1968දී සියයට 9ක් වූ අතර, 1969 දී සියයට 10 දක්වා වැඩි වුනා. එසේම 1968 සිට 1969 වන විට ප්‍රාග්ධන ක්‍රමක්ෂය සඳහා වෙන් කළ ප්‍රමාණය සියයට 9 සිට සියයට 11 දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවා.

කථානායකතුමනි, 1969 දී දක්නට ලැබුණු ගෙවීම් ශේෂයේ හිඟය අද දක්වා නො කඩවා පවතිනවා. 1970 දී ලංකාවෙන් පිටරට යවන බඩුවල වටිනාකම රුපියල් 200 කෝටි 80 ලක්ෂයක් පමණ යයි ගණන් බලා තිබෙනවා. එහෙත් එය 1969 ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි වී ඇත්තේ රුපියල් 90 ලක්ෂයකින් පමණයි. එය එසේ වුවත්, විදේශ විනිමය අය වැයෙන් බලාපො රොත්තු වූ රුපියල් කෝටි 210 හා සමාන කර බලන කල එම වත්කම් රුපියල් 9 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් අඩු වී තිබේ. මෙ රටට ගෙන්වනු ලබන වෙළඳ භාණ්ඩවල මුළු වටිනාකම රුපියල් 260 කෝටි 70 ලක්ෂයක් පමණ වෙතැ යි ගණන් බලා ඇත. එය 1969 ගෙන් වූ භාණ්ඩවල වටිනා කමට වඩා රුපියල් 4 කෝටි 60 ලක්ෂය කින් අඩු ප්‍රමාණයක්. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1970 වෙළඳ හිඟය රුපියල් 59 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වෙතැ යි බලාපො රොත්තු වන අතර, 1969 දී එය රුපියල් 74 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වූවා.

සේවාවන්ගේ ගිණුමේ හිඟය වූ රුපියල් 9 කෝටි 90 ලක්ෂය හා ප්‍රාග්ධන ගිණුම් මත කරන ලද ශුද්ධ ගෙවීම වූ රුපියල් 57 කෝටි 90 ලක්ෂය ඊට එකතු වූ විට ඇති වන සම්පූර්ණ වත්කම් හිඟය රුපියල් 127 කෝටි 70 ලක්ෂයක් වෙතැ යි ගණන් බලා තිබෙනවා. ආධාර වශයෙන් බලා පොරොත්තු වන රුපියල් 46 කෝටි 10 ලක්ෂයක්, කෙටි කාලීන ණය වන රුපියල් 40 කෝටි 10 ලක්ෂයක්, ජාත්‍යන් තර මූල්‍ය අරමුදලින් ලබා ගන්නා රුපියල් 5 කෝටි 70 ලක්ෂයක්, විදේශ වෙළඳ බැංකුවලින් කරන ණය ගැනීම් වන රුපියල් 8 කෝටි 80 ලක්ෂයක්, රුපියල් 7 කෝටි 80 ලක්ෂයක විශේෂ ලබා ගැනීම් හිමිකම් හා සැපයුම් කරුවන්ගේ ණය වන රුපියල් 15 කෝටි 60 ලක්ෂයක් යනාදිය මේ හිඟය පියවීමට යෙදවීමට බලා පොරොත්තු වන ප්‍රධාන මාර්ග වේ. 1970 දී පිටරට යවන භාණ්ඩවලින් උපයන මුදල රුපියල් 200 කෝටි 80 ලක්ෂයක් පමණ වෙතැ යි ගණන් බලා තිබෙනවා. 1970 දී තේ රාත්තල් 47 කෝටි 30 ලක්ෂ යක් පමණ පිටරට යැවිය හැකි යයි බලා පොරොත්තු වෙනවා. නැවි ගාස්තු නොමැති ව රාත්තලකට රුපියල් 2.35 ක සාමාන්‍ය මුදලක් ලැබුනොත් 1970 දී පිටරට යවන තේවල වටිනාකම රුපියල් 111 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වෙතැ යි බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්. පිටරට යවන රබර්වලින් රුපියල් 43 කෝටි 10 ලක්ෂයක් ලැබේ යයි බලාපොරොත්තු වන අතර, පොල් පිටරට යැවීමෙන් රුපියල් 28 කෝටි 80 ලක්ෂයක් ලබා ගත හැකි වෙතැ යි බලා පොරොත්තු වන්නට පුළුවන්.

මුලින් පිළියෙල කළ විදේශ විනිමය අය වැය ලේඛනය අනුව මෙරටට රුපියල් 288 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වටිනා දේ ආනයනය කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ නමුත්, පිරිහීගෙන යන ගෙවීම් ශේෂයේ තත්ත්වය නිසා එය රුපියල් 260 කෝටි 70 ලක්ෂය දක්වා අඩු කරන්නට සිදු වුනා. සේවා ගිණුමේ ගනුදෙනු අනුව, රුපියල් 9 කෝටි 90 ලක්ෂයක ශුද්ධ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වෙතැ යි බලා පොරොත්තු වෙනවා. දළ වශයෙන් ගෙන බලන කල පොලී මුදල් වශයෙන් රුපියල් 8 කෝටි 90 ලක්ෂයක් ද, ලාභ හා ලාභාංශ වශයෙන් 6 කෝටි 60 ලක්ෂයක් ද විවිධ වියදම් වශයෙන් රුපියල් 10 කෝටි 90 ලක්ෂයක් ද ගෙවන්නට සිදුවනු ඇතැ යි කල්පනා කරනවා.

කථානායකතුමනි, ක්‍රම සම්පාදන හා රැකීරක්ෂා අමාත්‍යාංශය විසින් සකස් කර ඇති තාවකාලික ඇස්තමේන්තු අනුව 1971 දී මෙරටට ගෙන්වනු ලබන වෙළඳ භාණ්ඩයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් කෝටි 200 ක් පමණ වනු ඇතැ යි බලා පොරොත්තු වෙනවා. මෙය සකස් කර ඇත්තේ 1971 දී අප පිට රට යවන භාණ්ඩ හා සම්බන්ධ කටයුතු වැඩි දියුණු නොවනු ඇතැයි යන අදහස ඇතිවයි. 1969 දී මෙ රටට ගෙන්වනු ලබන වෙළඳ භාණ්ඩයන් ගේ වටිනාකම රුපියල් 265 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1970 දී රුපියල් 260 කෝටි 70 ලක්ෂයක් වනු ඇති. එහෙත් 1971 දී ගෙන්වනු ලබන වෙළඳ භාණ්ඩ යන්ගේ වටිනාකම රුපියල් 208 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වනු ඇතැ යි ගණන් බලා තිබෙනවා. 1971 දී ගෙන්වනු ලබන වෙළඳ භාණ්ඩවල වටිනාකම 1970 වටිනාකම හා සමාන කර බලන කල සියයට 20 කින් අඩු යි. මෙනි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1971 වෙළඳ හිඟය රුපියල් 8 කෝටි 40 ලක්ෂ යක් වනු ඇතැ යි බලාපොරොත්තු වෙන වා. 1969 දී මේ හිඟය රුපියල් 74 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1970 දී රුපියල් 59 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වනු ඇතැයි බලා පොරොත්තු විය හැකිය. අදිසි පිළිබඳ ජංගම ගිණුමෙන් රුපියල් 13 කෝටියක ශුද්ධ මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වෙතැ යි අපේක්ෂා කරන්නට පුළුවන්. රුපියල් 11 කෝටියක් වූ පොලී ගෙවීමක්, රුපියල් 10 කෝටි 90 ලක්ෂයක් පමණ වන ලාභ හා ලාභාංශ ගෙවීම් හා විවිධ වියදම් සඳහා කරන ගෙවීම් ද එහි ඇති ලොකුම අංග වෙනවා.

1971 දී ආපසු ගෙවන්නට වන ප්‍රාග්ධන ගිණුම් මත ඇති ගෙවීම රුපියල් 96 කෝටි 30 ලක්ෂයක් පමණ වෙතැ යි බලා පොරොත්තු විය හැකියි. 1969 දී රුපියල් 39 කෝටියක් ගෙවන්නට වූ අතර, 1970 දී ගෙවන්නට සිදුවන මුදල රුපියල් 59 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වෙතැ යි බලා පොරොත්තු වෙනවා. මේ ගෙවීම් මෙතරම් වැඩි වී ඇත්තේ, රුපියල් 44 කෝටි 60 ලක්ෂයක කෙටි කාලීන ණයක් ද, බැංකු වලින් ලබා ගන්නා ලද රුපියල් කෝටි 10 ක ණයක් ද, ආපසු ගෙවන්නට සිදු වීමත්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ආපසු මිලයට ගැනීම සඳහා රුපියල් 24 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වැය කිරීමටත් සිදුව ඇති නිසාය. ආධාර වශයෙන් ලබා ගත් රුපියල් 10 කෝටි 30 ලක්ෂයක් ද මීට අතිරේක වශයෙන් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

1971 ගණන් බලා ඇති රුපියල් 117 කෝටි 70 ලක්ෂයක මුළු වත්කම් හිඟය පිරවීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ පහත සඳහන් ආකාරයෙන්. රුපියල් 42 කෝටි 20 ලක්ෂයක් පමණ වන කෙටි කාලීන ණය, රුපියල් 46 කෝටි 10 ලක්ෂයක් වන ආධාර මුදල්, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුද ලෙන් ලබා ගන්නා රුපියල් 14 කෝටි 60 ලක්ෂයක මුදල සැපයුම් කරුවන්ගෙන් ලබා ගන්නා රුපියල් 7 කෝටි 70 ලක්ෂ යක ණය හා අපට ලැබී ඇති විශේෂ ණය ලබා ගැනීමේ පහසුකම් අනුව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් ලබා ගත හැකි රුපියල් 6 කෝටි 60 ලක්ෂයක මුදල.

මූල්‍ය හැඩගැසීම් පිළිවෙළ

මෑත යුගයේ දී මෙහෙයවනු ලැබූ මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ පරමාර්ථය වූයේ උද්ධමන බල වේගයන් බිඳ හෙළීමත් නිෂ්පාදන ආයෝජනයන් සඳහා ණය පහසුකම් ඇති කිරීමට රුකුල් දීමත් ය. මෙකී පරමාර්ථය මුදුන් පත් කරවා ගැනීම සඳහා මහ බැංකුව මගින් පෞද්ගලික අංශයට දෙන ඇතැම් ණය වර්ගවලට පනවන ලද උප රිම සීමාවන් දිගටම පවත්වාගෙන ගියා. ඒ එක්කම කෘෂිකර්මය සහ කර්මාන්ත සඳහා බැංකු මගින් දෙන ලද මධ්‍යම හා දීර්ඝ කාලීන ණය හේතුකොටගෙන බැංකු වල ද්‍රවශීල වත්කම් ප්‍රමාණය ඉසිලිය නො හැකි තරමට අඩුවිය හැකි බැවින් එය පිරි මැසීම සඳහා බැංකුවලට මහ බැංකුවෙන් ණයට දීමේ පහසුකම් වඩාත් සලසා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

දුන්නා. එහෙත් බැංකු ණයවලට තැබූ උපරිම සීමාව ආර්ථික වැඩකටයුතුවල දියුණුවට බලපාන නොනිසි අවහිරයක් යයි කල්පනා වුනා. එබැවින් 1969 ජූනි මාසයේ දී තෝරා ගත් පදනම් දිනයක පැවති මට්ටමට වඩා සියයට 7 කින් බැංකු ණය ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමට බැංකුවලට අවසර දෙන්නට යෙදුණා. මීට අමතරව අපනයන ණය සහ සංචාරක සංවර්ධන කටයුතු සඳහා දෙන ණය මුදල් තවත් සියයට 7 කින් වැඩි කිරීමට අවසර දෙන්නට යෙදුණා. මේ වරප්‍රසාද ලැයිස්තුවට 1969 ජූලි මාසයේ දී තේ නිෂ්පාදනය සඳහා වූ ණය මුදල් ද එකතු කරනු ලැබුණි. අනික් අතට මෙතෙක් කල් ණය සීමාවට යටත් නොවුණු රාජ්‍ය සංස්ථාවන්ට දෙනු ලැබූ අත්තිකාරම් මුදල් 1969 ජූනි මාසයේ සිට ඒ උපරිම සීමාවට යටත් කෙරුණා. මේ අතර ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව සිය ශුද්ධ දේශීය වත්කම් මට්ටම නියමිත උපරිම සීමාවක් තුළ තබා ගත්තා.

ග්‍රාමීය අංශයට ආයතනික ණය පහසුකම් ලබා දීම මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ තවත් වැදගත් අංගයක්. 1963 ජූනි මාසයේ දී මහජන බැංකුව ව්‍යාප්ත ග්‍රාමීය ණය යෝජනා ක්‍රමයක් පටන් ගත්තා. මේ ක්‍රමය යටතේ තෝරා ගත් සමුපකාර සමිති මගින් කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය, සත්ව පාලනය, නිවාස ගොඩනැගිලි තැනවීම, විදුලි බලය ලබා ගැනීම හා ණය බරින් මිදීම ඇතුළු කරුණු රාශියක් සඳහා ණය පහසුකම් ලබා දෙන්නට යෙදුනා. මේ අතරම වී ගොවිතැන නගා සිටුවීම සඳහා නව කෘෂිකාර්මික ණය ක්‍රමයක් 1967 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී ඇති කළා. එහෙත් ග්‍රාමීය අංශය මුදල් පාලනයේ දී දක්වන පොදු විනය හීනත්වය නිසා මේ ණය ක්‍රමය නොයෙක් අමාරුකම්වලට මුහුණපාමින් තිබෙනවා.

ඉහත අවුරුදුවල දී ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වී ආ මුදල් සැපයීම් ප්‍රමාණය නිශ්චිතව රුපියල් 3 කෝටියකින් අඩුවුනා. 1968 ප්‍රමාණය සමග සසඳා බලන කල සියේට දෙකක තරම අඩුවීමක් පෙනේ. මේ අඩුවීම ඇති වූයේ පෞද්ගලික අංශයට සහ රාජ්‍ය සංස්ථාවන්ට දුන් බැංකු ණය ප්‍රමාණය රුපියල් 22 කෝටි 60 ලක්ෂය කිනුත්, රජය ලබා ගත් බැංකු ණය රුපියල් 11 කෝටි 80 ලක්ෂයකිනුත් වැඩි වී, රජයේ මුදල් ශේෂයන් රුපියල් 7 කෝටි 20 ලක්ෂයකිනුත් අඩු වී තිබියදී. මුදල් සැපයුණු ප්‍රමාණය ඇහිරීමට ලොකුම හේතුව වූයේ පසුගිය අවුරුදුවලදී මෙන්ම මේ අවුරුද්දේ දීත් අපගේ ශුද්ධ විදේශීය වත්කම් රුපියල් තිස් කෝටියක් පමණ සැලකිය යුතු තරමකින් අඩුවීමයි. ඒ සමගම එකතු කළයුතු තවත් හේතුවක් ඇත. පෞද්ගලික අංශයේ සහ රාජ්‍ය සංස්ථාවල දීර්ඝ කාලීන සහ ඉතුරු කිරීම් තැන්පතු රුපියල් 15 කෝටි 80 ලක්ෂය කින් වැඩි වුනා. මේ හේතු මගින් දේශීය අංගයට බැංකු ණය දීමෙන් ඇති කළ ද්‍රවශීලතාවය උරා ගන්නට යෙදුනා.

1969 දී බැංකු හැර පෞද්ගලික අංශයේ ද්‍රවශීල වත්කම් මට්ටම සියයට 5 කින් වැඩි වුනා. මෙම වත්කම් ප්‍රධාන වශයෙන්ම තබාගනු ලැබුයේ කාලීන සහ ඉතුරු කිරීම් තැන්පතු වශයෙනුයි. එසේ වුවත්, මහජනයා විසින් තමන් ලග තුබූ අමතර ද්‍රවශීල වත්කම් රජයේ සුරැකුම් පත්වල යෙදවීමට වැඩි කැමැත්තක් නො දැක්වීම කැපී පෙනෙන කාරණයක්. ඇතැම් විට එය රජයේ සුරැකුම් පත්වලින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ වෙනත් ආයෝජනවලින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභවලට වඩා අඩුවීම නිසා වෙන්නට පුළුවන්.

1969 දී පොදු වශයෙන් සැලකිය හැකි මූල්‍ය කටයුතු පිළිබඳ හැකිලීමක් ඇති වුවත්, 1970 පළමු වැනි භාගයේ දී මුදල් සැපයුම සැලකිය යුතු අන්දමකින් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙම අවුරුද්දේ මුල් 6 මාසය තුළ මුදල් සැපයුම රුපියල් 10 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. නමුත් පසුගිය වර්ෂයේ එම කාලසීමාවේ දීම මුදල් සැපයුම වැඩි වුනේ රුපියල් 50 ලක්ෂයකින් පමණයි. මේ අවුරුද්දේ පළමු 6 මාසය තුළ දී පෞද්ගලික අංශයට සහ රාජ්‍ය සංස්ථාවලට දෙන ලද බැංකු ණය රුපියල් 17 කෝටි 60 ලක්ෂයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙයින් වැඩි කොටසක් යෙදවුනේ සමුපකාර සමිති මගින් සහතික මිළ යෝජනා ක්‍රමයට වී මිළයට ගැනීම සඳහායි. මේ ණයවලින් තවත් රුපියල් 6 කෝටි 10 ලක්ෂයක් රාජ්‍ය සංස්ථාවල

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කටයුතු සඳහා දෙන්නට යෙදුණා. නමුත් පෞද්ගලික අංශයේ අනිකුත් කොටස්වලට දී ඇති බැංකු ණය මුදල් හා අත්තිකාරම් රුපියල් 1 කෝටි 50 ලක්ෂයකින් අඩු වී තිබෙනවා. මේ අතර බැංකුවලින් රජය ණයට ගත් මුදල රුපියල් 6 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් වැඩි වී තිබේ. රජයේ මුදල් ශේෂයන් ද තවත් රුපියල් 3 කෝටි 90 ලක්ෂයකින් අඩුවී තිබෙනවා. දිගු කාලයකට පසු පළමුවැනි වතාවට පෞද්ගලික අංශයේ කාලීන හා ඉතුරු කිරීම් තැන්පතු රුපියල් 40 ලක්ෂයකින් අඩු වී තිබෙනවා. මෙසේ සිදුවුනේ රාජ්‍ය සංස්ථාවන් ස්වකීය සංවර්ධන වැඩකටයුතු සඳහා වුවමනා මුදල් වශයෙන් ඒ කාලීන තැන්පත් මුදල් පාවිච්චි කළ නිසාය. මේ අවුරුද්දේත් බැංකුවල ශුද්ධ විදේශීය වත්කම් රුපියල් 10 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් අඩු වී තිබෙනවා. එය ආර්ථිකයේ ආණ්ඩුව ඇතුළත් වූ දේශීය අංශයට දෙන ලද බැංකු ණය නිසා, වැඩිපුර සැපයුනු මුදල් උරා ගැනීමට ලොකුම මාර්ගයක් වුනා. මෙම හැඩගැසීම් අනුව බලන විට 1970 මුදල් සැපයුම සියයට පහටත් හයටත් අතරේ ගණනකින් වැඩි වේ යයි සිතන්නට පුළුවනි.

බැංකුවල ශුද්ධ විදේශීය වත්කම් නිතිපතා අඩුවීම හේතුකොටගෙන පහළ වූ සැක සහිත වාසිය නම් මුදල් සැපයුණු ප්‍රමාණය ඇහිරීයාමයි. එය මෑත අවුරුදුවල ආර්ථිකයේ සිදුවී ඇති මූල්‍ය හැඩගැසීම්වල ප්‍රධාන ලක්ෂණය වේ. 1966 දී බැංකුවල ශුද්ධ විදේශීය වත්කම් රුපියල් 19 කෝටි 60 ලක්ෂයකින් අඩු වුනා. මේ හැඩගැසීම මෑතටම පැවතී ආවා. එය මුදුන්පත් වූයේ 1969 දී විදේශීය බැංකු වත්කම් කෝටි තිහකින් අඩුවීමෙනි. මේ සිදුවුනේ අපනයන භාණ්ඩවලිනි, සොයා ගතහැකි වත්කම් ප්‍රමාණයට බෙහෙවින් නොගැලපෙන පරිදි ආනයන වැඩපිළිවෙලවල් වෙනුවෙන් ගෙවන්නට යෑමේ අවාසනාවන්ත හේතුව නිසාය. මෙයට පිළියමක් යෙදීමේ අදහසින් මේ වර්ෂයේ ආනයන වැඩ සටහන සෑහෙන ප්‍රමාණයකින් අඩු කිරීමට පියවර ගෙන තිබෙනවා. තත්ත්වය එසේ වුවද බැංකුවල ශුද්ධ විදේශීය වත්කම් අඩුවීමෙන් 1970 දීත් සැපයෙන මුදල් ප්‍රමාණයේ හැකිලීමක් ඇතිවීමට බෙහෙවින් ඉඩ තිබෙනවා.

බැංකුවල විදේශීය වත්කම් හීනවීමෙන් සැපයෙන මුදල් ප්‍රමාණය ඇහිරීයාම එය සිදුවන කාලසීමාව තුළ සතුටුදායක දෙයක් වියහැකියි. එහෙත් මේ හේතුන් නිසාම විදේශීය ණය හා පොලී ක්‍රමයෙන් පියවීමේ කටයුත්ත කල්දැමීමක් සිදු වේ. ඒ කල්දැමීම කරණකොටගෙන වෙනත් ප්‍රශ්න රාශියකට මුහුණපාන්නට වීම නියතින්ම සිදුවන දෙයක්. අප දැනටමත් ඒ තත්ත්වයට මුහුණ පා සිටිනවා.

රජයේ මුදල් ප්‍රතිපත්තියේ හැඩගැස්සීම්

1968-69 මුදල් වර්ෂයේ දී, රජයේ ආදායම රුපියල් 253 කෝටි 60 ලක්ෂයයි. එය ඉහත අවුරුද්දේ ආදායමට වඩා රුපියල් 33 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් වැඩි යි. ආදායමෙහි විශාලතම වැඩිවීමට හේතුව වූයේ විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතිකවලින් එය රුපියල් 20 කෝටි 80 ලක්ෂයකින් වැඩිවීමයි. මීට අමතර වශයෙන්, රේගු බදුවලින් ලැබුණු ආදායම රුපියල් 4 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් වැඩි වුණා. මෙරට නිෂ්පාදන බදුවලින් ලබන ආදායම රුපියල් 7 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. ආදායම් බද්ද රුපියල් 3 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් වැඩි වුණා. අනික් අතට ආනයන බලපත්‍ර බදු මුදල රුපියල් 5 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් අඩු වී තිබෙනවා.

1968-69 පුනරාවර්තන වියදම සඳහා මුල් ඇස්තමේන්තුව රුපියල් 235 කෝටි 70 ලක්ෂ යයි. මේ කාලය තුළ දී රුපියල් 7 කෝටි 70 ලක්ෂයක අතිරේක ඇස්තමේන්තු සම්මත කරන්නට යෙදුණා. ඒ නිසා, පුනරාවර්තන සම්මතයන්ගේ මුළු අගය රුපියල් 243 කෝටි 40 ලක්ෂ යයි. මෙම අවුරුද්දේ සම්මත කළ අතිරේක ඇස්තමේන්තු අතර පහත සඳහන් සම්මතයන් තිබෙනවා. තේ අපනයන බදු ප්‍රතිදාන ක්‍රමය පුළුල් කිරීමට රුපියල් 1 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වෙන් කළා. භාණ්ඩාගාර බිල් පත්වල පොලී ගෙවීමට රුපියල් 1 කෝටි 20 ලක්ෂයක් ද, දුම්රිය සඳහා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

රුපියල් 70 ලක්ෂයක් ද, වෙන් කරන් නට යෙදුණා. මැලේරියා මර්ධන ව්‍යාපාර යට තවත් රුපියල් 70 ලක්ෂයක් වෙන් කළා. විශ්‍රාම වැටුප් සඳහා අතිරේක වශ යෙන් රුපියල් 90 ලක්ෂයක් වෙන් කළා. එසේ වුවත්, එම අවුරුද්දේ නියම විය දම රුපියල් 238 කෝටි 40 ලක්ෂයයි. ඒ නිසා එම අවුරුද්දේ සම්මත වියදමට වඩා නියම වියදම රුපියල් 5 කෝටියකින් නැත්නම් සියයට 2 කින් අඩු වී තිබෙනවා. නිදන් අරමුදල් සහ ණය ආපසු ගෙවීම් සඳහා වෙන් කළ රුපියල් 16 කෝටි 10 ලක්ෂයක මුදල අත්හැරුණු කල ප්‍රාග්ධන වියදම් සඳහා මුල් ඇස්තමේන්තුව රුපියල් 87 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වෙනවා. නැවත රුපියල් 12 කෝටි 30 ලක්ෂයක අතිරේක ඇස්තමේන්තු එක් කළ විට ප්‍රාග්ධන වියදම් සඳහා වෙන් කළ සම්පූර්ණ මුදල රුපියල් 39 කෝටි 60 ලක්ෂ යයි. ප්‍රාග් ධන වියදම් සඳහා සම්මත කළ සමහර අති රේක ඇස්තමේන්තු පහත සඳහන් වෙනවා. තුල්හිරියේ රෙදි මෝලට රුපියල් 3 කෝටි 90 ලක්ෂයක් ද, රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට රුපියල් 1 කෝටි 50 ලක්ෂයක් ද දී තිබෙනවා. ආහාර ගබඩා ඉදි කිරීමට තවත් රුපියල් කෝටියක් දී තිබෙනවා. නමුත් 1968-69 අවුරුද්දේ නියම ප්‍රාග්ධන වියදම රුපියල් 85 කෝටි 50 ලක්ෂ යයි. එමනිසා, එම වර්ෂයේ ඌන වියදම රුපියල් 14 කෝටි 10 ලක්ෂ යයි; නැත්නම් සියයට 14 යි. නිදන් අරමුදලේ දායක දීමනා සහ ණය ක්‍රමක්ෂය කිරීමට එම වර්ෂයේ රුපියල් 15 කෝටි 80 ලක්ෂ යක් වියදම් වී තිබෙනවා. එමනිසා, 1968-69 මුදල් වර්ෂයේ සම්මතයන්ගෙන් කළ නියම වියදම රුපියල් 339 කෝටි 70 ලක්ෂ යයි. අත්තිකාරම් ගිණුම් යටතේ තවත් රුපියල් 8 කෝටි 50 ලක්ෂයක ශුද්ධ වියදමක් සිදු වී තිබෙනවා. මේ අනුව එම වර්ෂයේ රජයේ සම්පූර්ණ වියදම රුපියල් 348 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වෙනවා. එහෙයින් රජයේ ආදායමට වැඩියෙන් වූ වියදම නැතහොත් අය වැය හිඟය 1968-69 වර්ෂයේ දී රුපියල් 94 කෝටි 60 ලක්ෂ යයි. මෙම අයවැය හිඟය පහත සඳහන් පරිදි පියවා තිබෙනවා:

බැංකු නොවන දේශීය මාර්ගවලින් ණය ගැනීම්	රු. 29 කෝටි 50 ලක්ෂ යයි
සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම සඳහා විදේශ ණය හා ප්‍රතිලාභ	රු. 9 කෝටි 60 ලක්ෂ යයි
ප්‍රති පාර්ශ්වීය අරමුදල් භාවිතය	රු. 36 කෝටි 70 ලක්ෂ යයි
බැංකු ණය	රු. 6 කෝටි 60 ලක්ෂ යයි
පරිපාලන ණය	රු. 6 කෝටි යයි
රජයේ මුදල් ශේෂයන් භාවිතය	රු. 6 කෝටි 30 ලක්ෂ යයි
එකතුව ...	රු. 94 කෝටි 60 ලක්ෂ යයි

මට කලින් සිටි මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ 1969-70 මුදල් වර්ෂය සඳහා වූ අයවැය ඇස්තමේන්තු අනුව රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂයක අයවැය හිඟයක් බලාපොරොත්තු වුනා. එහි විස්තර පහත සඳහන් වෙනවා:

පුනරාවර්තන වියදම—2½%ක ඌණ වියදමකට ඉඩ තැබීමෙන් පසුව ...	රුපියල් 281 කෝටි 80 ලක්ෂ යයි
ප්‍රාග්ධන වියදම—15%ක ඌණ වියදමකට ඉඩ තැබීමෙන් පසුව ...	රුපියල් 79 කෝටි යයි
නිදන් අරමුදලේ දයක දීමනා සහ ණය—ආපසු ක්‍රමක්ෂය කිරීම සඳහා ...	රුපියල් 18 කෝටි 70 ලක්ෂ යයි
සම්පූර්ණ ඇස්තමේන්තු වියදම	රුපියල් 379 කෝටි 50 ලක්ෂයයි
ඇස්තමේන්තු කරන ලද ආදයම	රුපියල් 283 කෝටි 40 ලක්ෂයයි
අය වැය හිඟය	රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂයයි

මේ හිඟය පියවීමට අදහස් කරන ලද්දේ පහත සඳහන් මාර්ගවලිනි.

බැංකු නොවන දේශීය මාර්ගවලින් ණය ගැණීම් රුපියල් 37 කෝටි 50 ලක්ෂ යයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ද්‍රව්‍ය ආධාර ප්‍රතිපාර්ශ්වීය අරමුදල්—This is another word for counterpart funds	රුපියල් 32 කෝටි 50ලක්ෂයයි
විදේශ සංවර්ධන යෝජනා ආධාර (ණය සහ—ප්‍රතිලාභ) ශුද්ධ මුදල ...	රුපියල් 17 කෝටි 70ලක්ෂයයි
බැංකු ණය	රුපියල් 8 කෝටි 40ලක්ෂයයි
එකතුව ...	රුපියල් 96 කෝටි 10ලක්ෂ යයි

1969-70 වර්ෂය—1969 සැප්තැම්බර් මාසයෙන් අවසන් වුණු මුදල් වර්ෂය—සඳහා සංශෝධිත ඇස්තමේන්තුවලින් රුපියල් 114 කෝටි 40 ලක්ෂයක අයවැය හිඟයක් පෙනී යනවා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்பு தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

Is that the actual deficit or the estimated deficit ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There may be a small difference. It has not been completely calculated because the year has just finished.

මෙයට හේතුව ආදායම රුපියල් 10 කෝටි 10 ලක්ෂයකින් අඩුවීමත්, ඇස්තමේන්තු කරන ලද මුළු වියදම රුපියල් 8 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් වැඩිවීමත්ය. මෙම මුදල් වර්ෂයේ ආදායම සහ වියදම පිළිබඳ සංශෝධිත ඇස්තමේන්තුව මෙසේයි :

		මුල් ඇස්තමේන්තුවෙන් වෙනස්වීම
පුනරාවර්තන වියදම 4%ක ඌණ වියදමකට ඉඩතබා	රු. 277 කෝටි 80 ලක්ෂයයි ...	රු. 4 කෝටියක අඩුවක්
ප්‍රාග්ධන වියදම 17% ක ඌණ වියදමකට ඉඩ තබා	රු. 75 කෝටි 10 ලක්ෂයයි ...	රු 3 කෝටි 90 ලක්ෂයක අඩුවක්
නිදන් අරමුදල් දයක දීමනා සහ ණය ආපසු ගෙවීම්—The English term is "sinking fund."—	රු. 18 කෝටි 70 ලක්ෂයයි ...	වෙනසක් නැත
අත්තිකාරම් ගිණුම්වල ශුද්ධ ගෙවීම් ...	රු. 16 කෝටි 10 ලක්ෂයයි ...	රු. 16 කෝටි 10 ලක්ෂයක වැඩිවීමක්
සම්පූර්ණ (ශුද්ධ) වියදම	රු. 387 කෝටි 70 ලක්ෂයයි ...	රු. 8 කෝටි 20 ලක්ෂයක වැඩිවීමක්
ඇස්තමේන්තුගත ආදායම	රු. 273 කෝටි 30 ලක්ෂයයි ...	රු. 10 කෝටි 10 ලක්ෂයක අඩුවක්
සංශෝධිත අය වැය හිඟය	රු. 114 කෝටි 40 ලක්ෂයයි ...	රු. 18 කෝටි 30 ලක්ෂයක වැඩිවීමක්

That has not been finalized.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

1969 නොවැම්බර් මාසයේදී රජයේ විදුලි වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව වෙනුවට රජයේ විදුලි බල මණ්ඩලය පිහිටුවීම නිසා රුපියල් 7 කෝටි 20 ලක්ෂයක ඉතුරුවක් ඇස්තමේන්තු කොට තිබෙනවා. ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය සම්මත වලින් රුපියල් 1 කෝටි 60 ලක්ෂයක ඉතුරුවක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ නිසා පුනරාවර්තන වියදමෙහි අඩු වීමක් ඇතිවනවා ඇති. අනික් අතට රුපියල් 10 කෝටියක අතිරේක ඇස්තමේන්තු සම්මත වූ නිසා ඉතිරි කිරීමේ වාසිය මැකී යනවා ඇති. සම්මත කරන ලද අතිරේක ඇස්තමේන්තු අතර පහත සඳහන් වියදම් කැපී පෙනෙනවා. රජයේ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට රුපියල් 2 කෝටි 30 ලක්ෂයක අතිරේක මුදලක් වෙන් වී තිබෙනවා. භාණ්ඩාගාර බිල්පත්වල පොළිය ගෙවීම සඳහා තවත් රුපියල් 1 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වෙන් කර තිබෙනවා. නියඟින් හා ජල ගැලීම් වලින් වූ ආපදාවන්ට සහන දීමනා සඳහා රුපියල් 1 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වෙන් වී තිබෙනවා. මැලේරියා මර්දන ව්‍යාපාරයට අමතර රුපියල් 70 ලක්ෂයක් අවශ්‍ය වුණා. යුද හමුදාවේ වැටුප් වැඩි කිරීමට රුපියල් කෝටියක් වියදම් වී තිබෙනවා. මේ අතර පසුගිය ආණ්ඩුවෙන් සංවිධානය කළ ජාතික ප්‍රදර්ශනයට රුපියල් 30 ලක්ෂයක වියදමක් බදු ගෙවන්නන්ට දැරීමට සිදු වී තිබෙනවා. රුපියල් 11 කෝටි 60 ලක්ෂයක නැත හොත් සියයට 4 ක ඌන වියදමකට ඉඩ තබා ඇති බැවින් පුනරාවර්තන සම්මත යන් යටතේ රුපියල් 4 කෝටියක අඩු වීමක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ලංකා විදුලි බල මණ්ඩලය පිහිටුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රුපියල් 5 කෝටි 40 ලක්ෂයක ඉතුරුවක් ප්‍රාග්ධන සම්මතයන් ගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ වුවත් රුපියල් 3 කෝටි 40 ලක්ෂයක අතිරේක ඇස්තමේන්තු සම්මත වී ඇති නිසා ඉහත කී ඉතුරුවෙන් කොටසක් කැපී යනවා. ඉතා වැදගත් වූ පරිපූරක ඇස්තමේන්තු අතරේ මේවා ද තිබෙනවා. ගංගා නිම්න සංවර්ධන මණ්ඩලයට රුපියල් 1 කෝටි 60 ලක්ෂයක අතිරේක ප්‍රදානයක් තිබෙනවා. මීට අමතරව සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට රුපියල් 50 ලක්ෂයකුත් ජාතික නිවාස අරමුදලට රුපියල් 1 කෝටි 10 ලක්ෂයක අමතර මුදලකුත් දී තිබෙනවා. මුල් ඇස්තමේන්තුවෙන් ඉඩ තබන ලද සියයට 15 ක ඌන වියදම එල්ලේ සියයට 17½ ක නැත්නම් රුපියල් 15 කෝටි 90 ලක්ෂයක ඌන වියදමකට ඉඩ තැබීමෙන් පසු සම්මත ප්‍රාග්ධන වියදමෙන් රුපියල් 3 කෝටි 90 ලක්ෂයක ඉතුරුවක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. බලාපොරොත්තු වූ ආදායමෙන් අඩු වන විශාල ප්‍රමාණය හැරුණු විට අයවැය හිඟයේ වැඩි වීමෙහි ලොකු කොටසකට හේතු වී ඇත්තේ, රජයේ අත්තිකාරම් ගිණුම් යටතේ සිදු වී ඇති රුපියල් 16 කෝටි 10 ලක්ෂයක වියදම බව පැහැදිලි වෙනවා. 1970 මැයි මාසයේ මේ රජය බලයට පත් වුණු විට මෙ රටට ආනයනය කරනු ලැබූ ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා බැංකුවලට රුපියල් 12 කෝටි 40 ලක්ෂයක් ගෙවිය යුතුව තිබුණා. මේ මුදලින් රුපියල් 9 කෝටි 60 ලක්ෂයක් ගෙවිය යුතුව තිබුණේ පසුගිය මුදල් වර්ෂයේ ගෙන්වනු ලැබූ ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා යි. මෙවැනි තත්ත්වයකදී ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන වැඩ පිළිවෙළ වන්නේ ආනයන වෙනුවෙන් බැංකුවලින් වැය කර ඇති මුදල් නියමිත වැය ශීර්ෂයට හර කොට මහා භාණ්ඩාගාරයේ පවත්වා ගෙන යන අත්තිකාරම් ගිණුමකට එකී වියදම බැර කිරීමයි. ඒ බිල් පත්වලට ගෙවිය යුතුව තිබුණු සම්පූර්ණ මුදල ගෙවා තත්ත්වය නිරවුල් කිරීමට අප සුදුසු පියවර ගත්තා. ඒ සඳහා සම්මත වැයෙන් බාහිරව අපට දරන්නට වූ වියදම රුපියල් 9 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වෙනවා. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට අත්තිකාරම් වශයෙන් දුන් රුපියල් 5 කෝටි 50 ලක්ෂයත් අනෙකුත් අත්තිකාරම් ගිණුම් සඳහා දුන් ඇස්තමේන්තු කළ රුපියල් කෝටියක වැය මුදලක් මීට එක් කළ විට අත්තිකාරම් ගිණුම යටතේ අප ගෙවා ඇති මුළු මුදල රුපියල් 16 කෝටි 10 ලක්ෂයක් වෙනවා.

බලාපොරොත්තු වූ ආදායමෙන් රුපියල් 10 කෝටි 10 ලක්ෂයක අඩු වීමකට හේතු වූ ප්‍රධාන සාධකයන් මෙසේ ය.

විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබුණු ආදායම රුපියල් 9 කෝටි 80 ලක්ෂයකින් අඩු වූ අතර, විවිහිස ආදායම රුපියල් 9 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් ද, වෙළඳ පිරිවැටුම් බද්දෙන් රුපියල් කෝටි 4 කින් ද, ආනයන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බද්ද රුපියල් 2 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් ද, අඩුව ඇති අතර ආදායම් බද්ද රුපියල් 11 කෝටි 70 ලක්ෂයකින් ද, අපනයන බද්ද රුපියල් 3 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් ද, නැව් තොට හා වරාය ආදායම රුපියල් කෝටිය කින් ද වැඩි වී තිබෙනවා.

ආදායමෙන් අඩු වී ඇති රුපියල් 10 කෝටි 10 ලක්ෂයක ඇස්තමේන්තු කළ මුදලත්, මුළු වියදම රුපියල් 8 කෝටි 20 ලක්ෂයකින් වැඩි වීමත් නිසා රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂයක් ලෙස ඇස්තමේන්තු කර තිබූ මුල් අයවැය හිඟය රුපියල් 114 කෝටි 40 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුණා.

මුලින් ඇස්තමේන්තු කළ අයවැය හිඟය වන රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂය පියවීමට බලාපොරොත්තු වූ මාර්ග වලින් ලැබී ඇතැයි ඇස්තමේන්තු කර ඇත්තේ, රුපියල් 73 කෝටි 50 ලක්ෂයක මුදලක්. එය පහත සඳහන් අයුරු වේ:

බැංකු නොවන දේශීය ණය ගැනීම	රුපියල් 32 කෝටි 20 ලක්ෂයයි
ද්‍රව්‍ය ආහාර ප්‍රතිපාර්ශ්වීය අරමුදල්	රුපියල් 26 කෝටි 90 ලක්ෂයයි
යෝජනා ක්‍රම ආධාර	රුපියල් 6 කෝටියයි
බැංකු ණය	රුපියල් 8 කෝටි 40 ලක්ෂයයි
එකතුව ...	රුපියල් 73 කෝටි 50 ලක්ෂයයි

මේ අනුව ප්‍රතිපාදිත අයවැය හිඟය පිය වීමට තවත් රුපියල් 40 කෝටි 90 ලක්ෂ යක් සොයා ගැනීමට සිදු වුනා. මෙය කරන ලද්දේ අළුත් බදු අය කිරීම්වලින් නොව, රුපියල් ණය ලබා ගැනීමෙන් හා භාණ්ඩා ගාර බිල්පත් නිකුත් කිරීමෙනි. මෙම අති රේක ණය මුදල් ලබාගෙන ඇත්තේ බැංකුවලිනි.

මේ අනුව සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල රුපියල් 49 කෝටි 30 ලක්ෂයක මුදල් ප්‍රමාණයක් මේ මුදල් වර්ෂය තුළ දී බැංකු වලින් ලබාගෙන තිබෙනවා. එසේ වුවත් එම මුදලින් රුපියල් 9 කෝටි 60 ලක්ෂ යක් ලබාගෙන ඇත්තේ පසුගිය මුදල් වර්ෂවලදී නොගෙවන ලද ආහාර බිල් පත්‍ර පියවීම සඳහා යි. එහෙයින් 1969-70 මුදල් වර්ෂයේ වියදම් පියවීම සඳහා පමණක් ගත් බැංකු ණය රුපියල් 39 කෝටි 70 ලක්ෂයක් ලෙස ඇස්තමේන්තු කළ හැකියි. තවද රජයේ මුදල් ශේෂයන්, වර්ෂය තුළදී පැවති ප්‍රමාණයට වඩා තර මක් යහපත් වනු ඇතැයි මා බලා පොරොත්තු වෙනවා. එම නිසා 1969-70 මුදල් වර්ෂයේ වියදම් වෙනුවෙන් වන ප්‍රසාරනාත්මක ප්‍රමාණය රුපියල් 37 කෝටි 50 ලක්ෂයක් පමණ වේ යයි සිතිය හැකිය.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

රැස්වීම අ. භා. 4.30 වනතුරු තාව කාලිකව නවත්වනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. භා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M., and then resumed.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera

සමගි පෙරමුණු රජයේ මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තීන්

රක්ෂා හිඟය පිළිබඳ ගැටළුව ඉක්මණින් විසඳීමේ අවශ්‍යතාව කෙරෙහි මා දැනටමත් අවධානය යොමු කරවා තිබෙනවා. අධික ජීවන වියදම පිළිබඳ ගැටළුව සමඟම. රැකී රක්ෂා සැපයීමේ ප්‍රශ්නයටද අප්‍රමාදව විසඳු මක් උවමනා වී ඇත. අප සමාජයේ ප්‍රයෝජනවත් තැනක් සොයාගන්නට බැරිවූ වොත් ජීවිතයේ අර්ථයක් නොමැති යයි සිතන දහස් සංඛ්‍යාත තරුණ තරුණියන් සිටී. මොවුන්ගේ අභිප්‍රායයන් සාර්ථක කිරීමට නම් මේ ප්‍රශ්නයේ විසඳීමක් ඉක්මනට වුවමනා වී තිබේ. අවාසනා වකට මෙන් රක්ෂා හිඟයේ නියම තත්ත්වය විදහා දක්වන සංඛ්‍යා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

ලේඛන අපට ඇත්තේ නැහැ. රක්ෂා නැතිකමට එකතු වී ඇති සාධකයන් ගැන නිසි විග්‍රහයක් තවමත් ඇත්තේ නැහැ. දැනට වැඩක් නැති අයගෙන් වැඩක් කරන්නට බැරි කී දෙනෙක් සිටිද? කී දෙනෙක් රක්ෂාවල නියුක්තව නැද්ද? රක්ෂා රහිත අයගේ වයස් ප්‍රමාණයන් කවරේ ද? ඔවුන් වැඩ නැතිව නියම වශයෙන් කොතෙක් කල් සිට ඇත්ද? කී දෙනකුට විටින් විට, නැතිනම් අස්ථිර වැඩ ලැබී තිබේද? රක්ෂා රහිත වූවන්ගේ ස්වභාවය කෙබඳුද? කී දෙනෙක් උගත්තු ද? ඔවුන් ලබා ඇති වෘත්තීය පුහුණු මොනවාද? ඔවුන්ගේ විශේෂ ලැදියාවන් මොනවාද? ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන රක්ෂාවල ස්වභාවය කුමක් ද? කෘෂිකර්මයෙහි යෙදීමට කී දෙනෙක් සූදානම් ද? මේ දුෂ්කර වූත් සංකීර්ණ වූත් ගැටළුව නියමාකාරව හා සතුටුදායක ලෙසත් විසඳීමට නම් මෙබඳු සවිස්තරාත්මක තොරතුරු සපයාගත යුතුයි. එහෙයින්, නගරවල රැකීරක්ෂා කාර්යාල පිහිටුවා ඒවා කේන්ද්‍රස්ථාන කිරීමට උත්සාහ නොගෙන සෑම ඡන්ද කොට්ඨාශයකම කුඩා වෘත්තීය තොරතුරු කාර්යාංශ ආරම්භ කිරීමට රජය තීරණය කළා. මේ කාර්යාංශ මගින්, පවුලේ ආර්ථික තොරතුරු ද ඇතුළුව, ඉහත කී සියලුම තොරතුරු විමසා බලනවා ඇති. අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී, ගම්වලට ම ගොස්, ඒ ඒ ස්ථානවලදී ම මේ තොරතුරු රැස් කර ගන්නවා ඇත.

දැනට රැකී රක්ෂා නොමැති අයගේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට ක්‍රියාත්මක කරන කෙටිකාලීන සැලැස්ම සමගම මේ කාර්යය ඉෂ්ට කරනවා ඇති. 1970-71 වර්ෂයෙහි අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් කර ඇති මේ කෙටිකාලීන සැලැස්ම ඉතා දිගු කාලයක් රැකී රක්ෂා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි පිරිසට රක්ෂා සැපයීමටත්, අවුරුදු පතා වැඩිවන රක්ෂා බලාපොරොත්තු වන අයගේ ප්‍රශ්න විසඳීමටත්, මේ රජය සකස් කරන ක්‍රමෝපායෙහි පළමු පියවර හැටියට සලකන්නට පුළුවන්.

මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති වැඩ පිළිවෙල යටතේ උපාධිධාරීන් ද ඇතුළු, රක්‍ෂා නොමැති විවිධ කොටස් සඳහා, රැකී රක්ෂා ලක්ෂයක් පමණ නැවතත් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ පුළුල් සැලැස්ම යටතේ නව පරිපාලන සහ කළමනාකාර නිලද, කාර්මික සහ ව්‍යාපාරික අංශවල ආධුනික සේවක තනතුරු ද, මුලු රට පුරා පැතිරෙන අන්දමේ ඉතා පුළුල් ගම් දියුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ද, තෝරා ගන්නා ලද කෘෂිකාර්මික යෝජනා ක්‍රම ද ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ආකාර වැඩපිළිවෙළකින් ලබාදෙන රැකීරක්ෂා අවස්ථාවකියක් පාසා සාමාන්‍යයෙන් ඇතිවන ලක්ෂයක් පමණ නව රැකීරක්ෂාවන්ට අමතර වශයෙනි.

ඉදිරිපත් කර ඇති රක්ෂා නියුක්ති සැලැස්ම පුළුල් වශයෙන් බලන කල දෙයාකාර වැඩපිළිවෙළක් හැටියට සැලකීමට පුළුවන්. මේ වැඩ සටහනේ එක් කොටසකින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ආර්ථිකයේ ග්‍රාමීය අංශයට නව ජීවනයක් දීමයි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය ආයතන පිහිටුවා, ගම්වල පවත්නා සම්පත් පදනම පුළුල් කරවන සැලැස්මක් යටතේ දැනට පවත්නා සම්පත් වඩාත් යහපත් ලෙස උපයෝගි කර ගෙන අලුත් රක්ෂා මාර්ග ඇති කරනවා ඇති. මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය ආයතන සමූහය අතර පළාත් පාලන බලමණ්ඩල ප්‍රදේශවල පිහිටුවන රජයේ අළුත් පරිපාලන මධ්‍යස්ථානයක් ද, ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන සභාවක් ද, ඇතැම් විට විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියක් හා සම්බන්ධ ග්‍රාමීය බැංකුවක් ද වනවා ඇත. ගොවි කාරක සභා ද සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථාන ද, නිෂ්පාදන සහ කළමනාකාර ව්‍යාප්ති මධ්‍යස්ථානයක් ද මේ ආයතනවලට ඇතුලත් වේ. වැඩ සටහනේ දෙවැනි කොටස, දේශ ව්‍යාප්ත සංවිධානයකින් පාලනය කළ යුතු වූ යෝජනා ක්‍රමවලින් සමන්විත වන අතර, ඊට ආධුනිකත්ව යෝජනා ක්‍රම, තෝරා ගත් භෝග වර්ධනය, ධීවර කටයුතු, ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීම ආදී සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ඇතුළත් වනවා. මේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සංවර්ධන ව්‍යාපාරයන් වශයෙන් ක්‍රියා කළ හැකි සංවිධානයන් කීපයක් පිහිටුවන්නට සිදු වෙනවා ඇති. මේ සෑම ව්‍යාපාරයක්ම නිශ්චිත අරමුණක් ඇති ස්ථිර යෝජනාවක් වශයෙන් සලකනු ලැබේ. පොල් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මල් වගාකිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය, ආදී මේ යෝජනා ක්‍රමවලින් කිහිපයක් ඒ ඒ ගම් වලට පුළුල් වී ගොස්, තෝරාගත් ප්‍රදේශ වල ප්‍රාදේශීය වැඩ සටහන්වල කොටස් බවට පත් වනවා ඇති. සැලැස්මෙහි වැඩි කොටස බල පවත්වන්නේ නිෂ්පාදනාත්මක අංශ වලටයි. එය එක් අතකින්, ආන යන ආදේශනය සඳහා වඩාත් ඉඩකඩ ඇති තෝරා ගත් අංශ වලින් සමන්විත වන අතර, අනික් අතින් අලුත් අපනයන අංශ යන් ආරම්භ කරනවා ඇති.

මේ රක්ෂා නියුක්ති වැඩ සටහන අංග සම්පූර්ණ සංවර්ධන සැලැස්මක පළමුවැනි පියවරයි. ලබන අවුරුදු පහ ඇතුළත අපේක්ෂා කරන ජාතික සංවර්ධන අරමුණු විග්‍රහ කොට, ආර්ථිකයේ සියලුම අංශ සඳහා ඉලක්කයන් පිහිටුවාලන, මැදුම්-කාලීන සැලැස්මක් සකස් කිරීමේ කටයුතු ක්‍රම සම්පාදන හා රැකී රක්ෂා අමාත්‍යාංශය ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ සැලැස්මේ පළමුවැනි කෙටුම්පත මේ අවුරුද්ද කෙළ වර වන විට නිම කර ගැනීමට රජය බලා පොරොත්තු වනවා.

ක්‍රම සම්පාදනය කිරීමේ ප්‍රධාන කාර්යය හැරුණු විට, ක්‍රම සම්පාදනය සඳහා වූ මුළු මහත් සංවිධානය ම නැවත පරීක්ෂා කිරීමට රජයට සිදු වුණා. ක්‍රම සම්පාදනය සඳහා සම්පූර්ණයෙන් ම අලුත් රටාවක් ඇති කර ගෙන යනු ලබනවා. මේ අනුව සමාජයීය අරමුණු සකස් කිරීමේ දීත්, ජාතික හා ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන සැලසුම් පිළි යෙල කිරීමේදීත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම හා ඒකාබද්ධ කිරීමේදීත් වඩ වඩාත් සමීපයෙන් ජනතාව එයට සහභාගී වනවා ඇති.

මෙයට මහජන සහභාගිත්වය ලබා ගන්නේ නව ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන සභා මගිනි. ඒ සභාවල තිබෙන සමුපකාර සමිති, ගොවි කාරක සභා, ගම් කාර්ය සභා ආදී ගමේ ඡන්දයෙන් පත් වූ බල මණ්ඩලයන් ස්වකීය පළාත්වල මුළු සංවර්ධනය උදෙසා සැලැස්ම සෑදීමේ හා කටයුතු ඒකාබද්ධ කිරීමේ කර්තව්‍යය බාර ගන්නවා ඇති. ඒ අතර ම, සියලුම රජයේ වියදම් වලින් ලැබෙන ප්‍රගතිය නිතර සමාලෝචනය කිරීම සඳහාත්, සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශ මගින් අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන්කර ඇති මුදල්, නිශ්චිත වාර්ෂික ඉලක්ක යන්ට ළඟාවීමට යොදාගෙන යන බව සහතික කිරීමට ත්‍රෛමාසික සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විස්තරාත්මක සටහන් ලබා ගැනීම සඳහාත්, සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පටිපාටිය ශක්තිමත් කරගෙන යනු ලබනවා. ග්‍රාමීය මට්ටමේ සිට ජාතික මට්ටම දක්වා සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම දරන සංවිධාන නොකඩවා සෝදිසියෙන් සිටිනු ලබන බවට වගබලා ගැනීමට කාර්ය සාධනය සමාලෝචනය කිරීමේ ක්‍රමය ප්‍රතිසංවිධානය කරනු ලබනවා. මේ ක්‍රියාවලියෙහි මුදුන් හිනි පෙතේතෙහි ඇත්තේ ක්‍රම සම්පාදනය හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ කැබිනට් කාරක සභාවයි.

ලබන වර්ෂය තුළ දී සෑම ඇමතිතුමකු විසින් ම ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදහස් කරනු ලබන නොයෙක් යෝජනා ගැන දිගින් දිගට විස්තර කිරීමට මා බලා පොරොත්තු වන්නේ නෑ. දෙවැනිවර කියවීමේ විවාදයේ දී සෑම ඇමතිතුමෙකු විසින් ම ලබන වර්ෂයේදී හෝ, ඇතැම් විට ලබන අවුරුදු 3 නැත්නම් 4 ඇතුළත දී හෝ, ක්‍රියාත්මක කිරීමට තමන් බලා පොරොත්තු වන වැඩ සැලසුම් ගැන විස්තර හැකිතාක් අංග සම්පූර්ණ ලෙස ඉදිරිපත් කරනු ලබන බවට සැකයක් නැහැ. එසේ වුවත්, මගේ අයවැය ලේඛනයට සම්බන්ධකම් ඇති වැදගත් කටයුතු කිහිපයක් ගැන සඳහන් කිරීමට මා කැමති යි.

සමගි පෙරමුණේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන යෙන් දෙනු ලැබූ පොරොන්දුවට අනුකූලව රාජ්‍ය පරිපාලන යන්ත්‍රය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට පියවර ගනු ලබනවා. එම පොරොන්දුව ඉටු කරමින් ඡන්දයෙන් පත් කරන ලද සේවක මණ්ඩල හා රජයේ කාර්යාලවල ඡන්දයෙන් පත් කරන ලද උපදේශක කමිටු දැනටමත් පිහිටුවා තිබෙනවා ; නැතහොත් පිහිටුවාගෙන යනවා. "රටේ වුවමනාවලටත් මහා ජනතාවගේ සිතුම් පැතුම් වලටත් වැඩි යෙන් ගැලපෙන්නක් බවට" පත්වන පරිපාලනය සකස් කිරීමේ අදහසින් හා පොදු ජනතාවටද "ජාතික ආර්ථික සැල සුම් සම්පාදනයෙහිත් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙ හිත් සහභාගි වීමට ඉඩ ප්‍රස්ථා" ලබාදීම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

සඳහාත් ප්‍රාදේශීය පදනමක් අනුව ජනතා කමිටු පිහිටුවීම දැන් සමගි පෙරමුණට සම්බන්ධ පක්ෂ තුනෙහි බල වත් සැලකිල්ල යොමු වී ඇති කාර්යය යි. මේ යෝජනා ඇතුළත් ධවල පත්‍රිකාවක් දැනටමත් නිකුත් කර ඇති අතර මේ සම් බන්ධයෙන් මහජනයා යෝජනා එවන්නේ නම් ඒ ගැන ආණ්ඩුව සලකා බලනු ඇත. මේ කමිටු පිහිටුවීමට අවශ්‍ය ව්‍යවස්ථාවන් 1971 වර්ෂයේ මුල් භාගයේදී පාර්ලි මේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනු ලබනවා. දිස්ත්‍රික්ක හා ප්‍රාදේශීය මට්ටම්වලදී රජයේ කටයුතු ඉක්මණින් හා නොපමාව නිම කිරීම සඳහාත්, සංවර්ධන කටයුතු සඳහා වඩාත් යෝග්‍ය මාධ්‍යයන් බවට ඒවා පත් කිරීම සඳහාත් කච්චේරි හා ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කාර්යාල සම්පූර්ණ යෙන් ම නැවත හැඩගස්වනු ලැබෙනවා ඇත.

පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ පැවති අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය නිසා ඇතිවූ අවුල් ජාලාව නැති කිරීමට කටයුතු කරනවා. විශ්ව විද්‍යාල දීමනා කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවීමට සහ අලුත් විශ්ව විද්‍යාල තුනක් පිහිටුවීමට පනත් කෙටුම්පත් කිරීමට දැනටමත් කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමතිය ලැබී තිබෙනවා.

සියළුම ආරෝග්‍යශාලා හා වෛද්‍ය ආයතන, සුදුසුකම් ඇති කාර්ය මණ්ඩල වලින් සමන්විත කිරීමට සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ක්‍රියා කරගෙන යනවා. ආයුර්වේද වෛද්‍ය සේවය පුළුල් කිරීම, ආයුර්වේදය ඉගැන්වීම හා ආයුර්වේද ඖෂධ නිෂ්පාදනය ක්‍රමවත් කිරීම යනාදී කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ධවල පත්‍රිකාවක් පළ කිරීමට ක්‍රියා කරනවා ඇති.

කම්කරු ඇමතිතුමා ඇතුළු පත් කරන ලද කමිටුවක් මගින් කම්කරු අයිතිවාසි කම් පිළිබඳ අංග සම්පූර්ණ ප්‍රඥප්තියක් සකස් කරගෙන යනවා. ස්වාමි පක්ෂයේ කූට පුද්ගලයන් විසින් හිතුවක්කාර අන්දමින් සේවකයන් පහ කිරීම නවතා දැමීම, සේවකයින් වෙත සේවයේ සාර්ථකත්වය ලබා දීම මේ ප්‍රඥප්තිය මගින් කරනවා ඇති.

උසාවි භාෂා පනත මේ අවුරුද්දේ දී ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකි සෑම උත්සාහ යක්ම ගන්නවා ඇති. රාජ්‍ය සංස්ථාවල හා ආණ්ඩුවේ අනුග්‍රහය ලබන බැංකුවල නීති වැඩ කටයුතු නීතිපති වරයාගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇති කරනු ලබන විශේෂ අංශයකට භාර දෙනවා ඇති. වාරිමාර්ග, විදුලි බලය හා මහා මාර්ග කටයුතු එකම අමාත්‍යාංශයකට භාර දීමෙන් ඒ කටයුතු හා සම්බන්ධ අළුත් වැඩ පිළි වෙළක් සකස් කර තිබෙනවා. මේ මගින් ආණ්ඩුවේ ඉංජිනේරු වැඩ කටයුතු ඒක රාසි කිරීමටත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමේ කටයුතු හැරෙන් නට, ඇති අනිකුත් සෑම වැදගත් ඉංජි නේරු වැඩක්ම කරනු ලබන්නේ මේ අමාත්‍යාංශය මගින්. විශේෂිත ඉංජිනේරු දෙපාර්තමේන්තුවල පර්යේෂණ කටයුතු ඇතුළු වැදගත් ඉංජිනේරු වැඩවලට අදාළ ඉදි කිරීම් හා සැලැස්ම සම්පාදනය කිරීම මේ අමාත්‍යාංශය මගින් ඒකාබද්ධ සේවා වක් තුළට ගෙනැවිත් තිබෙනවා. බහු කාර්ය යෝජනා ක්‍රම හා ප්‍රධාන ඉංජිනේරු යෝජනා ක්‍රම ඉදි කිරීමටත්, ඒ හා සම් බන්ධ පරීක්ෂණ, සැලැස්ම හා සැලසුම් ඇඳීමටත් සිය සම්පූර්ණ කාලය යොදවනවා ඇති. ඊට අතිරේක වශයෙන් මතු පිට ජලය හා සම්බන්ධ කටයුතු, ජල ගැලීම් පාලනය කිරීමත් සමගම ජාතික මහා මාර්ග සැලසුම් කිරීම හා ඉදි කිරීමත්, මෙනෙක් විදේශීය උපදේශකයින් මගින් කරනු ලැබූ ප්‍රධාන ඉංජිනේරු යෝජනා ක්‍රම හා සම්බන්ධ සෑම වැදගත් වැඩ කටයුතු ද කරනවා ඇති.

මහ වැලි යෝජනා ක්‍රමය, මස්කෙළි ඔය යෝජනා ක්‍රමයේ දෙවැනි අවධිය, ජල විදුලිබල යෝජනා ක්‍රම හා මහාමාර්ග යෝජනා ක්‍රමයත් ගැන පසුගිය රජය සමග ඇති කරගත් ගිවිසුම් අනුව ලෝක බැංකුවෙන් දෙන්නට තීරණය කර තිබුණු ණය මුදල් තුන ලබා ගැනීම සම්බන්ධ යෙන් දැනට සාකච්ඡා පවත්වාගෙන යනවා. මේ සාකච්ඡා සුහද පදනමක් මත පැවැත්වෙන අතර, අපේ ආත්ම ගෞරවය හා ස්වෛරී භාවය රැකෙන පරිදි, මේ අවුරුද්ද අවසාන වන්නට පෙර නිම කරන්නට පුළුවන් වෙතැ යි බලා පොරොත්තු වන්නට පුළුවනි. මේ රටට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අවශ්‍ය විදුලි බලය හා ජල විදුලිය යෝජනා ක්‍රම මාර්ගයෙන් සතුටුදායක ලෙස පිරිමසාගත හැකි, මැගවොට් 25 ක ධාවක යන්ත්‍රාගාරයක් ඉදි කිරීමේ කටයුතු අවලංගු කිරීමට රජය ගන්නා ලද තීරණය ගැන ලෝක බැංකුව මොන අන්දමකින් අවහිරයක් කළේ නැහැ.

මේ අමාත්‍යාංශය මගින් ක්‍රියාත්මක කරන ලොකුම වෙනසක් නම් ශත වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ පැවත ආ ඕවර්සියර් ක්‍රමය වෙනුවට, රජයේ කම්කරුවන් යෙදවීමයි. දියුණුවන රටක සෑම ප්‍රවාහන අංශයක්ම අතර ඇති විය යුතු කිට්ටු සම්බන්ධතාවය හා ඒවා ආර්ථිකයේ සංවර්ධනයට සම්බන්ධ වන අන්දමටම සුපරික්ෂාකාරීව විමසා බලාගෙන යනවා.

ලංකා දුම්රිය සේවයේ පරිපාලන කටයුතුවල යම් යම් අංශ ගැන කොමිෂමක් මගින් කරුණු පරීක්ෂා කරගෙන යනවා. කොමිෂමේ වැඩ කටයුතු නිම වූවාට පසු, දුම්රිය සේවාව ව්‍යාපාර පදනමක් මත පිහිටුවීමට හා කාර්යක්ෂම සේවාවක් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ධාවන මූලික වැඩ කටයුතු යළි සකස් කිරීමට අපේක්ෂා කරනවා.

පසුගිය රජයේ දරුණු අයථා පාලනය නිසා ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය බොහෝ දුරට දුර්වල වී තිබෙනවා. එම අවුරුදු 5 තිස්සේ පැවති සංවේගදායක නොසැලකිල්ල නිසා ඇති වූ වැරදි හැකි තාක් අඩුකොට, ලං.ග.ම. යෙන් කාර්යක්ෂම සේවාවක් ලබා දීමට අවුරුද්දක පමණ කාලයක් ගත වන්නට පුළුවනි.

දිවයිනේ නැගෙනහිර හා දකුණු පළාත්වල ප්‍රයෝජනය සඳහා අලුත් ගුවන් විදුලි, ටෙලිපෝන් හා විදුලි පණිවුඩ සේවාවක් ඇති කිරීමට දැන් ක්‍රියා කරගෙන යනවා. මේ ක්‍රමය අනුව, හුවමාරු ස්ථාන මගින් නොගොස්, කෙළින්ම අංක කරකවා බාහිර ඇමතීම් ලබාගැනීමේ අවස්ථාව ග්‍රාහකයන්ට ලැබෙනවා ඇති. එසේම විදුලි පණිවුඩ වැඩ කටයුතු ඉක්මන් කරනු සඳහා නව "ටෙලෙක්ස්" මධ්‍යස්ථානයක් සවි කරගෙන යන අතර, ග්‍රාහකයන්ට අති රේක මාර්ග සේවයක් ලැබෙනවා ඇති.

1970-71 කෘෂිකාර්මික ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙල යටතේ ඇති කරුණු අතර, දළ වශයෙන් වී බුසල් 8 කෝටියක නිෂ්පාදනයක් අපේක්ෂා කරන බවත් සඳහන් වෙනවා. මෙම අපේක්ෂාව මුදුන්පත් කර ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් ක්‍රියා මාර්ග යන් අනුගමනය කරනවා ඇත.

(අ) විගා ණය ආපසු යොදවන්නේ නම් සලාක පොත් පවරා දීමට පොරොන්දු වූ ගොවියන්ට මීට පසු ආපසු ගෙවිය යුතු ණය මුදල පියවීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වන වී ප්‍රමාණයක් සහතික වී මිල ක්‍රමය යටතේ ආණ්ඩුවට විකුණන්ට සිදුවනු ඇත.

(ආ) සහතික මිළ ඇත්ත වශයෙන්ම නිපදවන්නාට ලැබෙන බවට වග බලා ගනිමින්, රජය මිළදී ගන්නා ප්‍රමාණය හැකි තරම් වැඩි කිරීම වත් සලාක පොත්වලට දෙනු ලබන මෙරට කෙටූ හාල්වල තත්ත්වය උසස් කිරීමටත්, ගබඩා කිරීමේදී, කෙටීමේදී හා ප්‍රවාහනය කිරීමේදී වන තරමක අපතය අඩු කිරීමටත් ඉඩ සැල සෙන පරිදි පහත සඳහන් යෝජනා ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීම.

(ඇ) මේ අරමුණු මුදුන් පත් කර ගැනීම සඳහා ඇති ආයතනය වී අලෙවි මණ්ඩලයයි. වී මිළදී ගැනීමේ ඒකාධිකාරය ඒ මණ්ඩලයට පැවරෙන අතර, වී කෙටීම පිළි යෙළ කිරීම හා ගබඩා කිරීම සම් බන්ධ පුළුල් බලතලද ඊට හිමිවනු ඇත.

(ඈ) පොහොර හා සම්බන්ධ පෝෂ්‍ය දායී රසායන ද්‍රව්‍යයන් මෙරටට ගෙන්වීමේ එකම අයිතිය ලංකා පොහොර සංස්ථාවට දීමට දැන් කටයුතු කරගෙන යයි. පොහොර ලබාගෙන ඒවා අඩු වියදමෙන් මෙහි ගෙන්වා ගැනීමට කටයුතු සළස්වා විදේශ රටවලදී ගෙවිය යුතු රක්ෂණ හා කොමිස් අය කිරීම් නොගෙවා ඒ මගින්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

සෑහෙන විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර ගැනීමේ අවස්ථාව අපට මෙයින් ලැබෙන්නේය.

(ඉ) කුඹුරු පනත මගින් අඳ ගොවියාට පොරොන්දු වූ භුක්තියේ ආරක්ෂාව සැබෑවක් බවට පත් කරනු සඳහා නෙරපා දමන ලද අඳ ගොවියන්ට ඒ අඳකර ඉඩම් ඉක්මණින් යළි ලබා දීමට ආණ්ඩුව හැකි සෑම උත්සාහයක්ම ගනු ඇත.

කුඹුරු පනත යටතේ දැනටමත් පිහිටුවා ඇති ගොවි කාරක සභා 4500 ට වඩාත් බලතල හා පහසුකම් ලබාදී ඒවායේ පදනම ශක්තිමත් කර බලාපොරොත්තු වූ කාර්යය ඉටු කිරීමේ හැකියාව එම ගොවි කාරක සභාවලට ලැබෙන පරිදි අවශ්‍ය පියවර ගැනීමටද රජය බලාපොරොත්තු වෙයි.

අද ඉතා වැඩි වශයෙන් පෞද්ගලික ව්‍යාපාර ක්ෂෙත්‍රයක් වන වැවිලි අංශයට අරමුණු සහිතව මැදිහත්වීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආණ්ඩුව අනුගමනය කරනු ඇත. මේ අංශයට නියත වශයෙන්ම මැදිහත් වීමට රජය ක්‍රියා කරන්නේ අපේ විදේශ ආදායම හා සම්බන්ධකර බලන කල ඒ අංශයට ලැබෙන වැදගත්කම නිසාය. මිළ ප්‍රශ්නය හා සම්බන්ධ කටයුතු ඉතා වැදගත් දෙයක් වන බැවින්, ඊට රජය කරන මැදිහත්වීම ක්‍රියාත්මක වන අන්දමින් කළ යුතුය. ඒ සෑම අවස්ථාවකම අනෙකුත් නිෂ්පාදිත රටවල් හා සමඟ එක්ව අපේ බඩු ආනයනය කරන අය විසින් ඒ සඳහා ගෙවන මිල අඩු වන්නට නොදී ආරක්ෂා කර ගැනීමට හා වැඩි කිරීමට අවශ්‍ය පියවර ගනු ඇත. තේ පිළිබඳ දීර්ඝ කාලීන යෝජනාද, ලංකාවේ හා ලංඩනයේ තේ වෙන්දේසි ක්‍රමය, නියෝජ්‍යාත්ව ආයතනවල ක්‍රියා කලාපය කොමිස් හා ගාස්තු, ලංකාවේ නිෂ්පාදනයන්ගෙන් අය කරනු ලබන විශේෂ නැව් කුලී ආදි මිළ ප්‍රශ්නය හා සම්බන්ධ විවිධ අංශයන් කෙරෙහි රජයේ මැදිහත්වීම අවශ්‍ය විය හැකිය. වැඩි වැඩියෙන් ආයෝජනයන් කරනු සඳහා පොළඹවනු පිණිස සහනාධාර බදු හා සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්තීන් යළි සකස් කිරීමට සිදුවේ. සිය කැමැත්තෙන්ම කරන පදනමක් මත පසුගිය අවුරුදු 10 තිස්සේ ක්‍රියාත්මක වූ තේ නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාර ක්‍රමය මගින් තේ ඇට සිටුවා පැල ගෙන කරන වගාව වෙනුවට රිකිලි පැල කිරීමේ වඩාත් සාර්ථක වැඩ පිළිවෙලට එතරම් සේවයක් සිදුවී නැ.

ඉක්මණින් කෙරෙන හා පළල් වූ තේ වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කරනු පිණිස ලබන 5 අවුරුද්ද තුළ ක්‍රියාත්මක කරන වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ඒ බව ආණ්ඩුවට දන්වන මෙන් සියළුම තේ වතු හිමියන්ට නියෝග කරනු ඇත. අවශ්‍ය සෑම අවස්ථාවකදීම තේ වතුවල සංවර්ධනයක් ඇති කරනු සඳහා බල කිරීමේ අයිතිය ආණ්ඩුවට ගෙන ඒමේ රෙගුලාසි ලබන අවුරුද්ද තුළදී පැනවීමට අපේක්ෂා කෙරේ. තම බිම් කට්ටි දියුණු කිරීම ගැන සැළකිල්ලක් නොදක්වන තේ වතු රජයට පවරා ගැනීමේ ඉඩකඩ පවා ඇත. වැඩි අස්වැන්නක් ලබාදෙන පලාත්වල පමණක් අනාගත තේ වගාව සීමාවන පරිදි කෘෂි—පරිසර—විද්‍යාත්මක තත්ත්වයන්ගෙන් සමන්විත බිම්වල පමණක් යළි තේ වගා වන් ඇති කරවනු පිණිස ආණ්ඩුව අවශ්‍ය උපදෙස් හා නියෝගයන් පනවනු ඇත.

තේ පැක්ටරිවල යන්ත්‍ර සූත්‍ර අවශ්‍ය තරම් කාර්යක්ෂම තත්ත්වයක පවත්වාගෙන යන බවට සහතික කරනු පිණිස තේ පාලන පනතේ සියළුම කොන්දේසි තදින් ක්‍රියාත්මක කරන අතර හොඳ තත්ත්වයේ තේ නිපදවීමට උපකාරී නොවන ගොඩනැගිලි හා උපකරණ ඇති පැක්ටරිවල ලියාපදිංචිය අවලංගු කරනවා ඇත. 1970-71 දී තේ පැක්ටරි දියුණු කරනු සඳහා රුපියල් 1 කෝටි 40 ලක්ෂයක ආයෝජන ඉලක්කයක් ඇති කර ඇති අතර මේ කටයුතුවලට සහනාධාර වශයෙන් ආණ්ඩුවට 1970-71 වර්ෂයේදී වියදම් කිරීමට සිදුවන මුදල රුපියල් 40 ලක්ෂයකැයි ගණන් බලා තිබේ. පොහොර සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ 1970-71 වර්ෂයේ කුඩා වතු හිමියන්ට පොහොර සහනාධාර වශයෙන් රුපියල් 3 ලක්ෂ 20

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දාහක් ගෙවන්නට සිදු වෙතැයි ඇස්තමේන්තු කර ඇත. මේ ක්‍රමය යටතේ කුඩා තේ වතු අක්කර 60 දාහකට පෝර යොදනු ලැබේ.

ලාභ නුපදවන තේ වතුවල අතිරේක වගාවන් කළ විට ආධාර ගෙවීමේ ක්‍රමය ආණ්ඩුව මගින් ආරම්භ කොට ඇත. මේ ක්‍රමය යටතේ ලබන අවුරුද්ද තුළදී අක්කර 5 දාහක තේ ඉඩම් ප්‍රමාණයක පොල්, කුරුඳු, කොකෝ, කුළු බඩු, පළතුරු හා දැව වගාවන් කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙයි.

ස්වාභාවික රබර් ලංකාවට විදේශ විනිමය උපයන වැදගත් මාර්ගයක් වශයෙන් තවදුරටත් පවතිනු ඇත. ඒ අනුව ලංකාවේ රබර් වතුවල වඩාත් හොඳ පලප්‍රයෝජන ලබාදෙන රිකිලි සිටුවා පැළ කරන උසස් වර්ගයේ රබර් වගා කිරීමේ සාර්ථක වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. නැවත කරන ලද වගාවන් මෝරා එල දැරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නිෂ්පාදනය වැඩි වන විට කර්මාන්තශාලා ඉඩකඩද වැඩි වැඩියෙන් අවශ්‍ය වෙයි. අළුත් කර්මාන්තශාලා තැනීමේදී රබර් නිෂ්පාදන අවශ්‍යතාවන් හෝ වෙනස් වන නැම්යාව අනුව පාරිභෝගිකයාට පිළිගත හැකි හා ප්‍රමිත කළ තත්ත්වයක නිෂ්පාදනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මෑතදී ස්වාභාවික රබර නිපදවන්නන් විසින් සකස් කරගෙන ඇති දියුණු ක්‍රමයයන් සැලකිල්ලට ගතයුතු යයි අදහස් කරනු ලැබෙනවා. පහත සඳහන් පරිදි සකස් කළ වැඩ සටහන මගින් මේ පරමාර්ථයන් සාර්ථක කරගත හැකියි :

(i) පසෙහි යෝග්‍යතාවන් දේශ ගුණ තත්ත්වයන් ගැනත් විශෙෂ අවධාරණයෙන් යුතුව, අඩු එල දාව ඇති ප්‍රදේශවල, වැඩි එල දාව දෙන පැළ නැවත වැවීම ;

(ii) විශෙෂයෙන් ම වැඩි වැඩියෙන් පොහොර යෙදීමෙන් හා දියුණු කළ ව්‍යාප්ති සේවා මගින්ද වඩාත් යහපත් නඩත්තු කිරීමේ ක්‍රම අනුගමනය කිරීම;

(iii) රබර් ප්‍රදේශ, පස සහ දේශ ගුණ තත්ත්වයන් ද සලකා වඩාත් යෝග්‍යයයි සලකන වෙනත් බෝග වගාවලට යෙදවීම ;

(iv) නිශ්චිත කාර්මිකත්වයක් ඇති නවීන කර්මාන්තශාලා රබර් නිෂ්පාදනය සඳහා පිහිටුවීම සහ කෘත්‍රිම රබර්වලට සමාන ගුණ ඇති භාණ්ඩයන් පාරිභෝගිකයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීම.

ලංකාවේ රබර් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයෙන් අඩකටත් වැඩි කොටසක්, අවුරුදු 15 කට පෙර ආරම්භ කරනලද රබර් නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ දැන් නැවත වගා කර තිබෙනවා. 1971 තුළ දී, නැවත වගා කිරීමේ ඉලක්කය අක්කර 15,000 දක්වා වැඩි කිරීමට සැලසුම් කර තිබෙනවා. වතු යාය හිමියන්ගේ සහ කුඩා වතු හිමියන්ගේත් සම්පූර්ණ ඇට-පැළ කට්ටි ප්‍රමාණය ම, අවුරුදු 33ක් වන නැවත වගා කිරීමේ චක්‍රය ඇතුළත නැවත වගා කරනු ලැබීම සඳහා, සැලැස්මක් සකස් කිරීමටත්, එය ක්‍රියාත්මක කිරීම, අවශ්‍ය සහාය රබර් පර්යේෂණායතනය හා රබර් පාලක දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඔවුන් වෙත දිය හැකි වන පරිදි, මේ කාර්යාංශ දෙකෙහි ව්‍යාප්ති හා උපදේශක කටයුතු අතර කිට්ටු ඒකාබද්ධතාවක් ඇති කිරීමට අදහස් කර තිබෙනවා.

කුඩා රබර් කට්ටිවල හා ප්‍රමාණයෙන් අක්කර 100 කට අඩු කුඩා රබර් වතුවලද එලදාව වැඩි කිරීම සඳහා, තේ පොහොර සහනාධාර ක්‍රමයට සමානවූ රබර් පොහොර සහනාධාර ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට මෙම රජය අදහස් කරනවා. මෙම යෝජනා ක්‍රමය යටතේ, කුඩා රබර් කට්ටි හා කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට, ඒ සඳහා වැය වන මිලෙන් අඩකට පොහොර සපයනවා ඇති.

දැනටමත් පවත්නා එලදාව වැඩි දියුණු කළ යුතු බව පෙනී යන වතුයායවල සහ කුඩා වතුවල දිගු කාලීන සංවර්ධන සැලැස්ම සම්පාදනය කිරීම සඳහා රජය වැඩි වැඩියෙන් මැදහත් වෙනවා ඇත.

පොල් පොහොර සහනාධාර ක්‍රමය යටතේ, 1970 සඳහා පොහොර බෙදා දීමේ ඉලක්කය ටොන් 75,000 යි. 1970 දී

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

අක්කර 23,000 ක් පමණ නැවත වගා කිරීම සඳහා පැළ 15 ලක්ෂයක් බෙදා දීමටත් අපේක්ෂා කරනු ලැබෙනවා.

ලංකාවේ දැනට පවතින කර්මාන්තවල රටාව ප්‍රතිසංවිධානය කිරීම පදනම් වී ඇත්තේ, ඒවා සංවර්ධනය හා ක්‍රමවත් කිරීම යන කාරණා දෙකම සම්බන්ධයෙන්, රජය විසින් සමාජවාදී අරමුණක් අනුගමනය කළ යුතුය යන අපේක්ෂාව මගිනි. වඩාත් නිශ්චිත ලෙස කියතහොත්, මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ බර, මූලික හා අත්‍යවශ්‍ය කර්මාන්ත, කෙළින්ම රජය සතුව නොවේ නම්, රජයේ කළමනාකාරිත්වය යටතේ තිබිය යුතුය යන්නයි. විශාලත්වය, ශිල්ප ඥානය සහ ප්‍රතිපත්ති යන හේතූන් නිසා ජාතියේ ශුභ සිද්ධිය පිණිස රජය සතු වීම අත්‍යවශ්‍ය නොවන කර්මාන්ත, පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින් සඳහා වෙන් කරනු ලබන නමුත්, ඒවාද රජය විසින් පනවන පාලනයන්ට යටත් වනවා ඇති.

මෙම පුළුල් ප්‍රතිපත්ති අරමුණ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහාත්, නොයෙකුත් කර්මාන්ත අංශ අතර හා ඒවා තුළ අවශ්‍ය ඒකාබද්ධතාව පැවැත්වීම සඳහාත්, එක් එක් අංශයක් පිළිබඳව වගකීම දරණ කර්මාන්ත සංවර්ධන සංසථා ගණනාවක් පිහිටුවීමට අදහස් කර තිබෙනවා. පුළුල් වශයෙන් ගත් කල එවැනි සංසථා පහත සඳහන් කාරණාවලට වගකියනවා ඇත.

(i) ඒ ඒ විශේෂ කර්මාන්ත අංශයේ සියලුම සංවර්ධන කටයුතු සැලසුම් කිරීම හා එහි නිෂ්පාදන වැඩ සටහන ඒකාබද්ධ කිරීම ;

(ii) සිය අංශයේ නොයෙකුත් ඒකකයන්ට සම්පත් වෙන් කර දීම ;

(iii) විශේෂයෙන්ම දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය උපයෝග කිරීමේ අරමුණ ඇතිව, පර්යේෂණ සංවිධානය හා අනුබලය ලබා දීම ;

(iv) සිය අංශයට අයත් රජය සතු කර්මාන්ත පාලනය ;

(v) තෝරා ගත් පෞද්ගලික අංශයේ ඒකක සඳහා මුදල් යෙදීම හා මෙහෙයවීම ;

(vi) පෞද්ගලික අංශයේ ඒකක ක්‍රමවත් කිරීම.

ආර්ථිකයේ විවිධ අංශවලට පිහිටුවන අංශයීය සංවර්ධන සංසථා, කර්මාන්ත අංශයේ ගමන් මාර්ගය මෙහෙයවීමට සහ යොමු කිරීමට රජය විසින් යොදනු ලබන ප්‍රධාන වැඩ පිළිවෙළ වනවා ඇති. අවශ්‍ය අවසථාවලදී පෞද්ගලික අංශයේ කර්මාන්තවල ප්‍රාග්ධනයට සම්මාදන් වී අනතුරුව එකී කර්මාන්තවල අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවලට පත්කරන රජයේ නියෝජිතයන් මගින් නිෂ්පාදන තත්ත්ව පාලනය, මිළ කිරීම සහ නිෂ්පාදන කටයුතු පාලනය කරනවා ඇත. දැනට පවත්නා සියලුම රාජ්‍ය අංශයේ සංසථාවින් අදාළ අංශ සංවර්ධන සංසථාවලට පැවරෙන අතර, සංවර්ධන සංසථා විසින් පත් කරනු ලබන කර්මාන්තශාලා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයක් මගින් ඒ එක් එක් කර්මාන්තශාලා ඒකකය පාලනය කරනවා ඇති. තමන්ට විශේෂ වූ ක්ෂෙත්‍රයන් තුළ සහ තම පාලනය යටතට වැටෙන යෝජනා ක්‍රම ඇතුළත කර්මාන්ත පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා අනුබල දීම හා ඒකාබද්ධ කිරීමත් මෙම සංසථා විසින් ඉටු කරනවා ඇති.

ලංකාවේ සමුපකාර, පෞද්ගලික හා කුඩා කර්මාන්ත සඳහා ඵලදායක යටිතලයක් සැලසීමට, රාජ්‍ය අංශයේ කර්මාන්තවලට නවජීවනයක් දී පුළුල් කරනු ලැබෙනවා. අත්‍යවශ්‍ය පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනයට පමණක් සීමා නොවී, බර හා මූලික කර්මාන්ත ඇති කිරීම සහ සංවර්ධනය පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම භාර ගැනීමටත්, රජයේ කර්මාන්ත අංශයට විශේෂයෙන් නියම කෙරෙනවා ඇත.

ගම්බද පළාත්වල රැකීරක්ෂා හිඟයත්, ඌන රක්ෂා නියුක්තියත් පිළිබඳ ගැටළු විසඳීම සඳහා ප්‍රාථමික වශයෙන්, දේශීය අමුද්‍රව්‍ය මත පදනම්ව ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන වැඩ සටහනක් යටතේ ආරම්භ කරන ලද, කුඩා කර්මාන්ත සංවර්ධනය කිරීමටත් උසස් කිරීමටත් කර්මාන්ත අංශයේ ප්‍රමුඛත්වය ලැබෙනවා ඇති. මෙම කාර්යය සඳහා කර්මාන්ත සංවර්ධන මණ්ඩලය හා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව ද ප්‍රතිසංවිධානය කරනු ලබනවා. කුඩා කර්මාන්ත පිහිටුවීමේදී බහුල වශයෙන් ශ්‍රමය භාවිත කෙරෙන ශිල්පී ක්‍රම යොදා ගැනීමටත්, අත්යන්ත්‍ර පේෂකර්මාන්තයට වහාම නව ජීනයක් ලබා දීමටත්, අපනයන හැකියාවන් ඇති හස්ත කර්මාන්ත නඟා සිටුවීමටත් ඒවාට අනුබල දීමටත් විශෙෂ අවධානය යොමු කරනවා.

නොකඩවා ඇති වන ගෙවුම් ශෙෂ හිඟයත්, රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය ලිහිල් කිරීමත්, පිටරටින් ලබාගන්නා අමුද්‍රව්‍ය භාවිතයත්, යනාදිය ගැන කටයුතු කිරීමට ප්‍රාදේශික සංවර්ධනය සඳහා හදිසි වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කිරීමේ අවශ්‍යතාවය සලකා ලබන වර්ෂය තුළ පෞද්ගලික අංශයේ මේ නව ආයෝජනයන්ට ප්‍රමුඛත්වය දෙනවා ඇත.

(i) දේශීය අමුද්‍රව්‍ය පමණක් හෝ, යටත් පිරිසෙයින් ඒවායේ අග යෙන් නියමිත අනුපාතයක් හෝ දේශීය වන, අත්‍යවශ්‍ය පාරිභෝගික භාණ්ඩ නිපදවන කර්මාන්ත;

(ii) මූලික වශයෙන් අපනයනය සඳහා ද්‍රව්‍ය නිපදවන කර්මාන්ත;

(iii) පිහිටුවීමට යන වියදම ඉතා අධික කර නොවේ නම්, රටේ අඩ දියුණු හෝ කර්මාන්ත පිහිටුවා නැති පළාත්වල පිහිටුවනු ලබන කර්මාන්ත;

(iv) කොළඹ ප්‍රදේශයෙන් බැහැර පිහිටු වනු ලබන අධික වශයෙන් ශ්‍රමය භාවිතා කෙරෙන කුඩා කර්මාන්ත;

(v) දැනට පවතින නිෂ්පාදන තත්ත්වය, මිල මට්ටම, සහ අලෙවි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ අනුව, අතිරේක තරඟකාරී අංශ පිහිටු විය යුතු යයි හැඟෙන, තරමක් අත්‍යවශ්‍ය නොව, ඉතා අත්‍යවශ්‍ය ස්වභාවයේ පාරිභෝගික භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත.

දේශීය නිෂ්පාදකයින්ට සැපයීම සඳහා, හැකි අවස්ථාවලදී රජය මගින් කාර්මික අමු ද්‍රව්‍ය තොග වශයෙන් ආනයනය කිරීමේ හැකියාවන් ගැන සොයා බැලීමටත් අදහස් කර තිබෙනවා. තොග වශයෙන් මිල දී ගැනීම මගින්, නිෂ්පාදන පිරිවැය අඩු කිරීමටත්, භාණ්ඩවල තත්ත්වය ප්‍රමිත කිරීමටත්, එමෙන්ම, දැනට පවතින ඒ ඒ නිෂ්පාදකයා විසින් අමුද්‍රව්‍ය ආනයනය කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ බොහෝ විට සොයා ගත නොහැකි ව යටපත් ව යන විනිමය වංචාවන් වැළැක්වීමටත් මෙය ප්‍රයෝජනවත් වනවා ඇති. ඒ සමඟම මහජනතාවට ජීවත් වීමට අත්‍යවශ්‍ය මෙරට නිපදවන සියලුම නිෂ්පාදන භාණ්ඩවල මිල පාලනයක් හා තත්ත්ව පාලනයක් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එවැනි භාණ්ඩ සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය රජය විසින් ආනයනය කිරීමෙන්, තත්ත්වය ප්‍රමිත කිරීමට පදනමක් ඇති කෙරෙන බවට වගබලා ගත හැකියි. මේ කාරණා පැහැර හරින වැරදිකරුවන් ඒවායින් වැළැක්වීම පිණිස දඬුවම් පැමිණ වීමටත්, එවැනි ප්‍රතිකර්ම අසාර්ථක වන අවස්ථාවල දී මහජන ශුභ සිද්ධිය තකා අවශ්‍ය ව්‍යාපාර රජයට පවරා ගැනීමටත් රජයට බලතල ලබා ගැනීම සඳහා විධි විධාන සලසන අන්දමින්, දැන් පවත්නා නීති සංශෝධනය කරනවා ඇති.

කාර්මික කිරීමේ කටයුතුවලදී වඩාත් පැහැදිලි අරමුණක් සහිතව ඊට සහභාගී වීමට ඉඩ සැලසෙන පරිදි ලංකා විද්‍යාත්මක හා කාර්මික පර්යේෂණ ආයතනය ප්‍රතිසංවිධානය කර, පුළුල් කරනවා ඇති. මෙම ආයතනය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමේ දී, හා පුළුල් කිරීමේ දී දේශීය අමුද්‍රව්‍ය සහ කාර්මික කටයුතු වලදී ඉවත දමන ද්‍රව්‍ය හා අතුරු නිෂ්පාදන උපයෝග කිරීම ගැනත්, විශේෂයෙන් ම කුඩා කර්මාන්ත වලට අදාල වන, සුදුසු ශිල්පීක්‍රම වැඩිදියුණු කිරීම හා ඒවාට සහාය සැලසීම ගැනත් විශේෂ අවධානය යොමු කෙරෙනවා ඇති. ප්‍රමිතයන් නියම කිරීමටත්, ඒ පිළිබඳ සහතික සලකුණු යෙදීමේ ක්‍රමයක් හා තත්ත්ව පාලක උපදෙශ සේවාවක් ආරම්භ කිරීම පිණිසත්, "ලංකා ප්‍රමිති කාර්යාංශය" ශක්තිමත් කරනු ලබනවා.

පසුගිය රජය විසින්, අයථා පාලනය සහ අකාර්යක්ෂමතාවය සම්බන්ධයෙන් පරද්දන්නට අමාරු වාර්තාවක් තබා ගොස් තිබෙනවා. මේ සියල්ල අතුරින් බරපතලම අවුල් ජාලය ඇති කර තිබෙන්නේ ධීවර

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

සංස්ථාවෙහි යි. දේශපාලන හෙන්චයි යලාට අනුග්‍රහ දැක්වීම පිණිස දූෂිත පත්වීම් නිසා රජයේ මුදල් ඉතා භයානක අන්දමින් නාස්තියා වී තිබෙනවා. අලුත් රජය පාලනය භාරගත් අවස්ථාවේ දී මාසයකට රුපියල් හාර ලක්ෂයක් බැගින් මේ සංස්ථාවට අලාභ සිදුවෙමින් තිබුණා. එය නිරවුල් කිරීමේ කටයුතුවලට කල් ගත විය හැකි අතර මේ නිසා මහජනයා ගේ වටිනා මුදල් රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් අපතේ යාමට ඉඩ තිබෙනවා. රටේ ආර්ථිකයෙහි ධීවර කර්මාන්තයට ලැබිය යුතු වැදගත් ස්ථානය මේ රජය විසින් වටහා ගෙන ඇති අතර, ඒ හේතුකොට, මේ කර්මාන්තය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමේ කටයුතු දක්ෂ අමාත්‍යවරයකුට පවරා තිබෙනවා. ඔහු විසින් ලාභ ඕළ ගණන් වලට ප්‍රමාණවත් තරම් මසුන් සපයනු ඇති බවට සැකයක් නැහැ. මීට අදාළ ස්ථිර වැඩ සටහනක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අදහසින්, මුහුදුබඩ දිස්ත්‍රික්ක වල කච්චේරි 12 හිම ධීවර සංවර්ධනය පිළිබඳ දිස්ත්‍රික්ක කමිටු පිහිටුවීමට මේ අලුත් අමාත්‍යාංශය යෝජනා කර සිටිනවා. මේ කමිටුවල සභාපතිකම නිලබලයෙන් රජයේ දිසාපති වෙත පැවරෙන අතර, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් ද, ධීවර කටයුතු හා සම්බන්ධ රජයේ දෙපාර්ත මේන්තුවල ප්‍රාදේශිය ප්‍රධානීන් ද, ධීවර කටයුතු සංවර්ධනයෙහි උනන්දුවක් දක්වන අනිකුත් අයද මේ කමිටුවල සාමා ජිකත්වය ලබනවා ඇත.

ත්‍රිකුණාමලයේ හා ගාල්ලේ ධීවර වරාය වල් වර්ෂය අවසන් වීමට පෙර බොහෝ දුරට නිම වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරෙ නවා. මැදි ව්‍යාපාරිකයන් ඉවත් කරමින් නිෂ්පාදකයාට වඩාත් යහපත් මිලක් ගෙවීමේ අදහසින් ධීවර සංස්ථාව සිය අලෙවි කිරීම් කටයුතු ප්‍රතිසංවිධානය කිරී මට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

නිවාස හා ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීම් පිළිබඳ නව අමාත්‍යාංශය නිවාස අවශ්‍යතාවන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න විසඳීම ආරම්භ කර තිබෙ නවා. තව්වු නිවාස 17,000ක ඉදිකිරීම් කට යුතු සතුටුදායක ලෙස කෙරීගෙන යනවා. ලබන අයවැය වර්ෂය තුළදී මුඩුක්කු සංහා රය පිණිස රු. 1 කෝටි 25 ලක්ෂයක විය දමින් නිවාස 25,000ක් ඉදි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමයක් එම අමාත්‍යාංශය ආරම්භ කරනවා. මේ මගින් තවත් 3,000 කට රැකී රක්ෂා සැපයෙනවා ඇත. ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීම් හා සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන වෙනස වනු ඇත්තේ රජයේ වැඩ දෙපාර්ත මේන්තුවේ ඕවර්සියර්වරුන් හා කොන් ත්‍රාත්කරුවන් අනුක්‍රමයෙන් ඉවත් කිරී මයි. ඉදිරියට එළඹෙන අලුත් වැඩ සියල් ලම හැකිතාක් දුරට කෙලින්ම රජයේ සේවයට බඳවා ගන්නා කම්කරුවන් ලවා කරවීමට අදහස් කරනු ලබන අතර, කොන්ත්‍රාත්තු සමූපකාර සමිතිවලට පවර නවා ඇත.

මහජන චීන සමූහාණ්ඩුවෙන් ලංකාවේ මහජනතාවට ත්‍යාග කරන ලද බණ්ඩාර නායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන් ත්‍රණ ශාලාව සඳහා සැලැස්ම හා ඉදිකිරීම් පිළිබඳ වැඩ සටහන් සම්පාදනය බොහෝ දුරට නිම වී ඇති අතර, ඉදිකිරීමේ වැඩ මේ වර්ෂය කෙළවර වීමට පෙර ආරම්භ කරනවා ඇත. වියදම් අඩු ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමේ ද්‍රව්‍ය සොයා ගැනීමට අදාළ පයෙෂි ෂණ කටයුතු කිහිපයක්ම රාජ්‍ය කාර්මික නීතිගත සංස්ථාව මගින් දැනට කරගෙන යනු ලබනවා.

වෙළඳ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අනුගම නය කිරීමට අදහස් කරනු ලබන ඉතාම වැදගත් විධිවිධානවලින් එකක් වනුයේ රාජ්‍ය වෙළඳ සංස්ථාවක් පිහිටුවීමයි. මේ සඳහා පනතක් කෙටුම්පත් කෙරීගෙන යනවා. රටේ ආනයන හා අපනයන වෙළෙ දාම අත්පත් කර ගැනීමට මේ මගින් රජයට හැකි වෙනවා ඇත. රාජ්‍ය අංශයේ දැනට පවත්නා වෙළඳ සංවිධානවල කට යුතු පුළුල් කරනු ලබන අතර, ඊට අමතරව, ඇතැම් තෝරා ගත් භාණ්ඩ මෙරටට ගෙන් වීම සඳහා රජයේ අනුග්‍රහය යටතේ තවත් වෙළඳ සංස්ථාවන් කිහිපයක්ම පිහිටු වනවා ඇති. පෞද්ගලික අංශයේ වෙළඳ කටයුතු ගැන වඩාත් පරීක්ෂාකාරීව සිටී මට අදහස් කරනු ලබන අතර, මේ අරමුණ සාර්ථක කර ගැනීම පිණිස පෞද්ගලික වෙළඳ සමාගම්වලට බලපාන පනතක් කෙටුම්පත් කිරීම ගැනද සලකා බලනවා ඇත.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

එළවළු පිළිබඳ තොග වෙළඳාම සඳහා මධ්‍යම තොග වෙළඳ අංශයක් පිහිටුවීමට අලෙවි සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් දැනටමත් කටයුතු කර තිබෙනවා.

ජීවන වියදම මැඩ පැවැත්වීම සඳහා ඉතා පුළුල් මිල පාලන ක්‍රමයක් සකස් කරනු ලබනවා.

ඒකාබද්ධ වරාය බල මණ්ඩලයක් පිහිටුවීම සඳහා වූ ව්‍යවස්ථා ළඟදීම ඉදිරිපත් කෙරෙනවා ඇත. දැනට පවත්නා වරාය පරිපාලන ක්‍රමය නිසා, ඇතැම් සේවාවන් කාර්යාංශ කිහිපයකින්ම ඉටු වීමට ඇති ඉඩ මේ මණ්ඩලය මඟින් ඉවත් කරනු ලබන අතර බඩු පැටවීම සහ ගොඩ බෑම වඩාත් කාර්යක්ෂම කිරීමට වගබලා ගන්නවා ඇත. වරාය (නැව්බඩු) සංයුක්ත මණ්ඩලයෙහි පවත්නා කම්කරු කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමය අනුක්‍රමයෙන් ඉවත් කෙරෙනවා ඇත.

නැව් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් දැනට ඇති ව්‍යවස්ථා වෙනුවට මුහුදෙන් බඩු ගෙනයාමේ කටයුතු හා සම්බන්ධ ව්‍යවස්ථාද නැව් පාලකවරුන් හා නාවිකයන් බඳවා ගැනීම, ලංකා නැව් ලියාපදිංචි කිරීම හා පාලනය ආදිය ඇතුලත් වන අලුත් නැව් පනතක්ද ලංකා අද්මිරාල්ති විනිශ්චය මණ්ඩල (සංශෝධිත) පනතට තවත් සංශෝධනයක්ද පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනු ඇත.

දැනට සීමාසහිත සමාගමක් වන ලංකා නැව් මණ්ඩලය සම්පූර්ණයෙන්ම ආණ්ඩුව සතු නීතිගත සංස්ථාවක් බවට පත් කිරීමට ළඟදීම ක්‍රියා කරනවා. මේ මුදල් වර්ෂය අවසාන වන විට බඩු නැව් හතරක් යාත්‍රා කරවීමට එම මණ්ඩලය අපේක්ෂා කරනවා. මේ සේවාවන් මඟින් දැනට අපේ බඩු ප්‍රවාහණය කිරීම සඳහා වැය කරන විදේශ විනිමයෙන් සැහෙන කොටසක් ඉතුරු කර ගන්නට පුළුවන් වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ටොන් 60 දාහකට ශුද්ධ බර ප්‍රමාණයක් ගෙන එන තෙල් ටැංකි සහිත නැව් සඳහා අලුත් නැව් තටාකයක් ඉදි කිරීමට කර ඇති යෝජනාව අනුවද විදේශ විනිමය සැහෙන ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වනවා ඇත.

සංචාරක කටයුතුවලින් අපට විදේශ විනිමය ඉතා විශාල ප්‍රමාණයක් උපයා ගැනීමට අවස්ථාව ඇති බැවින් ආණ්ඩුව පෙරට වඩා ක්‍රියාත්මක වැඩපිළිවෙළක් අනුගමනය කරනු ඇත. පවත්නා සංචාරක වෙළඳ පොළවල් ශක්තිමත් කරන අතරම, විශේෂයෙන්ම ඕස්ට්‍රේලියාව, ජපානය හා නැගෙනහිර රටවල අලුත් සංචාරක වෙළඳ පොළවල් ඇති කිරීමට ක්‍රියා කරනු ඇත. ඒ සඳහා තෝරා ගනු ලබන දිවයින පුරා ඇති සංචාරක මධ්‍යස්ථානවල හෝටල් කාමර 933 ක් ඇති කරන අතර හෝටල් ගොඩනැගීමේ කටයුතුවලට පුද්ගලික විදේශීය ආයෝජනයන් ගෙන්වා ගැනීමේ ලා හැකි සෑම ධෛර්යයක්ම දෙනු ඇත. හෝටල් පාසලේ හා සංචාරක පාසලේ අභ්‍යාස වැඩකටයුතු ශිෂ්‍යයන් වැඩිපුර බඳවා ගත හැකි වන පරිදි පුළුල් කර තිබේ. මේ මුළු කර්මාන්තය හා සම්බන්ධ අනියම් සේවාවන් සම්පූර්ණ කිරීමට ද උපකාරී වනු ඇත.

ලංකා හෝටල් සංස්ථාව හා සංචාරක කර්මාන්තය අතර ඇති සම්බන්ධකම් පෙරට වඩා තර කරනු ලැබේ. හෝටල් ගොඩනැගීමේ යෝජනා ක්‍රමවලට අතිරේකව සංචාරක ගමන් සැකසීමේ ව්‍යාපාරික කටයුතු ද අරඹන හෝටල් සංස්ථාව අභ්‍යන්තර සංචාරක වැඩකටයුතු පළල් කිරීමට ද පියවර ගනු ඇත.

1970-71 මුදල් වර්ෂය සඳහා ආදායම් සහ වියදම් ඇස්තමේන්තු :

කථානායකතුමනි, මේ මුදල් වර්ෂය සඳහා අළුත් අය හා වැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර මේ ගරු සභාවට දැනටමත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන 1970-71 සඳහා වූ අය හා වැය ඇස්තමේන්තුවල දළ ප්‍රමාණයන් ගැන විස්තරයක් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනට පවත්නා බදු ප්‍රමාණයන් අනුව රුපියල් 252 කෝටියක ආදායමක් ලබා ගත හැකියයි ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. මෙය මුල් ඇස්තමේන්තුවලට වඩා රුපියල් 31 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් ද, 1969-70 සංශෝධිත ඇස්තමේන්තුවලින් ලැබුන ආදායමට වඩා රුපියල් 21 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් ද අඩු මුදලක්. සංශෝධිත ඇස්තමේන්තු

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

හා සමාන කර බලන කල මේ ආදායම කැපී පෙනෙන අන්දමින් අඩු වී ඇත්තේ පහත සඳහන් වන අන්දමටයි.

විවිහිස ක්‍රමයෙන් ලැබෙන රුපියල් 7 කෝටි 70 ලක්ෂයයි. ආනයන තීරු බදු වශයෙන් ලැබෙන රුපියල් 6 කෝටිය හා අය බදු වශයෙන් ලැබෙන රුපියල් 11 කෝටි 50 ලක්ෂයයි.

මේ ශීර්ෂ තුන යටතේ ආදායම අඩු වීම ඉඳුරාම හෝ අනියම් වශයෙන් සිදු වී ඇත්තේ 1970 ආනයන වැඩ පිළිවෙළ අඩු කිරීමෙන් පහළ වන අයවැය ප්‍රතිඵල වශයෙනි.

නිදන් අරමුදලේ දායක මුදල් හා ණය ක්‍රමක්ෂය කිරීමේ ගෙවීම් ද, ඇතුළත්ව 1970-71 වර්ෂයේදී ආණ්ඩුවට වැය කරන්නට වන මුළු මුදල රුපියල් 420 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වෙතැයි ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. එය සැදී ඇත්තේ රුපියල් 282 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වන පුනරාවර්තන වියදමෙන් හා ප්‍රාග්ධන වියදම් වන රුපියල් 137 කෝටි 90 ලක්ෂයෙනි. දින කීපයකට ඉහත දී අවසන් වුණ අය වැය වර්ෂය සඳහා සකස් වූ ප්‍රතිශෝධිත ඇස්තමේන්තු අනුව සකස් වී තිබුණ රුපියල් 415 කෝටි 20 ලක්ෂයක මුළු වියදම ඒ හා සසඳා බලන්න පුළුවනි. මේ මුදලට පුනරාවර්තන වියදම් වන රුපියල් 289 කෝටි 40 ලක්ෂයත් ප්‍රාග්ධන වියදම් වන රුපියල් 109 කෝටි 70 ලක්ෂයත්, අත්තිකාරම් ගිණුම් කටයුතු සඳහා වන රුපියල් 16 කෝටි 10 ලක්ෂයත් ඇතුළත් වුණා. ඌන වියදම් සඳහා සාමාන්‍ය වශයෙන් වෙන් කරන සියයට 2½ අයින් කළ විට 1970-71 වර්ෂය සඳහා කරන ශුද්ධ පුනරාවර්තන වියදම රුපියල් 275 කෝටි 20 ලක්ෂයකට ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. 1969-70 සඳහා සකස් කළ ප්‍රතිශෝධිත ඇස්තමේන්තුවලින් කර ඇති 277 කෝටි 80 ලක්ෂය සමග මේ මුදල සැසඳෙනවා ඇති. නිදන් අරමුදල සහ ණය ක්‍රමක්ෂය කිරීමේ ගෙවීම් වන රුපියල් 24 කෝටි 90 ලක්ෂය ගණන් නොගෙන 1970-71 වර්ෂයේ ප්‍රාග්ධන වියදම තක්සේරු කර ඇත්තේ රුපියල් කෝටි 113 ක් වශයෙනි. ඌනතා වියදම සඳහා 15% අත් හළ විට රුපියල් 96 කෝටි දස ලක්ෂයක ප්‍රාග්ධන වියදමක් ඇත.

ඇස්තමේන්තුවලින් දැක්වෙන ආණ්ඩුවේ ශුද්ධ ප්‍රාග්ධන වියදම වන රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂයට විවිහිස සඳහා ගෙවනු ලබන රුපියල් 6 කෝටි 90 ලක්ෂයක මුදලක්, රැකිරක්ෂා සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා වැය කරනු ලබන රුපියල් 17 කෝටියක ශුද්ධ මුදලක් ඇතුළත් වෙනවා. මේ වියදම් අඩු කළොත් ප්‍රාග්ධන වියදම වශයෙන් ඇත්තේ රුපියල් 72 කෝටි 20 ලක්ෂයයි. මෙය 1969-70 ප්‍රතිශෝධිත ඇස්තමේන්තු ප්‍රතිපාදනයන් වන රුපියල් 75 කෝටි 10 ලක්ෂය සමගත්, 1968-69 වර්ෂයේ වියදම් කළ නියම මුදල වන රුපියල් 85 කෝටි 50 ලක්ෂය සමගත් සැසඳිය හැකිය. රැකී රක්ෂා සැපයීම සඳහා වියදම් වන මුදල අඩු වූ විට 1970-71 ප්‍රාග්ධන වියදම 1968-69 හා 1969-70 අයවැයේ ප්‍රාග්ධන වියදමට වඩා අඩු යි. රැකී රක්ෂා සැපයීමේ කටයුතුවලට යන මුදල සමග ගණන් ගතහොත් 1970-71 ප්‍රාග්ධන වියදම 1968-69 අය වැයේ ප්‍රාග්ධන වියදමට වඩා සියයට 5 කින් වැඩි වන අතර, 1969-70 අයවැයේ ප්‍රාග්ධන වියදමට වඩා සියයට 20 කින් වැඩි වෙනවා.

කථානායකතුමනි, 1970-71 සඳහා වෙන් වූ රජයේ ප්‍රාග්ධනය කොටස් දෙකක් වශයෙන් ගෙන සලකන්නට පුළුවන්. පළමුවන කොටස දැනටමත් කිරීමට බැඳී සිටින වැඩ කටයුතු හා අළුත් ආයෝජන යන්ට සම්බන්ධ වූ වියදමයි. මේ පටන් ගත් වැඩවලට සහ අළුතෙන් කෙරෙන මුදල් යෙදීම්වලින් සමන්විත වී ඇත්තේ ඒ ඒ අංශවල අවශ්‍යතාවන් හා නිෂ්පාදන අරමුණු සනාථ කිරීම පිණිස ඇති කරගත් ආණ්ඩුවේ නිත්‍ය මුදල් ආයෝජනය කිරීමේ ක්‍රියා පටිපාටියයි.

දෙවන කොටස සකස් කර ඇත්තේ ලක්ෂයකට පමණ රැකී රක්ෂා සපයා දිය හැකි යෝජනා ක්‍රම 16 කින් හා ගම් දියුණු කිරීමේ වැඩ සැලැස්මවලින් සකස් වුන ඉක්මණින් ක්‍රියාත්මක කරවන රැකීරක්ෂා සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා යි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1970-71 අවුරුද්දේ ආයෝජනයන් සඳහා මුදල් වෙන් කිරීමේදී අප කටයුතු කළේ පහත සඳහන් කරුණු අනුවයි :

(1) ක්‍රියාත්මක කිරීමට බැඳී ඇති යෝජනා ක්‍රමවලට මුල් තැන දෙන අතර, ක්‍රියාත්මක කළ හැකි කාල සටහනකට අනුව ඒවා ඉක්මණින් අවසන් කිරීම.

(2) ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට දීර්ඝ කාලයක් ගතවන හා අධික ප්‍රාග්ධන වියදම් කළ යුතු හා ආර්ථිකයේ දියුණුවට හදිසියේම අවශ්‍ය නොවන හෝ අඩු ප්‍රයෝජන ලබාදෙන නිෂ්පාදන හා සේවාවන් බිහි කරන යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කිරීමට බැඳී සිටියත් ඒවා තාවකාලිකව කල් දැමීම හෝ අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ කරගෙන යාමේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කිරීම.

(3) 1971 දී උග්‍ර තත්ත්වයකට මුහුණ දෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වන විදේශ විනිමය වත්කම් අඩු නොවන පරිදි වාහන හා උපකරණ මෙහි ගෙන්වීම සඳහා හැකි තරම් අඩුවෙන් විදේශ විනිමය දීම.

(4) අපේම ධන ශක්තිය යොදවා ගොඩ නැංවිය යුතු ලාභ නූපදවන අන්ද මේ ආයෝජනයන් වන පාලන කටයුතු සඳහා ඇති කරන ගොඩ නැගිලි හා ලේකම් කාර්යාල ආදිය මේ අයවැය ලේඛනයට ඇතුලත් නොකිරීම.

(5) වැඩිපුර රැකී රක්ෂා සැපයීමට ඉඩ සැලසෙන ආයෝජන වැඩ සටහන්වලට ඉඩ කඩ සලසනු සඳහා මේ වර ප්‍රාග්ධන වැය ලේඛනයෙන් අඩු අවශ්‍යතාවයක් ඇති කටයුතු ඉවත් කිරීම.

(6) මේ වර අයවැය ලේඛනයට ඇතුලත් කර ඇති සෑම ආයෝජනයක්ම ඒ ඒ අංශවල ආයෝජන අවශ්‍යතාවන් හා ඒවායින් සැලසෙන ප්‍රතිඵල අනුව සලකා බලා ඇතුලත් කරන ලද ඒවා වෙති. උදාහරණයක් ගෙන දක්වතොත් පාසැල්වල ඉඩකඩ වැඩි කිරීම සඳහා මුදල් වෙන් කිරීමේදී වැඩි වන පාසැල් ශිෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රමාණයත්, විද්‍යාව ඉගැන්වීමේ කටයුතු, ගුරු පුහුණුව හා කාර්මික වියදම් පුළුල් කිරීමත් සලකා බලා ඇත.

(7) රක්ෂා ලබා දීම සඳහා ඇති වැඩ සටහනට මුදල් යෙදවීමේ දී දැනට කොටස් වශයෙන් පවත්නා වැඩ පිළිවෙළේ ඇති අඩුපාඩු පුරවාලීමට උත්සාහයක් ගෙන තිබෙනවා. ඒ අනුව සතුන් ඇති කිරීමේ, මල් වැවීමේ හා අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය වැවීමේ කටයුතුවලට සෑහෙන මුදලක් වෙන්කර තිබෙනවා. මේ සඳහා වෙන්කර ඇති මුදල්වලින් එක් කොටසක් වෙන් කර ඇත්තේ කජු, ස්වාභාවික සේද ආදී අළුත් අපනයනයන් ඇති කිරීමට හා දැනට පවත්නා සුළු අපනයනයන් වැඩි දියුණු කිරීමටත් ය. අනික් කොටස වෙන් කර ඇත්තේ අළුත් ආයතනික රාමුවක් ඇතුළත පැරණි ගැමි අංශයේ සංවර්ධන කටයුතු වඩාත් ශක්තිමත් කිරීමටයි.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

රුපියල් 24 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වන නිදන් අරමුදල් හා රුපියල් 6 කෝටි 90 ලක්ෂයක් වන විවිහිස ගෙවීම්ද ඉවත් කළ විට ප්‍රාග්ධන වැය ලේඛනය බෙදී යන අයුරු මා දැන් ඉදිරිපත් කරනවා.

		1 වෙනි කොටස	2වැනි කොටස රැකීරක්ෂා සැපයීම් වැඩ පිළිවෙල
		රුපියල් දශ ලක්ෂ	
1.	කෘෂිකර්මය	381	
2.	ධීවර කටයුතු ඇතුළත් කර්මාන්ත	134	150
3.	ආර්ථිකය පවත්වාගෙන යාමේ වියදම් (ප්‍රවාහන, වරාය, තැපැල් හා විදුලි සංදේශ, ගුවන් විදුලිය ආදිය)	176	50
4.	සමාජ සේවා පවත්වාගෙන යාමේ වියදම් (සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපනය, නිවාස, ජලය සැපයීම)	124	
5.	අනිකුත් පාලන කටයුතු පවත්වාගෙන යාමේ වියදම් ආරක්ෂක, අධිකරණ, රාජ්‍යපාලන කටයුතු ආදිය ...	46	
		861	200

නිෂ්පාදන අංශ සඳහා ආයෝජන කිරීමට වෙන් කර ඇති මුදල රුපියල් 51 කෝටි 50 ලක්ෂයක්, නැත්නම්, මුළු මුදලින් සියයට 60 ක් වේ. රැකීරක්ෂා සැපයීමේ කටයුතුවලදී නිෂ්පාදන අංශවලට රුපියල් 15 කෝටියක් පමණ වැය කරනවා ඇත. එයින් වැඩි කොටසක් යන්නේ කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලටයි. ඒ අනුව සම්පූර්ණ ප්‍රාග්ධන වියදම වන රුපියල් 106 කෝටි 10 ලක්ෂයෙන් රුපියල් 66 කෝටි 50 ලක්ෂයක් පමණ, නැත්නම් සියයට 63 ක් කෘෂිකාර්මික හා කාර්මික යෝජනා ක්‍රම සඳහා වැය කිරීමට වෙන් කර තිබෙනවා. 1970-71 අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් කර ඇති සෑම කාර්මික හා කෘෂිකාර්මික යෝජනා ක්‍රමයකින්ම 1973 අවසන් වන්නට පෙර ප්‍රතිලාභ ලැබෙනවා ඇත. ප්‍රධාන යෝජනා ක්‍රමවල ප්‍රතිලාභ වෙන් වෙන් වශයෙන් අගය කර ඇති අතර, රාජ්‍ය අංශයේ වැය ලේඛනයට ඇතුළත් සෑම ආයෝජනයක් ගැන විග්‍රහයක් කිරීම ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ විග්‍රහය මගින් 1970-71 සඳහා වූ රජයේ ප්‍රාග්ධන වැය ලේඛනයෙන් වැය කරන මුළු මුදලත්, ලබන ප්‍රයෝජනයත් ගැන අවබෝධයක් ලබාගන්න පුළුවන් වෙයි. එසේම ජාතික ආදායම වැඩි කිරීමේලා ඉන් කෙරෙන සේවය ප්‍රාග්ධන ආයෝජනය හා ඉන් ඇතිවන ආදායම් පිළිබඳ සාමාන්‍ය අනුපාතයන් කොයි ආකාරයට සකල ආයෝජනයන් කෙරේ පවත්වාගෙන යන්නේ ද යන්න දැන ගැනීමට හැකිවනු ඇත. මේ විග්‍රහයෙන් ඒ ඒ යෝජනා ක්‍රම අවසාන වන තෙක් ඒවා සඳහා ආණ්ඩුව අවුරුදු පතා යොදවනු ලබන මුදලින් ලැබෙන ඵල ප්‍රයෝජන ගැන කල්තියා දැනගැනීමේ අවස්ථාවද මෙතෙක් කෙරුනාට වඩා ස්ථිර වශයෙන් දැනගන්න ලැබෙනවා. එසේම මේරීමට කල් ගතවන ආයෝජන ප්‍රමාණය ද කල්වේලා ඇතිව අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට ප්‍රතිඵල දිය හැකි ආයෝජන ප්‍රමාණය ද සොයා පෙන්වන්නට පුළුවන් වෙනවා.

කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ පහසුව පිණිස දැනටමත් ඉදිරිපත් කර ඇති අය හා වැය ඇස්තමේන්තු දළ ප්‍රමාණයන් ගැන විස්තරයක් මම දැන් ඉදිරිපත් කරන්නම්:

පුනරාවර්තන වියදම රුපියල් 282 කෝටි 30 ලක්ෂයයි.

ඌන වියදම් සඳහා සියයට 2½ ක් අඩු කළ විට එය 275 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වෙයි.

ආදායම 252 කෝටියයි.

ඒ අනුව පවත්නා ගිණුමේ හිඟය රුපියල් 23 කෝටි 20 ලක්ෂයයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දළ ප්‍රාග්ධන වියදම රුපියල් 137 කෝටි 90 ලක්ෂයයි.

නිදන් අරමුදලේ දායක මුදල් හා ණය ක්‍රමක්ෂය කිරීමේ ගෙවීම් රුපියල් 24 කෝටි 90 ලක්ෂයයි.

එවිට දළ ප්‍රාග්ධන වියදම රුපියල් 113 කෝටියක් වෙයි.

එයින් ද ඌන වියදම් සඳහා අඩු කළ යුතු සියයට 15 වන රුපියල් 16 කෝටි 90 ලක්ෂය අඩු කළ විට ප්‍රාග්ධන වියදම් වශයෙන් රුපියල් 96 කෝටි 10 ලක්ෂයක් ඉතිරි වේ. ඒ මුදලට නිදන් අරමුදලේ දායක මුදල් හා ණය ක්‍රමක්ෂය කිරීම් මුදල වන රුපියල් 24 කෝටි 90 ලක්ෂය යළි එකතු කළ විට එය රුපියල් 121 කෝටියක් වෙනවා. පවත්නා ගිණුමේ හිඟය වන රුපියල් 23 කෝටි 20 ලක්ෂය ඊට එක් කළවිට සම්පූර්ණ අයවැය හිඟය රුපියල් 144 කෝටි 20 ලක්ෂයක් බවට පත් වෙයි.

කථානායකතුමනි, රුපියල් 144 කෝටි 20 ලක්ෂයක මේ අයවැය හිඟය පුරවනු සඳහා දේශීය බැංකු නොවන අංශ වලින් රුපියල් 27 කෝටි 50 ලක්ෂයක් ණයට ලබා ගැනීමට ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙය නොබෝදා අවසන් වූ අය වැය වර්ෂය සඳහා සංශෝධිත ඇස්තමේන්තු අනුව ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තු වූ මුදලට වඩා රුපියල් 4 කෝටි 70 ලක්ෂය කින් අඩු වූවක්. ඒ අඩුවීමට එක් හේතුවක් වශයෙන් මුදල් වර්ෂය තුළදී මෝරණ, රජයෙන් ගත් ණය කොටස් ආපසු ගෙවීම සඳහා කරණු ලබන පරිවර්තන ණය ලබා ගැනීම දක්වන්නට පුළුවන්.

අනික් හේතුව ගිය අයවැය වර්ෂයේදී නිකුත් කරනු ලැබූ රුපියල් 4 කෝටියක බදු සංචිත සහතික පත්‍ර, මැයි මාසයේදී මේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණීමෙන් පසුව මිළදී ගැනීමට සැලසීම. ඉදිරියට එන මුදල් වර්ෂය තුළ දී දළ වශයෙන් ගෙන බලන කල ද්‍රව්‍ය ආධාර වෙනුවෙන් එකතු වූ ප්‍රතිපාර්ශවීය අරමුදල් හතලිස් පන් කෝටියක් වනු ඇතැයි ගණන් බලා තිබෙනවා. මේ මුදල මුලුමනින්ම ආණ්ඩුව පාවිච්චි කරනු ඇත.

මේ ප්‍රතිපාර්ශවීය අරමුදල් එකතු වී ඇත්තේ මෙසේය. ආධාර සමුළුවට අයත් රටවල් සමඟ දැනටමත් අත්සන් කර ඇති ගිවිසුම් අනුව ලැබෙන භාණ්ඩ වටිනාකම අනුව මෙහි වෙන්කර තබන රුපියලේ අරමුදල්, චීන මහජන සමූහාණ්ඩුවත් සමඟ හාල් ලබා ගැනීමට ඇතිකරගත් ගිවිසුම නිසා මෙහි වෙන්කර තබන අරමුදල් හා සමාජවාදී රටවල් වලින් ලබා ගන්ට ඉඩ ඇති වැඩිපුර භාණ්ඩ ආධාර උදෙසා වෙන්වන අරමුදල් ය.

මේ ගරු සභාව ඉදිරිපිට තබා ඇති ඇස්තමේන්තු වල සංවර්ධන යෝජනා වෙනුවෙන් ලැබෙන විදේශ ආධාර පෙන්වා ඇත්තේ රුපියල් 13 කෝටි තිස් ලක්ෂයක් වශයෙන්. ප්‍රාග්ධන වැය ශීර්ෂයන් සම්බන්ධව ඉඩ තියා ඇති 15% ඌනතා වියදම අනුව මේ සංවර්ධන යෝජනා ආධාර සඳහා ලැබෙන මුදල් වලින් ද 15%ක ඌනතා වියදමක් වෙන් කරන විට මේ අයවය ලේඛනය සඳහා යෙදෙන ආධාර මගින් යෙදීමට ඉඩ ඇති මුදල් ප්‍රමාණය 11 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වශයෙන් තක්සේරු කරන්නට පුළුවන. කථානායකතුමනි, මූල්‍ය මුදල් සෙවීමේදී මේ ප්‍රසාරනාත්මක නොවන මාර්ග තුනෙන් රුපියල් 144 කෝටි 20 ලක්ෂයක් වූ සම්පූර්ණ අය වැය හිඟය පිරිමැසීම පිණිස රුපියල් 83 කෝටි 80 ලක්ෂයක් ලබාගන්නට පුළුවන්. ඉන්පසු ඉතිරිවන මුදල් පරතරය රුපියල් 60 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වෙනවා. එය සෑදී ඇත්තේ ජංගම ගිණුමේ 23 කෝටි 20 ලක්ෂයක පරතරයකින් හා ප්‍රාග්ධන ගිණුමේ රුපියල් 37 කෝටි 20 ලක්ෂයක ඉතිරි හිඟයකින්.

If you do not mind, I would like an adjournment for ten minutes before I start the new proposals.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended for ten minutes.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදින් අ. භා. 6.07 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி.ப. 6.07 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 6.07 P.M. and then resumed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම අයබදු යෝජනා පළමුකොට සිංහලෙන් ප්‍රකාශ කර ඊට පසු ඒවා ඉංග්‍රීසියෙනුත් ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

අය බදු යෝජනා

තාවකාලිකව සභාව විසිර යන විට, පැන නැගී එන අයවැය තත්ත්වය හා දැනට පවත්නා බදු ප්‍රමාණයන් අනුව පියවිය යුතු විශාල අයවැය පරතරය ගැන මා සඳහන් කරන්නට යෙදුනා. ජංගම ගිණුමේ රුපියල් 23 කෝටි 20 ලක්ෂයක හිඟයක් ඇති අතර මුළු අයවැය හිඟය රුපියල් 60 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වේ. සාධාරණ බදු ප්‍රමාණයන් පනවා මුළු අයවැය හිඟයෙන් කොටසක්වත් පියවා ගැනීමට ක්‍රියා නොකර, විශාල අය වැය හිඟයක් පවතින්නට ඉඩ දීම ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් වැරදි ක්‍රියාවක් බවත් රටේ ආර්ථිකයේ ස්ථිරත්වයට නරක දෙයක් බවත් මා කලින් පෙන්වා දුන්නා. එසේම ජංගම වියදම් අයවැය සඳහා බදු මගින් මුදල් සොයා ගතයුතු බැව් මා විශේෂයෙන් පෙන්වා දුන්නා. පුළුවන් කමක් ඇත්නම් ඇත්තෙන්ම බදු මගින් සොයා ගන්නා මුදලින් කොටසක් ප්‍රාග්ධන අයවැය ලේඛනයටද යෙදීමට ක්‍රියා කළ යුතු අතර, මේවර එය ඉටු කරන්නට මා අපේක්ෂා කරනවා.

මුදල් පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති

බදු නොගෙවා පැහැර හැරීම්:

කථානායකතුමනි, අළුත් බදුවල ප්‍රධාන බර පැටවිය යුත්තේ ඒ බර වැඩියෙන් උසුලන්නට හැකි අය මතයි. එබැවින් පළමුව සමාජ විරෝධී කොටස් ගැන ක්‍රියා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ මුදල් සඟවා ගොඩ ගැසීම විශාල වශයෙන් කෙරෙන්නක් බව කවුරුත් දන්නා කාරණයක්. වෙළෙන්දන්, කාර්මිකයන් හා ව්‍යාපාරවල යෙදෙන අනිකුත් පුද්ගලයන් ධනය විශාල ප්‍රමාණයක් රැස්කර ගෙන ඒවා හෙළි නොකර ඉන්නවා. අයථා මාර්ගයන්ගෙන් ලබාගත් මේ මුදල් එළියට ගැනීමට නොයෙකුත් උත්සාහයන් කර ඇතත්, ඒවා සාර්ථක වී නැහැ. ඒ තත්ත්වය අනුව සඟවා ගෙන තිබෙන මුදල් නෝට්ටු එළියට ගැනීමට ඇති එකම ක්‍රියා මාර්ගය අනුගමනය කිරීමට මා තීරණය කළා. දැනට ඇති රුපියල් 100 යේ හා රුපියල් 50 නෝට්ටු 1970 නොවැම්බර් 3 වැනිදා සිට අවලංගු කිරීමට තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. රුපියල් 1,000 වන තෙක් එවැනි මුදල් නෝට්ටු ඇති අයට 1970 ඔක්තෝබර් 27 වැනිදා සිට 1970 නොවැම්බර් 2 වැනිදා දක්වා ඇති කාලය තුළ (දෙදිනම ඇතුළුව) ඒ නෝට්ටු බැංකුවලටදී ඒ වටිනාකමින් යුත් අළුත් නෝට්ටු ලබා ගන්නට පුළුවන්.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

මොනවටද කල් දෙන්නෙ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

A very ominous silence!

ගරු සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක (අගමැති, රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු ඇමති සහ ක්‍රම සම්පාදන හා රැකී රක්ෂා ඇමති)
(கௌரவ சிறிமாவோ ஆர். டீ. பண்டாரநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்டமிடல், வேலை வாய்ப்பு அமைச்சரும்)
(The Hon. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs and Minister of Planning & Employment)

That is not all. There is some more to come.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

අළුත් නෝට්ටු ලබා ගන්නට පෙර තමන්ගේ නම, ලිපිනය, බැංකුවට ප්‍රකාශ කර බැංකුවෙන් දෙන පෝරමයක් අත්සන් කිරීමට ද සිදුවෙනවා ඇත. රුපියල් 1,000 කට වැඩි මුදලක් සඳහා නෝට්ටු ඉදිරිපත් කළ විට ඒවා ඉදිරිපත් කරන අයට තිබෙන බැංකුවකට ඒවා බැර කළ හැක.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තමාගේ ගිණුමක් ඇති ඕනෑම බැංකුවකට හෝ බැංකු ශාඛාවකට එම මුදල් නෝට්ටු භාර දීමට පුළුවන්. යමෙකුට එවැනි ගිණුමක් නැති නම් ඔහුට තම මුදල් නෝට්ටු ඕනෑම තමන් කැමති බැංකුවකට භාර දිය හැකියි. එහෙත් තමාට වෙනත් බැංකුවක ගිණුමක් නැති බව සහතික කළ යුතු අතර ආරම්භ කරන එම ගිණුම තමන් සතු එකම ගිණුම බවද සහතික කළ යුතුයි. ඒ අන්දමින් කරන සෑම තැන්පතුවක්ම බැංකු මගින් සඳහන් කර ගන්නවා ඇති. නොවැම්බර් 2 වැනිදාට පසු ඒ වටිනාකමින් යුත් මුදල් නෝට්ටු අයිති ඕනෑම කෙනෙකුට ඒවා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මගින් නම් කරන නියෝජිත බැංකුවක ඇති කරන ගිණුමක තැන්පත් කළ යුතුවේ. 1970 නොවැම්බර් 25 වැනිදා වන තෙක් ඒ දින යද ඇතුලත්ව එය කළ හැකියි. මේ අන්දමින් තැන්පත් කරන මුදල් හා සම්බන්ධ තොරතුරු දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවට දැන්වීමට සියළුම ආණ්ඩුවේ හා අඩක් ආණ්ඩුව සතු ආයතන වලට බල කරන රෙගුලාසින් හෙටම සම්මත කෙරෙමින් මුදල් විශාල වශයෙන් සඟවා ගැනීමට විරුද්ධව මා ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය ශක්තිමත් කිරීමට මේ ගරු සභාව ක්‍රියා කරනු ඇතැයි මා අපේක්ෂා කරනවා. හෙටම එම රෙගුලාසි තුන්වන වරත් කියවා සම්මත කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. සඟවා ගෙන තුබූ මුදල් නෝට්ටු වෙන අය ගණනාවක් ලවා භාරදී බදු නො ගෙවා සිටින්නට උත්සාහ ගන්නා අයට දණ්ඩ නීති දඬුවම් නියම කිරීමට ඒ ව්‍යවස්ථා මගින් බලය ලබාගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේම බොරු ප්‍රකාශයන් කරන හෝ බොරු ලිපිනයන් දෙන අයට තර්ජනාත්මක දඬුවම් දීමටද ක්‍රියා කරනවා. එවැනි වැරදි කරන අයට දෙන අඩුවම තැන්පත් කර ඇති මුදල් රජය සතු කරන අතර, අවුරුදු දෙකක සිර දඬුවමක් දීමය. විශාල වශයෙන් මුදල් නෝට්ටු ගොඩ ගසාගෙන සිටි අය සමග සාකච්ඡා කර අවුරුදු 6 ක හිඟ මුදල් සඳහා 6 අවුරුදු බදු හිඟයක් ගෙවනු වෙනුවට ඒ මුදලින් කොටසක් ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කරන මෙන් දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට උපදෙස් දීමට ක්‍රියා කරනවා.

තමාගේ යහපත තකා සාකච්ඡා මගින් ගෙවන මුදල තීරණය කිරීමට එකඟ වන සේ විශාල වශයෙන් මුදල් නෝට්ටු ගොඩ ගසාගෙන සිටින පුද්ගලයින්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. පසුගිය අවුරුදු පහ සඳහා හිඟ බදු අඩු කළොත් ඔවුනට ඉතිරි වන මුදල ඉතා සුළු එකක් වනු නිසැකයි. මුදල් සඟවා ගැනීමේ කටයුතුවලට විරුද්ධව ගන්නා මේ වැඩපිළිවෙළින් රුපියල් කෝටි 10 ක අතිරේක බද්දක් එකතු කර ගත හැකි යයි මා විශ්වාස කරනවා.

මූල්‍යධන අය කිරීම් :

මගේ ඊළඟ බදු යෝජනාව ඉහළ ආදායම් ලබන කණ්ඩායම් මත පැටවෙන මූල්‍ය ධන අය කිරීමයි. දැනට තිබෙන ධන බද්ධ වෙනස් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. පවුලක ශුද්ධ වත්කම් ස්කන්ධය හා පුද්ගලයකුගේ ශුද්ධ වත්කම් ස්කන්ධය හා පුද්ගලයකුගේ ශුද්ධ වත්කම අනුව මූල්‍ය ධන අය කිරීම වර කින්ම ගෙවිය යුත්තක් වශයෙන් නියම කරනවා. මෙවැනි ශුද්ධ වත්කම ගණන් ගනු ලබන්නේ දේශීය ආදායම් පනතේ වගන්ති අනුව ධන බද්ධ ගණන් ගන්නා ආකාරයටමයි. මේ ගාස්තුව අය කරන්නේ රුපියල් දෙලක්ෂයකට වඩා ශුද්ධ වත්කම ඇති අයගෙනුයි. පවුලක් හෝ පුද්ගලයෙක් සතු නිවාසයක් ඇත්නම් මූල්‍ය ධන අය නොකිරීමේ සීමාව තවත් රුපියල් 50,000 කින් උස්සනවා. මේ ගාස්තුවෙන් නිදහස් සීමාව උස්සන්නේ වගා කරන ලද කුඩා වතු හා අනික් ගෙවල් හා සමාන කර බලන කල කුඩා නිවාස අයිති අය ඒ ගාස්තුවෙන් නිදහස් කරනු සඳහායි. එසේ නැතහොත් දැනට පවත්නා දේපලවල උද්ධමන වටිනාකම නිසා මේ ගාස්තුවට කලින් සඳහන් කළ අන්දමේ අය අසු වෙනවා. මේ ගාස්තුවට බලපාන පුද්ගලයන්ගේ ගණන් පාලනය කළ හැකි සීමාවක තබා ගැනීමට මා අපේක්ෂා කරන්නේ දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව මත ලොකු පරිපාලන බරක් පැටවීම වළක්වනු සඳහායි. මූල්‍ය අය කිරීම සඳහා ගත යුතු ප්‍රමාණය ගණන් බැලීම සඳහා සලකනු ලබන්නේ ඒ අවුරුද්දට ගෙවිය යුතු ධන බද්ද අඩු කළායින් පසුව ඉතිරි ධනයයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]
මූල ධන ගාස්තු අය කරන්නේ පහත දැක්වෙන අන්දමේ වැඩිවී යන අනුපාතික යක් අනුවයි.

(i) මුල් රුපියල් දෙලක්ෂයට අය කරන මූල ධන ගාස්තුව සියයට 3 යි.

(ii) දෙවන රුපියල් දෙලක්ෂයට අය කරන මූල ධන ගාස්තුව සියයට 5 යි.

(iii) තෙවන රුපියල් දෙලක්ෂයට අය කරන මූල ධන ගාස්තුව සියයට 10 යි.

(iv) සිව්වන රුපියල් දෙලක්ෂයට අය කරන මූල ධන ගාස්තුව සියයට 15 යි.

(v) ඊළඟ රුපියල් දෙලක්ෂයට අය කරන මූල ධන ගාස්තුව සියයට 25 යි.

මූල ධන තක්සේරු කිරීමේදී අගය නිර්ණය කරනු ලබන්නේ 1970-71 තක්සේරු වර්ෂය සඳහා ධන බද්ද අය කිරීම පිණිස කරන ලද තක්සේරුව අනුවයි. මේ අවුරුද්දේ තක්සේරු කිරීමේ දිනය 1970 මාර්තු 31 වැනිදාය. එදා සිට අයිති කර ගත් හෝ විකුණන ලද දේපල වෙනුවෙන් සකස් කළ යුතුය.

මූල ධන අය කිරීමේ ක්‍රමයේ පාලනය එක් පැත්තකින් දේශීය ආදායම් බදු කොමසාරිස්වරයා අතින් කෙරෙන අතර, අනික් පැත්තෙන් ම විසින් පත් කරනු ලබන විනිශ්චයකරුවන්ගේ මණ්ඩල යක් මගින් කරනු ලැබේ. මේ ගාස්තු තක්සේරු කිරීම දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරනු ලබන අතර ඒ තක්සේරුවලට විරුද්ධව ඉදිරි පත් කරන අභියාචනා පළමුව දේශීය ආදායම් බදු කොමසාරිස්වරයා විසින් දේශීය ආදායම් බදු පනතේ කොන්දේසි අනුව නිර්ණය කරනු ලබයි. දේශීය ආදායම් බදු කොමසාරිස්වරයාගේ තීරණයෙන් සතුටට පත් නො වන අයකුට විනිශ්චයකරුවන් තුන් දෙනකුගෙන් සමන්විත විනිශ්චය මණ්ඩලයකට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකිය. අභියාචනය ගැන තීරණ යන් දීමේදී මේ විනිශ්චය මණ්ඩලය ක්‍රියා කරන්නේ දේශීය ආදායම් බදු පනත යටතේ දැනට ඇති නිරීක්ෂක මණ්ඩල ක්‍රියා කරන ආකාරයටයි. අභියාචන ගැන තීරණයක් ගැනීමට අතිරේකව, මේ ගාස්තු වහාම මුදලින් නොගෙවන අය ගෙන් කරුණු විමසා ඒ ගාස්තු ගෙවීමේ කොන්දේසි පැනවීමේ කාර්යය ද මේ මණ්ඩලවලට භාර වේ. මේ මණ්ඩල එක් වරම කීපයක් ඇති කිරීමට හැකි වන පරිදි ප්‍රමාණවත් විනිශ්චය කරුවන් පිරි සක් පත් කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙමි.

ධන බද්ද ගෙවන්නන්ට මූල්‍ය ධන අය කිරීම් එක් වරම මුදලින් ගෙවීමට නොහැකි වීමට ඉඩ තිබේ. එබැවින් මේ විනිශ්චය මණ්ඩලයට මූල්‍ය ධන අය කිරීම් කොටස් වශයෙන් ලබා ගැනීම සඳහා කටයුතු සැලැස්වීම පමණක් නොව දේපල මගින් ඒ ගාස්තු ගෙවීමට කටයුතු සැලැස්වීමේ අයිතියද ලැබේ.

විශේෂයෙන්ම නොදියුණු ඉඩම් තිබෙන වා නම් ඒවා මගින් මේ බද්ද ගෙවන්නට පුළුවනි.

මේ ගාස්තු නොගෙවා පැහැර හරින අවස්ථා ඇත්නම් දේශීය ආදායම් බදු පනතේ කොන්දේසි යටතේ ඒවා ලබා ගැනීමට ඉඩකඩ සැලසෙනු ඇත.

අවස්ථාවට පිරිමහින ඉක්මන් කාර්ය යන් වශයෙන් එක් සැනකින්ම නියම කළ මූල ධන අය කිරීම් හා සමග පනවා ඇති අනිවාර්යයෙන් ඉතිරි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය ගැන කරුණු සඳහන් කරන්න ඕන. මේ ඉතිරි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය නිසා සමාගම් ලාභාංශ සඳහා සියයට 12 ක සීමාවක් ඇති කරන තත්ත්වයක් ඇති වේවි. එසේම එයින් සෑම පුද්ගල යකුගේ ම ආදායම ද සීමා කෙරෙයි. ඒ සීමාව රුපියල් 3,500 ට නියම කර ඇත.

අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රම :

මේ යෝජනාවල වෙනත් තැනක සඳහන් කර ඇති සේවක අර්ථසාධක අර මුදලට වැඩිපුර සියයට 2 ක් ගෙවන රුපියල් 6 දාහටත්, 12 දාහටත් අතර ආදායමක් ලබන සේවකයන් හැර අවුරුද්දකට රුපියල් 6 දාහකට වැඩි ආදායමක් ලබන අනිත් සියළු දෙනාම මේ ක්‍රමයට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අයත් වෙයි. ආණ්ඩුවේ සංයුක්ත මණ්ඩල, පුණ්‍යායතන හා එවැනි අනිකුත් සමාගම් ද මේ යෝජනා ක්‍රමයෙන් ඉවත් කෙරෙනු ඇත. මෙම යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන්නේ එක් අවුරුදු කාල සීමාවකට පමණක් වන අතර ඒ යටතේ ආණ්ඩුවේ තැන්පත් කරන මුදල් සඳහා තැපැල් සේවිංස් බැංකුවේ තැන්පත් කරන මුදල්වලට ගෙවන පොලී අනුපාතයම ගෙවනු ඇත.

2. ආදායම් බදු සඳහා ගණන් ගනු ලබන අන්දමටම පුද්ගලයකුගේ ආදායම ගැන සලකා බලා ඔහුට කරන්නට සිදු වන අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීම්වල ප්‍රමාණය තීරණය කරනු ලැබේ. හැකි තරම් දුරට ලිහිල් ක්‍රමයක් ඇති කිරීම මගේ බලාපොරොත්තුව වන අතර, මේ ඉතිරි කිරීමේ ක්‍රමයට කරන ගෙවීම් තමාම තක්සේරු කර තැබීමේ ක්‍රමයක් මත පදනම් වේ. මේ ක්‍රමයට අවුරුද්ද තුළදී ගෙවිය යුතු මුළු මුදල එකා හා සමාන කොටස් හතරකින් ගෙවිය හැක. ආදායම් බදු අය කිරීම් දීමෙන් මේ ඉතිරි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමයට සේවකයෑනු ගෙවිය යුතු මුදල සේවා පක්ෂයට වැටුපෙන් අඩු කළ හැක. මේ ක්‍රම සඳහා බදු ගෙවන්නන් මූලික වශයෙන් කොටස් 4 කට බෙදනු ලැබේ.

(අ) කරන රැකීරක්ෂාවලින් පිටස්තර ව අවුරුද්දකට රුපියල් 1,200 ක් හෝ ඊට අඩු ආදායමක් ලබන 1971 අවුරුද්දේ රැකීරක්ෂාවල යෙදී සිටින පුද්ගලයන්.

(ආ) අවුරුද්දකට රුපියල් 1,200 ට වැඩි පිටස්තර ආදායමක් ලබන 1971 අවුරුද්දේ රැකීරක්ෂාවල යෙදී සිටින පුද්ගලයන්,

(ඇ) ඉහතින් සඳහන් කළ කොටස් දෙකට ඇතුළත් නො වන අනිකුත් සියළුම බදු ගෙවන්නන්.

(ඈ) ආණ්ඩුවේ සංයුක්ත මණ්ඩල නො වන අනිකුත් සමාගම්.

අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීම් අය කරනු ලබන පරිමාණයන් මෙසේය :

(1) සේවක අර්ථසාධක අරමුදලට ගෙවීම් කරන සේවකයන් හැර රුපියල් 6 දාහටත්, 12 දාහටත් අතර මුළු ආදායමක් ලබන අයගේ සම්පූර්ණ ආදායමෙන් සියයට 2 ක්.

(2) රුපියල් 12 දාහටත්, රුපියල් 25 දාහටත් අතර වන මුළු ආදායමක් ලබන අයගේ සම්පූර්ණ ආදායමෙන් සියයට 5 ක්.

(3) රුපියල් 25 දාහටත්, රුපියල් 60 දාහටත් අතර වන මුළු ආදායමක් ලබන අයගේ සම්පූර්ණ ආදායමෙන් සියයට 10 ක්.

(4) රුපියල් 60 දාහටත්, රුපියල් 1 ලක්ෂ 40 දාහටත් අතර වන මුළු ආදායමක් ලබන අයගේ සම්පූර්ණ ආදායමෙන් සියයට 15 ක්.

(5) රුපියල් 1 ලක්ෂ 40 දාහකට වඩා වැඩි ආදායමක් ලබන අයගේ සම්පූර්ණ ආදායමෙන් සියයට 20 ක්.

(6) යම්කිසි සමාගම් සියයට 12 ට වැඩි ලාභාංශයක් ප්‍රකාශයට පත් කරන්නේ නම් වැඩිමනත් කොටස අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමයට එක් කළයුතු වේ.

කොම්පැණිවල ලාභ සහ රක්ෂාවකින් තොර වූ පුද්ගලයන්ට ලැබෙන ආදායම් පිළිබඳව අනිවාර්යයෙන් ඉතිරි කිරීමට භාජනය වූ ගිණුම් වර්ෂය වනුයේ 1971 කෙළවර වූ ගිණුම් වර්ෂයයි. මෙලෙස බලන විට මාර්තු 31 වැනි දා කෙළවර වන ගිණුම් වර්ෂයක් ඇත්නම් මේ ක්‍රමයට අදාළ වූ ගිණුම් වර්ෂය වනුයේ 1971 මාර්තු 31 වැනි දා කෙළවර වූ වර්ෂ යයි. එසේම ජූනි 30 වැනි දා හෝ සැප්තැම්බර් 30 වැනි දා වර්ෂය කෙළවර වූවා නම් සලකනු ලබන්නේ 1971 එදිනට කෙළවර වූ වර්ෂ යයි. එමෙන්ම දෙසැම්බර් 31 වැනි දින ගිණුම් කෙළවර වේ නම් සලකනු ලබන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නේ 1971 කේ ලිත් වර්ෂයයි. මෙවැනි ගිණුම් අනුව කාර්තු වශයෙන් ගෙවන සෑම කෙනකුටම සිදු වන්නේ 1972 අප්‍රේල් 30 වැනි දාට පෙර 4 මාසයක් තුළ හිඟයක් නැතිවන සේ ගෙවීම සම්පූර්ණ කිරීමටය.

මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වනුයේ 1971 ජනවාරි 1 වැනි දා සිටය. නොගෙවීමට දඩුවමක් වශයෙන් සියයට 5ක් ද එකතු වන අතර, ඉන්පසු සෑම මාසයක් වෙනුවෙන් සියයට 1 ක් එකතු කරනවා ඇත. ධන බද්ද ගෙවන සමහරෙකුට ඒ ධන බද්ද ගෙවීමට අමාරුවක් විය හැකි බව දනිමි. මේ නිසා සහනදායක පිළිවෙළක් වශයෙන් 1971-72 යන තක්සේරු වර්ෂය වෙනුවෙන් ගෙවිය යුතු ධන බද්ද අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීමේ මුදලෙන් ගෙවීමට ඉඩ දෙනු ලැබේ. කොම්පැණි ක්‍රමයට ඇතුළත් නො වූ බදු ගෙවන්නන් පිළිබඳව ද අවශ්‍ය ශේෂ සහනයක් දීමට පිළිවෙළක් ඇති කරනවා. එමගින් සහතික කරන්නට බලන්නේ පරිමාණය හදිසියෙන් වෙනස් වන තැන්හි දී සාධාරණත්වයෙන් ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමයි.

බද්දට නියම වූ සියලුම ආදායම් රුපියල් 50 දාහේ සීමාව දක්වා ආදායම් බදු පරිමාණයන් පුද්ගලයන් පිළිබඳව වෙනස් කරනවා. එසේ කරනුයේ පරිමාණයන්ගේ වැඩිවීයෑම ක්‍රමවත්ව සිදුකිරීම සඳහාය. රුපියල් 3,600 යේ තීරු දෙකක් සියයට 17 සහ සියයට 20 ක් මත ඇත. මේ දෙක එම පරිමාණයන් සහිත රුපියල් 2,400 යේ තීරු දෙකකට පරිවර්තනය කර තොත් පරිමාණයන් නැගීමේ පිළිවෙළ ක්‍රමවත් වන්නේය. රුපියල් 50,000 ක ඉහළ සීමාව ගත්තේ එයට වැඩිපුර සියලුම ආදායමකින්ම සියයට 65 උපරිම පරිමාණය අය කරන නිසාය.

තවත් වෙනසක් නම් සියයට 40 පරිමාණය අනුව බද්දට නියම වූ තීරු වැඩි කිරීමයි. සියයට 40 පරිමාණයට නියම වූ රුපියල් 7,200 තීරුවක් ද සියයට 50 සහ සියයට 60 යන පරිමාණයන්ට නියම වූ රුපියල් 8,000 ඝේ තීරු දෙකක් ද ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අනිවාර්ය ඉතිරි කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ ආදායම් සීමා කිරීමේ යෝජනාව සාර්ථක කිරීම සඳහා මේ යෝජිත වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය වන්නේ ය.

ඉහළ ආදායම් ලබන කොටස් ගැන යොජනා කරන අය කිරීම් මෙපමණයි. දැන් වෙනත් බදු යෝජනා ගැනත් සලකා බලනවා. පහළ ආදායම් ලබන අය ද බදු බරින් කොටසක්වත් ඉසිලීම නිසි දෙයකි. එහෙයින් පිරිවැටුම් බද්දේ පරිමාණයන් වැඩිකර ඇත. මේ නිසා අඩු ආදායම් ලබන කොටස්වලට ද වැඩිපුර සුළු බරක් දරන්නට සිදු වේ.

වාපාරික පිරිවැටුම් බද්ද :

කථානායකතුමනි, නිෂ්පාදන කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් ව්‍යාපාරික පිරිවැටුම් බද්දේ මේ වෙනස්කම් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

(i) සුපිරි හා පිරි පැට්‍රල් සඳහා දැනට අය කරන ගාස්තු ප්‍රමාණය වන සියයට 32, සියයට 37 දක්වා වැඩි කිරීමට.

(ii) සුවඳ විලවුන්, ශීතකරණ, මුළුතැන් ගෙවල හා කෑම කන කාමරවලට අවශ්‍ය දැ ඇතුළත් මල නො බැඳෙන වානේ නිෂ්පාදනයන්, වායුසමීකරණ, ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර, ගාන තින්ත (පේන්ට්) හා වාර්නිෂ් වෙනුවෙන් දැනට අය කරනු ලබන සියයට 20 ප්‍රමාණය සියයට 25 දක්වා වැඩි කිරීමට.

(iii) රස කැවිලි, ඉම්පෝෂන් ආභරණ, ස්වර්ණාභරණ හා බාල වර්ග මැණික් හා ලාභ මැණික් ගල්, නිපදවන්නන් විසින් ම මසා නිපදවන මුළුමනින්ම කපු නො වන ඇඳුම් හා වස්ත්‍ර, මුළුතැන් ගෙයි හා කෑම කන මේසයට පාවිච්චි කරන තැටි, කෝප්ප යනාදිය ඇතුළත් වූ ඇලුමිනියම්, පිත්තල හා ඉනමල් භාණ්ඩ සඳහා අය කරනු ලබන ගාස්තුව සියයට 20 දක්වා වැඩි කිරීමට.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(iv) පහත දැක්වෙන භාණ්ඩ සඳහා අය කරන බද්ද සියයට 15 දක්වා වැඩි කරන ලදී:

චොකලට්, කොකෝ පිටි, බ්‍රැන්ඩි, ජින්, රම්, විස්කි, වයින් සහ පිරිසිදු කළ ස්ප්‍රීතු හා මුළු මණින්ම අතින් සාදන විස්කෝතු හැරෙන්නට අනිකුත් විස්කෝතු, සිසිල් බීම, ඇස්බැස්ටෝස් නිෂ්පාදන හා නිපදවන්නන් විසින්ම මසා විකුණනු ලබන මුළුමනින්ම කපු රෙදිවලින් සකස් කරන ඇඳුම්.

(v) පහත දැක්වෙන භාණ්ඩ සඳහා අය කරන ගාස්තු සියයට 10 දක්වා වැඩි කෙරේ.

දෝසි දමන ලද හෝ වෙනත් අන්දමකින් නරක් නොවිය හැකි අන්දමින් තබා ගන්නා පළතුරු, එළවළු, ආහාර හා බීම වර්ග;

රට අඟුරුවලින් නිපදවනු ලබන ගෑස්, සුරුට්ටු, කැබිනට්, සේප්පු ආදිය ද ඇතුළත් කාර්යාලයන්හි පාවිච්චි කරන ලී භාණ්ඩ;

මෙහි වෙනත් තැනක සඳහන් නො කරනු ලබන විදුලි බල භාණ්ඩ හා විදුලි බල යන්ත්‍ර, උපකරණ හා අඩුවැඩිය;

ලිය කියවිලි ගෙන යන බෑග්, ඇඳුම් බෑග්, ගමන් බෑග් හා අනිකුත් බෑග් වර්ග.

(vi) කොටස් වශයෙන් ගෙන්වා මෙරට සවි කරනු ලබන හෝ නිෂ්පාදනය කරනු ලබන ලොරි සඳහා අය කරනු ලබන සියයට 25 සීමාව සියයට 5 දක්වා අඩු කිරීම.

(vii) ශ්‍රම ශක්තිය පමණක් යොදා නිපදවනු ලබන ඇලුමිනියම්, පිත්තල හා ඇනමල් භාණ්ඩ සඳහා අය කරනු ලැබූ සියයට 15 සීමාව සියයට 3 දක්වා අඩු කිරීම.

(viii) සමුපකාර සමිති හැර අනික් ව්‍යාපාරිකයන් විසින් අත් යන්ත්‍ර මගින් නිපදවනු ලබන රෙදිපිළි සඳහා අය කරනු ලබන සියයට 5 ප්‍රමාණය සියයට 1 දක්වා අඩු කිරීම.

කථානායකතුමනි, ඛනිජ තෙල් සංස්ථාව මගින් නිපදවනු ලබන පිරි සහ සුපිරි පැට්‍රල් සඳහා වැඩිවූ පිරිවැටුම් බද්ද සංස්ථාව මගින් පාරිභෝගිකයන් මත පවරනු ඇත. ඒ නිසා සෑම පැට්‍රල් ගැලුමකම මිල ශත 25 කින් ඉහළ යන්නේය. භූමිතෙල් ද ඇතුළත් සංස්ථාවේ අනිකුත් නිෂ්පාදනයන් වන ඩීසල්, ලිහිස්සි තෙල්වලට මේ බද්ද බල නොපාන නිසා ඒවායේ මිල නොවෙනස්ව පවතිනු ඇත. දැනට කපු රෙදි සඳහා සියයට 5 ක් ද, අනික් රෙදි පිළි සඳහා සියයට 20 ක් ද, මසා විකුණන ඇඳුම් සඳහා සියයට 10 ක් ද, බදු ප්‍රමාණයක් අය කරනු ලැබේ. රෙදි නිෂ්පාදනය කරනු ලබන අතරම ඇඳුම් මසා විකුණනු ලබන ව්‍යාපාරිකයන් ඇත්තේ ඉතා සුළු ගණනකි. මොවුන් රෙදි වෙනුවෙන් අය කරනු ලබන නිෂ්පාදකයන්ගේ බද්දෙන් ගැලවෙන බැවින් ඔවුන්ට අනික් රෙදි නිෂ්පාදකයන්ට වඩා විශේෂයක් සලසා තිබෙනවා. මේ ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් අය කරන බද්දේ ප්‍රමාණය වැඩි කරන ලද්දේ ඒ විෂමතාවය නැති කිරීම සඳහායි.

දැනට තිබෙන ක්‍රමය අනුව අත් යන්ත්‍ර වලින් රෙදි නිපදවන සමුපකාර සමිති වලින් අය කරන බදු ප්‍රමාණය සියයට 1 ක් වන අතර, අනිකුත් පෞද්ගලික නිෂ්පාදකයන්ගෙන් සියයට 5 ක බදු ප්‍රමාණයක් අය කෙරෙනවා. අත් යන්ත්‍රවලින් නිෂ්පාදනය කරන රෙදි සම්බන්ධයෙන් අය කරන බදු ප්‍රමාණය අඩු කිරීමේ ඉලක්කය වූයේ පවත්නා ඒ විෂමතාවය නැති කිරීමයි.

කථානායකතුමනි, දැනට බදුවලින් නිදහස් වී තිබෙන සමහර මුදල් ගනුදෙනු කරන ව්‍යාපාර පිරිවැටුම් බද්දට ඇතුළත් කර ඒවායින් සියයට 5 ක බදු ප්‍රමාණයක් අය කිරීමට මා කටයුතු කරනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

කථානායකතුමනි, දුම්කොල රාත්තලකින් දැනට අය කරන බද්ද වන රුපියල් 37.50 රුපියල් 5 කින් වැඩි කිරීමට මා යෝජනා කරනවා. අළුත් යෝජනාව අනුව දුම්කොල රාත්තලක් සඳහා රුපියල් 42.50 ක බද්දක් ගෙවන්නට සිදුවේවි. සාමාන්‍යයෙන් දුම්කොල රාත්තලකින් සිගරට් 500 ක් පමණ නිපදවෙන බැවින් වැඩි කළ මේ බද්ද නිසා සිගරැට්ටුවක සිල්ලර මිල ශතයකින් ඉහළ යාවි. බීර සඳහා අය කරන සුරා බද්ද පසුගිය අවුරුදු 10 තුල කිසි විටෙක වෙනස් වුනේ නැ. බීර ගැලුමකට දැනට අය කරන බද්ද රුපියල් 2.50 කින් වැඩි කිරීමට මා යෝජනා කරනවා. ඒ අනුව බීර බෝතලයක සිල්ලර මිල ශත 42 කින් ඉහළ යැවෙනවා. බෝතල් කරන ලද රා සඳහා අය කරන සුරා බද්ද බෝතලයකට ශත 10 කින් වැඩි කිරීමට මා තවත් යෝජනාවක් කරනවා. සුරාබදු පනතේ නියමිත විගන්ති අනුව මේ යෝජනා නීත්‍යානුකූල වන පරිදි ආදායම් ආරක්ෂක නියෝගයක් අද රෑ ගැසට් පත්‍රයක් මගින් පල කරනවා.

ආනයන රේගු බද්දේ සංශෝධන :

වරින්වර ක්‍රමානුකූල නොවන පදනමක් මත ආනයන බදු වෙනස් කිරීම නිසා අද ඒවා ඉතා විශාල වශයෙන් අවුල් තත්ත්වයකට පත්වෙලා තියනවා. ඒ අනුව මේ බදු ක්‍රමවත් හා ලිහිල් කිරීම ඉතා ඉක්මණින් කළ යුතු දෙයක්. ආනයන බදු ක්‍රමය මුළු මහත් බදු හා ගාස්තු වැඩ පිළිවෙල සමග කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් තිබිය යුතු දෙයක්. ඒ වගේම ඒ බදු අය කිරීමේ කටයුතු ලිහිල් විය යුතු අතර, පහසුවෙන් හඳුනාගත හැකි තීරු බදු කණ්ඩායම්වලට ඇතුලත් විය යුතුයි. එසේම මෙරටට ආනයන කරන භාණ්ඩ මේ රටේම නිපදවීමට රුකුල් දෙන අතරම දේශීය කර්මාන්තවලට හා කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලට සැහෙන ආරක්ෂාවක් සළසමින් සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩ හා අනිකුත් දේ සඳහා අඩු තීරුවක් නියම කරන බදු ක්‍රමයක් ඇති කිරීමෙන් රටේ ආර්ථික පෝෂණය සැලසෙනවා ඇති. අත්‍යවශ්‍ය මූලික පාරිභෝගික ආනයනයන් සඳහා තීරු බදු නියම කිරීමේදී ජීවන වියදම ගැනද සලකා බැලිය යුතු අතර අවශ්‍ය නොවන හා සුඛෝපභෝගී භාණ්ඩ සඳහා වැඩි බදු ප්‍රමාණයක් අය කළ යුතුව තිබෙනවා.

පවත්නා තීරු බදු ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීමේදී ලැබෙන ආදායම ගැන පමණක් නොව ඉහතින් සඳහන් කළ අරමුණු ගැන ද මා සැලකිලිමත් වූවා. ඒ අනුව සංශෝධනය කරන ලද තීරු බදු ක්‍රමය අද රෑ ආදායම් ආරක්ෂක නියෝගයක් පරිද්දෙන් ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනවා. අළුත් බදු අනුව තීරු බදු ක්‍රමය ලිහිල් කර එය මූලික බදු කලාප 6 කට බෙදා තියනවා. ජීවන අංකය හා සම්බන්ධ වන මූලික පාරිභෝගික භාණ්ඩයන්ගෙන් සංශෝධිත තීරු බදු ක්‍රමය අනුව බද්දක් අය නොකරන හෝ ඉතාම අඩු බද්දක් අය කරන අතර මූලික කාර්මික අමු ද්‍රව්‍ය හා කෘෂිකාර්මික හා කර්මාන්ත කටයුතු සඳහා ඉතා අවශ්‍ය වැදගත් යන්ත්‍ර සූත්‍ර අංගයන් සඳහා අය කරනු ලබන්නේ ඉතාම සුළු බද්දක්. මේ බදු කලාපයන්ට ඉහළින් සියයට 60 ක සම්මත බදු ප්‍රමාණයක් අය කරනු ලැබෙනවා. මේ බදු ප්‍රමාණය නිර්ණය කළේ අපට ලැබිය හැකි විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය, ආණ්ඩුවට අවශ්‍ය ආදායම් ප්‍රමාණයන් සහ සාමාන්‍ය අවසර පත්‍ර දීමේ ක්‍රමය අනුව ආනයනයන් සඳහා නිකුත් කරන අවසර පත්‍රවලින් ගාස්තුවක් අය කළ නොහැකි බවත් සලකා බැලීමෙන් පසුවයි.

මීට ඉහළින් ඇති බදු කලාපයන්හි ඉලක්කය වන්නේ දේශීය නිෂ්පාදන කටයුතු සුරක්ෂිත කිරීමටත්, ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අවශ්‍ය අමතර කොටස් මෙහිම නිපදවීමට රුකුල් දීමටත් අනාගත සංවර්ධනයට ඉඩ ඇති යෝජනා ක්‍රමවලට ධෛර්‍ය දීමටත්ය. ඉහළම බදු කලාපයට ඉතිරි භාණ්ඩ සමූහය වන අවශ්‍ය නොවන හා සුඛෝපභෝගී භාණ්ඩ ඇතුළත් වේ.

අපනයන තීරු බදු :

කථානායකතුමනි, 1968 මැයි මාසයේදී විවිහිස ක්‍රමය ඇති කිරීම නිසා ලංකාවෙන් පිටරටවලට යවනු ලැබූ මිනිරන්වලට ඒවායේ නැව් ගාස්තු ආදිය ඇතුළත් නොවන එහි වටිනාකමින් සියයට 44 ක ආදායමක් ලැබුණ. එය 1969 ජූලි මාසයේදී

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සියයට 55 දක්වා ඉහළ නැංගා. 1969 අගෝස්තු මාසයේදී මිනිරන් සඳහා සියයට 25 ක අපනයන තීරු බද්දක් පැනවීම හේතුකොට ගෙන මිනිරන්වලට වැඩිපුර ලැබුණ ශුද්ධ ආදායම සියයට 30 දක්වා අඩුවුණා. 1968 සිට සැහෙන තරමින් දියුණුවූ අපේ මිනිරන් අපනයනයන්ගේ තරඟකාරී තත්ත්වයට ගැලපෙන පරිදි පිට රට යැවූ මිනිරන් ප්‍රමාණය හෝ ඒවා නිසා ලැබුණ වත්කම වැඩි වී නැහැ. ඊටත් වඩා මිනිරන් වෙළඳපොල දැන් ඉතා ශක්තිමත්ව පවත්නා බැවින් ලංකාවේ සිටින මිනිරන් නිෂ්පාදකයන් තුන් දෙනාට තම භාණ්ඩ වාසිදායක මිලකට විකිණීමට අමාරුකමක් නැහැ.

මේ කටයුත්තෙහිලා දැනට ඇති වාසිදායක තත්ත්වය අනුව සිදුවී ඇත්තේ රටේ ආදායමට අවාසියක් කරමින් නිෂ්පාදකයන්ට ඉතා විශාල ලාභ සීමාවක් ලැබීම පමණයි. එබැවින් මිනිරන් අපනයන තීරු බද්ද සියයට 50 දක්වා වැඩි කිරීමට මා යෝජනා කරනවා. මේ අනුව දේශීය නිෂ්පාදකයන්ට සියයට 5 ක ශුද්ධ වාසියක් ඉතිරි වී ඇත. මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ආදායම් ආරක්ෂක නියෝගයක් අද රෑ පළ කරනවා ඇති.

රේගු පනතේ සංශෝධනය :

කථානායකතුමනි, දැනට පවත්නා රේගු පනත මීට අවුරුදු 100 කට පෙර නැත්නම් 1870 ජනවාරි මස පනවන ලද්දක්. ඊට පසු ක්‍රමවත් පදනමක් නොමැතිව වරින් වර සංශෝධන රාශියක් මේ පනතට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නූතන වෙළඳ තත්ත්වයට ගැලපෙන පරිදි රේගු නීතිය වත්මත්මය කිරීම සඳහා අළුත් රේගු පනතක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමට තමා බලාපොරොත්තු වන බව කලින් සිටි මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමාගේ මෙහෙයවීම යටතේ සකස් වුණ අළුත් රේගු පනත මා පරීක්ෂා කර බැලුවා. පවත්නා පනතට මූලික වශයෙන් වෙනස් වූ ඒ පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට පියවර ගැනීම ප්‍රඥාගෝචරයයි මා හිතන්නේ නැ. දැනට තිබෙන පනතේ අඩුපාඩු ගණනාවක්ම ඇතත් එය මූලික වශයෙන් ශක්තිමත් පනතක් බැව් පසුගිය කාල සීමාවේදී ඔප්පු වී තිබෙනවා. මුළුමණින්ම අළුත් පනතක් ඇති කිරීමෙන් රේගු දෙපාර්තමේන්තුවේ චංචල තත්වයක් ඇති වෙනවා. ඒ තත්ත්වය තීන්ද වූ නඩු මගින් නීති රටාව සම්පූර්ණ වන තුරුද, නව පනතේ අඩුපාඩු සියල්ල සොයා ගෙන සංශෝධනය කරන තුරුද අවුරුදු කිපයක් පවතී. මුළුමනින්ම අළුත් පනතක් ඉදිරිපත් කරනු වෙනුවට තිබෙන පනතේ අඩුපාඩුකම් මකා දමා අළුත් රේගු පනතක් සම්මත වූ සේ වුවමනාවන් සපුරා ලීමට දැනට ඇති රේගු පනත සංශෝධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. නීතිය ලිහිල් කිරීම හා ඒ නීතිය උල්ලංඝනය කිරීමේ රේගු අපරාධයන් ගැන ක්‍රියා කිරීමට අවශ්‍ය වූ විනිශ්චයකාර පිළිවෙත් ඇති කිරීමද යෝජිත සංශෝධනයන්ගේ අරමුණ වේ. එමෙන්ම මේ නීතිය මගින් නීති විරෝධීව භාණ්ඩ ගෙනෙන සහ පිටකරන ජාවාරම්කාරයන්ට ද, විදේශ විනිමය නීති උල්ලංඝනය කරන්නන්ටද, ආනයන පාලන රෙගුලාසි උල්ලංඝනය කරන්නන්ටද වඩාත් තදබල දඬුවම් දීමට ඉඩ සැලසේ.

මේ සංශෝධනයන් 1970 අවසන් වීමට පෙර මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා ඇති.

උපයනවාත් සමග ගෙවීම් ක්‍රමය සහ බදු සහනයන් :

කථානායකතුමනි, 1971 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා සිට උපයනවාත් සමගම් බදු ගෙවීමේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා මුලින් බලාපොරොත්තුව සිටියේ මෙයට කලින් මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමටයි. එහෙත් බදු අය කිරීම සඳහා තවමත් ලියාපදිංචි නොකළ සේවක සංඛ්‍යාවද, තවමත් තක්සේරු නොකර ඇති සංඛ්‍යාවද සැහෙන ප්‍රමාණයක් වන බැවින් මේ ක්‍රමය ආරම්භ කිරීමට පහසු දිනයක් වශයෙන් 1971 ඔක්තෝබර් 1 වැනි දින තෝරා ගත්තා. දැනට තිබෙන ක්‍රමය අහෝසි කර ඒ වෙනුවට යෝජිත නව ක්‍රමය නීති ගත කිරීම සඳහා අවශ්‍ය නීතිය දේශීය ආදායම් බදු පනත සංශෝධනය කිරීමේ පනතක් වනවා ඇත. 1970-71 වර්ෂය සහ පූර්ව

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

වර්ෂ පිළිබඳව බදු තක්සේරුව සහ අය කිරීම් දැනට තිබෙන විධිවිධාන යටතේ කෙරෙනවා ඇත.

මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට නම් බද්ද වේතනයෙන් අඩු කර ගැනීමේ පිළිවෙතට යටත් වූ සියලුම බදු ගෙවන්නන් ලියා පදිංචි කළ යුතුය. දැනට ලියා පදිංචි කර ඇති බදු ගෙවන්නන්ට වඩා අඩු යටත් පිරිසෙකින් අළුත් අය 25,000 ක් ලියාපදිංචි කිරීම සහ බද්දට තක්සේරු කිරීම මෙයින් සිදු වෙයි. අළුතෙන් තක්සේරු කරන්නට සිදු වන මේ විශාල සංඛ්‍යාව අඩු කිරීම පිණිස 1969-70 සහ 1970-71 යන බදු වර්ෂයන්හි තක්සේරු ආදායම වර්ෂයකට රුපියල් 6,000 කට අඩු සියලු දෙනාම බදු ගෙවීමෙන් නිදහස් කිරීමට මා යෝජනා කරනවා.

ඉපයීමත් සමග ගෙවීමේ ක්‍රමය යටතේ කෙනෙකුගෙන් අය කරනු ලබන බද්ද අවසාන බදු ගෙවීම ලෙස දෙපාර්තමේන්තුවට පිළිගැනීමට ඉඩ සලසා දීම සඳහා විධිවිධාන යොදවන්නට අදහස් කරනවා. මෙය බලපානු ඇත්තේ තක්සේරු ආදායම් වර්ෂයකට රුපියල් 12,000 කට අඩු අයටය. එසේම අර්ථ සාධක අරමුදල, වැන්දඹු අනාථ දරු අර මුදල සහ රක්ෂණ වාරිකය වෙනුවෙන් සේවකයන් විසින් ගෙවනු ලබන සම්පූර්ණ මුදල් ප්‍රමාණය බදු ගෙවිය යුතු ආදායම් ප්‍රමාණයෙන් අඩු කර ගැනීමට ද ඉඩ සලසා දීමට යෝජනා කරනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ ඉපයීමත් සමග ගෙවීමේ බද්ද ගෙවන කෙනෙකුගෙන් අය විය යුතු බදු ප්‍රමාණය ගණන් බලනු ලබන්නේ මේ අඩු කිරීම්වලින් පසු ඉතිරි වන ආදායම අනුවයි. රැකියාවෙන් ලැබෙන ආදායම පිළිබඳව වර්ෂයකට තවත් රුපියල් 300 ක්ද අඩු කරන්නට ඉඩ ලැබෙනවා. මේ ඉපයීමත් සමග ගෙවීමේ ක්‍රමයට වුවමනා වන බදු ලේඛන යන් සකස් කරන විට මේ රුපියල් 300 අත්හරිනු ලබන බවට සලකනු ලැබේ. ගෙවනු ලබන පොළී මුදල් සඳහා තක්සේරු ආදායමෙන් අඩු කරන ලෙස ඒවන ඉල්ලීම්ද ඒ මගින් වළක්වනු ලැබේ. තවද මේ ඉල්ලීම් නිසා තක්සේරු වෙනස් කරන්නට සිදු වීමෙන් ඇති වන වැඩිපුර වැඩ ප්‍රමාණයද අඩු වෙනවා ඇත.

ආදායම් බදු නීතිය සංශෝධනය කිරීමේදී සියලුම මාර්ගවලින් ලැබෙන ආදායම් ජංගම වර්ෂයේ ඇති පදනම මත ගණන් බැලීමට පිළිවෙළක් කරනු ලැබේ. මේ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක වනුයේ 1972 සිටය. එම වර්ෂයෙන් පටන් ගෙන රැකියාවකින් හැර වෙනත් මාර්ගවලින් ආදායම් ලබන සියළු දෙනාටම තමා විසින් කරනු ලබන තක්සේරුවක් අනුව කල් ඇතිව බදු ගෙවීමට හැකි වෙනවා ඇත.

උපයීමත් සමග ගෙවීමේ ක්‍රමය සහ මෙහිලා හඳුන්වා ඇති අනිකුත් සංශෝධන යන් සියල්ලම ආදායම් බදු පනත සංශෝධනය කිරීමේ කෙටුම්පත් පනතක් වශයෙන් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා.

සහල් සහනාධාර නිසා පැවරෙන ආදයම් බද්ද :

කථානායකතුමනි, 1967 අංක 13 දරන සහල් සහනාධාර බදු පනත යටතේ දැනට බලපැවැත්වෙන රෙගුලාසි අනුව හාල් සලාක පොතක් අයිති වූද, වර්ෂයකට රුපියල් 12,000 කට අධික තක්සේරු ආදායමක් ලබන්නාවූද සෑම කෙනෙකුගෙන්ම සතිය කට රුපියල් 1.25 බැගින් බද්දක් අය කරනු ලැබේ. එසේ අය කරන්නේ සතිය කට සලාකය අනුව ලැබෙන සහල් රාත්තල් 4 ට හෝ වී රාත්තල් 8 වෙනුවෙන් ය.

මේ බද්ද ගැන කරුණු සොයා බැලීමෙන් පසු මා බැස ඇති නිගමනය නම් එය බදු ගෙවන්නන්ට සහ ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවටද නොනිසි බරක් බවත්, මේ බද්දෙන් එක් වන මුදල් ප්‍රමාණය පරිපාලන අමාරුකම් සහ අනිකුත් දුෂ්කර තාවයන්ට සරිලන මුදලක් නොවන බවත්ය. 1970 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා සිට මේ බද්ද අහෝසි කරනවා.

අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමේ තත්ත්වය :

අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමේ තත්ත්වය පිළිබඳව ආදායම් බදු පනත මගින් සලසන සහනය, ගරු කර්මාන්ත සහ විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා විසින්ද මා විසින්ද

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සුපරීක්ෂාකාරීව සැලකීමට භාජනය කර තිබෙනවා. මෙසේ එය සලකන්නට සිදු වුනේ කර්මාන්ත පිළිබඳ සමගි පෙරමුණේ ප්‍රතිපත්තියට ගැළපෙන ආකාරයට කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීමේ පසු බිමෙහිය. මේ ආරම්භක තත්ත්වය දීම සඳහා වෙනත් දැ සමග මේ කරුණුද සම්පූර්ණ විය යුතුය. ව්‍යාපාරයේ අයිතිය පුළුල් වශයෙන් විසිරී තිබිය යුතුය. ලාභාංශ වශයෙන් බෙදා හැරිය හැකි ලාභ ප්‍රමාණය සීමා කළ යුතුය. අධ්‍යක්ෂ වරුන් සහ ඔවුන් විසින් නම් කරනු ලැබුවන් ලබාගත් සියලු ප්‍රයෝජන වාර්ෂික ගිණුම් වාර්තාවෙහි සඳහන් කර පළ කළ යුතුය. ඒ වගේම මෙහිලා සඳහන් කරන කරුණුවලින් එකක් හෝ ව්‍යාපාරයට ඇති බව ඔප්පු කළ යුතුය :

(i) පිරිවැටුමෙන් සියයට 50 ක ප්‍රමාණයේ භාණ්ඩ අපනයනය සඳහා නිපදවීම් හෝ,

(ii) කර්මාන්තය රටේ නොදියුණු හෝ කාර්මික නොවූ පළාතක පිහිටා තිබීම හෝ,

(iii) නිපදවන භාණ්ඩය මෙතෙක් මේ රටේ සැලකිය යුතු විදියකට නො නිපදවන්නාවූ අළුත් දෙයක් වීම සහ පාරිභෝගිකයන්ට අවශ්‍ය දෙයක් වීම.

(iv) ආරම්භක ස්වභාවක් තිබෙන නිසා උනන්දුව වැඩි කළ යුතු යයි පිළිගත් කිසියම් ව්‍යාපාරයක්.

යම් කර්මාන්තයක් හෝ ව්‍යාපාරයක් මේ කරුණුවලින් එකක් සනාථ වූ බව පෙන්නුම් කරමින් ආරම්භක තත්ත්වයේ වාසි ලබාගෙන පසු කාලයකදී ඒ කරුණු අත්හැර දමා වෙනත් කරුණක් පෙන්වමින් ආරම්භක තත්ත්වයේ වාසි ඉල්ලීමට ඉඩක් නැති බව තරයේම මතක් කරන්නට කැමතියි. සහකාර ගරු ඇමතිවරුන් සමග තවදුරටත් මේ ගැන සාකච්ඡා කර මේ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යෙදීම සඳහා දේශීය ආදායම් බදු පනතට සුදුසු සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කරුණු රහසිගතව තැබීමේ විධිවිධාන :

ගරු කථානායකතුමනි, දේශීය ආදායම් බදු පනතේ ගැබ්කර තිබෙන රහස් රැක ගැනීමේ විධිවිධානයන් වෙනස් කිරීමට මේ අවස්ථාවේදී මගේ කැමැත්තක් ඇත. එමගින් අදහස් කරනුයේ විදේශ විනිමය පාලනය කිරීමේ ආයතනය දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව, රේගුව සහ පොලිස් පතිතුමා විසින් නම් සඳහන් කරනු ලැබූ ඇතැම් නිලධාරීන් අතරේ ප්‍රවෘත්ති හුවමාරු කර ගැනීමට ඉඩ සලසීමය. දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට සහ විදේශ විනිමය පාලනය කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුවට දැනට ඇති අයුරින් බලපාන මේ රෙගුලාසි රැකීමේ විධිවිධානයන් නිසා එක් දෙපාර්තමේන්තුවක් දන්නා දෙයක් ගැන අනිත් දෙපාර්තමේන්තුවට පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට බාධා ඇත. තවද රේගුවට මෙය රහසක්ව තැබීමට නීති රීති විධිවිධාන නැත. එහෙයින් රේගුවේ නිලධාරීන්ගේ රාජකාරියට අදාළ වුවත් අනික් දෙපාර්තමේන්තු දෙක දන්නා දෙය අද තිබෙන නීතිය යටතේ රේගුවට කියා දෙන්නට බැරිය. ගරු කථානායකතුමනි, මේ දෙපාර්තමේන්තු තුනේ රාජකාරිය සහ පරීක්ෂණ කටයුතු කෙරෙන්නේ බොහෝ දුරට එකම කාර්යාංශයක් ගැන විය හැකි බව ඔබ තුමාද පිළිගන්නවා ඇති. එබැවින් මම යෝජනා කරන රටාව අනුව ඒ දෙපාර්තමේන්තු තුන අතරේ ආරංචි හුවමාරුව නිසා කරුණු එකතු කර ගැනීමට සහ පරීක්ෂණ වලට වඩාත් පහසුවක් ඇති වෙනවා. එමගින් විනිමය නීති උල්ලංඝනය කිරීම, ගෙවිය යුතු ආදායම් බදු නොගෙවීම යනාදී අපරාධයන් අඩු කළ හැකිය. එමෙන්ම මෙසේ හුවමාරු කරගත් ආරංචි අවශ්‍ය කටයුතුවලට අයිති නැති වෙනත් වුවමනාවන් සඳහා පැතිරී යාමට ඉඩ නොදිය යුතු බව ද ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල මෙය දැන ගත යුතු ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් ස්වල්ප දෙනා හැර වෙන අය විසින් දැන ගන්නට ලැබීම වැළැක්විය යුතු බව මා මැනවින් දන්නා දේවල් ය. මේ යෝජනය ක්‍රියාවේ යෙදීම පිණිස දේශීය ආදායම් බදු පනත නිසි ලෙස සංශෝධනය කරන විට මේ ආරංචි හුවමාරු මාරුව එය අවශ්‍ය පරීක්ෂණයට පමණක් සීමා කිරීම සහතික කෙරෙන සේ එම පනත සකස් කරනු ලබනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

තෑගි මුදල් බද්දෙන් නිදහස් කිරීම :

ගරු කථානායකතුමනි, අද ඔත්තුවක් සපයන කෙනෙකුට ලැබෙන තෑගි මුදල වර්තමාන දේශීය ආදායම් බදු පනතේ විධිවිධානයන් යටතේ බද්දෙන් නිදහස් කරන්නට හැකියාවක් නැහැ. මේ තෑගි මුදල් ආදායම් බද්දෙන් නිදහස් කළොත් රේගුව, පොලිසිය, සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව සහ වෙනත් ආණ්ඩුවේ ආයතනවලට නොමිනිය හැකි තරම් වටිනා ආරංචි ලබා දීමට ඔත්තු සපයන අයට රුකුලක් වනු නොඅනුමානයි. එම නිසා රජයේ නිලධාරීන් හැර ආරංචි සපයන අන් අයට ගෙවනු ලබන තෑගි මුදල් බද්දෙන් නිදහස් කිරීම පිණිස දේශීය ආදායම් බදු පනත නිසි ලෙස සංශෝධනය කරනවා.

විදේශ විනිමය ගැන සංශෝධන :

ලංකාවේ විදේශ විනිමය ගනුදෙනු පාලනය කරනුයේ 1953 අංක 24 දරන විදේශ විනිමය පාලනය කිරීමේ පනත අනුව ය. ඒ පනත සංශෝධනය කරන ලද්දේ 1956 සහ 1957 තරම් අතීතයෙහි ය. නීති සම්පාදනය වූ කාලයේදී සිදු වුනාට වඩා අද විදේශ විනිමයේ ගනුදෙනු ඇති වී තිබේ. මේ ගනුදෙනු වඩාත් පුළුල් ව්‍යාපාර සම්බන්ධව සිදු වන්නේ ය. එබැවින් දස වර්ෂයකට පෙර රචනා කළ නීති රීති, අද කරන විදේශ විනිමය ගනුදෙනු හසුරුවා ගැනීමට සෑහෙන්නේ නැත. විදේශ විනිමය පිළිබඳ ජාවාරම් නොකඩවා සිදු වන බව පමණක් නොව මේ රටේ විදේශීය වත්කම්වලට භයානක හානියක් කරන සේ ඒවා වැඩි වී තිබෙන බව මගේ පිළිගැනීමයි. මේ ජාවාරම් අඩු කිරීමට සහ නිසි බලධාරීන්ට, වඩා පුළුල් බලතල පවරා දීම උදෙසා ඒ විදේශ විනිමය පනතේ වත්මන් විධිවිධානයන් සංශෝධනය කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය දෙයක්.

අපනයන භාණ්ඩවල වටිනාකම ඉන්වොයිසියේ අඩුවෙන් සඳහන් කිරීම, ආනයන භාණ්ඩවල වටිනාකම ඉන්වොයිසියේ වැඩියෙන් සඳහන් කිරීම යන මේ අපරාධ වැළැක්වීම ද, විදේශ රටවල තිබෙන ලාංකිකයන්ගේ වත්කම් පාලනය කිරීම ද, ලංකාවේ කටයුතු කරන විදේශ කොම්පැනි සහ වෙනත් වෙළඳ සමාගම් පාලනය කිරීම ද, සංචාරක ව්‍යාපාරයන් සහ ලංකාවේ පදිංචි අය විසින් විදේශ මුදල් භාර ගැනීම, අයිතිකර ගැනීම සහ පිළිගැනීම පාලනය කිරීම ද, පරිපාලකයන් විසින් පැවරිය හැකි දඬුවම් නියම කිරීම ද, වඩා බරපතල දඬුවම් දීමට හැකිවන සේ උසාවිවල බලතල වැඩි කිරීම ද රේගුවේ රෙගුලාසි උල්ලංඝනය කළ විට ඒ ගැන නඩු නිසිලෙස කෙළවර කිරීම සඳහා ඔත්තු සපයන අයට තෑගි දෙන විධියට සමාන විධියකින් විදේශ විනිමය වංචා ගැන දන්වන අයට තෑගි දීම ද යනාදී කරුණු සහ එවැනි වෙනත් දේ පිළිබඳව වුවමනා විධිවිධානයන් විදේශ විනිමය පනතට මම යෝජනා කරන සංශෝධනයට අඩංගු වෙනවා.

කථානායකතුමනි, මේ අරමුණු උදෙසා කෙටුම්පතක් දැනටමත් සාදාගෙන යන අතර, ඒ පනත නොබෝ දිනකින් ඔබ ඉදිරියේ තබන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කථානායකතුමනි, වැවිලි අංශයේ කටයුතු කෙරෙන රත් පවුම් කොම්පැණි ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරමින් ලංකාවේ කටයුතු කරන විදේශ කොම්පැණි ගැන වචන ස්වල්පයක් කියන්නට කැමතියි. වැවිලි කර්මාන්තය පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කොට මේ රත් පවුම් කොම්පැණි ලංකාවේ ලියාපදිංචි කිරීමට එක්සත් රාජධානි ආණ්ඩුවත් සමග සාකච්ඡා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒක පාර්ශිකව මේ කොම්පැණිවලට මෙවැනි කොන්දේසි පැවරීමේදී නීතියෙන් ඇතැම් ගැටළු ඇති විය හැකි බව මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

මේ පියවර ගත යුත්තේ මන්දැයි මේ ගරු සභාවට කිවමනා නොවේ. මේ කොම්පැණි මේ රටෙන් පිට තැනක පාලනය වන තුරු වැවිලි කර්මාන්තය පිළිබඳව සාර්ථක පාලන බලයක් ඇති කර ගැනීමට ලංකාණ්ඩුවට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එවැනි පාලනයක් ඇති කිරීමට ආණ්ඩුව බැඳී සිටිනවා.

විදේශ විනිමය ගැන සමාව :

විදේශ විනිමය හංගා ගැනීම සහ ආදායම් බදු නොගෙවීම ගැන සමාවක් මගින් සහනයක් දීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ලාංකිකයන් විසින් පිටරටවල සඟවා ඇති මුදල් ආපසු ලංකාවට ගෙනෙන විට යම් කාල සීමාවක් තුළ විදේශ විනිමය දෙපාර්තමේන්තුවේ පරීක්ෂණවලින් සහ ආදායම් බදු ගෙවීමෙන් ද ඒ සමාව යටතේ නිදහස් කරනු ලැබේ. එහෙත් මේ ගෙනෙනු ලබන මුදල් රුපියල්වලට මාරු කිරීමේදී ඒවාට විවිහිස වාසිය නොලැබෙනු ඇත.

මේ සමා කාලය 1971 ජනවාරි මස අවසානයත් සමඟ කෙළවර වෙයි, විදේශ විනිමය ගනුදෙණු පිළිබඳ වංචාවක් කළ වැරදිකාරයෙක් වශයෙන් මේ රටට හෝ අන් රටක නීතිය යටතේ පිළිගත් කෙනකුට මේ සමාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට ඉඩක් නැ. එමෙන්ම විදේශ විනිමය ගනුදෙනු පරීක්ෂණයකට භාජන වී සිටින කෙනකුට මේ සමාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගැනීමට ද ඉඩක් නැ. 1971 ජනවාරි කෙළවර වන විට ඉහතින් සඳහන් වූ විදේශ විනිමය පනතේ සංශෝධනයන් සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාවේ යෙදීමට කටයුතු කරනවා. ඉන් පසු විදේශ විනිමය ජාවාරමක යෙදෙන පුද්ගලයෙක් හෝ ආයතනයක් වෙත් නම් නීතියෙන් ලැබෙන දරුණු ඵලවිපාක විඳින්නට සිදුවෙනවා ඇත.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

What about Lake House ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Lake House is excluded. They do not come within this.

විශේෂ අරමුදලක්—විදේශයන්හි රැකියාවේ යෙදී ඇති ලාංකිකයන්ගේ ප්‍රේෂණ මුදල්

ස්වකීය මව් රටට ආධාර කරන ලෙස පිටරට පදිංචි ලාංකිකයන්ගෙන් ආයාචනායක් කිරීම මා කාලයක් තිස්සේ කල්පනා කරමින් සිටි දෙයක්. විදේශ විනිමය වඩාත් වුවමනා වී ඇති මේ මොහොතේ මෙවැනි ආයාචනයක් කරන්නට කැමතියි. මෙය අළුත් දෙයක් නොවේ. රටවල් කීපයක්, සිය රටින් පිට රක්ෂාව කරන තම පුරවැසියන්ගේ දේශානුරාගයෙන් වාසියක් නෙලා ගන්නේය. නා නා යුරෝපීය රටවල විශේෂයෙන් ජර්මනියේ රැකී රක්ෂා කරන යුගෝස්ලාවියානු ජාතිකයන් විසින් සිය රටට යවන මුදල් නිසා විදේශ විනිමයේ විශාල ප්‍රමාණයක් යුගෝස්ලාවියාවට ලැබෙන්නේය. සයිප්‍රස් හා මෝල්ටාව වැනි කුඩා රටවල් ද මෙසේම විදේශ විනිමය ලබා ගනී. එක්සත් රාජධානිය, කැනඩාව, එක්සත් ජනපදය, ඕස්ට්‍රේලියාව සහ වෙනත් රටවල රක්ෂා කරන දහස් සංඛ්‍යාත ලාංකිකයන් සිටිනවා. එය අවශ්‍ය වූ මේ මොහොතේ සිය මව් රටට ආධාර කරන ලෙස මම ආයාචනා කරනවා. මසකට යටත් පිරිසෙයින් පවුම් 10ක් ආපසු ලංකාවට එවීමට මේ සැම ලාංකිකයකුටම ශක්තියක් ඇත. එංගලන්තයේදීත්, ඕස්ට්‍රේලියාවේදීත් මේ ගැන සමහර ලාංකිකයන් සමග මා කථා කළ විට මේ ගැන සතුටුදායක පිළිගැනීමක් දක්නට තිබුණා.

බැංකු මගින් ලංකාවට රන්පවුම්, ඩොලර්, ඩොයිච්ස් මාක් හෝ ඔවුන් සතු අන් විදේශීය කාසි බැංකුවක් මගින් ලංකාවට එවන ලෙස යෝජනා කරනු ලැබේ. මෙසේ එවන ගණන් එවන තැනැත්තාගේ නමින් විශේෂ ගිණුමකට බැර කරනවා. විවිහිස වාසිය ඇතිව ලාංකික මුදල්වලට මෙය පරිවර්තනය වෙනවා පමණක් නොව මේ මුදල් ආදායම් බද්දෙන් නිදහස් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ මුදල්වලට ගෙවන පොලිය බැංකුවක නියතින් තැන්පත් කළ මුදල් වෙනුවෙන් ගෙවන පොලියට සමාන වෙනවා. මුදල් හිමියා ලංකාවට ආපසු පැමිණිවිට මේ මුදල ඔහුට පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ ලැබෙන නමුත් මේවා ආපසු සිටිය රටට යැවීමට ඉඩක් ඔහුට නොලැබෙනවා ඇත.

මැණික් සංස්ථාව :

අපේ දිවයිනේ අනඝ මැණික් සොයාගත හැකි පස් වර්ගයක් ව්‍යාප්තව තිබෙනවා. මේ විශාල ස්වාභාවික ධනයෙන් උපදින විදේශ විනිමය වත්කම් මෙතෙක් ලංකාවට අහිමි වී තිබෙනවා. අඩු මැනී

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

මික් අනුව තක්සේරු කළත් මේ වාර්ෂික පාඩුව කෝටි 10 කටත් අධිකයි. තවමත් අපේ රටට ප්‍රයෝජනයක් ගෙන දෙන්නේ නැති මේ ධන සම්පත්තියෙන් වාසියක් ලබා ගැනීම පිණිස මැණික් කර්මාන්තයේ සෑම අංශයකටම බලපාන මැණික් සංස්ථාවක් නැත්නම් එයට නීතිගත මණ්ඩලයක් පිහිටුවීමට නීති යෝජනා කර ඇත.

මැණික් ගැරීමට දුප්පතාට අවස්ථාව සපයා දීමේ අයුරින් මේ යෝජිත මැණික් සංස්ථාව සංවිධානය කරනු ලැබෙනවා ඇත. එමගින් මහජනයාගෙන් පුළුල් කොටසක් සිය ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නවාත් සමගම රටේ ධන වර්ධනයට සහාය දෙනවා ඇත. ගල් කැපීම සහ ඔප දැමීම යන කටයුතු ගැන නවීනතම පුහුණුවක් මේ සංස්ථාවෙන් ලබා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ පහසුකම් නිසා සමාජයේ දැනට විඩා වැඩි කොටසකට මේ පුහුණුව ලබා ගැනීමට හැකිවීම නියතයි. ඒ වගේම තමා සතු මැණික් පරීක්ෂා කර මිල නියම කර ගැනීමට වුවමනා අයට ද ඒ පහසුව ලැබෙනවා. ගමේ මැණික් ගරන කෙනෙකුට එය ලොකු සහනයක්. දැනට සිදුවී ඇත්තේ මුණ ගැහෙන පළමුවෙනි වෙළෙන්දාගේ මිළ නියමය බාර ගැනීමටයි. මේ කෙටුම්පත් පනතින් අභ්‍යන්තර සහ විදේශීය මැණික් වෙළඳාම පාලනය කිරීමට විධිවිධාන සැලසෙනු ඇත. හොර ජාවාරම් මාර්ගයෙන් මැණික් පිටරට යැවීමෙන් සහ වෙනත් එවැනි ක්‍රියා වලින් මේ සංස්ථාවේ ක්‍රියාකාරීත්වයට හානියක් ගෙන දෙන උදවිය සිටිය හැකිය. ඔවුන් කරන ඒ හානිය නිසා අප රටට ලැබිය යුතු ආදායමක් නැති වන්නේය. මෙසේ රටට පාඩුවක් සිදුකරන අයට මතුවට එවැනි අපරාධ වලක්වන සේ බර පතල දඬුවම් දීමට නීතියෙන් හැකියාවක් ඇති කරනු ලැබේ.

විවිහිස ක්‍රමය :

මේ විදේශ විනිමය බලපත්‍ර ගැන මගේ හිතට තරමක කරදරයක් ඇති වී තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ කියා ඇත්තේ ආනයන භාණ්ඩ පිළිබඳව මේ විවිහිස ක්‍රමය යලිත් කල්පනාවට භාජනය කරන බවයි. අපනයන භාණ්ඩ පිළිබඳව යම් තරමකින් වාසියක් විවිහිස ක්‍රමයෙන් ලබාගන්නට ඉඩ ඇති බව ප්‍රතික්ෂේප කළයුතු දෙයක් නොවෙයි. එහෙත් ආනයනයන් පිළිබඳව නම් තත්ත්වය හාත්පසින්ම වෙනස්. විවිහිස බලපාන සෑම භාණ්ඩයකම මිල වැඩිවීම නියතයි. මෙවැනි ආර්ථිකයක භාණ්ඩයක මිළ නගිනවිට ඒ භාණ්ඩය අයිති වර්ගයට පමණක් මිළ වැඩිවීම සීමා කරන්නට බැහැ. බඩු මිල වැඩි වන්නට පටන් ගන්නා විට එය මුළු ආර්ථිකයෙහිම පැතිරී යනවා. විවිහිස සහමුලින්ම ඉවත් කරන්නට මගේ විශාල කැමැත්තක් ඇති නමුත් එය හේතූන් දෙකක් නිසා මේ මොහොතේ කළ නොහැකි දෙයක්. එක් හේතුවක් නම් අය වැය ලේඛනයේ අය පැත්ත අඩුවීමයි. මේ අඩුව පිරිමසා ගැනීමට වෙනත් ආදායම් මාර්ග සොයා ගැනීමට සිදුවෙනවා. තවත් හේතුවක් තියනවා. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලත් සමග ඇති කරගත්ත ගිවිසුම අනුව අප භාර ගෙන සිටින්නේ විවිහිස ක්‍රමය තවත් දියුණු කර එයින් රුපියලේ වටිනාකම තවත් අඩු කිරීමටය. අන්තර් ජාතික මූල්‍ය අරමුදලේ බලකාරයන්ගේ කල්පනාවේ හැටියට රුපියලේ වටිනාකම තවත් අඩු කළ යුතුව ඇත. ජාත්‍යන්තර මිළ ගණන්වලට ගැලපෙන ගෙවීමේ ශේෂයේ ඇති අවාසිය පිරිමසා ගැනීමට තිබෙන එකම මග තවදුරටත් රුපියලේ අගය අඩු කිරීම යයි ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල පාලකයන්ගේ දැඩි විශ්වාස යයි. මේ අදහස ආණ්ඩුව පිළිගන්නේ නැහැ. ඔවුන් සමග අපි තවමත් සාකච්ඡා කර ගෙන යන අතර අපේ ප්‍රශ්නවලට නියම විසඳීම රුපියල තවදුරටත් බාල්දු කිරීම නොවන බව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට පිළිගන්වන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එසේ වුවද අපට ඉඩ දී ඇති සීමාවින් තුළ යම් වෙනසක් කිරීමට උත්සාහ කර තිබේ.

විවිහිස ක්‍රමයෙන් වඩාත් ආදීනව ඇති වන අංශ ගැනයි මේ වෙනස කර ඇත්තේ. විවිහිස ක්‍රමයෙන් මේවා නිදහස් කර ඇත.

(i) පොත් සහ සඟරා ;

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ii) ද්විචක්‍ර ට්‍රැක්ටර්, උපකරණයන් සහ ඒවායේ ආම්පන්න;

(iii) කපු පුළුන් නූල්, අමු කපු.

ඒ වගේම විවිහිසෙන් ලැබෙන ආදායම් නැතිවීම වැලැක්වීම පිණිස දැනට විවිහිස බලපාන්නේ නැති භාණ්ඩ කිපයකට මතු වට සහතික පත්‍ර ගන්නට සිදුවෙනවා.

(අ) සීනි;

(ආ) ශ්‍රී ලංකා සීනි සංස්ථාවේ ආනයන භාණ්ඩ;

(ඇ) තිරිඟු;

(ඈ) ලංගමයේ සහ විදුලි මණ්ඩලයේ ආනයන භාණ්ඩ.

ගෙවීම අනුව ඇතිවන අදිසි වෙනුවෙන් ප්‍රමාණවත් වෙනසක් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. [බාධා කිරීමක්].

නමුත් මේකෙන් මුදලක් වැඩි වෙන්නෙ නැහැ. මොකද, අපි ගෙවන එක ආපසු අපි ලබා ගන්නවා. එම නිසා මුදලක් වැඩි වෙන්නෙ නැහැ, වියදමයි වැඩිවෙන්නෙ. භාණ්ඩවලට වැඩියෙන් ගෙවන්ට වුවමනා වන්නේ නැහැ.

මුදල් ගනුදෙනු පිළිබඳ මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ඉතිරි කිරීමේ ආයතන

ඉතිරි කිරීමේ ආයතනයන් ප්‍රති සංවිධානය කළ යුතු යයි බොහෝ කලක් ලංකාවේ තිබෙන විශ්වාසයයි. කථානායක තුමනි, 1964-65 වර්ෂයේ අය වැය දේශන යේදී මේ ප්‍රශ්නය ගැන මගේ සිත යොමුවූ බව ඔබ තුමාට මතක ඇත. අද පවත්නා රජයේ අංශයේ ඉතිරි කිරීමේ ආයතන වූ ලංකා ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව, තැපැල් කාර් යාලයීය ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව, සහ ජාතික ඉතිරි කිරීමේ ව්‍යාපාරය යන මේවා තත්ත්වය වෙනස් වෙන හැටියට හැඩ ගැසෙන්නට අපොහොසත් වී ඇත. වඩාත් විශේෂයෙන් කියතොත් මෙතෙක් ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙලවල් අනුව මුදල් ඉතිරි කිරීමට ධෛර්‍යයක් දී ඒ මුදල් වුවමනා කට යුතු සඳහා යොදා ගැනීමේ විශාල කර්තව්‍යයට මුහුණ පාන්නට ඒ ආයතනවලට ශක්තියක් නැත. එබැවින් නූතන ඉතිරි කිරීමේ බැංකු ප්‍රතිපත්තීන් අනුව මේවා සලකා කිරා බැලුවොත් විශාල අඩුවක් තිබෙන බව පේනවා. මේ තත්ත්වයෙන් ගැලවීම සඳහා අවශ්‍ය වනුයේ හුදෙක් මේවායේ පාලකයින් වෙනස් කිරීම හෝ එදිනෙදා පැන නගින තත්ත්වයන්ට පිළියම් සෙවීම හෝ නොවේ. අවශ්‍ය වී ඇත්තේ මූලික වෙනස් කිරීමක්.

වෙන රටවල ඇති ඉතිරි කිරීමේ බැංකු අද වෙළඳ බැංකු සමග තරග කිරීමට ශක්තියක් ඇතිකර ගෙන තිබේ. ලංකාවේ ඉතිරි කිරීමේ බැංකු මුදල් ඉතිරි කිරීමටත්, නිසි පරිදි හසුරුවා ගැනීමට දැඩි ප්‍රතිපත්තියක්වත් අනුගමනය කර නෑ. ඒ නිසා වෙළඳ බැංකු සමග තරඟ කරන්නට නොහැකි වී ඇත. මේ අඩුපාඩුව හැර තවත් දෙයක් මතක් කළ යුතුයි. අළුත් ගිණුම් ලබාගැනීම උදෙසා මුදල් ආපසු ගැනීමේ පිළිවෙළවල් දැනට වඩා පහසු විධියකට වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය වැදගත් කරුණක් බව මොවුනට තවම අවබෝධ වී නෑ.

මේ පසුබිම නිසා අද මේ රටේ සංවර්ධන උත්සාහයට ඉතිරි කිරීමේ තිබෙන වැදගත් කම නිසා ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව නමින් අළුත් ආයතනික රටාවක් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා සමාජයේ ඇති වන ඉතිරි කිරීම් උපරිම ලෙස යොදා ගැනීමට අළුත් අදහස්, මෙවැනි සංවිධානයක් තුළ දියුණු කර ක්‍රියාත්මක කළ හැක. මේ බැංකුව ගොඩ නැගීම පිණිස දැනටමත් සූදානම් කර ඇති කෙටුම්පත් පනතක් නොබෝ දිනකින් ඔබ ඉදිරිපිට තබන්නට සූදානම්. දැනට තිබෙන ඉතිරි කිරීමේ ආයතන තුනේ වැඩ කටයුතු ඒකාබද්ධ කර වඩාත් දියුණු වූ රටාවක් සෑදීම ඒ පනතේ අදහසයි. උපරිම පරිපාලන දක්ෂකම් මෙම බැංකුවේ විශේෂ ලක්ෂණයක් වෙනවා ඇති. මහජනයාට මුදල් ඉතිරි කිරීමට රුකුල් දීම සඳහා විවිධ පහසුකම් සපයනු ලැබේ. එමගින් ගිණුම් ඇති කර ගන්නා විවිධ කොටස්වල විශේෂයෙන් ගැමි කොටස්වල කැමැත්ත අනුව පහසුකම් සපයා ඉතිරි කිරීම පිණිස ඒ කැමැත්ත උපයෝගී කරගනු ලැබේ. මුදල් ඉතිරි කිරීමට ධෛර්‍යයක් දීමේ ක්‍රියා පටිපාටීන් වඩාත් ක්‍රමවත් විදියකට සකස් කර ගැනීම සැබවින්ම ඇති වන පරිදි ඒ මුදල් පාලනය කරන අතරම මේ බැංකුව ඉතිරි කිරීමට ධෛර්‍ය දීමේ යෙදෙනවා ඇත.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

කථානායකතුමනි, ඉතිරි කිරීමේ ව්‍යාපාර වඩාත් දැඩි චේතනාවෙන් සංවර්ධනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති මේ නව බැංකුව පිහිටුවීම නිසා දැනට මහජනයා අතේ තිබෙන සල්ලිවලින් කොටසක් ඇද ගැනීමට හැකි වන බව මම විශ්වාස කරනවා. ඒ සල්ලි අතේ තිබුනොත් වියදම් කිරීමට නිතරම සිතෙන්නට පුළුවන්. එසේ වියදම් කළොත් පාරිභෝගික භාණ්ඩවල හිඟයක් ඇති නිසා උද්ධමනයක් හට ගන්නවා. නව බැංකුව පිහිටුවීමේ පරම චේතනාව මෙය නොවෙයි. එහෙත් ඒ වැඩ කටයුතුවලින් ලැබෙන අතිරේක වාසියකි මේ.

දීප ව්‍යාප්ත වශයෙන් නව බැංකුවේ ශාඛා ආරම්භ කිරීම මගේ අදහසයි. මේ ශාඛා මගින් විවිධ ආකාරයේ ගිණුම් ඇති කිරීමේ පහසුකම්ද සපයා දෙන්නේය. මේ ගිණුම්වලින් සමහරක් මෙසේයි: සාමාන්‍ය ගිණුම්, නිශ්චල ගිණුම්, පාඨශාලා ඉතිරි කිරීමේ සාමූහික ගිණුම්, නිවාස තැනීමේ ගිණුම්.

ණයට දීමේ ආයතන :

කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය අංශයේ තිබෙන දීර්ඝ කාලීන ණය දෙන ආයතනයන්ගේ විෂමතාවයන් ඉවත් කිරීම සහ කාර්යක්ෂම භාවය වැඩි කිරීම අවශ්‍ය කටයුත්තක්. කෘෂිකාර්මීය සංවර්ධනය ඇති කිරීමට අවශ්‍ය කටයුත්තට මුදල් සැපයීමට සිත් දෙන ආයතන දෙකක් තිබෙනවා. රජයේ උකස් බැංකුව සහ කෘෂි කාර්මීය සහ කාර්මික ණය දීමේ සංස්ථාවය. මේ කටයුතු පිළිබඳව සියල්ල ඒක සංවිධානය කිරීමේ පිළිවෙළක් හෝ අරමුණක් පේන්නෙ නෑ. එබැවින් එක ආයතනයකින් කෙරෙන දේම අනිකෙනුත් කෙරෙනවා. ලංකාවේ දුර්ලභව ඇති විශේෂ ප්‍රහුණුව මේ නිසා නිසි ලෙස ප්‍රයෝජනයට යොදනු නොලැබේ. රජයේ අංශයේ ණය දීම ගැන මුළු අංශයට බලපාන වෙනස් වීම් ඇති කිරීමේදී මගේ අදහස වනුයේ දැනට තිබෙන ආයතනයන්ගෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ගැනීමයි. මේ සඳහා රජයේ උකස් බැංකුව සහ කෘෂිකාර්මීය සහ කාර්මික ණය දීමේ සංස්ථාවද එකතු කර කෘෂිකාර්මීය සංවර්ධන බැංකුව නමින් කෘෂිකාර්මීය කටයුතු සඳහා ණය දෙන එක් සංවිධානයක් ඇති කිරීමට අදහස් කරනවා.

කථානායකතුමනි, ජාතික සංවර්ධන බැංකුවක්ද ඇති කරනු ලැබේ. එහි ප්‍රධාන කර්තව්‍ය වනුයේ කාර්මික, කෘෂිකාර්මික සහ වාණිජ සංවර්ධනයක් රජයේ අංශයේ ඇති කිරීම සඳහා මධ්‍යම සහ දීර්ඝ කාලීන ණය පහසුකම් සැපයීමය. රජයේ අංශයේ සම්පූර්ණ සංවර්ධනය උදෙසා මේ බැංකුව ක්‍රියා කරනු ඇත. ණය දීම, අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම, නව ව්‍යාපාරයන්ට රුකුලක් දීම, ණය සහතික කිරීම, පරිපාලන ප්‍රහුණුව, තාවකාලික ණය, කාර්මික විද්‍යාව සැපයීම් යනාදිය මේ බැංකුව මගින් කරනු ලැබෙයි. ණයට දෙන තම මුදල්වලට අනතුරක් වීමට ඉඩ ඇති නමුත් එය නොසලකා ජාතික වුවමනාවන් සහ ප්‍රමුඛත්වයන් අනුව ඒ ජාතික සංවර්ධන බැංකුව තම මුදල් ණයට දෙනවා ඇත. මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයෙහිලා රජයේ අංශයේ විශේෂ වැදගත් කමක් තිබෙන බව සමගි පෙරමුණ තරයේ ප්‍රකාශ කර ඇත. එබැවින් දියුණුව උදෙසා මෙවැනි උපායාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් වඩාත්ම වුවමනා කරනවා. ආණ්ඩුවේ මුදල් ලබා ගැනීමට තිබෙන බලපෑම් මේ බැංකුව ඇති වීම නිසා අඩු වී යන්න පුළුවන්. නව බැංකුව ලංකා මහ බැංකුවේ අතිරේක බැංකුවක් වන අතර එහි හිමිකම් මහ බැංකුව සතුව පවතී.

ලංකාවේ සංවර්ධන මූල්‍ය මුදල් සංස්ථාව දැනට සමන්විත වී තිබෙන අන්දමට පෞද්ගලික අංශයේ ආයතනයක්ය. වාණිජ ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් ලාභ නෙලා ගැනීම ඒ සංස්ථාවේ ප්‍රධාන අරමුණ වේ. එබැවින් ජාතික වුවමනාවන්ට සරිලන පරිදි ආරම්භක කර්මාන්තයක් පිහිටුවීම සහ නව ව්‍යාපාරයන්ට ධෛර්‍ය දීම ජාතික වුවමනාවට සරිලන පරිදි මේ සංස්ථාවෙන් බලාපොරොත්තු වීමට හැකියාවක් නෑ. එහෙත් මේ සංස්ථාව පිහිටුවීමේ පනතේ විධි විධානයන් නිසා මා කලින් කීවාක් මෙන් විදේශ ආයතනයන්ගෙන් ගන්නා ණය සහතික කිරීමේ විශාල වගකීම ආණ්ඩුවට පැවරී තිබෙනවා. එසේ සිදු වන අතර ඒ ප්‍රමාණයට මේ සංස්ථාවේ කටයුතු පාලනය කිරීමේ බලයක් ආණ්ඩුවට පැවරී නැත. ආණ්ඩුවකට මෙය අසතුටුදායක

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තත්වයක්. වඩාත්ම එසේ කියන්නට ඉඩ ඇත්තේ මේ සංස්ථාවේ ණය සහතික කිරීම නිසා ආණ්ඩුවට පැවරී ඇති වගකීම දැනට රුපියල් 7 කෝටි 20 ලක්ෂයක් තරම් වන නිසයි. මේ නිසා මේ විෂමතාවය ඉවත් කිරීම සඳහා ලෝක බැංකුවත් සමග දැනට සාකච්ඡා කර ගෙන යනවා. එය කරන්නට අපොහොසත් වුවහොත් සුදුසු සංශෝධනයකින් සංවර්ධන මූල්‍ය ණයදීමේ සංස්ථා පනත වෙනස් කිරීමෙන් මේ වගකීමෙන් ආණ්ඩුව නිදහස් කර ගැනීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඉන් පසු මේ සංස්ථාවේ ණය දීමේ කටයුතු කරන්නට ඉඩ ඇති වන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ කාර්මික සංවර්ධනය සඳහායි.

ණය දීමේ ආයතනයන්ගේ විෂමතාවයන් ඉවත් කිරීම උදෙසා ආනයන-අපනයන බැංකුවක් පිහිටුවීමට අවශ්‍යව තියෙනවා. සිරිත් පරිදි අපනයන කළ භාණ්ඩ හැර අන් භාණ්ඩ පිටරට යැවීමට හා සාමාන්‍යයෙන් අද ඇති වෙළඳ බැංකුවල පහසුකම් නොලැබෙන අයට ඒ සේවයන් සපයා දීමට මේ බැංකුව ප්‍රධාන කොට කටයුතු කරනවා ඇති. මේ කර්තව්‍යයන් යොමු වනු ඇත්තේ කෘෂිකර්මය හෝ කර්මාන්ත හෝ වෙළඳාම හෝ පදනම් කර ගත් සංවර්ධන ක්‍රියා පටිපාටියක් උදෙසා නොවෙයි. වඩා විශාල ආයතනයක් දැනට නොදෙන අපනයන පහසුකම් සැපයීම වැනි වෙළඳ භාණ්ඩ පිට යැවීමේ පහසුකම් ඇති කිරීම මේ බැංකුවේ ප්‍රධාන අරමුණයි.

සිය ගිණුම් හිමියන්ගේ භාණ්ඩ අපනයනය කිරීමේ නව මාර්ගයක් සෙවීමද, ලංකාවේ සහ විදේශ රටවල අලෙවි පර්යේෂණ කිරීම ද මේ බැංකුව භාර ගන්නවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙරට අපනයනයන් භාණ්ඩ ස්වල්පයකට සීමා නොකොට විසිතුරු භාණ්ඩ රාශියක් අපනයනය කිරීම සඳහා ඇති කර ගත් අපේ වැඩ පිළිවෙළට ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයේ නිපුණත්වයක් මේ බැංකුව ලබාගන්නවා ඇතැයි මා සිතනවා. ප්‍රසිද්ධයක් ලත් වෙළඳ බැංකු සමග සාමාන්‍යයෙන් ගනුදෙනු කරන ලොකු ව්‍යාපාරිකයින්ට නොව කුඩා ව්‍යාපාරිකයන්ට විදේශ ගනුදෙනුවල පහසුකම් ලබා දීමේ සමාජයීය ප්‍රයෝජනයත් මේ බැංකුවෙන් ලැබෙන බව කාටත් පෙනෙනු ඇත.

මෙරට ආර්ථිකයේ බැංකු අංශය පිළිබඳව ලංකා බැංකුව සහ මහජන බැංකුව දැන් දරණ ප්‍රමුඛත්වය පවත්වා ගෙන යනු ලැබේ. රජයේ ආයතන වශයෙන් මේ රටේ ආර්ථික කර්තව්‍යයන්ට අවශ්‍ය වූ මුදල් සැපයීම වඩාත් සාර්ථක අන්දමින් පුළුල් ලෙස ඉටු කිරීම සඳහා දැනට හිමි වී තිබෙනවාට වඩා බලතල මේ බැංකු දෙක වෙත පැවරීමට මම යෝජනා කරනවා. ප්‍රධාන වෙනස්කම් කෙටියෙන් කියතොත් මේවායි :

ප්‍රාග්ධන තත්වය විශාල කිරීම, සහතිකයක් නොමැතිව දිය හැකි ණය ප්‍රමාණය පුළුල් කිරීම, ණය දීමට සුදුසුකම් වෙනත් සාමාන්‍ය කරුණු අනුව තීන්දු කරන්නට බැරි අවස්ථාවලදී රජයේ සහතිකය අනුව ණය දීමට බලය දීම, ණය දීම සඳහා භාර ගන්නා දැනට පවතින තද නීති රෙගුලාසි ඉවත් කිරීම.

මේ ආයතන දෙක පරීක්ෂා කළ කොමිෂන් සභා දෙකින්ම නිකුත් වූ නිර්දේශයන්ට මේ යෝජිත වෙනස් වීම් සාමාන්‍යයෙන් ගැලපෙන්නේය. ලංකා බැංකුව ජනසතු ව්‍යාපාරයක් වීමත් සමගම මුල් පනතේ සමහර කොටස් අනවශ්‍ය වී ඇත. මේවා ඉවත් කර දමා 1961 මුදල් පනතේ මේ බැංකුවට අදාළ වූ විධිවිධානයන් මුල් පනතට එකතු කරනු ලැබේ. නව කරුණක් මෙහිලා මතක් කළ යුතුයයි සිතමි. මේ වෙළඳ බැංකු ඔවුන්ගේ සාමාන්‍ය කර්තව්‍යයන්ගෙන් පිට ණය මුදල් සැපයීමේ යෙදෙනවා ඇත. එසේ ණය මුදල් සපයනු ලබන්නේ ඉහතින් සඳහන් කරන ලද විශේෂ ආයතනයන් කිසියම් හේතුවක් නිසා විශේෂ වුවමනාවක් සපුරාලීමට ණය දෙන්නට අපොහොසත් වන විටය. ඒ කියන්නේ රජයේ අංශයෙන් හෝ වේවා පෞද්ගලිග අංශයෙන් හෝ වේවා කෘෂි කාර්මික හෝ කාර්මික හෝ වාණිජ සංවර්ධන යෝජනාවන් උදෙසා ණය දීමේ වගකීම් සාමාන්‍ය කටයුතුවලින් පිට බැංකුවට පැවරෙනු ඇත.

ගත් දෙය වෙනුවෙන් කොටස් වශයෙන් බේරීමේ ක්‍රමය පාලනය කිරීම

ඉහතින් සඳහන් වූ ප්‍රතිපත්තීන් ක්‍රියාත්මක කරනවාත් සමගම ඊට අදාළ වූ අවශ්‍යතාවයක් වශයෙන් මිළ කොටස්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වශයෙන් බේරීමේ ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කරන කොම්පැණි සහ ණය මුදල් සපයන කොම්පැණි මඟින් ගෙන යන ව්‍යාපාරයන් පාලනය කරන්නට සිදු වෙනවා. මේ පිනෑන්ස් කොම්පැණිවල තැන්පත් වූ මුදල් 1967 සැප්තැම්බර් මාසයේ රුපියල් 1 කෝටි 15 ලක්ෂයක් වූ අතර, 1969 සැප්තැම්බර් මාසයේදී රුපියල් 4 කෝටි 10 ලක්ෂයක් විය. මේ හැඩගැසීම තව දුරටත් දියුණු වී යන විට මේ රටේ මූල්‍ය මුදල් හුවමරු වන ක්‍රමය තුළ මේ පිනෑන්ස් කොම්පැණි දරණ තත්ත්වයේ වැදගත්කම එමෙන්ම වැඩි වෙනවා ඇත. මේ නිසා මේ ආයතනයන් පාලනය කිරීම උදෙසා නීති සම්පාදනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එයින් ප්‍රධාන කොටම බලාපොරොත්තු වන්නේ සාමාන්‍ය ණය මුදල් ප්‍රතිපත්තියේ සාර්ථකත්වය ද, මේ ණය දෙන ආයතන සහ අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් තරඟ කරන කණ්ඩායම් සියලු දෙනාම පිළිබඳව සාධාරණත්වයක් ඇති කිරීමද, මේ ආයතනයන්හි මුදල් තැන්පත් ආරක්ෂාව සඳහා ඒවායේ මුදල් ප්‍රමාණයන් සහ ණය ගෙවීමේ ශක්තිය යනාදිය නීති රෙගුලාසි මඟින් සහතික කිරීමත්ය.

මූල්‍ය නීති පනතේ සංශෝධන

තැන්පතු රක්ෂණ යෝජනා ක්‍රමයක් සකස් කිරීම මේ මුදල් වර්ෂයේ මුදල් නීති පනතට කරන සංශෝධනවලට ඇතුළත් වන එක් දෙයක්. මෙයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ, බැංකුවල මුදල් තැන්පත් කරන්නන් තුළ ඒ කටයුතු ගැන වැඩි විශ්වාසයක් ඇති කිරීමයි. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක අවශ්‍යතාවය වැඩි වශයෙන් ඇත්තේ, මුළුමනින්ම ගෙන බලන කල බැංකු ආයතන නොවන ග්‍රාමීය බැංකුවලටය. මේවායේ තැන්පත් කරන්නන්ගෙන් ඉතා වැඩි කොටසක් වන්නේ, ඈත පිටිසර පළාත්වල වසන ගැමි ජනතාවයි. දියුණු වෙළඳ බැංකු සම්බන්ධයෙන් මේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන්නේ, ඔවුන් සිය කැමැත්තෙන් සම්බන්ධ වුවහොත් පමණකි. තැන්පතු රක්ෂණ යෝජනා ක්‍රමයේ ඇති ඉතා වැදගත්ම අංගයන් වන්නේ, එය පුද්ගලික තැන්පත් කිරීම්වලට පමණක් සීමා වෙන්නද, මහජනතාවගෙන් තැන්පත් මුදල් භාර ගන්නා වෙළඳ බැංකු ග්‍රාමීය බැංකු හා අනිකුත් ආයතනවලට ඊට සම්බන්ධවීමට ඉඩ තිබීම ද එම කටයුතු ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මඟින් පාලනය කිරීමත්ය. වෙළඳ බැංකුවල ශාඛා අලුතින් ඇති කිරීමේ හා ඒවා හා සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති ඒකරාශී කරනු පිණිස ද මුදල් නීති පනත සංශෝධනය කෙරේ. එය අවශ්‍යව ඇත්තේ බැංකු ශාඛා අතර අති දියුණු තරඟයක් පැවතීම ජාතියේ යහපතට අවශ්‍ය තම දෙයක් නොවන බැවිනි. මේ හා සම්බන්ධයෙන් පනතට ඉදිරිපත් කරන සංශෝධනය නිසා අනාගතයේ දී බැංකු ශාඛා ඇති කිරීමේ කටයුතුවලට මුදල් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලබා ගන්නට සිදු වේ.

සේවක අර්ථසාධක අරමුදල

සේවක අර්ථසාධක අරමුදල් පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් විශාල වෙනස්කම් ඇති කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. හාම්පුතුන් හා සේවකයන් විසින් මේ අරමුදලට ගෙවනු ලබන මුදලේ පරිමාණයන් වෙනස් කිරීම වත්, එක සේවකයකු සිටින ආයතන හා අස්ථිර සේවකයන් සිටින ආයතන ද අරමුදලට සම්බන්ධ වන සේ දැනට ඇති සේවක සංඛ්‍යාව වෙනස් කිරීමටද ක්‍රියා කෙරේ. අළුත් ගෙවීම් පරිමාණයන් අනුව, සේවකයන් විසින් සියයට 6 ක් ද, හාම්පුතුන් විසින් සියයට 9 ක්ද, අරමුදලට ගෙවිය යුතුයි. මීට පෙර හාම්පුතුන් විසින් සියයට 6 ක් ගෙවන ලද අතර, සේවකයන් විසින් ගෙවූයේ සියයට 4 ක් පමණයි. මේ වෙනස ඇති කිරීම සඳහා සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ 10 (1) වගන්තිය යටතේ 10 (2) අවශ්‍ය සංශෝධන ඉදිරිපත් කෙරෙනවා. සේවක සීමාව අඩු කිරීම කරනු පිණිස එම පනතේ 10 (3) යටතේ රෙගුලාසියක් ඉදිරිපත් කෙරෙනවා. අස්ථිර සේවකයන් අරමුදල යටතට ගෙන ඒම සඳහා පනතේ 47 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කරනවා ඇත.

මේ ප්‍රධාන වෙනස්කම්වලට අතිරේකව අරමුදලට අයවිය යුතු හිඟ මුදල් කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව හා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මඟින් එක් කිරීමේ කටයුතු වඩාත් පහසු කිරීමට ද මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනට මේ හිඟ මුදල රුපියල් 1 කෝටි 20

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ලක්ෂයයි. දැනට දේශීය ආදායම් බදු පනතේ III වෙනි වගන්තිය අනුව, දේශීය ආදායම් කොමසාරිස්වරයාට ලැබී ඇති බල තලවලට හා සමාන බලතල කම්කරු කොමසාරිස්වරයාට ලබා දෙනු පිණිස සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ 37 සහ 38 ඡේදවලට නිසි සංශෝධන ඉදිරිපත් කිරීමට ද මා යෝජනා කරනවා. අරමුදලට අයවිය යුතු හිඟ මුදල් අය කිරීමේ දී ඒ සඳහා අය කරන අති බද්ද වැඩිවන අන්දමින් සකස් කිරීමට මා ක්‍රියා කරනවා. දැනට මේ අති බද්ද පවතින්නේ එක ප්‍රමාණයෙනුයි. අළුත් වැඩ පිළිවෙළ අනුව, අති බද්ද අය කරනු ලබන්නේ පහත දැක්වෙන අන්දමටයි.

මාසයක පමණක් නම් සියයට 10 ක අති බද්දක් ද, හිඟය මාස 2 ක් හෝ 3 ක් නම් සියයට 15 ක අති බද්දක් ද, හිඟය මාස 3 ක් හෝ 6 ක් අතර නම් සියයට 20 ක් ද, හිඟය මාස 6 කට වැඩි නම් සියයට 25 ක් ද අය කරනු ලබනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා ස්වාමි පක්ෂය සේවකයින්ට ගෙවිය යුතු දීමනා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ තැන්පත් නො කිරීම, සෑහෙන අන්දමකින් අඩු කිරීමට බලපෑමක් වනු ඇත.

පොළී පරිමාවන්

කථානායකතුමනි, මා කලින් සඳහන් කළ බදු ගැනීම් සඳහා ඇති කරන යෝජනා ක්‍රමය ගම්බද පළාත්වල වසන විශාල ජනතා කණ්ඩායම කෙරේ බලපාන්නේ නෑ. එබැවින් ඒ කණ්ඩායම්වල ඉතුරු කිරීම් ලබා ගැනීමේ වෙනත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා. ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව පිහිටුවීම වහාම කළ හැකි දෙයක් නොවේ. ඒ බැංකුව පිහිටුවන්නට ඇති තාවකාලික ක්‍රියා මාර්ගයක් වශයෙන් තැපැල් කන්තෝරු සේවිංස් බැංකුවේ තැන්පත් කරන මුදල්වලට ගෙවන පොලිය දෙගුණ කිරීමට මා කටයුතු කරනවා. දැනට තැපැල් කන්තෝරු සේවිංස් බැංකුවෙන් ගෙවනු ලබන පොලිය සියයට 3.6 ක් වන අතර, එය ඉදිරියට සියයට 7.2 ක් වෙයි. පුද්ගලික ගිණුම්වලට අය විය යුතු පොලී ප්‍රමාණය තීරණය කිරීමේ විශාල වැඩ කටයුතු රැසක් තිබෙන බැවින්, මේ අළුත් පොලී පරිමාණය ක්‍රියාත්මක වන්නේ තැපැල් කන්තෝරු සේවිංස් බැංකුවේ අය වර්ෂය ආරම්භ වන 1971 ජනවාරි මස 1 වැනි දා සිටයි. පොලී වැඩි කිරීමේ මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරනු සඳහා තැපැල් කන්තෝරු සේවිංස් බැංකු පනතේ 7 වැනි වගන්තිය යටතේ නිවේදනයක් ළඟදීම නිකුත් කරනවා ඇති. අවුරුදු 5 සිට 7 දක්වා සම්පූර්ණ වූ ආණ්ඩුවේ සුරකුම් පත් සඳහා ගෙවන පොලිය සියයට 6 සිට සියයට 9 දක්වා වැඩි කරනවා. ඉතිරි කිරීම තැන්පත් කළ විට ගෙවන පොලී ප්‍රමාණය අවුරුදු 5 සිට 7 දක්වා සුරකුම් පොලී ප්‍රමාණය ද වැඩි වන විට අප ආර්ථිකයේ ගෙවන වෙන පොලී ප්‍රමාණයන් ද වැඩි වේ යයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මෝටර් රිය බලපත්‍ර බදු

කථානායකතුමනි, දැනට මෝටර් රථ කොමසාරිස්වරයාගේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අය කරන ගාස්තු රජය මගින් සපයන සේවාවන් හා සමාන කර බලන කල ඉතා සුළු බව මගේ අදහසයි. ඒ අනුව පහත සඳහන් ගාස්තු සංශෝධනය කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

(i) මෝටර් කාර්, ලොරි හා වෑන් රිය අයිතිය මාරු කිරීම සඳහා අය කරන ගාස්තුව.

(ii) මෝටර් රියැදුරු බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමේ ගාස්තුව.

(iii) මෝටර් රියැදුරු බලපත්‍ර දීර්ඝ කරනු සඳහා අය කරන ගාස්තුව.

(iv) මෝටර් වාහන සඳහා අය කරන වාර්ෂික ගාස්තුව.

මේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරනු සඳහා අවශ්‍ය රෙගුලාසි ඒ ඒ පාලනාංශයන් මගින් ළඟදීම නිකුත් කෙරෙයි.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிரிவர்தன —தொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena —Minister of Labour)

By what amount ?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டபிள்யு. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

By how much ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු කේ. බී. රත්නායක (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ඇමති)
(கௌரவ கே. பி. ரத்நாயக்க—பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுக்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. K. B. Ratnayake—Minister of Parliamentary Affairs & Sports)

What about tractors and bulldozers ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

This will come before you, and I shall leave it to you to decide.

තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ගාස්තු සංශෝධන :

කථානායකතුමනි, සමහර තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ගාස්තු වරින් වර පදනමක් නොමැතිව වෙනස් කරනු ලැබුවා. ඒ එසේ වුවත් තැපැල් හා විදුලි සංදේශ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුළු වියදම් සහ ආදායම් තත්ත්වය අනුව අය කරන ගාස්තුව ගැන සලකා බලා නැහැ. 1970-71 වර්ෂයේ දී තැපැල් හා විදුලි සංදේශ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා යන වියදම රුපියල් 7 කෝටියක් වන අතර රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවලින් ලැබෙන ආදායමද ඇතුළුව දෙපාර්තමේන්තුව ලබන මුළු ආදායම රුපියල් කෝටි 5 යයි ගණන් බලා තිබෙනවා. ඒ අනුව සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා කරන වියදමත්, දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවාවන් සඳහා ඇස්තමේන්තු කර ඇති කාසි ආදායමත් අතර හිඟය රුපියල් 2 කෝටියයි. ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලට සලසන සේවාවන් සඳහා ලැබිය යුතු යයි ගණන් ගෙන ඇති ආදායම අඩු කළොත් මේ කෝටි දෙකේ හිඟය තවත් 1 කෝටි 40 ලක්ෂයකින් වැඩි වෙනවා.

ගරු විදුලි සංදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා විසින් පත් කරන ලද නිල කමිටුවක්, තැපැල් ගාස්තු සංශෝධනයක් ඇති කළ යුතු යයි පරීක්ෂා කර බලා වාර්තා කර තිබේ. මේ වාර්තාව සකස් කිරීමේ දී මීට පෙර තැපැල් ගාස්තු සංශෝධනය කිරීමෙන් පසුව, දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පවත්වාගෙන යන සේවාවන් සඳහා කරන වියදම වැඩිවීමට හේතු වූ නානා කරුණු ගැන සලකා බලා තිබෙනවා. ඒ වාර්තාව සලකා බැලීමෙන් පසු, ගරු තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ඇමති තුමාගේ අනුමැතියද ඇතිව, රජයේ සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා කරන වියදමත්, ඇස්තමේන්තු කර ඇති ආදායමත් අතර ඇති හිඟය හැකිතාක් දුරට අඩු කරනු සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීමට මා බලා පොරොත්තු වෙනවා.

තැපැල් හා විදුලි සංදේශ ගාස්තු සංශෝධනය කිරීමේ දී දේශීය තැපැල් ගාස්තු හා තැපැල් පත් ගාස්තු වෙනස් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එහෙත් පත්‍ර, පාර්සල්, ලියාපදිංචි කිරීම, රක්ෂණ හා ශීඝ්‍රගාමී ලිපි සඳහා අය කරන දේශීය ගාස්තු වැඩි කිරීමට මා අදහස් කරනවා. විදේශීය ලිපි, දේශීය විදුලි පණිවුඩ, දේශීය හා විදේශීය ටෙලිෆෝන් ගාස්තු හා බදු වැඩි කිරීමටද මා ක්‍රියා කරනවා. මේ ගාස්තු වැඩි කිරීමේ සලකුණක් වශයෙන් ලෝක තැපැල් සංගමය මගින් අනුමත කර ඇති ගාස්තු පරිමාණයන් ඇතුළත මේ සංශෝධනයන් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන බව සඳහන් කරනවා. දේශීය විදුලි පණිවුඩයක ඇතුළත් වචන 10 ට, දැනට පවතින අන්දමටම ශත 75 ක් අය කරන අතර, ඊට වැඩිවන සෑම වචනයකටම දැනට පවත්නා ගාස්තුව වන ශත 5 වෙනුවට ශත 10 ක් අය කිරීමට මා යෝජනා කරනවා. කොළඹත්, පිට පළාත්වලත් ප්‍රදේශයේ සීමාවන් තුළ ගන්නා සාමාන්‍ය ටෙලිෆෝන් පණිවුඩයකට අය කරන මුදල ශත 5 කින් ද වැඩි කරන අතර, බාහිර පණිවුඩ ඇමතීම් සඳහා ගාස්තු අය කිරීමේ පියවර දහ හතර පහ දක්වා අඩු කිරීමටත්, රාත්‍රියේ කරන බාහිර ඇමතීම් සඳහා අය කරන විශේෂ ගාස්තුව රෑ 9 යේ සිට උදේ 6 දක්වා කාලයට සීමා කිරීමටත් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1961 සංශෝධන කරන ලද පසුගිය අවුරුද්දේ කළ සංශෝධනයට යටත් නො වූ කොළඹ ව්‍යාපාරික ටෙලිෆෝන් සඳහා අය කරන ගාස්තුව අවුරුද්දකට රුපියල් 100 කින් වැඩි කරනවා ඇති. ඒ අතරම පුද්ගලික ටෙලිෆෝන් සඳහා අය කරන වාර්ෂික ගාස්තුව ද රුපියල් 50 කින් වැඩි කරනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආණ්ඩුවේ සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් ලැබෙන ආදායම

1957 දී භාපුරා කියා සංස්ථාවන් පිහිටුවීමෙන් පසුව, ගත වූ පසුගිය කාලය තුළදී ආණ්ඩුවේ සංයුක්ත මණ්ඩලවල හා නීති ගත සංස්ථාවල සංඛ්‍යාවන් ඒවායේ වැඩ කටයුතුත් ඉතා විශාල අන්දමින් වැඩිවී තිබෙනවා. 1968-69 මුදල් වර්ෂය සඳහා පළකර ඇති ආණ්ඩුවේ ගිණුම් වාර්තා අනුව රුපියල් 231 කෝටි 80 ලක්ෂයක් වන මුදලක් ආණ්ඩුව මගින් ආධාර වශයෙන් හෝ ණයට, එසේත් නැතිනම් ආධාර භාණ්ඩය වශයෙන් දුන් සංයුක්ත මණ්ඩල සංස්ථා හා බද්ධ හිමිකම් ඇති සමාගම්වල ගණන 50කට අඩු නොවේ. ඒ මුදලින් රුපියල් 87 කෝටි 10 ලක්ෂයක් යොදවා ඇත්තේ ගංගා නිම්න සංවර්ධන මණ්ඩලයටයි. තවත් රුපියල් 17 කෝටි 50 ලක්ෂයක් ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයටත්, රුපියල් 5 කෝටි 30 ලක්ෂයක් වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයටත්, රුපියල් 3 කෝටි 50 ලක්ෂයක් රජයේ වැවිලි සංස්ථාවටත්, රුපියල් 8 කෝටි 60 ලක්ෂයක් ධීවර සංස්ථාවටත් දී ඇති අතර, කාර්මික සංයුක්ත මණ්ඩල 21 සඳහා රුපියල් කෝටි 100 කට තරමක් වැඩි මුදලක් යොදවා තිබේ. ගංගා නිම්න සංවර්ධන මණ්ඩලය වැනි සංවර්ධන ආයතනවලට දී ඇති මුදලෙන් ප්‍රතිලාභයක් බලාපොරොත්තු වීම සාධාරණ නොවන නමුත්, කාර්මික හා වෙළඳ සංයුක්ත මණ්ඩවලට හා සංස්ථාවලින් ලැබී ඇති ප්‍රතිලාභය බලාපොරොත්තු කඩ කිරීමක් ඇතිවන තරම් අඩුය. මේ තත්ත්වය ඇතිවීමට හේතු ගණනාවක්ම වෙයි. ඉන් වැදගත්ම හේතුව මෙතෙක් ඒ ආයතන පාලනයේ ව්‍යාපාර මුහුණුවරක් නොවීමයි.

මෙරට ආර්ථිකය සංවර්ධනය කිරීමෙහි ලා කළයුතු දෑ ගැන වඩ වඩා විගකීමක් රජයේ අංශයට සමගි පෙරමුණේ ආණ්ඩුව මගින් භාරදී ඇත. ප්‍රාග්ධන එකතුව සඳහා වඩ වඩාත් ආර්ථික ශක්තීන් රජයේ අංශයට භාර දෙනු ලැබේ. එබැවින් ඉහතින් සඳහන් වූ කණගාටුදායක තත්ත්වය තවදුරටත් ඉවසිය නොහැකිය. මෙරට මහ ජනතාව ඉමහත් පරිත්‍යාගයක් කර රජය විසින් ආයෝජනය කරන ධනය සපයා දී ඇත. ඒ ආයෝජිත ධනය වෙනුවෙන් සෑහෙන ආදායමක් රජයට ලබාගැනීම පිණිස මේ නීති ගත සංස්ථා සහ මණ්ඩල කාර්යක්ෂම ලෙස පාලනය කිරීම පැහැර හැරිය නොහැකි වගකීමක් වශයෙන් භාර ගත යුතුමය. මේ පිළිවෙළට නිසි ආදායමක් ලැබෙන්නේ නම් එය ද උපයෝගී කර ගෙන ආණ්ඩුවේ මුදල් ශක්තියෙන් වඩාත් කොටසක් ආයෝජනය කිරීමට ඉඩ ලැබීම නියතය. ආයෝජනය කිරීමේ මුදල් ප්‍රමාණය මෙනයින් වැඩි වන විට අප ආර්ථික වර්ධනයේ ස්වයංපෝෂණය ළඟා වෙයි. රජයේ සංස්ථාවල ලාභ දැන් පාවිච්චි කරනුයේ මෙසේය:

සාමාන්‍ය හෝ විශේෂ සංචිත අරමුදල් වශයෙන් තැන්පත් කරන කොටස් කෙබඳු දැයි තීරණය කරන්නේ සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයයි. ඒ අරමුදල්වලට යා යුතු කොටස් වෙන් කිරීමෙන් පසුව යමක් ඉතුරු වෙන්නේ නම් එයින් කෙබඳු කොටසක් රජයේ ඒකාබද්ධ අරමුදලට ගෙවන්නේ දැයි තීරණය කිරීමේ සිරිතක් ඇත. රජයේ ව්‍යාපාරයන් පිළිබඳව තිබිය යුතු මධ්‍යම පාලනය අනුව හෝ රජයේ සාමාන්‍ය ආදායම් දියුණු කිරීම අනුව හෝ සැළකුවත් මේ සිරිත නිසැකවම අසතුටුදායකය. එහෙයින් දේපල ක්ෂයවීම සහ බදු වෙනුවෙන් ගෙවිය යුතු කොටස අඩු කිරීමෙන් පසුව මේ සංස්ථාවල ඉතිරිවන ශුද්ධ වාර්ෂික ලාභය මේ පිළිවෙළට ප්‍රමුඛත්වය අනුව යෙදීම සඳහා මුදල් කෙටුම්පත් පනත මගින් නීති සෑදීමට බලාපොරොත්තු වෙමි:

(1) ඒ කටයුත්ත භාර වූ ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුව මුදල් ඇමතිතුමා නියම කරන යම් මුදල් ප්‍රමාණයක් ඒකාබද්ධ අරමුදලට ගෙවීම.

(2) ඒ කටයුත්ත භාර වූ ඇමතිතුමාගේ අනුමැතිය ඇතිව අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය තීරණය කරන පරිදි ආයතනයේ සේවකයන්ට බෝනස් මුදලක් ගෙවීමට සහ වෙනත් අරමුණු සඳහා යෙදීම.

(3) ආයතනයේ සාමාන්‍ය සංචිත අරමුදලට වාර්ෂික ලාභයෙන් ඉතිරිවන කොටස බැර කිරීම.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

මාගේ මිත්‍ර ඇමතිවරුන්ගේ සහාය ඇතිව අභිනව වර්ෂය වෙනුවෙන් මා තීරණය කර ඇත්තේ, ආණ්ඩුවේ මුදල් ආයෝජනය කර ඇති මණ්ඩල සහ සංස්ථාවලින් රජයේ ඒකාබද්ධ අරමුදලට ගෙවීමට උත්සාහ කළ යුතු මුදල් ප්‍රමාණය කෝටි 6 කට අඩු නොවිය යුතු බවය. බදු වෙන් කිරීමෙන් පසුව ඒ ඒ ආයතනයන්ගෙන් ආණ්ඩුවේ ආදායම වශයෙන් ඒකාබද්ධ අරමුදලට ලබාගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙන ඒ ඒ ආයතනවල අතිරේක ලාභ ප්‍රමාණයන් මෙසේය :

සංස්ථා	ගණන රු. (දශ ලක්ෂ වශයෙන්)
ස. තො. ස.	15
රක්ෂණ සංස්ථාව	5
විදුලි මණ්ඩලය	5
ජාතික පේසකර්ම සංස්ථාව	2
සිමෙන්ති සංස්ථාව	10
ඛනිජ තෙල් සංස්ථාව	10
පිහන් සංස්ථාව	3
ලුණු සංස්ථාව	.5
තුනී ලෑලි සංස්ථාව	.3
වානේ සංස්ථාව	1
නැගෙනහිර කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලය	2
ටයර් සංස්ථාව	2
ඛනිජ වැලි සහ පරන්තන් රසායන සංස්ථාව ...	.3
ශ්‍රී ලංකා සීනි සංස්ථාව	1
පොහොර සංස්ථාව	.5
බැංකු සහ බදු ගිවිකම් සහිත කොම්පැණි	0.75
එකතුව දළ වශයෙන් ...	60

මෙයින් රුපියල් 1 කෝටි 50 ලක්ෂයක් 1970-71 අය ශීර්ෂය සකස් කිරීමේදී ගණන් ගෙන ඇත. ඒ අනුව අයවැය පරතරය පියවනු සඳහා තව රුපියල් 4 කෝටි 50 ලක්ෂයක ඉතුරුවක් තිබේ. මේ මුදල් භාණ්ඩාගාරයට කාසිවලින් ගෙවීමට සංයුක්ත මණ්ඩලවලට සිදු වේ. මුදල් ගෙවීම් කොටස් 4ක් වශයෙන් එනම්, මුල් කොටස 1970 දෙසැම්බර් අගදීද, දෙවන කොටස 1971 මාර්තු අගදීද, තෙවැන්න 1971 ජුනි අගදීද, 4 වැන්න 1971 සැප්තැම්බර් අගදීද ගෙවන්නට සිදුවේ.

වරාය ගාස්තු සංශෝධන

1968 රුපියල බාල්දු කළ වේලේ වරාය ගාස්තු සංශෝධනය නොකිරීමේ ප්‍රතිඵල යක් වශයෙන් විදේශ විනිමය පාඩු විඳීමට අපට සිදු වේ. එබැවින් වරාය ගාස්තු සියයට 25කට කිට්ටු ප්‍රමාණයකින් වැඩි කර එයින් උපයනු ලබන විදේශ විනිමය රුපියල බාල්දු කරන්නට පෙර පැවති තත්ත්වයට ගෙන ඒමට යෝජනා කර තිබේ. ඒ අතරම වරාය මගින් සපයනු ලබන අනෙකුත් සේවාවන් සඳහා වඩාත් තත්වාකාර ගාස්තු ඇති කර ඒ සේවාවන් පිළිබඳ කටයුතු සතුටුදායක කිරීමට ක්‍රියා කරනු ඇත. පළල් වශයෙන් සඳහන් කරන කල මේ ගාස්තු සංශෝධනයට, ඇතුළු වීමේ ගාස්තු, නියමිත කාලයට වඩා ගත කිරීමේ ගාස්තු, නියමු ගාස්තු, බර ප්‍රමාණය අනුව වැය කරන ගාස්තු, ජැටිය ටම නැව් ගෙන ඒම සඳහා අය කරන ගාස්තු, ටග් ගාස්තු හා නැංගුරම් ගාස්තුද ඇතුළත් වනු ඇත. අළුත් ගාස්තු පිළිබඳ විස්තර ළඟදීම පළ කරන ගැසට් නිවේදනයක් මගින් හෙළි කරනු ලැබේ.

බැංකු හර බද්ද

කථානායකතුමනි, 1957-58 මුදල් වර්ෂයෙහි ආරම්භ කර 1957 (අංක 42 දරන) බැංකු හර බදු පනතෙන් ක්‍රියාත්මක වූ බැංකු හර බද්ද 1965 දී ඉවත් කරනු ලැබුවා. ඒ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බද්ද යළි පැනවීමට මා ක්‍රියා කරන අතර එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය නීති රීති දැනටමත් පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්මත කර තිබෙනවා. 1965 මේ බද්ද ඉවත් කිරීමෙන් පසු පාවිච්චි කරන ලද චැක් පත්වල ප්‍රමාණය කිසි වෙනසක් වෙලා නැහැ. චැක් පත් පාවිච්චි කිරීමේ පුරුද්දට මේ බද්ද පැනවීමෙන් හානිදායක බලපෑමක් වනු ඇතැයි බිය වීමට කිසිම හේතුවක් නැහැ. ඔබ දැනටමත් දන්නා පරිදි මේ පනතේ වගන්ති අනුව පවත්වාගෙන යන සෑම ජංගම ගිණුමකින්ම ලිත් මාසයකදී ආපසු ගන්නා මුළු මුදල් ප්‍රමාණය අනුව මේ බද්ද ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. විශේෂ වර්ගවලට අයත් භර කිරීම් කීපයක් මේ බද්දට යට නොකිරීමට පනතෙහි පිළිවෙළක් යොදා ඇත.

ප්‍රවාහණ සේවය

ලංකා දුම්රිය සේවාව ගැන මා විශේෂ සැලකිල්ලක් යෙදෙව්වා. මේ ආයතනය බදු ගෙවන්නා වෙත පැටවී ඇති ඉවසිය නොහැකි බරක් බවට පත්ව තිබෙනවා. ලංකා දුම්රිය සේවය සඳහා වත්මන් අවුරුද්දේ වැය කළ මුදල ආදායමට වඩා රුපියල් 4 කෝටියක් පමණ වේ. මේ තත්වය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යාමට ඉඩ දිය යුතුයයි මා හිතන්නේ නැහැ. ලංකා දුම්රිය සේවයේ මෙන්ම ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේද සංවිධානය හා පාලනය, ධාවන රථාවලි හා ක්‍රියා මාර්ගයද සම්බන්ධයෙන් විශාල වෙනස්කම් කිරීමට මගේ මිත්‍ර ප්‍රවාහණ ඇමතිවරයා අපේක්ෂා කරනවා. එය කිරීමේදී සේවක ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කරගෙන ඇති සේවක උපදේශක කමිටු මගින් ඒ ආයතනවල කටයුතුවලට සේවක සහනද ලබා ගන්නවා ඇත. මේ දියුණු පියවරවල් නිසා ඒ ආයතන දෙකම මුදල් අතින් ස්වයංපෝෂිත ආයතන බවට පත් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරන්නට පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම ලංගම බස් සේවාව සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් නොවූ විරූ දියුණු වීම් ඇති වේ. පුළුල් ප්‍රතිඵල ඇති ඔහුගේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කලින් තිබුණු ණය ගැතිකම්ද භාරගෙන තිබුණු වාර්ෂික ආපසු ගෙවීම්ද කැබිනට් මණ්ඩලයේ අවසර ඇතිව අහෝසි කිරීමට ම විසින් යෝජනා කර තිබේ. ඒ යෝජනාව දුම්රිය සේවාව සම්බන්ධවයි.

රාජ්‍ය ආදායම සඳහා මුදල් ගෙවන සංයුක්ත මණ්ඩල ලැයිස්තුවට දුම්රිය සේවාව, ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය මා ඇතුළත් කළේ නෑ. ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කර රාජ්‍ය ආදායමට මේ ආයතන දෙකෙන් ද ආදායම් ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මුද්දර පනතේ සංශෝධන

නියමිත දිනයක දී මුද්දර ගාස්තු හා දඩ මුදල් ගෙවන මෙන් යම් පුද්ගලයෙකුට නිත්‍යානුකූල දැන්වීම් යැවීමේ ඉඩකඩ මුද්දර පනතේ නෑ. එසේම අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට හා ඒවා ගැන තීරණ ගැනීමට ද පනතින් ඉඩකඩ සලසා නෑ. ඊට අතිරේක වශයෙන් මුද්දර ගාස්තු ලබා ගැනීමට ඇති එකම මඟ මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේ නඩුවක් පැවරීමෙන් පමණයි. යම් පුද්ගලයෙකුගෙන් මුද්දර ගාස්තු ලබා ගැනීමට පවරන නඩුවක් නිශ්ප්‍රභා වුනොත් දැනට තිබෙන අනපනත් අනුව ඊට සම්බන්ධ අනිකුත් අයගෙන් මුද්දර ගාස්තු ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීමේ ඉඩකඩ නැති බැව් අත් දැකීමෙන් ඔප්පු වී තිබෙනවා. ඒ කරුණු අනුව පහත සඳහන් අවස්ථා ලැබෙන සේ මුද්දර පනත සංශෝධනය කිරීමට මා ක්‍රියා කරනවා.

(i) නියමිත දිනයේදී ගාස්තු ගෙවන සේ නිත්‍යානුකූල දැන්වීම් නිකුත් කිරීම ;

(ii) දේශීය ආදායම් බදු පනතේ හා මුදල් කටයුතු පිළිබඳ පනතේ ඇති පරිදි එවැනි දැන්වීම් වලට විරුද්ධව අභියාචන ඉදිරිපත් කිරීම හා ඒවා විමසා බලා තීරණය ගැනීම;

(iii) දේශීය ආදායම් බදු පනතේ ඉඩකඩ සලසා ඇති පරිද්දෙන්ම මුද්දර ගාස්තු ලබා ගැනීමට ද ඉඩකඩ සලසා දීම ;

(iv) යම් සිද්ධියකට සම්බන්ධවන ඕනෑම කෙනෙකුගේ මුද්දර ගාස්තු ලබා ගැනීමේ අවසරය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

විනිමයේ දුටුවන බිලක් වෙනුවෙන් මුද්දර ගාස්තුව ශත 6 සිට ශත 15 ට ද, භාවිතීය බිල් වෙනුවෙන් ගෙවිය යුතු මුද්දර ගාස්තුව රු. 1000 හෝ ඉන් කොටසක් වෙනුවෙන් ශත 50 සිට රු. 1.00 දක්වා වැඩි කිරීමට කැමැත්තෙමි. මේ ප්‍රමාණයන් අවුරුදු 25 ක් තිස්සේ වෙනස් කර නැත. මගේ යෝජිත වෙනස් කිරීම නිසා ඒකාබද්ධ අරමුදලට වැඩිපුර ආදායමක් ලැබෙනවා පමණක් නොව විදේශ විනිමයේ ආදායමක් ද ලැබෙනු ඇත.

තාවකාලික වාස බද්ද

පසුගිය ආණ්ඩුව මගින් අවලංගු කරන ලද 1961 අංක 36 දරණ තාවකාලික වාස බදු පනතේ කොන්දේසි යළි පැනවීමට ක්‍රියුතු කරනු ඇත. මේ බද්ද පැනවීමේ හේතූන් දෙකක් ඇත. ලංකාවේ වාසිදායක අන්දමේ රක්ෂාවල යෙදී සිටින හා ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යන විදේශිකයින් ඔවුන් ලබන සහල් සහනාධාරය, දරුවන්ට ලැබෙන නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් වෛද්‍ය පහසුකම් ආදී සුබසාධන කටයුතු සඳහා බද්දක් ගෙවීමේ අවශ්‍යතාවයක් තිබේ. දෙවැන්න තාවකාලික වාස බලපත් හිමියන්ට සිය කැමැත්තෙන්ම ලංකාව හැර යාමට තුඩුදෙන තත්ත්වියක් ඇති කිරීමයි. ඊට අතිරේක වශයෙන් අය පක්ෂය ගෙන බලන කල එයින් ද වාසියක් සිදු වේ. එසේ වුවත් ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම (ක්‍රියාත්මක කිරීමේ) පනත අනුව වාස බලපත් නිකුත් කරන ලද 1964 ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුමට යටත්වන අය අතුලු යම් යම් කොටස් මේ බද්දෙන් නිදහස් කිරීමට අවශ්‍ය වගන්ති ඇතුලත් කරනු ඇත. මේ පනත යටතේ තාවකාලික වාස බලපත්‍ර ලබා සිටින අයගෙන් වර්ෂයකට අයකරන බද්ද රුපියල් 500 කි.

මේ කටයුතු සඳහා පනතක් ළඟදීම ඔබ ඉදිරියට පත්කරනු ඇත.

රාජ්‍ය අංශය සඳහා ඒකීය ගණක කාල සීමාවක්

කථානායකතුමනි, දැනට රාජ්‍ය අංශයේ සංයුක්ත මණ්ඩලවල හා රාජ්‍ය සංසථාවල නා නා අන්දමේ ගිණුම් වර්ෂ භාවිතා වේ. රජයේ මුදල් වර්ෂය සැප්තැම්බර් 30 වෙනිදායින් අවසන් වන අතර විදේශ විනිමය අයවැය බලපවත්වන්නේ ලිත් අවුරුද්ද අනුව ය. මේ අන්දමින් වෙනස් ගිණුම් කාල සීමාවන් පවත්වාගෙන යයි. මේ නිසා එක් අතකින් ප්‍රතිඵල සමකර බැලීම දුෂ්කර වන අතර විවිධ අවශ්‍යතාවයන්ට ගැලපෙන පරිදි සංසථාවන් බෙදාවෙන් කිරීමේදී ප්‍රශ්න මතුවේ. එයින් අනවශ්‍ය ලියකියවිලි වැඩ ද, වැරදීම් ද, අසමානතාවයන් ද ඇතිවේ.

එබැවින් මුලු රාජ්‍ය අංශයේ මුදල් වර්ෂය අනාගතයේ දී ලිත් වර්ෂය අනුව ගණන් ගැනීමට ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබේ. ආණ්ඩුවේ හා සංයුක්ත මණ්ඩලවලත්, නීතිගත සංසථාවලත් ගිණුම් ක්‍රමය සකස් කර ගැනීමට හැකිවන පරිදි මේ වෙනස 1972 ජනවාරි 1 වෙනිදා සිට ක්‍රියාත්මක කිරීමට තීරණය කර තිබේ.

ඒ අතරතුර කාලයේ දී යම්කිසි සංයුක්ත මණ්ඩලයක හෝ නීතිගත සංසථාවක මුදල් වර්ෂය සැප්තැම්බර් 30 වෙනිදාට පෙර අවසන් වන්නේ නම් ඒ ආයතන එදා සිට 1971 දෙසැම්බර් 31 දා දක්වා කාලය වෙනුවෙන් ගිණුම් සැසඳුම් සකස් කරනු ඇත. යම්කිසි සංයුක්ත මණ්ඩලයක හෝ නීතිගත සංසථාවක මුදල් වර්ෂය සැප්තැම්බර් 30 වෙනිදා හෝ ඊට පසු දිනක අවසාන වන්නේ නම් එදා සිට 1971 දෙසැම්බර් 31 දා දක්වා වන කාලය සඳහා ගිණුම් සැසඳුම් පිළියෙල කිරීම අවශ්‍ය නොවේ. එහෙත් ඒ කාලය සඳහා ඇති ගිණුම් ද 1972 ලිත් වර්ෂය සමග ඉදිරිපත් කළ යුතුය.

මේ වෙනස්කම් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන්නේ ළඟදීම මා ඉදිරිපත් කරන 1970-71 වර්ෂයේ මුදල් පනත මගිනි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සාරාංශය :

කථානායකතුමනි, මගේ කථාව අවසාන කරන්නට පෙර, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් ඔබතුමාගෙත් දැන ගැනීම සඳහා මා ඔබට ඉදිරිපත් කළ අය වැය යෝජනා බලපාන අන්දම ගැන කෙටි විස්තරයක් ඉදිරිපත් කරන්නම් :

ලොකු මුදල් නෝට්ටු අවලංගු කිරීම නිසා එකතු වන මුදල ...	රුපියල් 10 කෝටියයි
ව්‍යාපාරික පිරිවැටුම් බද්දෙන්	රුපියල් 2 කෝටි 90 ලක්ෂයයි
සිගරට්, බීර, බෝතල් රා සඳහා වන බද්දෙන්	රුපියල් 3 කෝටි 50 ලක්ෂයයි
ආනයන තීරුබදු ක්‍රමයේ විෂමතාවන් තුරන් කිරීමෙන්	රුපියල් 6 කෝටියයි
මූල්‍ය ධන අයකිරීම්වලින්	රුපියල් 50 ලක්ෂයයි
මෝටර් වාහන ලියාපදිංචි කිරීමේ ගාස්තුවලින්	රුපියල් 70 ලක්ෂයයි
බැංකු හර බද්දෙන්	රුපියල් 2 කෝටියයි
තාවකාලික වාස බලපත්‍ර බද්දෙන්	රුපියල් 40 ලක්ෂයයි
තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ හා ටෙලිපෝන් ගාස්තු සංශෝධනය කිරීමෙන් ...	රුපියල් 1 කෝටි 50 ලක්ෂයයි
වරාය ගාස්තු වැඩි කිරීමෙන්	රුපියල් 70 ලක්ෂයයි
සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් කරන විශේෂ අය කිරීම් වලින්	රුපියල් 4 කෝටි 50 ලක්ෂයයි
මිනිරන් අපනයන තීරුබදු වැඩි කිරීමෙන්	රුපියල් 10 ලක්ෂයයි
...	රුපියල් 32 කෝටි 80 ලක්ෂයයි

කථානායකතුමනි, මේ ගණන සෑදීමේ දී මා යෝජනා කළ සහනයන් හා නිදහස් කිරීම් නිසා අඩුවන මුදල ඉතා අල්ප වන හෙයින් එය ගණන් ගන්නේ නැහැ. අය වැය ලේඛනයට පෙර තුබූ පරිමාණයන් අනුව ජංගම ගිණුමේ ඇති හිඟය රුපියල් 23 කෝටි 20 ලක්ෂය පිය වන්නේ ඉහත සඳහන් කළ අය යෝජනාවලින්. මේ අය යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරන්නේ මුදල් වර්ෂයෙන් හතරෙන් තුනක කාලයක් සඳහා පමණක් බැව් මා අමතක කළේ නැහැ. ඒ නිසා ඉහළ වටිනාකමකින් යුත් මුදල් නෝට්ටු අවලංගු කිරීමෙන් එකතුවන බදු මුදල හැරෙන්නට අනිකුත් බදු යෝජනා වලින් ලැබෙන ආදායමෙන් හතරෙන් එකක් නොලැබී යනු ඇතැයි මා බලා පොරොත්තු වෙනවා. මේ කරුණු අනුව, මුදල් වර්ෂයේ ඉතිරි කාලයේදී ඉහත සඳහන් යෝජනාවලින් ලැබෙන මුදල රුපියල් 27 කෝටි 10 ලක්ෂයයි. ජංගම ගිණුමේ හිඟය පියවීමෙන් පසු එයින් 3 කෝටි 90 ලක්ෂයක මුදලක් ඉතිරි වෙයි.

කථානායකතුමනි, අයවැය ලේඛනයේ මුළු හිඟය පියවීම සඳහා යොදවන බදු නොවන ආදායම් මාර්ග ගැන සාරාංශයක් මා දැන් ඉදිරිපත් කරනවා.

සේවක අර්ථසාධක පරිමාණයන් වැඩි කිරීමෙන් ඊට ඇතුළත් වන කොටස් පළල් කිරීමෙන් හා හිඟ මුදල් එකතු කිරීමෙන් රුපියල් 7 කෝටියයි.

සමාගම්වලින් අය කරන ගාස්තු සහ පුද්ගලයින්ගෙන් අය කරන අති බද්ද හේතුකොටගෙන රජයේ සුරැකුම්පත් වැඩි කිරීමෙන් ලැබෙන මුදල රුපියල් 10 කෝටි 50 ලක්ෂයයි.

පොලී අනුපාතික සංශෝධනය හේතු කොටගෙන රජයේ සුරැකුම්පත් වැඩි කිරීමෙන් රුපියල් 3 කෝටියයි.

මේ මුදල් වර්ෂයේ මුළු අයවැය හිඟය පුර වනු සඳහා වැඩි කරන ලද පරිමාණයන් නිසා එකතු කළ හැකි වන්නේ අවුරුදු බාගයක මුදලක් පමණකැයි මා අපේක්ෂා කරනවා. එබැවින් ඒ සඳහා රුපියල් 17 කෝටියක ශුද්ධ මුදලක් ඒ සඳහා යෙදවිය හැකි වෙනවා.

මේ කරුණු අනුව, මා කලින් සඳහන් කළ පරිදි, අයවැයට පෙර තිබුණු බදු අනුව ඇති වන රුපියල් 60 කෝටි 40 ලක්ෂයේ මුළු අයවැය හිඟය පහත දැක්වෙන අන්දමින් අඩු කරනවා ඇති.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

අයවැයට පෙර ඇති බදුවලින් ලැබෙන ආදායම අනුව මුළු අයවැය හිඟය රුපියල් 60 කෝටි 40 ලක්ෂයයි.

මුදල් වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇති අය යෝජනාවලින් ලැබෙන ආදායම රුපියල් 27 කෝටි 10 ලක්ෂයයි.

එවිට 33 කෝටි 30 ලක්ෂයක අයවැය හිඟයක් ඉතිරිවෙයි. එයින් බදු නොවන මුදල් සොයා ගැනීමේ ක්‍රමවලින් සොයා ගන්නා රුපියල් 17 කෝටිය අඩු කළ විට, රුපියල් 16 කෝටි 30 ලක්ෂයක අයවැය හිඟයක් ඉතිරිවෙයි.

කථානායකතුමනි, මුළු අයවැය හිඟය පියවනු පිණිස ප්‍රතිපාර්ශ්වීය අරමුදල් නිපදවීමෙන් රුපියල් 45 කෝටියක් ලැබෙන බව මා මගේ කථාවේදී කලින් සඳහන් කළා. මේ මුදල් වර්ෂය තුළදී පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යාධාර වශයෙන් රුපියල් 7 කෝටි 50 ලක්ෂයක මුදලක් සමාජවාදී රටවලින් ලබා ගැනීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ආධාර ආනයනයන් නිසා ඇතිවන රුපියල් අරමුදලත් ඇතුළු අයවැය හිඟය පියවීම සඳහා යොදවා ගන්නවා. එවිට ඉතිරි වන හිඟය රුපියල් 8 කෝටි 80 ලක්ෂයක් පමණයි. මේ හිඟය පියවීමට බැංකු අංශයට භාණ්ඩාගාර බිල්පත් නිකුත් කිරීමෙන් ඒ හිඟය පියවීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අප අර්ථ සංරක්ෂණයේ සියළුම අංශයන්හි මූල්‍ය තත්වය ස්ථාපිත කිරීමට සහ විදේශ විනිමය ස්ථාපිත කිරීමට ද මේ අය වැය හිඟය එයට ගැලපෙන ප්‍රමාණයකට සීමා කළ යුතුය. මේ රුපියල් 8 කෝටි 80 ලක්ෂයේ හිඟ අංකය එයට හාත්පසින්ම ගැලපෙන බව මම තරයේම විශ්වාස කරමි.

ඇත්ත වශයෙන්ම මෙහි හිඟයක් ඇති නොවේයයි කියා මා කල්පනා කරනවා. මගේ හැඟීමේ හැටියට, සඟවාගෙන තිබෙන මුදල්වලින් රුපියල් දශ කෝටියකට වඩා ලබා ගැනීමට ඉඩ තිබෙනවා. අප ළඟ තිබෙන ගණන් හිලව්වල හැටියට, පාවිච්චි නොකර හංගා තිබෙන මුදල 40 කෝටියක් පමණ බව සාමාන්‍ය වශයෙන් කියන්නට පුළුවනි. එයින් බදු වශයෙන් 10 කෝටියකට වඩා ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ ඇරත්, මැණික් සංස්ථාවෙන් ලැබෙන ආදායම මීට අඩංගු කර නැ. එය, ලබන අවුරුද්දේ සංස්ථාව පිහිටුවූවායින් පසු ලැබෙන්නට තිබෙන ආදායමක් නිසා මා එය මීට ඇතුළත් කර නැ. ඒ එක් පැත්තක්. අනික් අතින්, මේ අය වැය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ මාස 9 කට පමණයි. ඒ නිසා බාගවෙලාවට මේ අඩු වියදම සියයට 15 කට වඩා වන්නට පුළුවනි. මේ කරුණු දෙක තුන සලකා බලන විට, මේ අය වැය හිඟය කිසිම පරතරයක් නැතිව පියවන්නට පුළුවන් වේ යයි මා හිතනවා.

මගේ අය වැය කතාව අවසාන කරන්නට පෙර සඳහන් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. මා හෙට, වෙළෙඳ ව්‍යාපාර අත් කර ගැනීමේ කෙටුම්පත් පණතක් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එය, එකඟ වීමෙන් හෝ අනිවාර්යයෙන් රජය සඳහා යම් වෙළෙඳ ව්‍යාපාරයන් අත් කර ගන්නට හැකි කරවීම පිණිස ද එම ව්‍යාපාරයේ කාර්යයන් සඳහා අවශ්‍ය යම් දේපලක් බල කර ලබා ගැනීම හෝ අනිවාර්යයෙන් අත් කර ගැනීම පිණිස ද එයට සම්බන්ධ හෝ ආනුෂංගික විධිවිධාන සැලැස්වීමේ පණතක්.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් මා ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ අය වැය කථාවේ අවසාන යයි.

අවසානය

මෙපමණ දිගු වේලාවක් මගේ කථාවට සවන් දෙන්නට සිදුවීමෙන් යම් කරදරයක් මගේ මිත්‍ර මන්ත්‍රීවරුන්ට ඇතිවී නම් මා ඒ ගැන සමාව ඉල්ලනවා. මගේ කථාව දිගු එකක් බැව් මා දැන සිටියා. පවත්නා තත්ත්වය නියම වශයෙන් පැහැදිලි කිරීම අඩු කරනවාට වඩා සම්පූර්ණ විස්තරයක් ඉදිරිපත් කිරීම වඩා සුදුසු යයි මා අදහස් කළ බව මෙහිලා සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

කථානායකතුමනි, මගේ කටයුත්ත සාර්ථක කර ගැනීමෙහිලා වෙහෙස නොබලා මට සහාය වූ සෑම කෙනකුටම, මගේ ස්තුතිය පුදකළ යුතුය. පහළම පෙත්තේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සිටින කාර්යාල කාර්ය සහායකගේ සිට ඉහළම පෙත්තේ වන ස්ථිර ලේකම් දක්වාත් වන ඔවුන් මට සහාය නොදුන්නා නම් මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීමට නොහැකි වන්නට ඉඩ තිබුන බව මා පවසන්නේ ඒ හැම කෙනෙකුටම මගේ හදපත්ලෙන් පැන නැගෙන අවංක ස්තූතිය පුද කරමින්.

රටේ මුදල් හා ආර්ථිකත්වයේ යථා ස්වභාවය මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ තැබීමට මා උත්සාහ ගත්තා. අපට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන අමාරුකම් සැඟවීමට හෝ අඩුකර පෙන්වීමට මා උත්සාහ කළේ නැහැ. වර්තමාන අමාරු තත්ත්වයෙන් ගැලවීමට හැකි මාර්ගයද මා පෙන්නුම් කළා. එසේම මේ තත්ත්වයෙන් ගැලවීම රටවැසියන්ගේ එක් කොටසක උත්සාහයෙන් පමණක් කළ නොහැකි දෙයක් බව මා පෙන්වා දුන්නා. අපට මුහුණ පාන්නට සිදුව ඇති මේ අමාරුකම් ඉක්මවා යා හැක්කේ අප එකමුතුව කරන උත්සාහයෙන් පමණයි. අප මුහුණ පා ඇති අමාරුකම් වලින් සමහරක් අපේ වැරද්දෙන්ම ඇතිවූ දේවල්. අනෙක් ඒවා අපට පාලනය කළ නොහැකි හේතූන් නිසා අප මත පැටවී ඇති අමාරුකම්. මොනයම් හේතුවක් නිසා හෝ වේවා අද අප මුහුණ පා සිටින සැම කරදරයක්ම පොදු එකමුතු ක්‍රියා කලාපයකින් මැඩ පවත්වා ඉදිරියට යාමට අපි කටයුතු කරමු. අප සියලු දෙනාම ඒ කටයුත්තට එක හා සමානව සම්බන්ධ විය යුතුයි. එ බැවින් අඩු වාසිදායක තත්ත්වයක සිටින අය මත අඩුවෙන් බර පැටවූ මා වාසිදායක තත්ත්වයක සිටින අය මත ඊට වැඩි බරක් පැටවීමට ක්‍රියා කළා. අප කාටත් අපේ වගකීම පැහැර හැරීම කළ නොහැකි දෙයක්.

1970 මැයි 27 දා අපි ලංකාවේ පොදු ජනතාව සමග ස්ථිර ගිවිසුමක් ඇතිකර ගත්තෙමු. 1956 දී දිවංගත ගරු ඇස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ නායකත්වය යටතේ ආරම්භ වූ සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රයක් ඇති කිරීමේ කටයුතු ප්‍රගතිශීලී අන්දමින් ඉදිරියට ගෙන යාමට අපි පොරොන්දු වූයෙමු. කාර්මික නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කර අප නිපදවන ධනය සාධාරණව හා සමසේ සැම කෙනෙකු අතරම බෙදී යන පරිදි කටයුතු කර පෞද්ගලික හා පොදු වශයෙන් සතුට හා සමෘද්ධිය ඇතිවන පරිද්දෙන් සියලු ජනතා කොටස් එකමුතුකර උද්යෝගිමත් කිරීම සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අරමුණ වේ. අප දුන් ඒ උසස් පොරොන්දුව ඉටු කිරීමට සියලු ජනතා කොටස් කැඳවන මාධ්‍යය මගේ මේ අයවැය ලේඛනය වේ යැයි මම තරයේම අපේක්ෂා කරමි.

I stated that I would read out, or at least mention, my proposals in English. I could save myself the trouble if the House agrees, and if you agree, Sir, to allow the whole speech to go into HANSARD in English also in addition to Sinhala.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Does the House agree ?

ගරු මන්ත්‍රීවරු
(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)
(Hon. Members)

Aye !

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

It will be done as suggested by the Hon. Minister.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am very anxious that, particularly, the anti-hoarding section should be understood by all. I want to state quite clearly that my intention is not to attack or make things difficult for the poor villager who has laid by a few hundred rupees or even a couple of thousand rupees because he or she is not accustomed to go to the bank. I am not thinking of those people. I am thinking of those others who have amassed a tremendous amount of wealth, lakhs and lakhs of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

rupees, and not paid the taxes that they should normally have paid as reasonable and law-abiding human beings. I am concerned with them.

Therefore, it is my appeal to them that they should respond, now that we have decided to take firm action, and come to a reasonable settlement and pay up their dues instead of waiting until the rigours of the law overtake them.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Why not include the Tamil version also ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am incapable of reading the translation in Tamil.

Before I conclude, may I also mention that it will be very necessary for me to get a special Bill passed in all its stages tomorrow in order to make my anti-hoarding measures effective. I would like to appeal for the co-operation of hon. Members of the Opposition from the hon. Leader of the Opposition downwards, hon. Members on both sides of the House, because they must be anxious and eager to get at these anti-social hoarders who have been creating so much difficulty for us in this country. And I am sure they will join me in getting this legislation through so that we can have the legislation ready for the 27th when the banks open. I do make this appeal to them.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Can we see the Bill ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes. The Bill has been just got ready. I shall send it to the hon. Leader of the Opposition so that he can show it to his colleagues.

I also wish to appeal to my good Friend across to use his good offices to see that the Senate also passes it in double quick time.

ගරු ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා (වැවිලි කර්මාන්ත ඇමති සහ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා කටයුතු ඇමති)
(கௌரவ கலாநிதி கொல்வின் ஆர். த சில்வா—தோட்டத் தொழில் அமைச்சரும் அரசியலமைப்பு அலுவல்கள் அமைச்சரும்)
(The Hon. Dr. Colvin R. de Silva—Minister of Plantation Industry and Minister of Constitutional Affairs)

Only, let it not happen as it did the last time.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I would like to mention another Bill which we are tabling tomorrow.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Are you taking it up tomorrow ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is only being tabled—the Business Undertakings (Acquisition) Bill.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

We have agreed to finish the Debate on the Ceylon Constitution (Amendment) Bill tomorrow and we have been allotted a certain number of hours. I do not like to eat into that arrangement.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The other Bill is urgent.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

The anti-hoarding Bill ? Let us see that.

ගරු ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கௌரவ கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(The Hon. Dr. Colvin R. de Silva)

The anti-hoarding Bill should be put through in 15 minutes.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not know whether there is any clarification wanted on the anti-hoarding measures, but I intend to get on the radio tonight and explain as plainly as possible the purpose of the Bill and what the implications of it are so that people will not have any misunderstanding about it; otherwise people might unnecessarily get panicky about it. The measure is entirely directed against big hoarders and nobody else. There is no difficulty about people getting their money. An adequate amount of notes has been printed and they are all ready. I have closed the banks only to enable me to do the distribution of the new notes throughout the Island. There are ninety branches of the People's Bank alone throughout the country. Every bank will have the necessary currency ready.

රත්න දේශප්‍රිය සේනානායක මයා. (ක්‍රම සම්පාදන හා රැකීරක්ෂා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. ரத்ன தேஷப்பிரிய சேனநாயக்க—திட்டமிடல், வேலைவாய்ப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mr. Ratna Deshapriya Senanayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Planning and Employment)

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් පැහැදිලි කර ගත යුතු කාරණයක් තිබෙනවා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I have also to ensure that there will be no untoward incidents. The police and the military have been asked to be available to see that there is good order and nobody is robbed. Order will be maintained at the banks so that every person will be quite safe and he can take his money and get the new notes. I do not know whether it is possible for me to explain it at length.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මීගමුව)
(திரு. என். டென்சில் பர்ணாந்து—நீர்கொழும்பு)
(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

Up to Rs. 1,000 only ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No, the position is like this. Let us assume for a moment that a person takes Rs. 10,000 in notes. He will get Rs. 1,000 back immediately. If he has an account in the bank the balance Rs. 9,000 will go into his account. If he has no account and he declares so, then it will be held in deposit until the 3rd when he can get back the whole amount if he wants to.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. டென்சில் பர்ணாந்து)
(Mr. Denzil Fernando)

After paying a tax ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes. If he has to pay a tax, that will be attended to by the Income Tax Department. He would not have to pay a tax immediately and that will be taken care of by the Income Tax Department.—[*Interruption*].

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. டென்சில் பர்ணாந்து)
(Mr. Denzil Fernando)

I only wanted a clarification and nothing more.

රත්න දේශප්‍රිය සේනානායක මයා.
(திரு. ரத்ன தேஷபிரிய சேனநாயக்க)
(Mr. Ratna Deshapriya Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මට එක කාරණයක් නිරාකරණය කර ගන්නට තිබෙනවා. ලංකාවේ වෙසෙන ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායක් අතේ මේ රුපියල් පණහේ සහ සියයේ නෝට්ටු කොළ තිබෙන බව අපි දන්නවා. එම නෝට්ටු කොළ මේ ආකාරයෙන් අවලංගු වූ පසු ඔවුන්ට ඇති වන අපහසු තත්ත්වයක් ගැනයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ. මිනිපේ, හිඟුරක්ගොඩ, මින්නේරිය වැනි පළාතක වෙසෙන ගොවියකු ළඟ රුපියල් පණහක නෝට්ටුවක් තිබුණාය කියා සිතමු. ඔහුට එම නෝට්ටුවත් රැගෙන බැංකුවක් කරා යන්නට සිදු වෙනවා. හිඟුරක්ගොඩ තිබෙන බැංකුව බොහොම පොඩියි. සමහරවිට එතන සල්ලි නැතුවත් ඇති. ඒවාගේම මිනිපේ වෙසෙන ගොවියෙක් ඒ සඳහා මහනුවරට ආ යුතුයි. එතරම් දුරක් එන විට ඔහුට එම මුදල අතරමගට වැය වෙනවා. ගිය සති දෙකේ වී විකුණාගත් ගොවීන් අතේ දැන් සල්ලි තිබෙන්නට පුළුවනි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඔය ප්‍රශ්නය හෙට මතු කරන්නට තිබුණා. අද ඔය ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළාම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා උත්තරයක් දෙන්නට ඕනෑ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We cannot have a Debate now.

රත්න දේශප්‍රිය සේනානායක මයා.
(திரு. ரத்ன தேஷபிரிய சேனநாயக்க)
(Mr. Ratna Deshapriya Senanayake)

මට පැහැදිලි කර ගැනීමක් පමණයි වුවමනා කරන්නේ. මේ නිසා ගොවීන් අතර කැළඹීමක් ඇතිවෙනවා. එවැනි මුදල් මාරු කර ගන්නට යොදන ක්‍රමය කුමක් ද ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Up to Rs. 1,000 you can change.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි එක කාරණයක් පිළිගත යුතුයි. මෙවැනි සැහෙන වැඩක් කරන්නට යනවිට යම් යම් අමාරුකම්වලට මුහුණ දෙන්නට ලෑස්ති විය යුතුයි. එසේ නැතිනම් මේ වැඩේ කරන්නට බැහැ. මේ විධියට අපි හැම දෙනාම හැම පැත්තෙන්ම ආරක්ෂා කරන්නට යනවා නම් මේ වැඩේ කරන්නට බැහැ. එසේ ආරක්ෂා කරන්නට ගිය විට දළ මෝරු තමයි පැනලා යන්නේ. හාල් මැස්සන් ආරක්ෂා කරන්නට ගිහිල්ලා මෝරුත් පැන යනවා ඇති.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

I am objecting to that. Why is he pointing at us ?—[*Interruption*].

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is a natural gesture.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please !

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is bound to be a little difficulty. I will try to do my best to avoid as much hardship and difficulties as possible. Most of these things

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

can be done administratively by me without going into all these questions here and now. Obviously, we can have a long discussion, but I will attend to that. I will see to it that nobody is inconvenienced if I can possibly help it. But there may be a little suffering. I am not denying that. There may be a little inconvenience, and you cannot avoid that, for all of us are interested in something much more than that.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Can you give us a gist of that Bill? Are you furnishing us copies of the Anti-Hoarding Bill?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We will send you copies of it tonight.

I want to inform you about the Business Undertakings (Acquisition) Bill. I am tabling that. That is not going to be taken up in all the stages tomorrow. It provides for the acquisition by the Government whether by agreement or compulsorily of any business undertaking, or any property necessary for the purposes of that undertaking and for matters connected therewith or incidental thereto.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

That Debate will be later?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I would like to appeal on behalf of the Government to all the newspapers to help us in this matter and not to create panic. We are trying to avoid, shall I say eliminate, a social cancer that we have had. Now, all the people who are interested in the welfare of this country must join us in getting this Bill through and minimize any inconvenience caused. I hope they will not spread panic. We are quite ready and prepared for it. The Government is determined to carry this proposal through and all steps have been taken. So I do not want anybody to think that we have lightly undertaken this matter. We do want to minimize whatever inconvenience that may be caused to anybody.

I thank the House once again for the very patient hearing given to me.

[ENGLISH TEXT OF THE SPEECH OF THE HON. MINISTER OF FINANCE]

Mr. Speaker, It is a great privilege to have the honour of presenting the first Budget of the United Front Government of the Sri Lanka Freedom Party, the Lanka Sama Samaja Party and the Communist Party under the distinguished leadership of Mrs. Sirimavo Bandaranaike.

On the 27th of May 1970 the people of this country endorsed the programme of the United Front placed before them and gave the Front an overwhelming majority with a mandate to carry through this programme. In the process, the country has rejected the policies hitherto followed by the United National-cum-Federal Party during the period 1965-1970. It behoves us, therefore, to have a proper understanding of the policies and actions which the country refused to endorse in May 1970. What was the basic philosophy underlying the activities of the previous Government?

It could not, and indeed dared not, repudiate and jettison the nationalized ventures commenced by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike and continued by Mrs. Sirimavo Bandaranaike. It did not hand these over to private companies or individuals but it did not hesitate to associate the private sector with the public ventures and in the process emasculate the strength of the public sector. A good example of this is the introduction of Salu Sala and Consolexpo. A similar attitude was disclosed in the setting up of hotel

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

complexes. In the field of textiles, more and more private establishments were encouraged and brought into existence. The specific weight of governmental activity shifted from the public to the private sector. Even in the field of assistance from abroad, preference was given to negotiations with private banks and establishments in preference to Government-to-Government contracts. The Development Finance Corporation became the instrument for a steady flow of resources to private establishments. On the basis of financial help provided by private banking sources in the West, the Development Finance Corporation itself was groomed as an institution outside the control of Government and its activities. It was well cushioned against any interference even by the Minister of Finance. Yet the Government guaranteed the loans the corporation received from private banks abroad.

We bear the losses and they enjoy the profits.

This philosophy penetrated the agricultural sector as well. Large extents of land were made available to big companies and rich individuals. Capitalist farming overshadowed peasant cultivation, and the previous Prime Minister gaily talked about breeding a new stratum of gentlemen farmers earning over Rs. 1000 a month. Foreign exchange was freely made available to obtain vehicles rather than machinery.

This philosophy naturally led to the cut in the rice ration and the imposition of stiff burdens on the consumers. Devaluation as urged by the I. M. F. was a logical concomitant of this policy. Since the Government was not disposed to devalue the rupee to the extent desired by the International Monetary Fund, the system of Foreign Exchange Entitlement Certificates was devised to achieve the same object sectoral-wise. Economic life cannot be compartmentalized. The incidence of FEECs was felt throughout the economy and the price level rose as if there had been a 55 per cent devaluation of the rupee.

This was the strategy adopted by the previous Government to fill the widening gap in the balance of payments consequent on the fall in our export income. A consortium of foreign Governments was to bridge the gap by adequate aid until Ceylon was able to balance her own payments position. The import bill was to be reduced by achieving agricultural self-sufficiency and a large-scale import substitution of manufactured goods. This strategy failed! And the measure of its failure was its overwhelming repudiation by the people of the country in May 1970.

Let us analyse the extent of this failure.

Imports of goods and non-factor services in private consumption expenditure

1964	*1965*	*1966*	*1967*	*1968*	*1969*
1,861.4 ..	1,719.2 ..	1,876.5 ..	1,518.0 ..	1,537.1 ..	1,987.8

During this same period, the value of locally produced goods in private consumption expenditure is as follows:

1964	*1965*	*1966*	*1967*	*1968*	*1969*
2,928.2 ..	3,049 ..	3,275.9 ..	3,996.9 ..	4,673 ..	5,322.7

All these are at current market prices. It is clear, therefore, that the Government did not succeed in reducing substantially the imports into the country. Indeed, if we look at the imports of rice, flour and sugar in private consumption expenditure, there has been no reduction in the total commitment of these imports notwithstanding the reduction in the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

rice ration. In 1964, rice, flour and sugar cost Rs. 516.7 million. In 1965, the cost was Rs. 598 million. In 1966, the cost was Rs. 600.8 million. In 1967, the cost was Rs. 586.1 million. In 1968, the cost was Rs. 607.6 million. In 1969, the cost was Rs. 578.5 million. When we consider the locally produced goods and we make the necessary adjustments for the increase in price that had been brought about as a result of devaluation and FEECs, one would hesitate to say that there has been any appreciable increase in the total quantity of goods produced. This becomes clear when we consider the percentage devoted to private consumption of the total gross national product. In 1964, this percentage was 74.2. In 1965, it was 72.01 ; in 1966, 75.6 ; in 1967, 74.5 ; in 1968, 73.6 ; in 1969, 75. So the strategy of restricting consumption by devaluation and FEECs did not succeed.

This great strategy was aimed at righting the balance of payments. The figures are disheartening. In 1964 the adverse balance was Rs. 160 million. In 1965, it was Rs. 59 million ; in 1966, Rs. 290 million ; in 1967, Rs. 288 million ; in 1968, Rs. 355 million ; in 1969, Rs. 762 million. When we take this together with the net cash deficit, we shall realize how hopelessly the previous Government failed. In 1964-65, the deficit was Rs. 430.4 million ; in 1965-66, Rs. 566 million ; in 1966-67, Rs. 606.8 million ; in 1967-68, Rs. 715.7 million ; in 1968-69, Rs. 787.6 million. In 1969-70 it has reached over the Rs. 1,000 million mark. This is not surprising in view of the large budgetary deficits that the previous Government continued to sponsor. In 1964-65, the deficit was Rs. 544 million ; in 1965-66, Rs. 665 million ; in 1966-67, Rs. 732 million ; in 1967-68, Rs. 987 million ; in 1968-69 Rs. 947 million. The revised estimate for 1969-70 has brought the figure to Rs. 1,144 million.

In the light of these figures, we can only remark that this whole strategy built up to develop the economy and place our finances on a sound and stable footing has terminated in a massive collapse.

In repudiating and rejecting the policies followed by the U. N. P.-F. P. Government, the country has endorsed the programme of the United Front of the Sri Lanka Freedom Party, the Lanka Sama Samaja Party and the Communist Party. That programme lays the foundation for the building up of a socialist society. It assumes as its thesis that a developing country cannot leave development at the mercy of the interplay of forces which are motivated solely by the profit instinct. It recognizes at this juncture that private enterprise has a part to play in building up and exploiting the resources of the country, but the leading part must be in the hands of the public sector.

The transformation from private ownership to public ownership has to be carried out with judiciousness, with circumspection and careful consideration as to the efficient functioning of these institutions. The overwhelming desire expressed by the people that the commanding heights of the economy should be in the hands of the State must be recognized by the capitalist class. Those who try to thwart the declared will of the people will be sternly dealt with by the Government. In carrying out the wishes of the people, however, it is incumbent on the Government to see that the transformation takes place with the minimum dislocation of the economy of the country. It will be disastrous to go too slow. It will be equally disastrous to run too fast. It is a paramount duty of the Government to raise the level of consciousness of our people to have a full realization of the obligations that devolve upon all people in the difficult task of building socialism.

We have embarked upon a unique task. We are endeavouring to achieve a socialist transformation through the strength of the ballot. A mass upheaval such as we witnessed in many East European countries, in China and in North Korea would have in a sense simplified the task of socialist

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

reconstruction. A revolutionary mass upheaval teaches lessons to the masses in the very process of that upheaval. It awakens people to a high degree of social consciousness. We, on the other hand, are conditioned by an environment charged with all the old prejudices, old inhibitions and old traditions. This Government is therefore faced with the problem of developing the mass consciousness in relation to the full implications of the task before us.

We must learn the lessons of history. When Lenin ordered the retreat to the New Economic Policy in the 1920's in the Soviet Union, there was a profound thought behind this move. Lenin recognized that even in the setting of a revolutionary upheaval the prejudices inherent in the backward society of old Russia could not be changed overnight. If in a vast country like Soviet Russia after mass upheaval such as we witnessed in 1917-1919 ups and downs in the process of transforming of society occur, then how much more careful have we to be in Ceylon where such an upheaval has not taken place ? It is in this background that we must understand the problems we are faced with and find solutions for them.

This Government has, in that area of public policy which usually provides the framework for a Budget, three major commitments. It is committed to lay the foundation for an irrevocable transition of the economy to a socialist one while preserving the democratic traditions to which we as a people have pledged ourselves. It is committed to maintain those social welfare measures which are an integral part of our social fabric and to take all such steps as the situation demands, to provide the necessities of life at reasonable prices to the mass of our people. It is committed to a programme of rapid economic growth of sufficient magnitude to absorb a sizeable proportion of the unemployed and to bring the solution of this problem within sight during its term of office. In this connection, the present rate of growth of our population has to be borne in mind.

Ceylon's population is 12 1/4 millions. It is likely if the present projections prove correct that we should have over 14 millions by 1975. If you make allowances for those who are over 60 and those below the age of 18, we have a rough and ready figure of about 5 million people forming the effective working population of Ceylon. Of these, we have to also take into account the fact that about 30 per cent are occupied as housewives or in self-employment. This gives a balance of 3 1/2 million people who are gainfully occupied or for whom gainful occupation has to be found. It is being roughly estimated that the number of unemployed people in Ceylon, at the moment, adds up to 700,000. We would not be far wrong if we, therefore, conclude that by 1975 we shall have a total unemployment problem of 1 million persons unless schemes for employment get into proper gear to absorb all these coming into the labour market.

Agriculture can only absorb a fraction of these people. No doubt some impression can be made by a better utilization of land and a better scheme of diversification of cultivation of marginal tea lands. A concentrated drive to expand our subsidiary food crops would also help. Horticulture with a view to participation in the highly profitable export of cut flowers will contribute to make some dent in the problem of unemployment. It is also necessary to draw attention to the employment prospects under the Indo-Ceylon Agreement. Action is being taken already to repatriate 50,000 persons of Indian origin in the coming year. We must, however, seek a lasting solution to unemployment in the field of industry, that term being interpreted broadly and comprehensively. As Professor Dumont has neatly stressed, " progress in agriculture should not be considered as a preliminary to industralization, but an indispensable corollary "—("False Start

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

in Africa"). One major consideration we are up against has been the foreign exchange resources requisite for the rapid expansion of this comprehensive industrial sector. At the end of the last war we had a positive external reserve of Rs. 1,260 million in 1945. It went down to Rs. 964 million in 1949 and went up to Rs. 1,133 million in 1950. Actually, we should have had much more sterling assets at the end of the war. The first Prime Minister to be was very generous to England. His contribution on behalf of Ceylon to the war effort was to sell our tea, rubber and coconut products at nominal prices when we could have commanded a very much better figure in the market. In 1951, our external assets went up slightly to Rs. 1,217 million. Then it started dropping in 1952 to Rs. 874 million. In 1953, it has dropped to Rs. 640 million. That year saw the first Minister of Finance relinquishing his post following the change of government brought about by the 'Hartal' of August 1953. This was the end of the first 6-year plan. Notwithstanding every effort to stimulate private enterprise, there was little or no response from the indigenous capitalists. Nor was there any serious effort on the part of foreign capitalists to invest in Ceylon. The then Minister of Finance cajoled and pleaded with the private entrepreneur. He promised various inducements; but all this availed nothing.

Mr. M. D. H. Jayawardena took over in 1954. He was more concerned about building up resources than economic development. The external assets rose by the end of 1956 to Rs. 1,275.7 million. Then Mr. Stanley de Zoysa took over and the external assets dropped steadily to Rs. 532 million. They were literally frittered away by short-sighted consumption expenditure. There was little development. The position was rendered more difficult by the steady drop in export prices since 1956. Broadly, up to 1956 our export earnings sufficed to meet our import bill of essential commodities and left a little margin for the modicum of development we undertook. This steady deterioration of our export income has continued unchecked. The terms of trade, with 1958 as the base year, had dropped by 1964 to 86. The situation became so difficult that the Government was compelled to go to the I. M. F. and obtain the first gold tranche in 1961, and another in February 1962, making a total of Rs. 107.6 million.

From 1965 we began our dependence on the International Monetary Fund in a big way. We had to fall back upon credit tranches. In 1965, we borrowed Rs. 109.5 million; in 1966, Rs. 144 million; in 1967, Rs. 122.6 million; in 1968, Rs. 213.2 million, in 1969, Rs. 77.5 million; and this year we have borrowed to date Rs. 56.6 million, making in all a total of Rs. 723.4 million. Every time we had to resort to the International Monetary Fund we had to provide them with Letters of Intent—a very euphemistic term—for subjecting ourselves to the conditions laid down by the International Monetary Fund, no doubt with good intentions and the laudable desire of compelling us to put our own house into order according to its lights. These Letters of Intent are very revealing documents, and I therefore propose to read them into HANSARD as perpetual reminders of the degree to which a hapless country can be subjected. The first Letter of Intent was in July 1965. It will be noticed that already in July 1965 the previous Government had given a categorical undertaking to the I. M. F. to reduce expenditure on consumption by emasculating the rice ration. They prepared the ground for over a year, and then, under a miasma of false propaganda that there was a world shortage of rice, cut the ration by one measure in November 1966.

In its first Letter of Intent when the Government of Ceylon entered into a Standby Agreement with the International Monetary Fund in July 1965, it expressed the intention *inter alia*:

(1) to review the full subsidy scheme with a view to the progressive reduction of its

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

burden on the Budget, cushioning, at the same time, its impact on the low income groups ;

(2) to make a serious effort to restrain the growth of welfare expenditures until the basic budgetary situation was strengthened substantially ;

(3) to review the whole structure of import duties (other than those on foodstuffs, fertilizers, low cost textiles, drugs and kerosene) ;

(4) to reduce the inflationary gap in the next financial year to not more than Rs. 80-100 million ;

(5) to raise forthwith the bank rate from 4-5 per cent ;

(6) to limit the expansion of commercial bank credit to the private sector up to Rs. 55 million during the period of the Standby Agreement ;

(7) to continue the reserve requirements including the 38 per cent special margin reserve requirement and to extend the special reserve requirement at a rate of not less than 25 per cent to the People's Bank ;

(8) to limit the increase in the Central Bank's net domestic assets to not more than Rs. 105 million over the level as at 17th May 1965 (Rs. 1,388.9 million) ;

(9) to review the moratorium on remittances and take steps to improve the climate for the inflow of foreign official and private capital into Ceylon.

These terms of the International Monetary Fund were treated by many as harsh. Apparently, there was little that the previous Government could do once it decided to subject itself to the conditions of the Fund in order to find accommodation to meet the difficulties on the foreign exchange front. Quite naturally, therefore, people were inclined to ask whether the International Monetary Fund was more interested in the economic stability of Ceylon than the Ceylonese themselves. Surely, we were as concerned as any international institution about the stability of our currency, of the need to avoid inflation and of the importance of steady economic progress. Admittedly, mistakes have been made in the past. Admittedly, also, the present unfavourable situation was to some extent engendered by causes beyond our control. The return to a saner and safer position could not be achieved in a dictatorial fashion with a complete disregard for the sufferings of the people. The transition, therefore, had to be gradually smoothened out in a manner that would evoke the willing co-operation of the masses. It was the besetting sin of the previous Government that it accepted the terms and conditions of the I. M. F. without due consideration for the sufferings and privations that these terms heaped upon the people. It is this policy of almost docile acceptance of the advice of an external institution that the people repudiated with an almost unanimous voice on the 27th of May 1970.

On the 15th of July 1966, Ceylon entered into a second Standby Agreement with the Fund in a sum of 25 million dollars. This standby arrangement was accompanied by a Letter of Intent in which the Government expressed *inter alia* :

(1) to contain the net food subsidy expenditures within the level of net expenditure for 1965-66 and to announce the steps to be taken to implement the new policy as early as possible before the end of 1966 ;

(2) to consider introducing charges for higher education for the children of parents in the upper income group ;

(3) pending the review as a transitional measure to impose a surcharge of 10 per cent on

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

the current prices of goods of those corporations that operated at a loss ;

(4) to take measures in the next Budget in the tax field which will include increased taxation of imports and possibly a selective increase in the turnover taxes. Consideration would also be given to increasing the rate of private employees' contributions to the Employees' Provident Fund ;

(5) to limit the inflationary gap in the Budget in the next financial year to Rs. 50-75 million as compared with Rs. 80-100 million in the current fiscal year ;

(6) to continue the marginal reserve requirement to 38 per cent (28 per cent in the case of People's Bank) against the demand deposits in addition to the basic reserve requirement of 12 per cent against the demand deposits and 5 per cent against time and savings deposits ;

(7) not to allow the Central Bank net domestic assets, which were Rs. 1,342.4 million on 2nd May 1966, to be exceeded by more than Rs. 150 million at any time during the period of the requested Standby Agreement.

Seasonal advances of the Central Bank for financing G. P. S. purchases of rice were excluded from the ceiling of the Central Bank's net domestic assets.

The third Standby Agreement in a sum of Rs. 19.5 million dollars was entered into with the Fund in May 1968. This was accompanied by a Letter of Intent in which the Government expressed *inter alia* :

(1) to contain the net monetary impact of the current year's budget at about Rs. 85 million ;

(2) to increase the bank rate of $5\frac{1}{2}$ per cent, effective 6th May 1968 ;

(3) to continue the existing arrangement with regard to reserve requirements ;

(4) not to allow the Central Bank's net domestic assets, which were Rs. 1,795.7 million on 27th April 1968, to exceed this amount by more than Rs. 150 million ;

(5) to make no changes in the multiple exchange rate system outlined in the Letter of Intent ;

(6) not to enter into any new bilateral payments agreements.

In addition, a reform in the exchange system was introduced by the Foreign Exchange Entitlement Certificates scheme. On this, the position of the Fund was as follows :

"Ceylon and the Fund will remain in close consultation during the period in which this multiple currency practice is in effect. This consultation may take the form of correspondence and visits of officials of the Fund to Ceylon or of representatives of Ceylon to Washington D.C. In addition, Ceylon will not grant certificates to additional categories of exports, nor abrogate the requirements of the surrender of Certificates for any payments proposed to be included in the Certificate market (para. 3 of the attached letter) without prior consultation and approval of the Fund.

The Fund does not object, on a temporary basis, to the introduction of this multiple currency practice."

The fourth Standby Agreement was entered into with the Fund in a sum of $ 19.5 million for a period of one year on the 12th of August 1969. In the Letter of Intent, the Government expressed the intention *inter alia* :

(1) to set up a unit in the Treasury to examine continuously the financial results of the corporations and to recommend a return on investment which the corporation would try to achieve ;

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

(2) not to allow the Central Bank's net domestic assets, which were Rs. 1,893.7 million on the 27th of December 1968, to exceed Rs. 2,055 million at any time up to the end of 1969 ;

(3) to continue the limits of commercial bank credit to the private sector ;

(4) not to lower the bank rate of 5½ per cent. ;

(5) to continue the arrangement relating to reserve requirements ;

(6) to raise interest rates on savings deposits of the Ceylon Savings Bank and the Post Office Savings Bank.

Further, this measure was to be announced at the time of the Budget :

(7) to subject to FEECs payments of most imports of government departments and payments for official invisibles which are presently exempted from the requirement, effective 1st October 1969 ;

(8) to increase the price of certificates from Rs. 44 to Rs. 55, effective 18th June 1969 ;

(9) not to enter into any new contractual obligations with an original maturity of between 1 & 5 years of a total amount exceeding 3 million dollars up to the end of December 1969.

The position with regard to this Standby Agreement was reviewed in December 1969. This review concerned the ceiling on net domestic assets and the ceiling on new external contractual obligations and a supplementary Letter of Intent fixed this ceiling as follows :

On net domestic assets Rs. 2,115 million up to the end of 30th April 1970 and thereafter Rs. 2,150 million. These were to be reduced to the extent of food import bills of the Government held by the Bank of Ceylon in excess of Rs. 124.6 million.

Today we must recognize the situation to which we are heir. However much we might deplore and decry the actions of the previous Government that has pushed this country to this sorry pass, we have to recognize the stark, naked reality that we cannot brush aside and completely ignore these international institutions. We can repudiate and reject their advice and their terms and conditions. We can only do so if we are prepared to face the far-reaching dislocations that would be attendant upon such defiance.

At the moment, the short-term debts to the International Monetary Fund are as follows :

In 1965	..	Rs. 109.5 million.
In 1966	..	Rs. 144 million
In 1967	..	Rs. 122.6 million
In 1968	..	Rs. 213.2 million
In 1969	..	Rs. 77.5 million
In 1970	..	Rs. 56.6 million

This makes a total of Rs. 723.4 million. By repurchases we have paid back Rs. 301.7 million up to the 20th of May 1970. It still leaves a balance of nearly Rs. 421.7 million due to the I.M.F.

This is apart from the temporary borrowings from various financial institutions and banks in Europe and America to meet the day to day obligations arising from the maturing bills. At the moment, this stands at Rs. 350 million. It will be noticed, therefore, that the country has, at the same time, an enormous short-term unfunded debt of Rs. 772 million which has been made available to us through the good graces of the I.M.F.

Can we repudiate these debts ? If we do, the banks throughout the world will ostracize us. We shall find ourselves in the position of refusing to honour the bills that come up for payment from day to day. We shall

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

then be treated as a bankrupt nation in the eyes of the world. We shall thereafter be unable to raise any moneys or obtain any loans from any country whatsoever except perhaps the countries of the socialist bloc whose resources are limited. We shall also be compelled to abandon some of our industrial projects and slow down the whole industrial mechanism internally. We shall also be greatly prejudiced in the sale of our three export commodities to the western world. Therefore, such a course of action is not one to be lightly contemplated.

What then is the alternative ? There is no reason to be pessimistic. There is a third way—a *via media*—between the undiluted acceptance of the terms and conditions of foreign institutions and the foolhardy rejection of all aid. We have to discipline ourselves to concentrate on productive effort. We must be prepared to do without present pleasures for future welfare. The magnitude of our development effort, the rapidity with which we can increase the production of those goods and services upon which our general welfare depends, and the speed at which we can effect the transformation to socialistic forms are determined by the extent to which we are willing to make a sacrifice now and by the extent to which we are willing to increase our productive work. Austerity, Mr. Speaker, must be the keynote of our social thinking during the next few years.

It is only to be expected that in the multifaced thrust which the Government is making in the desired social direction, constraints and contradictions of a temporary nature have to be resolved. In so far as they impinge on the management of public finance, they have made my task a very complicated one. With our limited domestic and foreign resources, many adjustments and hard decisions have to be taken. The demands on social welfare expenditure have a direct bearing upon the total resources available for capital investment. If we are to maintain both at the levels dictated, on the one hand, by considerations of mass political expectation, and by the economics of growth on the other, we have to seek a reconciliation of these conflicting social imperatives. As I said at the outset, we are committed to maintaining the living standards of our people and in order to do so a system of rationing and price control of essential commodities is in the process of being introduced. In so far as it is necessary to seek resources for development through taxation and schemes of forced and voluntary savings, the full burden of providing those resources will fall upon those who are able to bear it. It is not enough that we impose taxes to find the necessary funds : it is important that a climate of austerity should be firmly established. This cannot be done if the affluent classes live ostentatiously, as they now do.

Mr. Speaker, I do not wish to place too great an emphasis in my speech on these constraints within which I have been compelled to frame this Budget. Shortly after I took office I made a full disclosure to the country of the true state of affairs of our finances. I believe this is the first occasion on which a Finance Minister has done so. If we do not take the people into our confidence we cannot expect a positive response from them. I have made reference to the desperate condition of our external resources and to the restraints imposed upon us by the International Monetary Fund as a condition for its continued support of our economy. I stated at Copenhagen that we deplore a development policy which concerns itself with G.D.P. growth rate to the exclusion of redistributive social justice. We have witnessed some of the more glaring distortions in our economy and our social life as a consequence of such policies. But it is my duty to draw attention to one inhibiting factor. This is the institutional factor. Our exercise in Government-directed social change at a relatively rapid pace must depend for success upon the ability of our administrative apparatus to adapt and mould itself into new forms for new administrative

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ends. The emphasis which we desire to place on the public sector demands a greater degree of efficiency and financial responsibility from government corporations. The Government, in keeping with the common programme and manifesto of the three parties which constitute it, has already set the formation of Workers' Advisory Councils and People's Committees in motion, with a view to bringing about the desired changes in the administrative structure. This is a novel social experiment. We are placing upon the people themselves some measure of responsibility for the formulation of plans and their implementation ; for efficiency in management ; for the curbing of profiteering and the suppression of corruption. If these mass organizations play their part, as I have reason to believe they will, I am confident that we shall be able to reach the goals we have set for ourselves. I am happy to acknowledge that I have received valuable suggestions for my budgetary proposals from the Advisory Council of one of my revenue departments.

These mass organizations have been devised in the context of a socialist perspective and are based on a desire to draw upon the experience elsewhere of workers' management of industry. Our existing forms of bureaucratic management in the public sector must give way to socialist forms of management. The Workers' Councils will be the training ground for the future worker-managers of a socialist economy.

Undoubtedly, we must get foreign aid. We should endeavour to obtain suitable long-term loans from countries whether they are within the aid consortium or without. These aid arrangements must be concluded on terms consistent with our self-respect, our independence and our sovereignty. We would welcome all aid and assistance from all quarters from the socialist as well as the non-socialist bloc. But they must be on terms and conditions which would not impinge on our independence.

We recognize that no developing country can develop its resources without the capital goods and the technical know-how that advanced countries can provide. We must for a number of years be dependent on aid in both respects from the developed countries. To obtain this assistance on terms acceptable to us we must however adopt certain remedial measures which would inspire confidence abroad about our determination to put our own house in order. We must demonstrate that we are capable of mobilizing and utilizing our resources to the fullest extent at the highest possible level of efficiency.

The first and most important of these remedial measures is the balancing of the Budget. At least so far as recurrent expenditure is concerned, we must raise adequate revenue to meet recurrent expenses. We should endeavour also to have some reasonable surplus for capital expenditure as well. One does not need to emphasize that imbalanced budgets lead to inflation with all the evils attendant thereto.

The second remedial measure, therefore, is to contain the inflationary gap. This can be done only by large-scale savings by all sections of the people. We must make every individual, every villager and every worker save, however small this amount may be for the purpose of nation building. There is no royal road to economic development except through hard work, sacrifice and a measure of austerity. A small contribution by a large number is more valuable than a large contribution by a few because the large number is an earnest manifestation of all of us to be participants in this task. I intend in my taxation proposals to indicate the manner in which all of us will participate in this great adventure of revitalizing the economy of the country.

The third remedial measure lies in our efforts to diversify our exports. The continued dependence on the three major products, tea, rubber and

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

coconut, is fraught with danger, as we have already seen. These products no longer command the premium position that they held prior to the war. All these products are experiencing the adversity of keen competition from substitutes. In addition, tea which provides over 60 per cent of our foreign exchange earnings suffers from over-production in the world. The restriction of production arranged through the F.A.O. is no more than a palliative. A serious effort must therefore be made to increase our export income by widening the area of non-traditional exports. Recent efforts have produced some satisfactory results. Biscuits, shirts, tobacco, cut flowers and tinned fruits have shown what prospects are open to the enterprising and resourceful establishments. I have not mentioned the gem trade because I hope to refer to this later on in my Budget. It is, however, not out of place to emphasize the need to garner the foreign exchange potential which the export of gems offers. Would it be a waste of energy to appeal to the patriotism of those in the gem trade to play their part in developing this country by earning the maximum foreign exchange that this industry can ensure ?

If we succeed in fulfilling these objectives, we would have gone a long way to provide the economic stability and ensure the steady progress of our country. Then our dependence on foreign developed countries can be reduced to a minimum and foreign aid can be regulated to suit our requirements without being subjected to disadvantageous terms. We can then choose the best and the cheapest. We can obtain the most advanced and technically perfect machinery, not necessarily the derelict and the discarded of yesteryear.

The State of the Economy

1. *National Product.*

The year 1969 witnessed a decline in the pace of economic growth compared to the previous year 1968. In absolute terms, G.N.P. at constant prices was Rs. 9,370 million in 1969 and was Rs. 509 million over the 1968 figure. The growth rate in per capita terms in 1969 was estimated at 4 per cent compared with an estimated increase of 6 per cent in the previous year.

The lower rate of growth in 1969 was due to a fall in the rate of growth both in the export and domestic agricultural sectors. In the export agricultural sector, production of tea in 1969, estimated at 484 million pounds, declined by over 2 per cent as compared with the previous year. Total production of rubber in 1969, estimated at 333 million pounds, increased by 5 million pounds over the previous year. Coconut production in 1969 is estimated to have remained at the 1968 level of 2,600 million nuts. The growth rate achieved in the domestic agricultural sector also declined in 1969. Paddy production, estimated at 66 million bushels, was an increase of only 2 per cent over the previous year as compared with an increase of 17 per cent attained in 1968.

In the manufacturing sector, a growth rate of 7 per cent. was estimated to have been achieved in 1969 as compared with an estimated 10 per cent in the previous year. The fall in the growth rate is explained by the fuller utilization of industrial capacity in 1968. Although industrial production increased during the past few years the pattern of industrial development achieved during the term of office of the last Government leaves much to be desired. A large number of industrial units established during this period were largely dependent on imported raw materials for production, and this constituted a major source of strain on our foreign exchange reserves. Many other units, which could aptly be described as ‘ assembly units ’, which imported all the requirements of the product in a semi-assembled form and gave only the finishing touches in Ceylon, were also established. The encouragement of such industries,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

which obtain a high proportion of their raw materials and components from abroad at the expense of industries using local raw materials, has resulted in the industrial sector being dependent on the vagaries of our foreign exchange situation. Steps are now being taken to refashion the industrial policy of this country to give an impetus to the development of industries based on local raw materials.

Although the economy experienced an expansion in production during the past few years, it is doubtful whether such increase in production had in actual fact improved the living conditions of the majority of the people. The bare statement that the per capita income increased by 4 per cent would not by itself carry much significance unless it is proved that the additional wealth created by the increased production was shared equitably by the population. Adoption of economic policy designed merely to increase the rate of growth of the G.N.P. without accompanying measures to ensure a fair and equitable distribution of the wealth so created, will only result in income being taken away from the masses and concentrated in the hands of a few. The policies followed by the last Government have brought about this same situation in Ceylon. The failure of the previous Government to introduce price control, which resulted in the prices of many of the essential consumer goods and food items spiralling, added to the already heavy burden.

It is estimated that G.N.P. at constant prices would increase at approximately 6 per cent in 1970. In 1970, in the export agricultural sector, production of tea is estimated to be 505 million pounds, as compared with the production of 484 milllion pounds in 1969. Rubber production in 1970 is estimated at 355 million pounds, which is an increase of 22 million pounds over 1969. Production of coconut, estimated at 3,000 million nuts, is an increase of 400 million nuts over 1969. The domestic agricultural sector is also expected to maintain a high rate of growth in 1970. Paddy production in Maha 1969-70 is provisionally estimated at 49 million bushels, as compared with 47 million bushels in Maha 1968-69. Production of subsidiary foodstuffs is also expected to be at a high level this year.

The performance of the manufacturing and construction sectors of the economy in 1970 would, to a very great extent, depend on the availability of imported inputs which in turn is largely dependent on foreign exchange availability. The foreign exchange allocations for the second half of 1970 have been scaled down considerably due to the shortfall in our foreign exchange earnings. If aid is not adequately available, a corresponding reduction may have to be made in the foreign exchange allocations of 1971.

It may not be possible to make any realistic forecast about the rate of growth of G.N.P. in 1971 at such an early stage. I must emphasize, however, that the major constraint on the rapid expansion of the economy is likely to be the adverse balance of payments. Provisional estimates in respect of the balance of payments position in 1971 reveal that our import capacity will be reduced by about Rs. 500 million. A reduction of such magnitude in our import capacity will, no doubt, exert a considerable contractionary impact on our economy. It is necessary in these circumstances to cover the shortfall through increased aid. It would also be necessary to curtail substantially non-essential imports. Still, every possible step must and will be taken to generate greater production both in the agricultural and industrial sectors and a growth rate of 5 per cent could reasonably be assumed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. *External Trade and Payments*

Mr. Speaker, Ceylon's balance of payments in 1969, as in past years, continued to be the most vulnerable sector of our economy. Adverse trends in the world economy, in terms of both commodity prices and the cost and availability of financing facilities, were aggrevated by short-falls in the volume of some of our exports. The consequential drastic restriction of our imports programme was averted only by recourse to short-term borrowings, which in turn is the major causative factor of the current balance of payment crisis.

In 1969, the value of exports was Rs. 1,909 million, a decline of Rs. 67 million over the previous year. It also reflected a shortfall of Rs. 122 million as compared with the Foreign Exchange Budget forecast for that year. The value of merchandise imports in 1969, on an exchange recorded basis, on the other hand, was Rs. 2,653 million. This is as much as Rs. 297 million or 13 per cent more than the value in 1968. As a consequence the trade deficit in 1969 amounted to Rs. 744 million. When a deficit of Rs. 64 million in Services Account is added to this figure, the ensuing deficit in the current account of the balance of payments is Rs. 808 million—the highest ever recorded. The Capital Account of our external transactions indicated a net out-payment of Rs. 390 million. Hence the total external resource gap in both our Current and Capital Accounts amounted to Rs. 1,198 million in 1969. This compares with a figure of Rs. 649 million in 1968.

The overall resource gap of Rs. 1,198 million in our balance of payments was financed primarily through aid and suppliers' credit totalling Rs. 583 million. Our own reserves, which were already at a low level, were also drawn down by a further Rs. 86 million. The balance was financed largely by recourse to additional borrowing from foreign commercial banks (Rs. 227 million), increasing short-term credits (Rs. 185 million) and drawings from the I.M.F. (Rs. 77 million). A noteworthy feature in the financing picture was that while in 1968 the resources (i.e., drawings less repurchases) available from the I.M.F. totalled Rs. 165 million, in 1969 there was an actual re-payment of Rs. 10 million.

Income from merchandise exports totalled Rs. 1,909 million in 1969 ; a decline of Rs. 67 million as compared with the previous year. The volume of tea exported in 1969, at 445 million pounds represented a decrease of 15 million pounds over the previous year. This decrease can be attributed partly to the lower level of production during the year. The value of tea exports at Rs. 1,062 million in 1969 recorded a decline of Rs. 100 million over 1968 ; the average net price of all teas at the Colombo Auctions registered a short-fall of 22 cts. per pound or 13 per cent when compared with 1968. The average price of all teas sold at the London Auctions also declined by 3 1/2 d. per pound compared to 1968 prices ; and almost by 6 d. per pound compared to prices in 1967.

The volume of rubber exports decreased by 13 million pounds to 315 million pounds in 1969. Exports of sheet rubber and crepe (all varieties) decreased by 10 million pounds and 3 million pounds respectively. Nevertheless, the value of rubber exports in 1969 increased by Rs. 100 million to Rs. 431 million. This was on account of the average annual price of R.S.S. No. 1 in 1969 increasing by 16 cts. per pound, and that of latex crepe by 5 cts. per pound compared to 1968 prices.

The aggregate volume of exports of the three major coconut products declined by 18 per cent in 1969. In terms of their nut equivalent the total volume of exports amounted to 896 million nuts as compared with 1,096 million nuts in 1968. The total value of exports declined by Rs. 110 million to Rs. 221 million in 1969.

The total value of other domestic exports at Rs. 161 million in 1969 represented an increase of Rs. 9 million or 6 per cent over the values attained in 1968.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

The value of merchandise imports in 1969 at Rs. 2,653 million, represented an increase of Rs. 297 million over 1968. Of this, Rs. 2,072 million was financed from our own resources ; the increase in the value of imports has been concentrated in the 'consumer' and 'investment' goods categories.

The Services Account showed a deficit of Rs. 64 million in 1969 as compared with a deficit of Rs. 3 million in 1968. This fact has been one of the important contributory causes of the deterioration of the balance of payments in 1969. The deficit in investment income account which amounted to Rs. 53 million in 1968 increased to Rs. 104 million in 1969. Remittance of profits and dividends rose from Rs. 24 million in 1968 to Rs. 62 million reflecting largely releases of blocked moratorium funds.

The Capital Account indicated a net out-payment of Rs. 390 million in 1969 as compared with Rs. 266 million in 1968. This deficit was chiefly due to the repayment of foreign debt ; the more significant items being settlement of short-term credits (Rs. 147 million), repayment of foreign loans (Rs. 77 million), repayment of suppliers' credits (Rs. 50 million) and I.M.F. repurchases (Rs. 87 million).

The large resources gap of Rs. 1,198 million was financed by aid, suppliers' credits, short-term borrowings, use of I.M.F. drawings and the drawing down of our external assets. Short-term borrowings from foreign banks outstanding at the end of 1969 amounted to Rs. 256 million while Ceylon's external assets had been drawn by Rs. 86 million. Drawings from the International Monetary Fund amounted to Rs. 77 million as compared with Rs. 213 million in 1968.

In this context, it is rather significant to note that an increasing proportion of resources mobilized in 1969 was utilized to meet payments on services and capital account rather than to finance merchandise imports. Thus the share of merchandise imports in total resource utilization declined from 81 per cent in 1968 to 78 per cent in 1969, while the share of the service payments increased from 9 per cent in 1968 to 10 per cent in 1969 and the share of capital amortization payments also increased from 9 per cent to 11 per cent over the same period.

Mr. Speaker, the deterioration in the balance of payments witnessed in 1969 has continued in 1970. The value of exports in 1970 estimated at Rs. 2,008 million represents only a slight improvement of Rs. 9 million over 1969. However, when compared to the original foreign exchange budget forecast of Rs. 2,100 million, it represents a decline of Rs. 92 million. The total value of merchandise imports is estimated to be in the region of Rs. 2,607 million. This is Rs. 46 million less than the value of imports in 1969. The trade deficit as a consequence is expected to be Rs. 599 million as compared with a deficit of Rs. 744 million in 1969. When the deficit in the Services Account of Rs. 99 million and the net payments on Capital Account of Rs. 579 million are added, the total resource gap will be approximately Rs. 1,277 million. The major sources expected to finance this gap are aid receipts (Rs. 461 million), short-term credits (Rs. 401 million), I.M.F. (Rs. 57 million), borrowings from foreign commercial banks (Rs. 88 million), S.D.RR. (Rs. 78 million) and suppliers' credits (Rs. 156 million.)

Export earnings in 1970 are estimated to yield about Rs. 2,008 million. Exports of tea are anticipated to reach the level of 473 million pounds in 1970. At an average f.o.b. price of Rs. 2.35 per pound, the value of tea exports is expected to be Rs. 1,112 million in 1970. Rubber exports are expected to yield Rs. 431 million, and a total of Rs. 288 million is envisaged as earnings from coconut exports.

The original estimate of merchandise imports in the Foreign Exchange Budget envisaged an import programme of Rs. 2,882 million. In view

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of the deteriorating balance of payments position, this figure has now been scaled down to Rs. 2,607 million.

Transactions on the Service Account anticipate a net payment of Rs. 99 million mainly on account of payment of interest (Rs. 89 million), remittance of profits and dividends (Rs. 66 million) and miscellaneous expenditure (Rs. 109 million).

Mr. Speaker, provisional estimates prepared by the Ministry of Planning and Employment envisage the value of merchandise exports to be Rs. 2,000 million in 1971. This is based on the assumption that the performance of our export products would not improve in 1971.

The value of merchandise imports is estimated to be Rs. 2,084 million compared with an estimate of Rs. 2,607 million for 1970 and Rs. 2,653 million in 1969. The estimate for 1971 represents a 20 per cent decline compared with 1970.

The trade deficit as a consequence is expected to be Rs. 84 million in 1971 as compared with Rs. 744 million in 1969 and an estimated deficit of Rs. 599 million in 1970.

Transactions on current invisibles envisage a net payment of Rs. 130 million; the major items being payment of interest (Rs. 110 million), remittance of profits and dividends, and miscellaneous expenditure (Rs. 109 million).

The total repayments on Capital Account in 1971 are estimated at Rs. 963 million as compared to Rs. 390 million in 1969 and an estimated figure of Rs. 599 million in 1970. The significant increase in the repayments is accounted for by the repayments of short-term credits of Rs. 446 million, of bank borrowings amounting to Rs. 100 million and I.M.F. repurchases to the value of Rs. 246 million. A further sum of Rs. 103 million is repayable on account of aid.

The total estimated resource gap of Rs. 1,177 million in 1971 is expected to be financed by short-term credits (Rs. 422 million), aid resources (Rs. 461 million), drawings from the I.M.F. (Rs. 146 million), suppliers' credits (Rs. 77 million) and by utilizing an S.D.R. allocation of Rs. 66 million.

3. *Monetary Trends*

Monetary policy in recent times was directed towards curbing inflationary tendencies on the one hand and encouraging credit facilities for productive investments on the other. Towards this end, the Central Bank continued with the ceilings placed on selected types of bank advances to the private sector while making available refinance facilities to relieve the pressure on bank liquidity stemming from medium and long-term loans extended to agriculture and industry. It was felt, however, that the ceiling on bank advances was unduly restrictive on economic activity and consequently, in June 1969, banks were allowed a 7 per cent increase in loans and advances over the level prevailing on a selected base date. There was in addition a further 7 per cent increase on export credits and loans for tourist promotion. Loans for tea production were added to this privileged list in July 1969. Advances to State Corporations hitherto not subject to credit control were, on the contrary, placed under the ceiling with effect from June 1969. The Central Bank itself, throughout this period, maintained a ceiling on its net domestic assets.

Arrangements to extend institutional credit to the rural sector were also an important feature of monetary policy. Under the extended rural credit scheme inaugurated in June 1963, the People's Bank continued to provide loan facilities through selected co-operative societies for a variety of purposes including agricultural production, animal husbandry, housing, electrification and debt redemption. On the other hand, the new agricultural credit scheme inaugurated in September 1967, directed mainly towards providing paddy

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

production loans, continues to face considerable difficulties in the absence of proper financial discipline in the rural sector.

Money supply, which had increased progressively in previous years, declined in absolute terms by Rs. 30 million or approximately 2 per cent in 1969 in relation to the level of the previous year. This decline was achieved despite the fact that credit to private and semi-Government sectors increased by Rs. 226 million; to Government by Rs. 118 million in addition to a running down of Government's cash balances of Rs. 72 million. The major contractionary factor as in previous years was the substantial decline of net external banking assets by as much as Rs. 300 million, which together with an increase in time and savings deposits of the private and semi-Government sector of Rs. 158 million mopped up the liquidity created by the expansion of bank credit to the domestic sectors of the economy.

In 1969, the excess liquid assets of the non-bank private sector rose by 5 per cent; the increase being held largely in the form of time and savings deposits. It is significant, however, that the public has not shown an increased preference to hold the excess liquidity in their hands in the form of Government securities. This is perhaps due to the relatively low returns from investments in Governments securities.

As against the overall monetary contraction of 1969, money supply in the first half of 1970 expanded considerably. Money supply increased by Rs. 107 million compared to an increase of only Rs. 5 million during the corresponding period of the previous year. Bank credit extended to private and semi Government sectors increased by Rs. 176 million, the bulk of which financed the purchase of paddy by co-operative societies under the G. P. S.; and another Rs. 61 million of which was used to finance the activities of State corporations. Loans and advances to other private sector constituents declined by Rs. 15 million. Bank borrowing of the Government increased by Rs. 63 million and cash balances of the Government were drawn down by a further Rs. 39 million. For the first time in many years, the aggregate of non-Government time and savings deposits declined by Rs. 4 million. This was caused by the use of time deposits of State corporations to finance their development programmes.

Once again a contraction of Rs. 102 million in net external banking assets was a major factor in siphoning off a substantial portion of the liquidity created by bank lending to the domestic sector of the economy including the Government. These trends indicate an increase in money supply of 5—6 per cent in 1970.

The predominant feature of monetary behaviour in recent years has been the doubtful advantage of the contractionary pressure exerted by a regular decline in net external banking assets. In 1966 net external banking assets fell by Rs. 196 million. This trend continued in the following years culminating in a record level of Rs. 300 million in 1969. This, unfortunately, was a consequence of financing import programmes wholly disproportionate to our export resources. In an attempt to cure this position, substantial cuts in the current year's import programme have been effected. Nevertheless, a decline in net external banking assets is likely to exert some contractionary pressure on money supply in 1970 as well.

This contraction of money supply through a decline in external banking assets though satisfactory in relation to the current period carries with it all the problems associated with the postponement of foreign debt servicing. The pressures are already beginning to be felt.

4. *Fiscal Trends*

In the financial year 1968-69 revenue of Government was Rs. 2,536 million, representing an increase of Rs. 334 million over the previous year. The source that accounted for the largest increase was the sale of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Foreign Exchange Entitlement Certificates (Rs. 208 million). This was supplemented by increase of Rs. 44 million from Customs, Rs. 74 million from excise duties and Rs. 34 million from income tax. The increases, however, were offset in part by a decline of Rs. 57 million in licence fees on imports.

The original estimate of recurrent expenditure was Rs. 2,357 million and during the course of the year supplementary estimates for Rs. 77 million were passed, making a total provision of Rs. 2,434 million under recurrent votes. An allocation of Rs. 19 million for the expansion of the tea export duty rebate scheme, Rs. 12 million to meet the interest cost of Treasury Bills, Rs. 7 million to the Railway, Rs. 7 million for the Anti-Malaria Campaign and Rs. 9 million to meet the additional cost of pensions were among the more important supplementary provisions. However, actual expenditure was only Rs. 2,384 million, resulting in an under-expenditure of Rs. 50 million or 2 per cent.

The original estimate for capital expenditure, excluding a provision of Rs. 161 million for Sinking Fund contributions and amortization payments was Rs. 873 million. Together with a provision of Rs. 123 million in supplementary estimates, the total allocation for capital expenditure was Rs. 996 million. The principal supplementary provisions in respect of capital votes constituted Rs. 39 million for the Tulhiriya Textile Mill, Rs. 15 million for the P.W.D., and Rs. 10 million for the construction of food stores. In the outcome, capital expenditure in 1968-69 was Rs. 855 million, the under-expenditure being in this instance Rs. 141 million or 14 per cent.

Contributions to Sinking Funds and amortization payments amounted to Rs. 158 million in that year. Actual voted expenditure in 1968-69 was, therefore, Rs. 3,397 million. Since operations on Advance Accounts resulted in a net outpayment of Rs. 85 million the total Government expenditure in this year was Rs. 3,482 million. The excess of expenditure over revenue or the budget deficit in 1968-69 was, therefore, Rs. 946 million. The budget deficit of Rs. 946 million was financed from the following sources:—

	Rs. millions
Borrowings from domestic non-bank sources	295
Foreign project loans and grants	96
Use of counterpart funds	367
Borrowings from the banking system	65
Administrative borrowing	60
Use of Government's cash balances	63
	946

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

The original estimates of the budget for the financial year 1969-70 presented by my predecessor envisaged a budget deficit of Rs. 961 million on the following basis :—

	Rs. millions
Recurrent expenditure (allowing 2½% under-expenditure)	2.818
Capital expenditure (allowing for 15% under-expenditure)	790
Sinking Fund contributions and amortization payments	187
Total estimated expenditure	3.795
Estimated revenue	2.834
Budget deficit	961

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Resources to finance this deficit were to be raised from the following sources:—

	Rs. millions
Borrowings from domestic non-bank sources	375
Commodity aid counterpart funds	325
Net project aid (loans and grants)	177
Borrowings from the banking system	84
	961

The revised estimate for 1969-70 indicates an overall budget deficit of Rs. 1,144 million made up of a shortfall of Rs. 101 million in revenue and an increase of Rs. 82 million in total net expenditure. The revised estimate of revenue and expenditure for the financial year 1969-70 is as follows:—

	Rs. million	Change over the original estimates
Recurrent expenditure (allowing 4½% under-expenditure)	2,778	.. A decrease of Rs. 40 million
Capital expenditure—Votes 3, 5 & 7 (allowing 17½% under-expenditure)	751	.. A decrease of Rs. 39 million
Sinking Fund contributions and amortisation payments	187	.. No change
Net out-payments on Advance Accounts ..	161	.. An increase of Rs. 161 million
Total expenditure (net)	3,877	.. An increase of Rs. 82 million
Estimated revenue	2,733	.. A decrease of Rs. 101 million
Revised Budget deficit	1,144	.. An increase of Rs. 183 million

The estimated decrease in recurrent expenditure is largely the result of an estimated saving of Rs. 72 million from the formation of the Ceylon Electricity Board in place of the Department of Government Electrical Undertakings in November 1969 and Rs. 16 million from the allocation for the Food Commissioner's Department. On the other hand, these savings are expected to be more than offset by a record level of Rs. 100 million passed by way of Supplementary Estimates. A sum of Rs. 23 million was passed to meet the additional cost of Government pensions and another Rs. 19 million was allowed to meet the increased interest cost of Treasury Bills. The cost of distress relief allowed to areas affected by droughts and floods was Rs. 16 million and work con-connected with the Anti-Malaria Campaign needed another Rs. 7 million. The increase in salaries to the Army was Rs. 10 million and the cost of the National Exhibition organized by the previous Government to the taxpayer was Rs. 3 million. Since an allowance of 4 per cent or Rs. 116 million has been allowed for under-expenditure, I expect a net decrease of Rs. 40 million in expenditure under these votes.

It is estimated that a saving of Rs. 54 million in capital expenditure will be realized by the formation of the Ceylon Electricity Board. This saving will, however, be offset in part by Rs. 34 million in Supplementary Estimates. Among the more important supplementary provisions is an additional grant of Rs. 16 million to the R.V.D.B., Rs. 5 million to the Department of Health and Rs. 11 million to the National Housing Fund. After allowing for an under-expenditure of 17½ per cent or Rs. 159 million—as against 15 per cent allowed in the original Budget—a net saving of Rs. 39 million is anticipated on capital expenditure.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Apart from the decline in revenue which is very substantial, it will be seen that the bulk of the increase in the Budget deficit has been brought about by an increase of Rs. 161 million in net out-payments from Government Advance Accounts. When this Government assumed office in May 1970, there was Rs. 124 million of unsettled food bills held by the banking system. Of this sum, Rs. 96 million represented such food bills on account of the previous financial year. In this situation, it is the practice of Government to debit the appropriate Head of Expenditure and credit the value of such imports financed by banks to an advance account maintained in the Treasury. We have regularized this position by a full settlement of these outstanding bills and the additional extra-budgetary expenditure incurred in this respect was Rs. 96 million. This payment, together with an advance of Rs. 55 million to the C.T.B. and an estimated payment of Rs. 10 million to meet the activities of other advance accounts, has resulted in a total out-payment of Rs. 161 million on this account.

The principal factors accounting for the net decrease of Rs. 101 million in revenue are as follows:—

Revenue from Electrical Undertakings—decrease of Rs. 98 million
FEEC revenue—decrease of Rs. 93 million
Business Turnover Tax—decrease of Rs. 40 million
Import Duty—decrease of Rs. 24 million
Income Tax—increase of Rs. 117 million
Export Duty—increase of Rs. 33 million
Port and Harbour revenue—increase of Rs. 10 million

The estimated shortfall of Rs. 101 million from revenue and the overall increase in expenditure by Rs. 82 million has enhanced the original Budget deficit of Rs. 961 million to Rs. 1,144 million.

The resources envisaged to bridge the original deficit of Rs. 961 million has yielded an estimated Rs. 735 million as given below:

	Rs. millions
Domestic borrowings from non-bank sources	322
Commodity aid counterpart funds	269
Project aid	60
Borrowings from the banking system	84
	735

Accordingly, a further sum of Rs. 409 million had to be found to finance this revised budget deficit. This has been done not by resorting to further taxation but by raising the required resources through rupee loans and the issue of Treasury Bills wholly from the banking system.

In sum, therefore, resources estimated at Rs. 493 million have been raised from the banking system in the course of this financial year. Rs. 96 million of such resources raised, however, went towards settling outstanding food bills incurred in previous financial years. The net amount of bank financing solely on account of the operations of the 1969-70 financial year is, therefore Rs. 397 million. I expect Government's cash balances to improve somewhat from the figure at the beginning of the financial year. The expansionary impact of fiscal operations in respect of the financial year 1969-70 along would therefore be around Rs. 375 million.

Financial Policies of the United Front Government

I have already drawn attention to the urgency of the problem of unemployment. Along with the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

problem of the high cost of living, unemployment demands an urgent solution to fulfil the aspiration of thousands of young men and women for whom life will lose all meaning unless they can find a useful place in our society. Unfortunately, we have no proper figures as to the extent of unemployment. Nor is there a proper analysis of the structure of unemployment. How many of those without work are unemployable ; how many are not employed ? What is the age group of the unemployed ? How long have they actually been without work ? How many have been obtaining intermittent or casual work ? What is the quality of the unemployed ? How many are educated ? What skills do they possess ? What aptitudes do they show ? What is the nature of the employment they seek ? How many are prepared to take to agriculture ? Such detailed information must be made available if a proper and satisfactory solution is to be found to this difficult and complex problem. The Government has, therefore, without endeavouring to centralize and establish labour exchanges in big towns, decided to provide small information bureaux in each electorate. These bureaux will collate all this information including the economic position of the family. Where necessary they will actually visit the village and gather the information on the spot.

This task will go on side by side with the implementation of the short-term programme directed to meet the immediate pressure of the unemployed. This short-term programme which has been included in the Budget for 1970-71 is the first phase in the strategy designed to deal effectively both with the serious backlog in employment as well as the increasing number of new persons who enter the work force annually in search of employment. The proposals that have been outlined seek to create approximately 100,000 additional jobs for different categories of unemployed including graduates. This diversified employment programme will create a range of jobs including new administrative and managerial cadres, apprenticeships in industry and trade and an extensive and nation-wide programme of village development and selected projects in agriculture. The employment opportunities thus created will be in addition to the normal absorption into employment of about 100,000 per year.

The employment programme presented could be considered under two broad categories. One part of the programme seeks to revitalize the rural economy, set up the necessary institutions and initiate programmes which will expand the resource base in the village, provide for better use of existing resources, and generate new employment. The complex of new institutions in the village which will mount this programme will consist of a new Government Administrative Centre for the local authority area, a Local Development Council drawn from personnel in the elected institutions in the village, a Rural Bank probably attached to the multi-purpose co-operatives, the cultivation committees, a Cultural Centre, and a Productive and Management Extension centre. The second part of the programme consists of projects which would have to be organized and administered at the national level and they cover apprenticeship schemes, development projects in selected crops, in construction, fisheries, etc. For the implementation of these projects, it would be necessary to set up a number of organizations which operate as development enterprises, each being regarded as a specific project with a given objective. Some of these projects such as the Coconut Development Project, the Horticulture Project, etc., will reach out to the village, and in selected areas form part of the local programme. The major portion of the programme is in the productive sectors. It will have, on the one hand, selected activities with a high potential for import substitution, and will, on the other, establish new export sectors.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The employment programme itself is the first phase in a comprehensive development plan. The Ministry of Planning and Employment has begun work on a medium-term plan which will define the national development goals over the next five years and set out the targets for all sectors of the economy. The Governnment expects to have the first draft of this plan ready by the end of this year.

Apart from the substantive task of planning, the Government has had to re-examine the entire organization for planning. An entirely new structure for planning is being established which will bring people into much closer participation in the process of formulating the social goals, preparing the national and local development plans and co-ordinating their implementation. Under this new set-up each local authority area will be the focus for development planning and plan implementation. Popular participation will be secured through Divisional Development Councils in which the elected organs of the village, the co-operative society, the cultivation committees, the village council, will have a planning and co-ordinating role in the overall development of their areas.

Action is being taken at the same time to strengthen the procedure for plan implementation, to maintain regular review of progress on all Government expenditures and ensure that each implementing agency has translated the allocation in the Government Budget to well-defined annual implementation programmes with quarterly targets of performance. The system for review of performance is being reorganized to ensure continuing surveillance from the village level upwards to the national organs responsible for plan implementation. At the apex will be the Cabinet Committee on Planning and Economic Affairs.

It is not my intention to deal at length with the various proposals each Minister will undertake in the course of the coming year. All Ministers will no doubt in the course of this Second Reading Debate set out as comprehensively as possible the plan of work they intend to undertake in the next year and perhaps in the next three or four years. I would, however, like to touch on a few important activities which are relevant to my Budget.

In the field of public administration, steps are being taken to reorganize the administrative machine in accordance with the promise made in the manifesto of the United Front. In keeping with the undertaking, elected Employees Councils and Advisory Committees in Government offices have already been established or are in the process of being established. The setting up of People's Committees on a territorial basis with a view to making the administration "more responsive to the needs of the country and wishes of the people" and also to help "associate the people with the work of formulating and implementing national economic plans" is now the subject of active consideration by the three parties of the United Front. A White Paper embodying these proposals has been published and any suggestions received from the public in this regard will be welcome. The necessary legislation to establish these committees will be presented to Parliament during the early part of 1971. A complete reorientation of the kachcheries and D. R. Os' offices to quicken and expeditiously dispose of government business at district and divisional levels and making these better instruments in development will be undertaken.

The confusion left behind by the educational policies of the previous Government is being cleaned up. A Bill for the creation of a University Grants Commission and the establishment of three new universities has already received the sanction of the Cabinet. This will abolish the National Council of Higher Education and concede to the universities full academic freedom while ensuring student participation at all

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

levels. Technical bias in education and the conversion of Junior Universities to better conceived polytechnics will provide a much needed fillip to technical education in Ceylon.

Steps are being taken by the Ministry of Health to see that all hospitals and medical institutions are adequately staffed by qualified men. A White Paper will be issued on the expansion of the Ayurvedic Medical Service, on the study of Ayurveda, and the regulation of production of Ayurvedic drugs.

A comprehensive Charter of Workers' Rights is being hammered out by a committee appointed by the Minister of Labour. This charter will ensure, above all, security of service to all employees against arbitrary dismissals by unscrupulous employers.

The implementation of the Language of the Courts Act is being actively pursued. It is proposed to introduce Sinhala into as many courts as possible. All legal work of public corporations and state-sponsored banks will be in the hands of a special division in the Attorney-General's Department.

A major innovation has been introduced by concentrating irrigation, power and highways in one Ministry. It is hoped in this way to co-ordinate the engineering activities of the Government. This Ministry will deal with the most important engineering tasks except building construction. It brings within one unified service the construction and planning of major engineering works, including research in specialized departments. These specialized departments that will be relieved of the routine engineering works will concentrate on investigations, planning and designing and construction of multipurpose and major engineering works, drainage and flood control schemes, planning of national highways, construction and blue-printing of every major engineering work hitherto mostly done by outside consultants.

The three World Bank loans negotiated by the previous Government to finance the Mahaweli Project, the Maskeli Oya Stage II Power Project and the Highways Project have been the subject of negotiations with the World Bank. These negotiations are being conducted on a friendly basis and are likely to be concluded before the end of this year in a manner consistent with our selft-respect, our dignity and the independence of this country. The decision of the Government not to proceed with the construction of the gas turbine of 25 MW as the power the country needs can be met satisfactorily by hydro-electricity met with no difficulties with the World Bank.

The displacement of the age-old overseer system by state-controlled labour units will be one of the major changes undertaken by this Ministry. The integrated relationship that should exist between all types of transport facilities in a developing country and their relationship to other developments in the economy are being fully examined.

A Commission of Inquiry is looking into certain aspects of administration of the Ceylon Government Railway and it is hoped, following this, to have a complete re-planning of the operational pattern of the railway with a view to affording an efficient service and to commercialize the venture.

The Ceylon Transport Board has been greatly handicapped by the gross mismanagement of the previous administration. It would take nearly a year before anything like an efficient service can be provided after the sorry neglect for 5 years has been overcome.

A new radio, telephone and telegraphic service to serve the Eastern and Southern Provinces is being pushed along. This scheme will provide trunk dialling facilities to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

subscribers. A new telex service exchange is being installed which will expedite the handling of telegrams and provide 100 additional lines for subscribers.

The agricultural implementation programme for 1970-71 envisages *inter alia* a production of approximately 80 million bushels of paddy. Towards this end, the following measures will be adopted:

(*a*) Farmers who pledged to surrender their rice ration books in the event of non-payment of cultivation loans will hereafter be required to undertake the sale of sufficient paddy under the Guaranteed Price Scheme to cover these repayments.

(*b*) The G.P.S. itself is being re-organized to ensure that the guaranteed price reaches the actual producer, to maximize the quantity of paddy purchased by Government, to improve the quality of locally milled rice that is given under the rice ration scheme and to reduce appreciable waste that now occurs in storage, milling and transport.

(*c*) The organization to achieve these objectives will be the Paddy Marketing Board vested with the monopoly of purchasing paddy. It will also have wide powers with regard to milling, processing and storage.

(*d*) Steps are now being taken to make the Ceylon Fertilizer Corporation the sole importer of the major ingredients of fertilizer—a measure which will enable Ceylon to obtain more favourable f.o.b. prices, arrange for freight at a lower cost, and eliminate insurance payments and commission charges abroad, thereby effecting considerable savings in foreign exchange.

(*e*) The Government will make the promise of security of tenure held out by the Paddy Lands Act a reality by making an all-out effort to restore tenancy expeditiously to ejected tenant cultivators. The Government also proposes to take steps to put the 4,500 Cultivation Committees already established under the provisions of the Paddy Lands Act on a more viable footing, giving them greater powers and facilities which would enable them to fulfil the role for which they were intended.

A policy of purposeful intervention by the Government in the plantation sector, which is today preponderantly an area of private enterprise, will be adopted. This intervention will be in the light of a conspectus of the whole plantation sector of our economy which is vitally important in relation to our export earnings. The problem of prices is an important area in which Government intervention must take a positive form. Where possible, in association with other producing countries, steps will be taken to protect and improve prices paid by importers. The proposal for a long-term tea agreement, the tea auction system in Ceylon and London, the activities, commissions and charges of agency establishments, the differential freight charges on all Ceylon products are all aspects in regard to the problem of prices which may call for Government intervention. The policy in regard to subsidies and taxes may have to be redesigned to stimulate investment.

The tea replanting subsidy scheme, which was in operation for the last 10 years on a voluntary basis, has not made any substantial contribution towards the replanting of seedling areas with vegetatively propagated clones. To ensure a speedier expanded programme of replanting, all tea estates will be required to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

formulate and notify the Government of their programmes of replanting for the next 5 years. Necessary legislation empowering the Government to compel tea estates wherever necessary to undertake the development of their holdings will be enacted in the course of the next year. Tea estates which do not evince any interest in developing their holdings will be liable to be taken over by the State. The Government will also direct and guide the tea estates in the selection of areas for replanting to ensure that only those lands possessing the desired agro-ecological conditions for the cultivation of tea are selected for replanting so that the future tea acreage of Ceylon will be in areas which possess the maximum yield potential.

In order to ensure that tea factories maintain their machinery and equipment at the required level of efficiency, the Government, in future, proposes to enforce strictly, the provisions of the Tea Control Act and cancel the registration of any factory whose buildings or equipment or manner of operation is not of standard conducive to the manufacture of made tea of good quality. The target for investment in tea factory development during 1970-71 is Rs. 14 million and the outlay of Government by way of subsidies on these projects is estimated at Rs. 4 million for 1970-71.

It is estimated to pay out a sum of Rs. 3.2 million to smallholders as subsidies for fertilizer under the Fertilizer Subsidy Scheme during 1970-71. A total of 60,000 acres of tea smallholdings will be fertilized under this scheme.

This Government has introduced a subsidy scheme under which subsidies will be paid for the cultivation of alternative crops on marginal tea lands. It is proposed that during the course of the next year 5,000 acres would be brought under this scheme and crops such as coconut, cinnamon, cocoa, spices, fruit, timber, etc., will replace tea on such lands.

Natural rubber will remain an important foreign exchange earner for Ceylon. The need for Ceylon to pursue a sustained and well defined plan for replanting her rubber acreage with high yielding clones must, therefore, be considered to be a matter of importance. The increase in crops as a result of the replanting areas coming into bearing demands increased factory capacity. It is proposed that new factory construction should take into account the recent advances made by natural rubber producers to present a product in an acceptable and standardized form to the consumer, taking into account the changing trend in rubber manufacturing requirements. These objectives will be achieved by following a planned programme which involves—

(i) replanting of low-yielding areas with high-yielding clones with special emphasis on suitability of soil and climatic conditions ;

(ii) observing improved standards of maintenance by the increased use of fertilizer in particular, and by improved extension services ;

(iii) conversion of rubber areas to alternative crops considered more suitable in relation to soil and climatic conditions ;

(iv) establishment of modern factories for the production of rubber according to technical specifications and presented to the consumer in forms similar to that of synthetic rubber.

More than half the cultivated rubber area in Ceylon has now been replanted under the Rubber Replanting Subsidy Scheme which was inaugurated 15 years ago. It is planned to step up the replanting target to 15,000 acres during 1971. It is also proposed to establish close co-ordination between the extension and advisory activities of the Rubber Research Institute and the Rubber Control Department so that estate

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

owners and smallholders could be given the necessary assistance by these two agencies to draw up and execute a planned programme of re-planting their entire seedling areas within the replanting cycle of 33 years.

In order to increase the productivity of rubber smallholdings and small rubber estates less than 100 acres in extent, this Government proposes to introduce a Rubber Fertilizer Subsidy Scheme on the same lines as the Tea Fertilizer Subsidy Scheme. Under this scheme, fertilizer will be issued at half the cost to owners of rubber smallholdings and small rubber estates.

There will be greater State intervention to ensure that long-term planning is carried out both in the estate sector and in the smallholding sector at levels of productivity which at present show considerable room for improvement.

The target for fertilizer distribution under the coconut fertilizer subsidy scheme for 1970 is 75,000 tons. It is also hoped to distribute 1.5 million seedlings to replant about 23,000 acres in 1970.

The reorganization of the existing industrial set-up in Ceylon is based on the premise that the State should adopt a socialist oriented approach both to the development and regulation of industry. In more precise terms this would mean that heavy, basic and essential industry shall be under State management, if not under direct State ownership. That sector of industry which for reasons of scale, technology and policy does not make state ownership vital in the national interest will be left for private enterprise but will be subject to regulation by the State.

For implementing this broad policy objective and for securing the necessary co-ordination, both between and within the different sectors of industry, it is proposed to set up a number of industrial development corporations, each responsible for a particular sector. In broad terms each such development corporation will be responsible for—

(i) the planning of all development in that particular sector of industry, and the co-ordination of its production programmes ;

(ii) the allocation of resources to various units in the sector ;

(iii) the organization and encouragement of research devoted particularly towards the utilization of local raw materials ;

(iv) the management of public owned industries in the sector ;

(v) investment in and direction of selected private sector units ;

(vi) the regulation of private sector units.

The sectoral development corporations will be the principal instrument through which the State will direct the course and regulate the activities of that industrial sector. They will participate, where necessary, in the capital structure of private sector industries through their directors on the respective boards to regulate their activities in regard to production, quality control and pricing. All existing public sector corporations will vest in the appropriate sectoral development corporations which will then manage each factory unit through a board of directors appointed by it at the factory level. These corporations will also promote and co-ordinate industrial research activity within their respective areas and projects under their control.

Public sector industry will also be revitalized and expanded to provide an effective infra-structure for co-operative, private and small-scale industry in Ceylon. In particular, public sector industry will be required not only to engage itself in the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

production of essential consumer goods but also to undertake full responsibility for the development of heavy and basic industries.

The development and promotion of small industries, based primarily on local raw materials and established under a regional development programme to solve the problems of unemployment and underemployment in rural areas, will receive the highest possible priority in the industrial sector. The Industrial Development Board and the Department of Small Industries will be reconstituted for this purpose. Special attention will be paid, in the establishment of small industries, to labour intensive technologies, the immediate resuscitation of the handloom textile industry, and the promotion and encouragement of handicrafts designed with a view to export possibilities.

Considering the recurring adverse balance of payments and the need for an expeditious programme of regional development, both for the purpose of easing the employment problem and the utilization of local rather than imported raw materials for industry, priority will be given during the coming year to new investments in the private sector that are:

(i) industries based wholly on the use of local raw materials or where at least a fixed percentage (in value) of the raw materials used are of local origin provided the goods produced are of an essential consumer nature;

(ii) industries which produce goods primarily for export;

(iii) industries which are to be located in under-developed or non-industrialized parts of the country, provided the location costs are not unduly unfavourable;

(iv) small industries which are labour intensive and located outside the Colombo region;

(v) industries where performance quality, price output or marketing arrangements of existing units warrant the establishment of additional competing units, provided the goods are of an essential consumer nature as distinct from semi-essential consumer goods.

It is also proposed to expore the possibility, wherever feasible, of the State importing industrial raw materials in bulk for supply to local manufacturers. This would have the advantages of reducing production costs by bulk buying, standardization of quality and prevention of exchange malpractices which under the current system of imports by individual manufacturers go largely undetected. Simultaneously, all locally manufactured commodities which are essential to the life of the community will be brought under price and quality control. State import of raw materials needed for such commodities will ensure a base for standardization of quality. The existing law will be amended to provide for deterrent punishment of offenders and to empower the State, where necessary, to take over such concerns in the public interest where other remedies prove ineffective.

The C.I.S.I.R. will be reorganized and expanded to participate more purposefully in the industrialization process. Research on the utilization of indigenous raw materials and industrial waste and by-products, development of appropriate technologies and assistance, particularly to small-scale industry, will be given special emphasis in the reorganization and expansion of this institution. The Ceylon Bureau of Standards will be strengthened to lay down standards and to be in a position to undertake a system of certification marking and providing a quality control advisory service.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The previous Government had to its credit a record of maladministration and incompetence that is hard to beat. Of all these, the worst was the mess in the Fisheries Corporation. Political favouritsm and the corrupt appointment of political buddies have brought about a terrible drain on the finances of the Government. When the new Government took over, the corporation was losing at the rate of Rs. 4 lakhs a month. The cleaning up process will take time and would involve millions of rupees of good public money thrown overboard. This Government has realized the importance of the fishing industry in the economy of the country and has, therefore, entrusted the reorganisation of this industry to a competent Minister who will undoubtedly produce the fish at cheap prices in adequate quantities. The new Ministry proposes to set up district fisheries development committees in all the 12 coastal district kachcheries with a view to implementing a stable programme of work. The Government Agents will be the ex-officio chairmen of these committees, and Members of Parliament, local heads of departments connected with fisheries work and others interested in fisheries development would be members of these committees.

A good part of the Trincomalee and Galle fisheries harbours are expected to be completed before the end of the year. The Fisheries Corporation will reorganize its marketing activities with a view to ensuring a better price for the producer and eliminating the middleman.

The new Ministry of Housing and Construction has got going tackling the question of housing needs. Construction work on 17,000 flats continues satisfactorily. A slum clearance project for 12.5 million rupees to construct 25,000 houses with an employment potential for 3,000 will be launched in the course of the coming year. The main policy change in regard to building will be the gradual elimination of the P.W.D. overseer and contractors. All new work in future as far as possible will be confined to direct labour system and work will be contracted to co-operative societies.

The designs and construction programme for the Bandaranaike Memorial International Conference Hall which is a gift from the People's Republic of China to the people of Ceylon is in an advanced stage of planning, and the construction of this project will commence before the end of this year. Several research projects to study the development of low cost building materials are also in progress at the State Engineering Corporation.

One of the most significant measures to be adopted in regard to trade is the establishment of the State Trading Corporation. A draft Bill for this purpose is being prepared. It will enable the Government to acquire the import and export trade of the country. The activities of the existing public sector trading establishments will be widened and there will, in addition, be established a number of other trading corporations under the sponsorship of Government to import certain specified commodities. It is also proposed to exercise closer supervision on the trading activities of the private sector, and with this end in view consideration will be given to drafting a Bill on private business firms

Action has already been taken by the Department of Marketing Development to set up a Central Wholesale Department for the wholesale trade on vegetables.

A comprehensive price control system will be evolved to combat the cost of living.

Legislation to set up a unified port authority will be introduced shortly. This body will eliminate duplication of certain services in the present port administration and ensure greater efficiency in cargo output. The system of contract labour in the Port (Cargo) Corporation will be gradually abolished.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

A new Merchant Shipping Act covering the administration of shipping, registration of Ceylon ships, recruitment of Masters and Seamen, legislation related to carriage of cargo by sea, and amendments to the Ceylon Courts of Admiralty (Amendment) Act, will be introduced in Parliament to replace the existing legislation in this field.

The Ceylon Shipping Corporation, which is presently a limited liability company, will shortly be made a statutory corporation wholly owned by the Government. The corporation expects to operate four cargo ships by the end of this financial year. This service is expected to conserve a considerable sum of foreign exchange now incurred on the carriage of our goods. The proposed construction of a new oil tanker berthing facility to accommodate ships with 60,000 net tonnage by the Port Commission is also expected to make substantial savings in foreign exchange.

The Government will play a more active role in all spheres of tourist development than before, in view of the tremendous foreign exchange potential of this industry. It will not only strengthen existing foreign tourist markets but will also attempt to develop new tourist markets, particularly in Australia, Japan and East Europe. Towards this end, 933 hotel rooms will be available in selected tourist resorts throughout the Island and every encouragement will be given for foreign private investment in hotel construction. The training programme of the Hotel School and the School of Tourism has been expanded with a view to a large intake of students. This facility will satisfy certain basic ancillary services to the industry as a whole.

The Ceylon Hotels Corporation will be more closely associated than before in all aspects of the tourist industry. In addition to its hotel construction programme it will enter into the travel agency business and expand its domestic tour operations.

Estimates of Revenue and Expenditure for the Financial Year 1970-71

Mr. Speaker, before I proceed to present the new revenue and expenditure proposals for the current financial year, I would like to preface them with an analysis of the broad magnitudes of the Revenue and Expenditure Estimates for 1970-71 already tabled before this House.

Revenue at existing rates of taxation is estimated at Rs. 2,520 million. This is Rs. 314 million less than the original estimate and Rs. 213 million less than the revised estimate for 1969-70. The significant decreases, as compared with the revised estimate for the previous financial year, are in respect of FEEC revenue (Rs. 77 million) import duties (Rs. 60 million) and income tax (Rs. 115 million). The decreases in revenue in all these three items reflect, either directly or indirectly, the budgetary consequences of a reduction in the anticipated import programme for 1970.

Total Government expenditure for 1970-71 inclusive of Sinking Fund contributions and amortization payments, estimated at Rs. 4,202 million, consists of Rs. 2,823 million on recurrent votes and Rs. 1,379 million on capital votes. By way of comparison, the revised estimates for the financial year just ended provides for a total expenditure of Rs. 4,152 million, consisting of Rs. 2,894 million on recurrent votes, Rs. 1,097 million on capital votes and Rs. 161 million on advance account operations.

Net recurrent expenditure for 1970-71, after making the usual provision of 2 1/2 per cent for under-expenditure, estimated at Rs. 2,752 million, compares with a revised estimate of Rs. 2,778 million for 1969-70. Capital expenditure net of Sinking Fund contributions and amortization payments (Rs. 249 million) is estimated at Rs. 1,130 million. When an allowance is made for an under-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

expenditure of 15 per cent, capital expenditure is estimated at Rs. 961 million.

The estimated net capital expenditure of the Government of Rs. 961 million includes a provision of Rs. 69 million on account of FEEC payments and Rs. 170 million as the net provision for the employment programme. If these items are deducted, the capital budget is Rs. 722 million. This compares with a revised provision of Rs. 751 million for 1969-70, and an actual expenditure of Rs. 855 million for 1968-69. The capital budget for 1970-71 excluding the employment programme is therefore less than the budgets for 1968-69 and 1969-70. Inclusive of the employment programme, however, there is an increase of approximately 5 per cent over the level of capital expenditure in 1968-69 and 20 per cent over the provision for 1969-70.

Mr. Speaker, the Government's capital budget or 1970-71 can be considered in two parts. The first part relates to the outlays on committed work and new investments, all of which comprise the regular Government investment programme in regard to the needs and production goals of the various sectors. The second part is designed for investment on an accelerated employment programme, consisting of 16 projects and village development programmes to create new job opportunities for approximately 100,000 persons.

Allocations for investments in 1970-71 have been generally guided by the following criteria :

(a) Priority has been given to provision for committed projects with a view to speedy completion of those projects in terms of realistic time schedules.

(b) Capital intensive projects with long periods of gestation, and projects where the output of goods and services is low and not urgently needed by the economy, have been deferred or phased over a longer period even where commitments have been made.

(c) Allocations of imports of vehicles and equipment have been kept at minimum levels, with a view to reducing the demand on foreign exchange resources which will reach critical levels in 1971.

(d) New investments of non-productive character, which have to be financed with our own resources such as large administrative buildings, secretariats, etc., have not been admitted to the Budget.

(e) In the regular capital budget, the less essential elements have been eliminated to accommodate the sizeable investment programme for additional employment.

(f) As far as possible investments that have been admitted into the Budget have been examined in relation to the investment needs of each sector and their contribution to output. For example, the criteria adopted in regard to investment in class-room space have been the net addition of school-going population, expansion of facilities for science teaching, teacher training, technical institutes, etc.

(g) In the choice of investments in the employment programme, an effort has been made to fill gaps in the existing sectoral programmes. Accordingly, substantial allocations have been made for livestock, horticulture and subsidiary food crops; part of the investment seeks to create new export sectors such as cashew and natural silk, and revitalize existing minor export crops; the other is directed at intensifying the development acti-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

vity in the traditional rural sector within a new institutional framework.

A broad sectoral analysis of the gross capital budget, excluding Sinking Funds (Rs. 249 million) and FEEC payments (Rs. 69 million), is given below—

	Part I	*Part II Employment Programme*
	(*Rs. Million*)	
1. Agriculture	381	150 0 (items 1–2)
2. Industries including Fisheries	134	
3. Economic Overheads (Transport, Ports, Telecommunications, Broadcasting etc.)	176	50 0 (items 3–4)
4. Social Services, Overheads (Health, Education, Housing, Water Supply)	124	
5. Other Administrative Overheads—(Defence, Justice, Administrative Buildings, etc.)	46	
	861	200 0

Investments in the productive sectors total Rs. 515 million or approximately 60 per cent. In the employment programme approximately Rs. 150 million would be invested in the productive sectors, the bulk of which would go into agriculture. Therefore, out of a total capital outlay of Rs. 1,061 million, approximately Rs. 665 million, i.e., nearly 63 per cent, would be invested in programmes and projects in the agricultural and industrial sectors. Almost all the industrial and agricultural projects included in the 1970-71 Budget will yield benefits before the end of 1973.

While the benefits of the major projects have been evaluated separately, an analysis of the entire range of investments contained in the public sector budget is being undertaken. Out of such an analysis it would be possible to derive the overall cost/benefit effects of the total outlay in the Government capital budget for 1970-71, its contribution to national income, and the average capital/output ratios that have been maintained over the whole range of investments. The analysis will also provide, in more specific terms than hitherto available, a forecast of the stream of benefits that will flow from the Government investment, year by year, till the committed programme is completed, as well as the proportion of investment that will be in gestation and the proportion that will begin to yield benefits in each year during that period.

Mr. Speaker, for the convenience of the hon. Members of this House, I give below a summary of the broad magnitudes of the Estimates of Revenue and Expenditure that are already before you :

	(*Rs. million*)	
Recurrent Expenditure	2,823	
Less : 2½ per cent under-expenditure	71	
		2,752
Revenue		2,520
Deficit on Current Account		232
Gross Capital Expenditure	1,379	
Less : Sinking Fund contributions and amortization payments ..	249	
	1,130	
Less : 15 per cent under-expenditure	169	
	961	
Add back Sinking Fund contributions and amortization payments ..	249	
		1,210
Overall Budget deficit		1,442

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Towards financing this overall Budget deficit of Rs. 1,442 million, the Government expects to borrow Rs. 275 million from domestic non-bank sources. This is Rs. 47 million less than the revised estimate of borrowing from this source in the financial year just ended. The decrease of resources from this source is accounted for by the necessity to float conversion loans to repay Government Stock that would mature in the course of the financial year, and also due to the fact that, in the previous financial year, tax reserve certificates amounting to Rs. 40 million were made available after this Government assumed office in May this year.

Government will also utilize the full amount of Commodity Aid Counterpart Funds which is expected to be built up by approximately Rs. 450 million in the forthcoming financial year. This consists mainly of aid funds generated by the commodity aid available under Agreements already signed with the Aid Group of countries, counterpart funds generated as a consequence of the rice agreement with the People's Republic of China and additional commodity assistance that is likely to be obtained from the Socialist Group of countries.

In the Estimates tabled before this House, the total foreign project aid is shown as Rs. 133 million. Allowing for a 15 per cent under-utilization in total project aid as a concomitant of a 15 per cent under-expenditure allowed in respect of Capital Votes, the amount of project aid available towards financing the Budget may be estimated at Rs. 113 million.

Mr. Speaker, these three non-expansionary sources of finance would provide a total of Rs. 838 million towards financing the overall Budget deficit of Rs. 1,442 million. This leaves an unfinanced gap of Rs. 604 million, consisting of a deficit on current account of Rs. 232 million and a residuary capital account deficit of Rs. 372 million.

PROPOSALS

Mr. Speaker, when we adjourned for tea, I was referring to the emerging budgetary situation and the considerable budget deficit that had to be bridged in terms of the existing rates of taxation. I like to recall that the deficit on the current account is Rs. 232 million and the overall deficit is Rs. 604 million. I have already urged earlier that it is wrong in principle and bad for the stability of our economy that we should leave such large deficits without endeavouring to cover at least a portion by a reasonable quantum of taxes. I have urged in particular that we should finance the current expenditure budget by taxes. If possible, we should have a small margin to carry over for the capital budget. I propose to do precisely this.

FISCAL POLICY

Tax Evasion

Mr. Speaker, clearly the main burden of new taxation must fall upon those who are most able to bear this burden. I propose, therefore, to tackle the anti-social elements first. It is common knowledge that there is a considerable amount of hoarding of currency in this country. Both traders and industrialists and other enterprising people have amassed a considerable amount of wealth which they have not disclosed. Various efforts that have been made to disgorge these ill-gotten gains have not been successful. I have, therefore, decided to take the only measure that will bring all this hoarded money to the surface. I have decided that the Rs. 100.00 and Rs. 50.00 notes shall cease to be legal tender with effect from the 3rd of November, 1970.

Between the 27th of October and the 2nd of November, 1970, inclusive, every person who has these denominations of currency can present them to a Bank, and obtain new currency of the same denomination as has been surrendered up to a maximum of Rs. 1,000. Every such person will declare his name and address and sign a form before he receives the new currency.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Currencies surrendered above Rs. 1,000 will be credited to an account in a bank of the choice of the individual. He can surrender the currency to the Bank or to a branch where he has his account. If he has no such account, he can surrender to any bank of his choice, but he will have to make a solemn affirmation that he has no other account to his credit. All deposits thus made will be noted by the bank. After the 2nd of November, it will be possible for any owner of these denominations of currency to deposit the same to his credit with an agent bank nominated by the Central Bank. This would be possible up to the 25th of November 1970, inclusive.

The legislation necessary to make it obligatory on the Banks and all Government and semi-Government institutions to provide information to the Income Tax Department regarding these deposits will be introduced tomorrow, and I hope the House will strengthen me in my anti-hoarding exercise by passing this legislation tomorrow itself. Opportunity will be taken in this legislation to provide for penal punishment for all those who try to evade the tax obligations by farming out the money they have hoarded it: distributing it to be surrendered among a number of people. Equally deterrent punishment will be imposed on all those who make false declarations or give false addresses. Two years' imprisonment will be the minimum punishment combined with the confiscation of the money thus deposited. The Income Tax authorities will be instructed to negotiate with the larger hoarders to permit a lump sum deduction of the hoarded amount in lieu of paying six years' arrears.

I should like to appeal to all those who have amassed currency in this way to agree to this form of negotiated settlement as it would definitely be in their interest. The deduction for past arrears would leave them very little by way of balance. I estimate that this anti-hoarding measure will produce a minimum of Rs. 100 million as additional tax collections. I would like to emphasize in this connection that these proposals are not directed against persons who may have put by a little savings in cash in these denominations to meet emergency expenditures or pressing social obligations, but are primarily aimed at tax evaders and anti-social elements who have not contributed their fair share to Revenue.

Capital Levy

My next tax proposal is the Capital Levy which will fall on the high income brackets. I do not intend to interfere with the present wealth tax. I propose to impose a once-for-all Capital Levy on the aggregated net wealth of a family and on the net wealth of a single individual. Such net wealth will be computed on the same basis as for wealth tax under the provisions of the Inland Revenue Act. The levy will operate on net wealth of over Rs. 200,000. Where the family or an individual owns a residence, a further sum of Rs. 50,000 will be added to the exemption limit. I am raising the exemption limit somewhat high in order to exclude those owning fairly small extents of developed land and relatively small dwelling houses. Otherwise, owing to the present inflated value of properties these people will be drawn into the Capital Levy. I wish also to keep the number of persons affected within manageable limits in order not to place too heavy an administrative burden on the Inland Revenue Department. The wealth tax payable for the year will also be deducted in order to arrive at the leviable capital for the purpose of this Capital Levy. The levy will be charged on a progressive rate schedule as follows:

1.	Rs. 200,000 of leviable capital ..	3 per cent
2.	Next Rs. 200,000 ..	5 per cent
3.	Next Rs. 200,000 ..	10 per cent
4.	Next Rs. 200,000 ..	15 per cent
5.	Next Rs. 200,000 ..	25 per cent

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The values that will be placed on capital assets will be values that are determined for wealth tax purposes for the year of assessment 1970-71. The valuation date for this year is 31st March, 1970. Adjustments should be made for property acquired or disposed of since that date.

The Capital Levy will be administered partly by the Commissioner of Inland Revenue and partly by a Board of Adjudicators whom I shall appoint. The Inland Revenue Department will make and issue the assessments and any appeals from these assessments will be determined in the first instance by the Commissioner under the provisions of the Inland Revenue Act. A person who is dissatisfied with the Commissioner's decision will have the right to appeal to the Board of Adjudicators consisting of three adjudicators. This Board will function in the same manner as the present Board of Revenue under the Inland Revenue Act, as regards the disposal of appeals. In addition to the disposals of appeals, the adjudicated will be entrusted with the task of negotiating and laying down the terms of payment in all cases where immediate payment in cash is not forthcoming. I shall appoint a sufficient number of adjudicators so as to enable a number of boards to function simultaneously.

It is possible that the wealth tax payers will not be in a position to discharge their liability in cash. The adjudicators will, therefore, be empowered not only to negotiate the payment of levy by instalments in cash but also to arrange for the discharge of liability in property. Where there is default we shall have recourse to the provisions of recovery in the Inland Revenue Act. It is not my intention to take over properties which are in good production and in efficient condition.

I have adopted once and for all, this levy as part of an emergency package together with the compulsory savings scheme to which I would now like to refer. This savings scheme has an effect of placing a ceiling of 12 per cent. on all company dividends. It also places a ceiling on all individual incomes. This has been fixed at Rs. 3,500.

Compulsory Savings Scheme

This scheme will apply to all persons wit hannual incomes in excess of Rs. 6,000, except those employees in the income range Rs. 6,000 to Rs. 12,000 who will be paying an additional 2 per cent to the Employees' Provident Fund as provided elsewhere in these proposals. Government corporations, charitable institutions and similar associations of persons will also be left out of the scheme. The scheme will be in operation for one year only and deposits with the Government will carry interest at the rate of 5 per cent.

The amount of the compulsory saving in respect of each person will be determined by reference to his total income, calculated as far as possible in the same manner as for income tax. I wish to have as simple a scheme as possible and collection of each person's contribution will be on a self-assessment basis, the annual payment due being made in four equal instalments. The compulsory savings of employees will be for the calendar year 1971 and can be deducted by the employers from their salaries, as is done for income tax.

For the purposes of payment tax payers will be grouped into four principal classes :—

(*a*) persons who are in employment during the year 1971, whose income from other sources is Rs. 1,200 or less per annum ;

(*b*) persons who are in employment during the year 1971 and whose income from other sources exceeds Rs. 1,200 per annum ;

(*c*) all other individuals who are taxpayers and who do not fall into the above two categories ;

(*d*) companies other than Government corporations.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The rates at which compulsory savings will be recovered are as follows :—

(1) Taxpayers whose total income is between Rs. 6,000 and Rs. 12,000 (except employees who contribute to the E.P.F.)	2 per cent of total income
(2) Taxpayers whose total income is between Rs. 12,000 and Rs. 25,000	5 per cent of total income
(3) Taxpayers whose total income is between Rs. 25,000 and Rs. 60,000	10 per cent of total income
(4) Taxpayers whose total income is between Rs. 60,000 and Rs. 140,000	15 per cent of total income
(5) Taxpayers whose total income is in excess of Rs. 140,000 ..	20 per cent of total income
(6) Companies as regards profits available after payment of income tax and dividends	50 per cent of total income

If a company declares a dividend in excess of 12 per cent the whole of such excess will be payable as a compulsory saving.

In the case of the profits of companies and in the case of incomes of individuals other than from employment, the accounting year the inocme of which is subjected to the proposed compulsory saving is the accounting year ending in 1971. Thus, in the case of an accounting year ending on 31st March, it is the year ending on 31st March 1971, and in the case of a year ending on 30th June, or 30th September, it will be the year ending on that date in 1971, and in respect of all accounts closing on 31st December, it will be the calendar year. Every person who pays quarterly on the basis of such accounts will be required to complete his payment of any shortfall within four months before the 30th April of 1972.

This scheme is to come into operation on 1st January 1971 and will provide for penalties for non-payment of 5 per cent in the first instance and 1 per cent per month for continuing default thereafter.

I am aware that certain wealth tax payers may be in difficulties with regard to their wealth tax payments. I am therefore providing, as a measure of relief, that the liability to wealth tax for the year of assessment 1971-72 may be met out of compulsory savings.

Provision will also be made, in the case of unincorporated tax payers for marginal relief. This will ensure that at any point where the rate changes, problems of equity are adjusted.

I also propose that the rates of income tax on individuals be modified to ensure a steady rate of progression over the range of taxable income to about Rs. 50,000 above which the maximum rate of 65 per cent applies. It will be achieved by reducing the two existing slabs of Rs. 3,600 at 17 1/2 per cent and at 20 per cent to two slabs of Rs. 2,400 at these two respective rates.

Another modification will be the increase in the slabs taxable at 40 per cent; I propose to introduce a slab of Rs. 7,200 to be taxed at 40 per cent and two slabs of Rs. 8,000 each to be taxed at 50 per cent and 60 per cent respectively.

This modification is also a necessary step to give effect to the effective ceiling of incomes under the compulsory savings scheme.

Business Turnover Tax

Mr. Speaker, I intend making the following changes in regard to the business turnover tax in respect of manufacturing industries :—

(1) to levy a rate of 37 per cent instead of the existing rate of 32 per cent on super and regular petrol ;

(ii) to levy a rate of 25 per cent in respect of cosmetics, air conditioners, stainless steel ware including cutlery an

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

kitchen and table ware, refrigerators, radios and paints and varnishes, which bear a rate of 20 per cent at present ;

(iii) to increase the present rate to 20 per cent in respect of confectionery, jewellery including costume jewellery, precious and semi-precious stones, ready made garments and other apparel made out of textiles other than pure cotton textiles manufactured by the person making the ready made garments, and aluminium, brass and enamel hollow-ware including kitchen and table ware.

(iv) to increase to 15 per cent the rate on the following articles :—

Chocolate and cocoa powder ;

Brandy, Gin, Rum, Whiskey, Wine and rectified spirits ;

Biscuits other than those produced exclusively by manual labour ;

Aerated water ;

Asbestos products ;

and ready made garments and other apparel made out of pure cotton textiles manufactured by the person making the ready made garments ;

(v) to increase to 10 per cent the rate in respect of the following articles :—

Canned, preserved or otherwise processed fruits, vegetables, food and drink ;

Coal gas ;

Cigars ;

Wooden furniture including cabinets, safes and office furniture ;

Electrical machinery, apparatus, appliances and other electrical goods not elsewhere specified ;

and Brief cases, suit cases, travelling bags and other bags ;

(vi) to reduce the rate on the business of assembling or manufacturing motor lorries from 25 per cent to 5 per cent ;

(vii) to reduce the rate in respect of aluminium, brass and enamel ware manufactured exclusively by manual labour from 15 per cent to 3 per cent ;

(viii) to reduce the rate in respect of handloom textiles manufactured by businesses other than co-operative societies from 5 per cent to 1 per cent.

Mr. Speaker, the increased rate of turnover tax on super and regular petrol manufactured by the Petroleum Corporation will be passed on by the Corporation to the consumer in the form of an increase of 25 cents per gallon on each grade of petrol. The prices of other products of the Corporation, including kerosene, diesel oil and lubricating oils would remain unchanged, since they will not be affected by this tax.

At present, the rate for cotton textiles is 5 per cent, other textiles 20 per cent and ready-made garments 10 per cent. There are a few manufacturers whose business consists of manufacturing both textiles and ready-made garments. These manufacturers escape the manufacturers' tax on textiles and are therefore at an advantage over other manufacturers. The proposed increase in tax in respect of these manufacturers is to rectify this anomaly.

The objective of reducing the rate on handloom textiles is to avoid the charge of discrimination which exists at present on account of the fact that handloom textiles manufactured by

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

co-operative societies are taxed at 1 per cent while other manufacturers pay tax at 5 per cent.

Mr. Speaker, I also propose to remove the exemption on certain types of financial transactions so as to tax them at a rate of 5 per cent.

Excise Duties

Mr. Speaker, I propose to increase the excise duty on tobacco by Rs. 5 per lb. from the existing duty of Rs. 37.50 per lb. to Rs. 42.50 per lb. Since approximately 500 cigarettes are manufactured from one pound of tobacco, this would have the effect of increasing the retail price of a cigarette by one cent. The excise duty on beer has remained unchanged for almost 10 years. I propose to increase the excise duty on beer by Rs. 2.50 per gallon, which would involve an increase of approximately 42 cents in the retail price of a bottle. I also propose to increase the excise duty on bottled toddy by 10 cents per bottle. Revenue Protection Orders under the appropriate provisions of the Excise Ordinance will be gazetted tonight giving effect to these proposals of mine.

Customs

(*a*) *Revision of import tariff.*

Mr. Speaker, the existing import tariff as has evolved in the past has been found to be extremely unwieldy and anomalous consequent on changes being made to the tariff on an *ad hoc* basis. The need to rationalize and simplify the tariff has therefore become an urgent one. Ideally, an import tariff structure should be designed as an integral part of the overall framework of taxes and levies, and should be simple in form by being grouped into a small number of easily identifiable duty rate bands. It should also foster economic growth by permitting the import of basic raw materials and other essential intermediate and capital goods required for development at low rates of duty while providing adequate protection to domestic industry and agriculture, while also helping in the progressive substitution of imports. While cost of living considerations should also have an important bearing in the determination of duty rates of essential basic consumer imports, non-essential and luxury articles should carry relatively high rates of duty.

I have considered the above objectives along with revenue considerations in modifying the existing tariff structure that would be gazetted in the form of a Revenue Protection Order tonight. The proposed tariff envisages the simplification of the tariff into six basic duty rate bands. It provides free or nominal rates of duty for basic consumer items that enter into the cost of living and for basic industrial raw materials as well as most important items of machinery for agriculture and industry. Above these rate bands would be fixed the "standard" rate of 60 per cent. This rate has been determined taking into consideration the availability of foreign exchange, revenue requirements and the fact that a licence fee is no longer leviable on imports under normal licensing procedure. The rate bands above this standard rate are designed to provide protection to domestic production and to induce the progressive manufacture of components locally and also to promote new ventures in fields with potential for future development; while the highest rate bands would include the residual group of commodities consisting almost wholly of non-essential and luxury items.

(*b*) *Export duties.*

With the introduction of the FEEC Scheme in May, 1968, exports of graphite (plumbago) from Ceylon earned a premium of 44 per cent of the f.o.b. value, which increased to 55 per cent in July 1969. An export duty of 25 per cent was imposed in August 1969, so that the net premium on plumbago exports was reduced to 30 per cent of the f.o.b. value.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The substantial improvement in the competitive position of our plumbago exports since May 1968, as a consequence of earning this premium, has not been matched by a corresponding increase in either the volume or value of our plumbago exports. Furthermore, the graphite market is quite strong at present and the three local producers have no difficulty in disposing of their output at economic prices. The existing premium merely serves to provide unduly large profit margins to these producers at the expense of revenue.

I, therefore, propose to raise the export duty on graphite to 50 per cent leaving a net premium of 5 per cent to local producers. A Revenue Protection Order giving effect to this proposal will be gazetted tonight.

(c) *Revision of Customs Ordinance.*

The existing Customs Ordinance dates back to over 100 years—January 1870 to be precise. Since then, there have been a large number of *ad hoc* amending Ordinances and Acts. My predecessor mentioned that he proposed to present to Parliament a new Customs Bill which would bring the Customs law up-to-date to meet the requirements of modern trading conditions. I have examined the draft of the new Customs Bill and, in my view, it would not be prudent to go ahead with this Bill which is fundamentally different from the existing Ordinance. The existing Ordinance, despite several defects, is basically a sound piece of legislation which has proved the test of time. To venture into an entirely new Act would create unsettled conditions in the Customs Department over a period of several years until case law is built up and all the defects of the new Act have been detected and remedied. Rather than presenting an entirely new Bill, I propose to improve the existing Ordinance which would overcome all its defects and also satisfy all the requirements of a new Customs Act. The proposed amendments while aiming at simplification and laying down recognized judicial procedures for dealing with Customs offences, will also provide for increased penalties for smugglers and offenders against exchange and import control regulations.

These amendments would be presented to this House before the end of 1970.

PAYE Scheme and tax reliefs.

Mr. Speaker, I propose to introduce a Pay-as-you-earn scheme for income tax with effect from 1st October 1971. I had earlier intended to introduce this scheme on a date prior to this. In view of the fact that the number of employees who are yet to be registered for tax purposes as well as those who are not yet assessed are substantial, I have decided on 1st October 1971 as a convenient date for the initiation of this scheme. The necessary legislation to terminate the existing scheme and to introduce the new scheme will take the form of an amendment to the Inland Revenue Act. The existing provisions will continue to govern the assessment and recovery of taxes in respect of 1970-71 and the earlier years.

To implement this scheme, it is necessary to register all taxpayers liable for tax deduction. This would involve the registration and assessment of at least 25,000 new cases in addition to those taxpayers who have already been registered. In order to reduce this large number of new cases being assessed, I propose to exempt from tax all persons whose assessable income is below Rs. 6,000 for the years of assessment 1969-70 and 1970-71.

I propose to make provision to enable the Department to accept the tax deducted under the PAYE Scheme as a final settlement of tax. This would be in respect of those persons whose assessable income is below Rs. 12,000. I also propose to make provision to deduct the full amount paid by employees in respect of their Provident Fund and W. & O.P. Fund contributions, as well as the insurance premia, so that the PAYE tax will be calculated on the salary after these deductions. A further allowance of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Rs. 300 per annum in respect of employment income will be granted. This allowance will be taken into account when preparing the tax tables for the PAYE Scheme so as to eliminate claims for interest paid up to Rs. 300 per annum. This would obviate the need to revise a large number of assessments on account of such claims.

In this legislation provision to assess income from all sources on a current year basis will be included. This will be made applicable from the year of assessment 1972/73, when all persons who derive income from sources other than from employment will pay tax calculated in advance on a basis of estimated self-assessment.

Regulations governing the PAYE Scheme as well as other amendments which I have mentioned here will be brought before this House in the form of an amendment to the Inland Revenue Act.

Rice Subsidy Tax

Mr. Speaker, according to the current regulations under the appropriate provisions of the Rice Subsidy Tax Act, No. 13 of 1967, a tax of Rs. 1.25 is payable by each ration book holder for each unit of 4 lbs. of rice or 8 lbs. of paddy per week as the case may be, on his ration. This tax is levied on persons whose assessable income is Rs. 12,000 and over per annum.

I have made inquiries about the operation of this tax and have come to the conclusion that it is unduly burdensome both to the tax payer and to the Inland Revenue Department, and also that the collections from this tax are not commensurate with the administrative difficulties and inconveniences involved. I now propose to abolish this tax with effect from 1st October, 1970.

Pioneering status

The question of pioneering status as provided for in the Inland Revenue Act, has been the subject of careful examination by the Honourable Minister of Industries and Scientific Affairs and myself, in the context of the re-orientation of industrial policy to conform with the United Front's policy in this field. The grant of this status would require, *inter alia*, broadbased ownership of an enterprise, the restriction of its distributable profits and the publication in its annual statement of accounts of all benefits accruing to Directors and their nominees. It would also be necessary that an enterprise satisfies any one of the following criteria before this status can be granted:

(1) export-oriented up to say 50 percent of turnover;

(2) located in undeveloped or non-industrialized parts of the country;

(3) produces any commodity which had not in a substantial sense been produced hitherto and is considered an essential consumer commodity; or

(4) any other activity which is strictly considered to be of a pioneering nature and is approved as such as deserving of encouragement.

I must emphasize that an enterprise which seeks the "pioneering status" concession on the basis of having satisfied any one of these criteria cannot at a later stage switch its eligibility to yet another, to the exclusion of the original condition.

I will be presenting before the House a suitable amendment to the Inland Revenue Act for the implementation of this policy after further discussions with my Ministerial colleagues.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Secrecy provisions

Mr. Speaker, I would also like to take the opportunity to alter the secrecy provisions of the Inland Revenue Act to provide for the mutual exchange of information between Exchange Control, Inland Revenue, the Customs Department and certain officers nominated by the Inspector-General of Police. The secrecy provisions as applying to the Inland Revenue and Exchange Control Departments in their present form seriously inhibit investigations by either of these Departments into matters on which the other has information. There is also no secrecy provision vis-a-vis the Customs Department, so that information available with the other two Departments cannot, under the existing provisions of the law, be passed on to Customs officers in the performance of their duties. You will appreciate, Mr. Speaker, that the operations and supervision of these Departments overlap to a considerable extent and the free flow of information within the framework I have proposed would unfetter the Departments concerned in their investigations and lead to a greater collation of information between them. This would in turn provide a very desirable check against exchange control or income tax evasion and malpractices. I am equally conscious of the fact that the information so exchanged should not be passed beyond certain senior officers of the Departments concerned or outside the purposes for which it may be found necessary. The appropriate amendment to the Inland Revenue Act to implement this proposal will, therefore, ensure that this exchange of information will be confined strictly to the scope of the investigations in hand.

Exemption of rewards

Mr. Speaker, the existing provisions of the Inland Revenue Act do not exempt rewards received by informers. If such rewards are exempted from income tax, it would act as a further incentive to informers to divulge information which can be invaluable to the Customs, Police, Excise and other Government Departments. I therefore propose, by an appropriate amendment to the Inland Revenue Act, to exempt from income tax rewards paid to informers other than public servants.

Exchange Control Amendments

The administration of Ceylon's foreign exchange transactions is regulated by the Exchange Control Act, No. 24 of 1953, amended as far back as 1956 and 1957. This framework of rules formulated more than a decade ago has been found to be inadequate to cope with foreign transactions which today have increased in magnitude and cover a wider field than at the time the Acts were passed. It is my belief that exchange malpractices have not only continued to be committed but have also increased considerably in recent years, causing alarming losses of foreign exchange to the country. It is imperative, therefore, that the present provisions of the Exchange Control Act be amended to give wider powers to the authorities concerned and to minimize exchange malpractices.

The proposed amendments to the Exchange Control Act would cover, *inter alia*, under-invoicing of exports and over-invoicing of imports, the control of assets held by Ceylonese abroad, the control of foreign companies, firms or pratnerships operating in Ceylon, the control of tourist business, possession and acceptance of foreign currency and its receipts by residents of Ceylon, the imposition of administrative penalties, the enhancement of Courts' powers to impose very severe penalties and the payment of rewards to persons whose information makes possible the successful completion of exchange control cases, as in cases relating to Customs evasion.

Mr. Speaker, draft legislation for these purposes is being prepared and a Bill will shortly be presented before you.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Mr. Speaker, I would like to say a word about foreign Companies operating in Ceylon, especially the Sterling Companies in the plantation sector. I propose to negotiate with the U.K. Government, in consultation with the Minister of Plantation Industry to have these Sterling Companies registered in Ceylon. I understand that there may be certain legal difficulties in imposing such a requirement upon these Companies unilaterally.

I need hardly explain to this House why this step should be taken. As long as these Companies are managed abroad, the Government of Ceylon will be in no position to have an effective control over the Plantation Industry. This Government is committed to effect such control.

Foreign Exchange Amnesty

I also propose to grant a foreign exchange/income tax amnesty, under which the repatriation of funds held abroad by Ceylonese without the permission of the Exchange Controller will, during a prescribed period, be free of both income tax and exchange control inquiries as to the manner or circumstances in which such monies were accumulated and retained abroad. These monies, however, will not be paid the FEEC rate on conversion.

This amnesty will expire at the end of January 1971. The amnesty will not of course apply to any persons who have been held to be guilty of committing fraud in respect of exchange transactions under laws of this or any other country. It will also not be available to any person whose activities in respect of exchange dealings are under investigation. By January 1971, I will have the amendments to the Exchange Control Act which I mentioned earlier, fully implemented. Any person or institution guilty of an exchange control malpractice thereafter must expect to face dire consequences.

A special fund—remittances from Ceylonese employed abroad. I have for some time contemplated appealing to all Ceylonese living abroad to help their mother country at this moment, when Ceylon is gravely in need of foreign exchange. This is, of course, not a new thing. A large number of countries benefit by the patriotism of their citizens in employment outside their country. Yugoslavia draws a considerable amount of foreign exchange by the repatriation of funds by Yugoslavians employed in various countries in Europe, especially in Germany. This is true also of small countries like Cyprus and Malta. There are many thousands of Ceylonese employed in the United Kingdom, Canada, in the United States, Australia and elsewhere. I would like to appeal to all these Ceylonese to help their homeland at this hour of need. Without an undue burden on themselves, it would be possible for each one of them to send to Ceylon a minimum of £ 10 a month. The response was good when I spoke to some Ceylonese both in England and in Australia.

What is proposed is that they send Sterling, Dollars and Deutsche Marks or any other foreign currency through a Bank to Ceylon. These amounts will be credited to a special account in the name of the sender. These monies will accumulate here at FEEC rate and they also will be exempt from income tax. They will be available for them to be used when they come back to Ceylon. The rate of interest that these monies will carry will be comparable with the commercial bank rate for fixed deposits. There will, however, be no right of repatriation of such monies.

Gemming Corporation

The country has hitherto been deprived of the foreign exchange benefits of a vast source of natural wealth latent in the rich gem-bearing gravels spread throughout the Island. At a conservative assessment, this loss has been estimated to be well over Rs. 100 million annually. To tap

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

this source of wealth from which the country has still not benefited, legislation has been prepared to establish a statutory body in the form of a Gemming Corporation, whose functions will cover all aspects of the gem industry.

The proposed Gemming Corporation has been so designed to provide opportunities for the poor man to mine for gems so that a very wide section of the people would not only benefit themselves but also contribute to increasing the wealth of the country. It will also provide training facilities in modern methods of cutting and polishing gems. These facilities provided by the Corporation will enable a much larger section of the community than at present to acquire these skills.

Facilities will also be provided for anyone to have gems tested and valued. This will be a great relief to the village gem miner since at present he is compelled to accept the valuation of the first dealer to whom he offers his gems for sale.

The draft legislation will also provide for the regulation of the internal and foreign trade in gems. Incentives will be provided for the channelling of the export of gems through this statutory body. At the same time, severe deterrent punishment will be provided for those who attempt to deprive the country of revenue by resorting to smuggling and any other activity which would undermine the working of the Corporation.

Foreign Exchange Entitlement Certificates

These Certificates have caused me a great deal of concern. The Election Manifesto of the Government states that the FEECs system will be re-examined as far as imports are concerned. There can be no gainsaying that the FEEC system can benefit to some extent in the sphere of exports. The position is quite different when FEECs are applied to imports. They must necessarily increase prices of all commodities to which FEECs apply. In any economy such as ours it is not possible to compartmentalize the effect of rise in prices. There is a tendency for price rises to permeate throughout the economy. Much as I should like to remove all FEECEs it is not possible at the present moment for two reasons. For one thing, it would seriously reduce the credit side of the Budget. Alternative sources of revenue will have to be found to make good this deficit. For another, it is part of the understanding with the I. M. F. that the FEECEs system should be improved leading to a further devaluation of our currency to what that institution considers is a reasonable level in keeping with international prices. The I. M. F. is firmly of opinion that the present imbalance of payments can only be set right by a further devaluation. The Government has not accepted this proposition. We are still in the process of negotiations and I hope to convince the I. M. F. that a further devaluation is not the solution to our problem.

Meanwhile, we have endeavoured to make certain adjustments within the limits permitted to us. Certain changes have been made where I think the FEECs scheme has its most adverse incidence.

The following items will be exempt from FEECs:

1. Books and Periodicals ;
2. 2-Wheel tractors, implements and spares ;
3. Cotton Yarn, Raw Cotton.

At the same time, in order not to lose the revenue from FEECs the following which are now exempt from FEECs will be subject to the surrender of FEECs :

(*a*) Sugar

(*b*) Imports of Sri Lanka Sugar Corporation

(*c*) Maize

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

(*d*) Imports of the Ceylon Transport Board and the Ceylon Electricity Board.

I am also making some adjustments in regard to invisible receipts and payments.

MONETARY POLICY

Savings Institutions

The reorganization of savings institutions has been a long-felt need in Ceylon. Mr. Speaker, you will recall that in the Budget Speech for 1964-65, I had directed my mind to this very same problem. The existing public sector savings institutions, namely the Ceylon Savings Bank, the Post Office Savings Bank and the National Savings Movement have not been able to adapt themselves to changing conditions. More specifically, their procedures are hopelessly inadequate to cope with the tremendous task of savings mobilization ; in consequence they have fallen far short of the standards of modern savings banking. In an attempt to correct this position, it is not sufficient merely to change the personnel of these institutions or to introduce *ad hoc* administrative reforms. What are required are more fundamental changes.

Savings banks abroad are, today, competitors with commercial banks. In Ceylon, savings banks have not embarked on any aggressive policies of savings mobilization, with the result that they have not been able to offer any competition to commercial banks. Apart from this deficiency, the banks have not even realized the importance of simplification of withdrawal procedures with a view to attracting more customers.

In this background, and in view particularly of the importance of savings in the development effort of the country, I propose to create a new institutional framework in the form of a National Savings Bank, within which new ideas can be nurtured for the maximum mobilization of the savings of the community for financing economic development. A draft Bill for the establishment of this Bank has already been prepared and will be presented to you shortly. Its purpose is to amalgamate the functions of the three savings institutions now in existence into an improved institutional framework. The new Bank will carry a high standard of management skill and will provide variety in the savings facilities offered to the public so that the preferences of different classes of depositors, particularly those in the rural sector, could be effectively exploited. It will also co-ordinate the function of management of savings with actual promotional work to ensure better planning of savings promotion programmes.

Mr. Speaker, I am confident that the establishment of this new Bank with its more aggresive savings promotion programme, will assist in siphoning away part of the currency holdings of the people which constitute a potential sources of spending, which in the context of the persistent shortage of consumer goods would cause inflationary pressures. While this may not be regarded as a primary objective of the proposed Bank, it will certainly be an attendant benefit of its activities.

I also envisage that the new Bank will open branches and agencies throughout the country. These branches will provide a greater variety in the types of accounts ; some of the more important being ordinary accounts, fixed accounts, school savings group accounts and housing accounts.

Credit Institutions

Mr. Speaker, the rationalization of the long-term credit institutions of the public sector is also a pressing requirement. Today we have the State Mortgage Bank and the Agricultural and Industrial Credit Corporation concentrating mainly on the provision

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of finances for agricultural development. The totality of these operations lacks co-ordination and purpose; a consequence of which is a considerable amount of duplication, particularly in the form of an under-utilization of a type of expertise which is scarce in Ceylon. In making overall changes to the public sector credit operations, I propose to maximize the uses to which the existing institutions will be put. With this end in view, it is my intention to amalgamate the State Mortgage Bank and the Agricultural and Industrial Credit Corporation into what would be known as the Agricultural Development Bank, to provide credit for agricultural purposes only.

Mr. Speaker, there will also be established a National Development Bank the chief function of which will be to provide medium and long-term credit for industrial, agricultural and commercial development in the public sector. This Bank will embrace the whole field of public sector development and will provide a variety of services such as lending, pioneering and promoting, underwriting, management and intermediary loans and technological expertise. It would, therefore, follow that the National Development Bank will pay regard to national interests and priorities, notwithstanding the high risk component. The need for a strategy of this type is all the more pronounced by reason of the fact that emphasis has been laid by the United Front on the importance of the Public sector in the economic development of the country. The establishment of this Bank will have the added advantage of eliminating the pressure hitherto placed on Government finances. The new Bank will be a wholly owned subsidiary of the Central Bank.

The Development Finance Corporation of Ceylon as presently constituted, is a private sector institution, motivated primarily by prospects of commercial profitability and for this reason cannot be expected to undertake the role of pioneer and promoter on a scale that national interests require. Nevertheless, as I have indicated earlier, the provisions of the D.F.C.C. Act have thrust upon the Government the heavy responsibility of guaranteeing its loans from foreign institutions without providing Government a corresponding degree of control over its activities. This is a very unsatisfactory position for the Government to find itself in, particularly in view of the fact that Government's commitment in its capacity as guarantor of D.F.C.C. loans is currently as much as Rs. 72 million. For this reason I am at present negotiating with the World Bank authorities to rectify this anomaly. In the alternative it is my intention to unfetter the Government from this responsibility through a suitable amendment to the D.F.C.C. Act. The area of private sector industrial development will in this event be left open for the D.F.C.C.'s lending operations.

The rationalization of credit institutions would also necessitate the establishment of an Export-Import Bank. Its functions will be primarily to service the export of non-traditional goods and to provide services for persons who do not normally have access to the commercial banks. These functions will be directed not so much towards the development programme in agriculture, industry or commerce but to the facilitation of the movement of goods, such as export credit guarantees not handled by the larger institutions. I also envisage the possibility of this Bank engaging itself in the search for new export outlets and market reach both in Ceylon and abroad on behalf of its clientele. It is my view that this Bank, in course of time, will be able to offer expertise which would stand our export diversification programme in good stead. It has the obvious social benefit of being able to lend itself to accommodating entrepreneurs of somewhat smaller stature than that of those who normally constitute the clientele of the better-known commercial banks.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

The predominance of the Bank of Ceylon and the People's Bank in the development of the banking sector of the economy will continue to be preserved. I propose to provide these two Banks with more powers than they have hitherto enjoyed, so That they could play a wider and more effective role in financing economic activity as state institutions. The proposal changes that will take place in these two institutions will be, briefly, the enlargement of their capital structures, an increase in the limit of loans granted without security, the ability to lend on the basis of Government guarantees where the usual criteria for credit-worthiness cannot be satisfied and the elimination of the very strict criteria hitherto adopted by these Banks in relation to security for loans granted. These changes are broadly consistent with the recommendations of the respective Royal Commissions which examined these two institutions. In so far as the Bank of Ceylon is concerned, certain provisions which have become redundant by reason of the nationalization of this Bank will be removed and the relevant provisions of the Finance Act of 1961 specifically incorporated. It would perhaps be pertinent to mention here that the commercial banks will, apart from their normal activities, also lend themselves to credit activities where the specialized agencies mentioned earlier cannot for some reason or other meet a particular demand. In other words, the Bank will carry a residuary obligation towards agricultural, industrial and commercial development, whether it be through the public sector or the private sector.

Control of Hire Purchase Companies

In addition to the adoption of the policy outlined earlier, it is also proposed, as a necessary concomitant, to control the activities of hire purchase and finance companies in Ceylon. Deposits with finance companies rose from a figure of Rs. 11.5 million in September 1967, to Rs. 41 million at the end of September 1969. The continuance of this trend is likely to enhance the importance of finance companies in the financial system of the country. I therefore propose to introduce legislation necessary to control the activities of these institutions, particularly to ensure the efficacy of general monetary policy, provide for regulatory equity in the treatment of competing groups of financial institutions and to ensure the liquidity and solvency of such institutions to protect the interest of depositors.

Amendments to the Monetary Law Act

Amendments to the Monetary Law Act in this financial year will include provision for a Deposit Insurance Scheme. This scheme is intended to induce depositor confidence in banks, a need that is particularly important to rural banks which are not full-fledged banking institutions and the great majority of whose depositors would be peasants living in remote areas. In so far as established commercial banks are concerned, participation in the scheme would be optional. The salient features of the Deposit Insurance Scheme are that it will be concerned only with private deposits, will be open at all commercial and rural banks and other institutions accepting deposits from the public, and will be administered by the Central Bank of Ceylon.

The Monetary Law Act will also be amended to co-ordinate policy on the location and establishment of new branches of commercial banks. This is necessitated by the fact that competition between branches of banks to an excessive degree is not necessarily in the national interest. The establishment of bank branches in the future will, through this amendment, be with the approval of the Monetary Board.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Employees' Provident Fund

I also propose certain widespread changes in the implementation of the Employees' Provident Fund Act. There will be a change in the rates of contribution both by the employee and the employer and the present coverage of the E. P. F. Act will be extended by lowering the present limit to include establishments with single employees ; and all casual employees. The revised rates of contribution will be 6 per cent by the employee and 9 per cent by the employer as against the existing rate of 4 per cent and 6 per cent respectively. This change will be implemented by suitable amendments to Sections 10 (1) and 10 (2) of the E. P. F. Act. The extended coverage will be implemented by a Regulation under Section 10 (3) of the Employees' Provident Fund Act, whilst there will be an amendment to Section 47 of the Act to bring in casual employees within the framework of the law.

Apart from these principal changes, I also propose to facilitate the collection of arrears by the Labour Department and the Central Bank. At present there is approximately Rs. 12 million in arrears. I propose to introduce a suitable amendment to Sections 37 and 38 of the Employees' Provident Fund Act to give the Commissioner of Labour powers comparable to those enjoyed by the Commissioner of Inland Revenue under Section 111 of the Inland Revenue Act.

It is also proposed to introduce a graduated rate of surcharges on arrears to replace the flat rate that is now in existence. The revised scheme will be on the following basis:—

Arrears in respect of one month will carry a surcharge of 10 per cent ;

Arrears in respect of 2-3 months, a surcharge of 15 per cent ;

Arrears in respect of 3-6 months, a surcharge of 20 per cent ;

and Arrears beyond 6 months, a surcharge of 25 per cent.

This measure, I am confident, will be an adequate deterrent against the non-remittance to the Central Bank of the contributions due to employees from employers.

Interest rates

Mr. Speaker, the compulsory savings schemes applicable to taxpayers, which I have described earlier, would not affect the vast majority of people in the rural areas. It is therefore necessary to devise some measure which would attract savings from this sector. The establishment of the National Savings Bank cannot be accomplished forthwith.

As an interim measure, therefore, I propose to double the rate of interest on savings deposits with the Post Office Savings Bank from the present level of 3.6 per cent to 7.2 per cent per annum. In view of the large volume of work involved in computing the interest due on individual accounts, the new rate of interest will be applied with effect from 1st January 1971, when the new accounting year of the P.O.S.B. commences. A gazette notification under Section 7 of the P.O.S.B. Ordinance will be issued shortly to this effect. I also propose to increase the rate of interest payable on 5 to 7 year Government securities from the present level of 6 per cent to 9 per cent. I expect that with the increases in the savings deposit rate and the 5 to 7 year bond rate, interest rates in the rest of the economy would move up.

Motor Vehicle licence fees

Mr. Speaker, the fees currently levied by the Motor Traffic Department appear to me too small in return for the services that are provided by the State. Accordingly, I propose to revise the following:—

(i) Transfer fees on cars, lorries and motor coaches

(ii) Driving licence fees

(iii) Extension of driving licences

(iv) Annual licences on motor vehicles.

Regulations giving effect to these proposals under the appropriate authority will be gazetted shortly.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Revision of Postal & Telecommunication Charges

Mr. Speaker, certain categories of postal and telecommunication rates have been revised *ad hoc* from time to time. There has, however, been no comprehensive review undertaken, taking into account the overall revenue and expenditure position of the Postal and Telecommunication Department. Estimates of the operational expenditure and revenue of the Postal and Telecommunication Department reveal that while operational expenditure in 1970-71 would be approximately Rs. 70 million, revenue, including hypothetical revenue for work done for Government Departments is Rs. 50 million, resulting in a deficit of approximately Rs. 20 million between the "operational expenses" and estimated cash revenue. If hypothetical revenue from other Government Departments is excluded, the deficit is estimated to increase by another Rs. 14 million.

A committee of officials appointed by the Honourable Minister of Posts and Telecommunications has examined and reported on the revision of postal rates. This report has taken into consideration the various factors that have contributed to the increase in the cost of operating postal services since the last revision was made.

Having considered the report of that Committee, I propose, with the concurrence of the Honourable Minister of Posts and Telecommunications, to take steps to eliminate as far as possible the deficit between the operational expenses of this Government enterprise and the estimated cash revenue.

In the revision of the postal and telecommunication rates, I do not propose to alter the current postal rate on inland letters and postcards. I do, however, intend raising the inland postal rate on newspapers, parcels, registration, insurance and express letters. I am taking this opportunity to increase the postal charges of foreign mail, inland telegrams, telephone charges, both local and trunk calls and rentals. As an indicator of these increases, I would like to mention that the revision of foreign postal rates is within the limits of rates prescribed by the Universal Postal Union. The first ten words of inland telegrams would cost 75 cents as at present but each extra word thereafter would cost 10 cents instead of the current rate of 5 cents. The cost of local telephone calls would increase by 5 cents both in Colombo and in the outstations, and the cost of trunk calls calculated on the basis of 14 steps in the rate structure would be reduced to 5 steps and the special night rate confined to calls between 9 p.m. and 6 a.m. The rental on business telephones in the Colombo Area, which was last revised in 1961 and was excluded from the telephone rental revision of last year, would be increased by Rs. 100 per annum, while the rental on private telephones would be increased by Rs. 50 per annum.

Contributions from State Corporations

There has been a phenomenal growth both in the number of and in the activities covered by State corporations and statutory boards since the first few industrial corporations were set up in 1957. According to the published Accounts of the Government for the financial year 1968-69, there were no less than 50 corporations, boards and joint stock companies to which the Government had made capital contributions and/or loans amounting to some Rs. 2,318 million. Of this sum, about Rs. 871 million has been invested in the River Valleys Development Board, Rs. 175 million in the Ceylon Transport Board, Rs. 53 million in the Port (Cargo) Corporation, Rs. 35 million in the State Plantations Corporation and Rs. 86 million in the Ceylon Fisheries Corporation while a little more than Rs. 1,000 million has been invested in 21 industrial corporations.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Even though it would not be reasonable to expect a direct return on capital from development corporations like the R. V. D. B., the returns from most trading and industrial corporations and boards have been extremely disappointing. There are numerous reasons for this state of affairs, the most important being that there has hitherto been no business-like approach to the management of most corporations.

With the increasing emphasis which the United Front Government is placing on the participation of the public sector in the development of the economy and the progressively larger resources which will be diverted to the public sector for capital formation, this state of affairs can no longer be allowed to continue. State corporations and statutory boards *must* be efficiently managed with a view to ensuring adequate returns to the State on the investments which are being made at such great sacrifice by the people of this country. These returns could in turn supplement the Government's resources for further investment and so contribute to the goal of self-sustained growth in the country. The present basis of allowing Boards of Directors of Government corporations to determine the manner in which profits may be disposed of to General or Specific Reserves of the corporations and then to pay the balance, if any, of such profits to the credit of the Consolidated Fund is clearly unsatisfactory both from the point of view of central control and general revenue. I, therefore, propose making provision in the Finance Bill for the net annual profits of these corporations, after charging depreciation and providing for tax liabilities to be applied for the following purposes in that order :—

(i) for the payment to the Consolidated Fund of such sum as may be determined by the Minister of Finance in consultation with the Minister concerned ;

(ii) for such other purposes including the payment of a bonus to employees of the Institution as may be determined by the Board with the approval of the Minister concerned ;

and (iii) the balance of such annual profits for payment to General and Special Reserves.

In respect of the current year, I have, with the assistance of my Ministerial colleagues, set down a target of not less than Rs. 60 million as contributions to the Consolidated Fund from boards and corporations in which capital has been invested by the Government. The surpluses after tax which I expect to collect as revenue to the Consolidated Fund from the various institutions are set out below :

	Rs. Million
C. W. E.	15
Insurance Corporation	5
Electricity Board	5
National Textile Corporation	2
Cement Corporation	10
Petroleum Corporation	10
Ceramics Corporation	3
Salt Corporation	0.5
Plywoods Corporation	0.3
Steel Corporation	2
Eastern Paper Mills Corporation	2
Tyre Corporation	2
Mineral Sands and Paranthan Chemical Corporations	0.3
Sri Lanka Sugar Corporation	1
Fertilizer Corporation	0.5
Banks and Joint Stock Companies	0.75
Total (Approximately)	60.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

A sum of Rs. 15 million has already been taken into account in preparing the Revenue Estimates for 1970-71. The additional Rs. 45 million will therefore be available to finance the deficit.

The corporations concerned will be required to pay the contributions expected of them in cash to the Treasury in four equal instalments at the end of December 1970, March, June and September 1971.

Revision of Port Charges

When the rupee was devalued in 1968, the existing port charges were not revised and as a consequence we continue to incur a loss of foreign exchange. It is therefore proposed to raise port charges by approximately 25 per cent so as to bring the foreign exchange earnings from this source to the pre-devaluation level. At the same time, action will be taken to rationalize the operation of certain other services provided by the Port by introducing more realistic charges.

Broadly speaking, these charges will include a revision of the entering dues, over-hour dues. Pilotage charges, tonnage dues, alongside berth charges, dock charges, tug charges and buoy rent charges. The details of the new rates will be announced in a Gazette Notification that will be published shortly.

Bank Debits Tax

Mr. Speaker, the Bank Debits tax which was originally introduced in the financial year 1957-58, and brought into force by the Bank Debits Tax Act, No. 42 of 1957, was repealed in 1965. I propose to re-introduce this tax, and legislation to this effect has already been passed by this House. The removal of the tax in 1965 has had no effect on the quantum of cheques in use. There is no reason to fear that the introduction of this tax will have any adverse effects on the cheque habit. As you are aware, the provisions of the new Bill call for a levy on the total amount of withdrawals made in each calendar month against each current account maintained in commercial banks. Provision has, however, been made for particular classes of debits to be exempt from this tax.

Transport

I have given considerable thought to the Ceylon Government Railway. This institution has become an intolerable burden on the taxpayer. Excess of expenditure over revenue in the present year would be in the neighbourhood of Rs. 40 million. I do not think this should be allowed to continue. My Colleague, the Minister of Communications, proposes to effect radical improvements and changes both in the organization and administration as well as in the operational patterns and practices of the Ceylon Transport Board and the Ceylon Government Railway. In doing this, the participation of the workers of both these concerns will be enlisted through their elected Employees' Councils. It is expected that these improvements will result in making both the C. T. B. and C. G. R. self-financing concerns. In the C. T. B. in particular, an unprecedented improvement is expected in the bus services. In order to help him carry out these far-reaching proposals, I have with the sanction of the Cabinet proposed to cancel all prior obligations with regard to debt payments, the payment of annuities, etc.

It will be noted that I have not included the railway or bus transport in the contributions they have to make like the other corporations to the revenue of the Island. I propose to discuss with the Minister of Communications and arrive at an arrangement by which these two institutions will also contribute their share towards the revenue of the Island.

Amendments to the Stamps Ordinance

There is no provision in the Stamps Ordinance for the issue of a formal notice to a party requiring him to pay

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

stamp duty and penalty by a specific date. There is also no provision for an appeal and for the disposal of such an appeal. Furthermore, the only means to recovery provided is through the filing of a plaint in the magistrate's court. It has also been found in practice that where recovery action fails against one party through an instrument, the existing provisions do not make it possible to resort to recovery from other parties to the instrument.

In view of the foregoing, I propose that the Stamps Ordinance be amended to provide for—

(i) the issue of a formal notice to pay by a due date ;

(ii) appeal on such a notice and the disposal thereof as provided in the Inland Revenue Act and the Finance Act ;

(iii) a similar process for recovery as provided in the Inland Revenue Act ;

(iv) the inclusion of the duty to be recovered from any person who is a party to an instrument.

I would like to take this opportunity to also increase the stamp duty payable on a Sight Bill of Exchange from 6 cents to 15 cents and the stamp duty payable on Usance Bills from 50 cents to Re. 1 per Rs. 1000 or part thereof. These rates have remained unchanged for over 25 years and these revisions would, in addition to bringing in revenue to the Consolidated Fund, bring in foreign exchange.

Temporary Residence Tax

It is also proposed to re-introduce the provisions of the Temporary Residence Tax Act, No. 36 of 1961, which was repealed under the previous regime. The rationale for the imposition of this tax is twofold : firstly, there is the need for every non-citizen profitably employed or having a business in Ceylon to pay a tax for the social benefits that he receives in the form of the rice subsidy, free schooling for children and free medical aid ; and secondly, as an incentive for as many visa holders as possible to leave Ceylon on their own. There is, in addition, an advantage from the revenue angle in the revival of these provisions. There will, however, be provision for the exemption of certain categories, including those covered by the Indo-Ceylon Agreement of 1964, who have been issued with residence permits under the Indo-Ceylon Agreement (Implementation) Act. The levy under the new provisions will be Rs. 500 per annum.

A Bill for this purpose will be presented to you shortly.

Uniform Accounting Period for the Public Sector

Mr. Speaker, at present public corporations and statutory boards in the public sector have different accounting years, while the Government itself has its own financial year ending on 30th September, and the foreign exchange budget works to the calendar year. The use of different accounting periods creates, on the one hand, difficulties in the comparison of results, and problems in relation to apportionment of figures to satisfy different requirements in the other, leading to unnecessary clerical work and errors and inconsistencies.

The Government has, therefore, decided to adopt the calendar year as the standard accounting year for the whole public sector in the future. The change would be made effective from 1st January, 1972, so that the Government as well as public corporations and statutory boards would have time to adjust their accounting systems.

In the transitional period, where the accounting year of a corporation or statutory board ended on a date prior to 30th September, all such corporations or statutory boards would prepare a set of accounts for the period ended 31st December 1971. In the case of Government and where a corporation or statutory board ended its financial year on a date on or after 30th September, separate accounts

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

need not be prepared for the period ended 31st December 1971, but the accounts for this period should be submitted along with the accounts for the calendar year 1972.

These changes will be made effective through the Finance Bill for 1970-71 which I shall be tabling shortly.

SUMMARY

Mr. Speaker, Before I conclude, may I, for the information of hon. Members of this House and yourself, summarize the revenue implications of the various proposals that I have placed before you.

	Rs. Million
Tax collections arising from demonetization ..	100
Business turnover tax	29
Excise duties (cigarettes, beer and bottle toddy) ..	25
Rationalization of the import duty structure ..	60
Capital levy	5
Licence fee on motor vehicles	7
Bank debits tax	20
Temporary Residence Permit tax	4
Revision of postal, telegraph and telephone charges ..	15
Increase in Port charges	7
Special levy on Corporations	45
Increased export duty on Graphite	1
	328

Mr. Speaker, this figure, I might explain, does not reckon with a number of tax reliefs and exemptions which I have provided, as the revenue consequences of these are insignificant. Accordingly, the above proposals are the ones which would affect the current account deficit of Rs. 232 million at pre-Budget rates of taxation. I am conscious of the fact that most of these revenue proposals would be in operation for only three-fourths of the financial year and, as such, in bringing the current account deficit I propose to allow for a loss of one-fourth of this revenue, except in the case of tax arrears arising from the proposed demonetization. Accordingly, the receipts from these proposals over the rest of the financial year would approximate Rs. 271 million, leaving a surplus of Rs. 39 million on the current account.

Mr. Speaker, let me now summarize the non-tax proposals which would be used for financing the overall budget deficit.

	Rs. Million
E. P. F.—Increase in rates, extension of coverage and collection of arears	70
Increase in holding of Government securities consequent on the special levy on Companies and surtax on individuals	105
Increase in holding of Government securities consequent on revision of interest rates	30

I anticipate that in the case of the increased collections from the E.P.F. only half year's collection would accrue towards financing the overall budget deficit in the current financial year. Hence, a net sum of Rs. 170 million would be available for this purpose.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

In sum, therefore, the overall budget deficit of Rs. 604 million at pre-budget rates of taxation which I mentioned earlier, would be reduced as follows :—

	Rs. Million
Overall budget deficit (at pre-budget rates of taxation)	604
Less : revenue from tax proposals in the financial year	271
	333
Less : non-tax financing proposals	170
	163

Mr. Speaker, you may recall that earlier in my speech I mentioned that a sum of Rs. 450 million would be available through the generation of counterpart funds towards financing the overall budget deficit. I propose during the course of the financial year to obtain a further sum of Rs. 75 million from socialist countries by way of commodity aid. The rupee funds generated from these aid imports would also be utilized towards financing the overall budget deficit, which would ultimately leave a net deficit of Rs. 88 million. This amount I propose to finance through the issue of Treasury Bills to the banking sector. I am also confident that this figure is consistent with the emerging magnitudes for the overall monetary and foreign exchange stability of the economy.

Conclusion

I apologize to the House for so sorely trying the patience of the Hon. Members. I was conscious of the length of this speech but I thought it better to give you as comprehensive an account as possible rather than curtail it at the expense of clarity.

I have endeavoured to place before the House the true financial and economic situation in the country. I have not tried to conceal our difficulties or minimize them. I have indicated broadly the manner in which we can tide over the present stresses. I have urged that this is not an exercise which one section of the people can accomplish. It is our joint endeavour that would enable us to overcome the ills that beset us. Some of these ills are of our own making, others have been imposed on us by circumstances beyond our control.

Whatever the obstacles and hurdles and howsoever they may have arisen, we shall by our common and co-operative endeavour overcome them. We must be equal participants. I have therefore spread the burdens as thinly as possible on those less favourably placed and a little more thickly on those more favourably placed. We cannot shirk our responsibility.

We made a solemn pact with the people of Sri Lanka on the 27th May, 1970. We pledged to carry forward the progressive advance towards the establishment of a socialist democracy that was begun in 1956 under the leadership of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. This socialist democracy was " to inspire, organize and unite all sections of the people so that they may attain individual and collective well-being and happiness by continuously raising the level of industrial production, and by distributing what society produces in the most just and equitable way ". It is my earnest hope that this budget would be the summons to fulfil that solemn pledge.

A word of thanks to everyone who helped me in preparing this budget. From the smallest to the highest. From the peons to the typists and translators who spent innumerable night working incessantly to complete this work.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු කේ. බී. රත්නායක
(கௌரவ கே. பி. ரத்நாயக்க)
(The Hon. K. B. Ratnayake

I move,

"That the Debate be now adjourned."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

ඊට අනුකූලව විවාදය කල් තබන ලදී.
එතැන් සිට විවාදය 1970 නොවැම්බර් 1 වන ඉරිදා පවත්වනු ලැබේ.

இதன்படி விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.
விவாதம், 1970 நவெம்பர் 1, ஞாயிற்றுக்கிழமை மீளத்தொடங்கும்.

The Debate stood adjourned accordingly.

Debate to be resumed on Sunday, 1st November, 1970.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

1970-71 විසර්ජන කෙටුම්පත් පනතේ 1 සිට 96 දක්වා ශීර්ෂ යටතේ කාරක සභා අවස්ථාවේ දී ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන සියලුම සංශෝධන 1970 නොවැම්බර් මස 4 වැනි බදාදා හෝ ඊට පෙර නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම් වෙත ලැබෙන්නට සැලැස්විය යුතු බවත් ඉතිරි ශීර්ෂ යටතේ ඉදිරිපත් කරන සංශෝධන 1970 නොවැම්බර් මස 8 වැනි ඉරිදා හෝ ඊට පෙර ලැබෙන්නට සැලැස්විය යුතු බවත් දන්වනු කැමැත්තෙමි.

I wish to announce to the House that all amendments to be moved during the Committee stage of the Appropriation Bill, 1970-71, in respect of Heads 1 to 96 should be sent to the Clerk of the House of Representatives by Wednesday, 4th November 1970. Amendments in respect of the remaining Heads should be sent to him by Sunday, 8th November 1970.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

ගරු කේ. බී. රත්නායක
(கௌரவ கே. பி. ரத்நாயக்க)
(The Hon. K. B. Ratnayake)

I move,

"That the House do now adjourn."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. භා. 8.12ට 1970 ඔක්තෝබර් 26 වන සඳුදා අ. භා. 2 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

இதன்படி சபை, பி. ப. 8.12 க்கு, 1970 ஒக்ரோபர் 26, திங்கட்கிழமை பி.ப. 2 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

Adjourned accordingly at 8.12 P.M. until 2 P.M. on Monday, 26th October, 1970.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org